

राजस्थान पुरातन ग्रन्थमाला

प्रधान सम्पादक - पद्मश्री मुनि जिनविजय, पुरातत्वाचार्य

[सम्मान्य सञ्चालक, राजस्थान प्राच्यविद्या प्रतिष्ठान, जोधपुर]

ग्रन्थाङ्क २८

महाकवि सुबन्धु विरचिता

वासवदत्ता कथा

प्रकाशक

राजस्थान राज्य संस्थापित

राजस्थान प्राच्यविद्या प्रतिष्ठान

जोधपुर (राजस्थान)

RAJASTHAN ORIENTAL RESEARCH INSTITUTE, JODHPUR

P. P. Ac. Gunratnasuri M.S. Jin Gun Aaradhak Trust

राजस्थान पुरातन ग्रन्थमाला

राजस्थान राज्य द्वारा प्रकाशित

सामान्यतः अखिलभारतीय तथा विशेषतः राजस्थानदेशीय पुरातनकालीन
संस्कृत, प्राकृत, अपभ्रंश, राजस्थानी, हिन्दी आदि भाषानिवद्ध
विविधवाङ्मयप्रकाशिनी विशिष्ट-ग्रन्थावली

प्रधान सम्पादक

पद्मश्री मनीषी मुनि जिनविजय, पुरातत्त्वाचार्य
सम्मान्य संचालक, राजस्थान प्राच्यविद्या प्रतिष्ठान, जोधपुर;
ऑनरेरि मेम्बर ऑफ जर्मन ओरिएण्टल सोसाइटी, जर्मनी;
निवृत्त सम्मान्य नियामक (ऑनरेरि डायरेक्टर),
भारतीय विद्याभवन, बम्बई; प्रधान सम्पादक,
सिधी जैन ग्रन्थमाला, इत्यादि

ग्रन्थाङ्क २८

महाकवि सुबन्धु विरचिता

वासवदत्ता कथा

प्रकाशक

राजस्थान राज्याज्ञानुसार

सञ्चालक, राजस्थान प्राच्यविद्या प्रतिष्ठान
जोधपुर (राजस्थान)

१९६६ ई०

महाकवि सुबन्धु विरचिता
वासवदत्ता कथा

(पाठान्तर, परिशिष्ट एवं समीक्षात्मक भूमिका सहित)

सम्पादक

डॉ० जयदेव मोहनलाल शुक्ल

एम.ए., पी-एच् डी.

प्राध्यापक, संस्कृत एवं प्राचीन भारतीय संस्कृति

एल. डी. आर्ट्स कॉलेज, अहमदाबाद

प्रकाशनकर्ता

राजस्थान राज्याज्ञानुसार

सञ्चालक, राजस्थान प्राच्यविद्या प्रतिष्ठान

जोधपुर (राजस्थान)

विक्रमाब्द २०२३ }

ख्रिस्ताब्द १९६६ }

भारतराष्ट्रीय शकाब्द १८८८

{ प्रथमावृत्ति १०००

{ मूल्य- ४.५०

मुद्रक- वसन्त प्रिन्टिंग, प्रेस अहमदाबाद; साधना प्रेस, जोधपुर

उन मूलादर्शों के आधार पर लिखीं जो उनको अपने देश में प्राप्त और प्रचलित थे । इसलिए इन टीकाओं में भी उक्त प्रकार से कई पाठ-भेद और उसके कारण अर्थ-भेद भी उत्पन्न हो गये ।

सब से पहले ई० स० १८५६ में फिट्ज बार्ड हॉल नामक संस्कृतज्ञ अंग्रेज विद्वान् ने कलकत्ता में इसका मुद्रण कराया । इस मुद्रण में उक्त विद्वान् ने ५-७ बंगला एवं देवनागरी लिपि में लिखित प्राचीन प्रतिलिपियों का उपयोग किया और उनके आधार पर मूल पाठ शुद्ध करने का यथेष्ट प्रयास भी किया । विद्वान् हॉल को जो प्राचीन प्रतियाँ मिलीं थीं उनमें सबसे पुरानी प्रति सं० १६९४ (१६३८ ई. स.) की लिखी हुई थी । इस मुद्रण में मुख्य रूप से शिवराम विद्वान् की लिखी हुई दर्पण नामक टीका के पाठ को आधारभूत माना गया है ।

सुबन्धु कवि का समय निर्णय करने के लिए विद्वानों ने अन्यान्य बाह्य प्रमाणों के अतिरिक्त वासवदत्तागत कुछ विशिष्ट उल्लेखों का भी ऊहापोह किया है । इन उल्लेखों में भी कुछ पाठ-भेद दृष्टिगोचर होते हैं जिससे यह निर्णय करना भी विद्वानों को शंकास्पद लगता है कि कौन पाठ प्राचीन और वास्तविक है और कौन पाठ परिवर्तित या परवर्ती है । इस विषय को लेकर संस्कृत-साहित्य के कुछ मर्मज्ञ विद्वानों में विशेष विचार-विमर्श हुआ है । इन विद्वानों के लेखों को पढ़ कर हमें भी यह जिज्ञासा हुई कि वासवदत्ता की प्राचीन प्रतियाँ जो जैन-भंडारों में मिलती हैं उनका अवलोकन करना चाहिए और उनके पाठों का भी मुद्रित पुस्तकों के पाठों के साथ मिलान करना चाहिए । अनेकानेक जैन पुस्तक भंडारों के विशाल ग्रंथ-संग्रहों का अवलोकन करते समय हमें अनुभव हुआ है कि संस्कृत, प्राकृत, अपभ्रंश और देशभाषा के कई महत्व के अधिक प्राचीन ग्रंथ जितने जैन-भण्डारों में उपलब्ध होते हैं वैसे अन्यत्र नहीं । साथ में, कुछ जैन विद्वानों ने भी वासवदत्ता पर टीका-टिप्पण आदि भी लिखे हैं । अतः इनका भी अन्वेषण आदि करना हमें आवश्यक लगने लगा । प्रयत्न करने पर हमें कादम्बरी के सुप्रसिद्ध टीकाकार भानुचन्द्र गणि कृत वासवदत्ता की एक पुरानी हस्तलिखित प्रति प्राप्त हो गई । इन्हीं के प्रसिद्ध शिष्य सिद्धिचन्द्र गणि कृत एक टिप्पण भी लिखा हुआ मिल गया । इन टीका-टिप्पणों के साथ वासवदत्ता कथा का एक नूतन संस्करण प्रकाशित करने का हमारा विचार हुआ और तदनुसार कथा के मूल पाठ की कुछ प्रतियाँ प्राप्त करने का हमने प्रयत्न शुरू किया । ई. सन् १९४२ में प्राचीनतम जैन-ग्रंथों के विशाल संग्रह स्वरूप जैसलमेर के जैन पुस्तक-भंडारों का अवलोकन करते समय हमें वहाँ इस कथा

की एक प्राचीनतम ताड़पत्रीय पुस्तक की उपलब्धि हुई। इसको देख कर हमने तुरन्त इसकी शुद्ध प्रतिलिपि करवाली, क्योंकि उस समय इसकी माईक्रोफिल्म, फोटोकॉपी या फोटो-स्टाट-कॉपी करने-कराने का साधन उपलब्ध नहीं था। द्वितीय विश्व महायुद्ध का वह यौवनाकाल था और भारत में भी स्वतंत्रता प्राप्ति का महा संघर्ष छिड़ा हुआ था। जैसलमेर ही के एक अन्य पुस्तक भंडार में इसकी एक और कागज पर लिखी प्राचीन प्रति की उपलब्धि हुई। इसकी भी हमने प्रतिलिपि करवा ली। अनन्तर, भावनगर के भंडार में से भी हमें एक मूल कथा की प्रति मिल गई जो अपेक्षाकृत अर्वाचीन थी पर अच्छी लिखी हुई थी।

अभी तक वासवदत्ता की जितनी भी पुरानी हस्तलिखित प्रतियां प्राप्त हुई हैं उनमें जैसलमेर वाली ताड़पत्रीय पुस्तिका सब से प्राचीन है। यह, जैसा कि इसके अन्त में उल्लेख किया हुआ है, वि० सं० १२०७ में लिखी गई थी अर्थात् आज से कोई ८१५ वर्ष पहले। सद्भाग्य से लिपिकर्ता ने उस समय के राज-कर्ता का भी निर्देश कर दिया है और स्थान का भी। इसका लिपिकर्ता कोई यशोधर विद्वान् है जिसने रुद्रपल्लीय स्थान में, जब राजा गोविन्दचन्द्र का शिविर-निवेश हो रहा था, इसकी प्रतिलिपि किसी आचार्य के लिए तैयार की थी। यह गोविन्दचन्द्र राजा इतिहास-प्रसिद्ध गाहड़वाल वंशीय राजा है जिसकी राजधानी कान्यकुब्ज थी। राजस्थान के इतिहास में यह संवत् एक विशिष्ट ऐतिहासिक घटना का सूचक है। इसी विक्रम संवत् १२०७ में गुजरात पाटण के राजा कुमारपाल चौलुक्य ने अजयमेरु के चाहमान राजा अणोर्राज पर चढ़ाई करके विजय प्राप्त की थी और उसके बाद वह चित्रकूट अर्थात् धितौड़ की तीर्थयात्रा करने गया था और उसने वहां समिधेश्वर महादेव के मन्दिर में पूजा-अर्चना की थी। इस विजय और यात्रा के निमित्त कुमारपाल ने एक शिलालेख भी उक्त मंदिर में लगवाया था जो अभी तक विद्यमान है।

जैसलमेर से ही हमें दूसरी प्राचीन प्रति उपलब्ध हुई, जो कागज पर लिखी हुई है, पर इसका आकार-प्रकार ठीक ताड़पत्रीय पुस्तकों के जैसा है, अर्थात् छोटे आकार के कागजों पर यह लिखी हुई है। इसका लेखन समय वि० सं० १४६८ है अर्थात् यह पुस्तिका उक्त ताड़पत्रीय पुस्तिका के लेखन-समय से २६१ वर्ष बाद और आज से कोई ५५६-५७ वर्ष पहले लिखी गई है। इसका लिपिकार भी कोई यशोधर ही है, जो अपने को कायस्थ लिखता है। यह प्रति किस स्थान में लिखी गई थी इसका तो कोई निर्देश इसमें नहीं किया गया है, पर इतना सूचित किया गया है कि 'आलेखिता पूर्वदेशमध्ये' इससे यह निश्चय

होता है कि यह पुस्तिका भी उक्त ताड़पत्रीय पुस्तिका की तरह पूर्व भारत में लिखी गई थी । इस प्रति को लिखाने वाली अच्छर नामक श्राविका है जो जैन धर्मानुयायी ठक्कर धाउग की भार्या थी और उसने अपने पुत्र रामदास की पुण्य-स्मृति के निमित्त यह वासवदत्ता कथा की पुस्तिका लिखवाई थी ।

इस पुस्तिका के अन्त में एक और पंक्ति पीछे से अन्य हस्ताक्षरों में लिखी हुई है जिसमें सूचित किया है कि सं. १५३६ के वर्ष में, सागरचन्द्रसूरि की शिष्य-सन्तति में वाचक महिमाराज गणि के शिष्य वाचक दयासागर गणि ने इस प्रति को लिया । वासवदत्ता कथा की इन दो प्राचीनतर एवं शुद्ध और सुन्दर लिपि में लिखी प्रतियों को आधारभूत रख कर तुलनात्मक पाठ-भदों के साथ, 'राजस्थान पुरातन ग्रन्थमाला' द्वारा इस का एक नूतन सुसंपादित संस्करण निकालने का हमने निश्चय किया ।

प्रसंगवश जब हमारा अहमदाबाद जाना हुआ तो वहाँ के प्रो. श्री रसिकलाल परिख, पं. श्री केशवराम शास्त्री, डॉ. श्री हरिप्रसाद शास्त्री, डॉ. प्रियबाला शाह, प्रो. श्री मधुसूदन मोदी आदि जिन विद्वान् मित्रवर्ग द्वारा इतः पूर्व ग्रन्थ-माला के अनेक ग्रन्थों का जो संपादन-संशोधन कार्य चल रहा था—उसी प्रसंग-में प्रस्तुत ग्रन्थ के संपादक विद्वान् डॉ. श्री जयदेव शुक्लजी से भी किसी ग्रन्थ के संपादन कार्य के विषय में बात निकली । मेरे मन में वासवदत्ता के संपादन का विचार बना हुआ था; अतः मैंने श्री शुक्लजी को इस कार्य को करने की प्रेरणा की । मेरे प्रति अत्यंत सद्भाव और स्नेह के कारण उन्होंने बड़े उत्साह और आह्लाद के साथ इसको स्वीकार किया । मैंने अपने पास जो उक्त प्रकार की इसकी विशिष्ट सामग्री थी वह इनको दे दी और ग्रन्थ के छपने आदि की प्रेस की व्यवस्था कर दी ।

डॉ. जयदेव शुक्ल संस्कृत के बड़े गंभीर एवं परिश्रमो विद्वान् हैं । दर्शन, साहित्य और शब्दशास्त्र इनके प्रिय और विशेष परिशीलन के विषय हैं । प्रस्तुत कथा के संपादन में इन्होंने बहुत परिश्रम पूर्वक कार्य किया है, अपनी विस्तृत अंग्रेजी प्रस्तावना में, संपादन, संशोधन आदि के बारे में यथा-योग्य सब बातों का स्पष्टीकरण किया है तथा कवि सुबन्धु के समय और कथागत वस्तु का भी यथेष्ट विवेचन किया है । डॉ. जयदेव शुक्ल हमारे प्रिय-मित्र और सुहृद्-शिष्य स्वरूप हैं । इनके विषय में कुछ विशेष उल्लेख करना अस्वाभाविक सा होगा । तथापि हम इनके इस प्रकार के, प्रस्तुत ग्रन्थमाला के कार्य में हादिक सहयोग देने के निमित्त इनके प्रति अपनी हादिक आभार-भाव प्रकट करना कर्त्तव्य समझते हैं ।

आशा है कि संस्कृत साहित्य और भाषा के विज्ञ-प्रेमी विद्वान्, संस्कृत वाङ्मय के एक विशिष्ट रत्न-स्वरूप इस कथा-काव्य का यह नूतन विशिष्ट संस्करण, विशेष आदर के साथ स्वीकृत करेंगे ।

चैत्र शुक्ला द्वितीया, सं० २०२३
दिनांक २४-३-६६
राजस्थान प्राच्यविद्या प्रतिष्ठान,
जोधपुर

मुनि जिनविजय

CONTENTS

सञ्चालकीय वक्तव्य	—	१ - ५
Introduction	—	1 - 55
Text	—	1 - 53
Appendix I		
Subandhu & Bāṇa	—	54 - 66
Appendix II		
Index of Verses	—	67 - 84
Corrigenda	—	84

श्रीः
१

उभस्माद्वीतरामया ॥ करबदरमदृशमखिलं कुवततलयस्य सादता कथयः पथ्यं तिस्रस्त्रमत्तय
माजय तिसरस्त्रतीहव ॥ १ ॥ खिन्नासि मुंच शोर्लेवृष्टा मावय मिति वदस्व शिखिजनुजो नर बुग्धवितत
वाङ्मृगाण्य सुहृदमनुहृदि जयति ॥ १ ॥ कठिनमरदा मावष्टुनलखामेवाह्वयि लाया ॥
छायागर्जंति वलि विनंगामेया बुदा ॥ माहाराजवत् ॥ ३ ॥ मज्जयति हिमकरगलवोदका स्रिय
ध्यामायास्तुका विह्विता नयनया ॥ दीपकज्जलजिघृक्षयारजतमुक्तिरिव ॥ ४ ॥ स्रवति २ न
गन्धमधिक विस्मयितययुगच्छा सुजमच्छा वदति ह्रिकशितकुमुदा द्वियुगारु विह्विकराद्याता
॥ ५ ॥ विषयगतायति विषयमखलज्जति न सुखावदंति विद्वांसः ॥ यदय नकुलद्वयमकुलद्वयस्रवति
शुनः ॥ ६ ॥ अतिमलिनकत्तं वासवति खलानामतीव निष्ठुराद्याः ॥ तिमिरह्रिको शिकानां ज्ञेय प्रतिपद्य

श्रीः
२

४१

४२

संकिंता रुन्धेग सुयाधन इव ययसि विवशः कश्चिदशरतत्वाभावा इव सन्नामाशः कश्चिद्वर्षे इदं
 विद्वद्वाचनसर्वांगशक्तिग्राह्यमकं रात्रौ तत्ताविष्टसंघजपटयतयाकं दृष्टवायवामरापीडां झल
 खड्गवित्तकोतमसमसंमिश्रसिञ्च
 यागातनयतियन्मर्चदृष्टान्नवृद्धत
 तरं बराकीयद्वन्द्वस्फुमज्जनिविस्थातीर
 कंदर्पोकदुःसमागतनमकररश्मवस
 खाद्यानुभवकालेतिनायति ॥ ४७ ॥
 ना आस्थायिकाममाज्ञा ॥ ४८ ॥
 ४९ ॥
 ५० ॥
 ५१ ॥
 ५२ ॥

INTRODUCTION

I

In October 1959 I was very kindly introduced to Munis'ri Jinavijayji Mahārāja, the great savant of Sanskrit and Prakrit learning and research in India by my revered teacher Prof. Rasikbhai C. Parikh, Director of B.J. Institute of Learning and Research, Ahmedabad, under whose guidance research in Sanskrit and Ancient Indian Culture is making good progress in Gujarat and who is a great source of inspiration to young teachers like me. The revered Munis'ri was very kind in asking me to prepare an edition of Subandhu's *Vāsavadattā* and for this purpose he gave me three manuscripts of the work. The first was a copy of a palm-leaf manuscript from Jesalmer dated Samvat 1207, the second obtained from Bhāvanagara was an excellent paper manuscript with very good readings and dated Samvat 1468 and the third, also from Bhāvanagara, was dated Samvat 1734. He also kindly procured for me a copy of Hall's edition of *Vāsavadattā*. A copy of Bhānuchandra's *Tippaṇaka* on *Vāsavadattā* dated Samvat 1690 was also made available to me.

The material for the present work could be classified as follows :—

A. Printed Works

1. *The Vāsavadattā* : A romance by Subandhu, accompanied by Śivarāma Tripāṭhin's perpetual gloss, entitled *Darpaṇa*, edited by Fitzedward Hall, M.A., Calcuttā, 1859.

Hall has taken help of eight manuscripts A—H, out of which B, C, D and H are dated 1638, 1641, 1834 and 1758 A.D. respectively, the remaining four being undated. In the text-constitution of *Vāsavadattā* Hall has followed Śivarāma's readings in his commentary called *Darpaṇa* and he is not willing to discard the readings of Śivarāma against a united authority of his manuscripts.

Hall has also noted readings from Jagaddhara, a commentator who went before Śivarāma and from Narasimha, who probably flourished after Śivarāma. Hall's manuscript D represents perhaps an older tradition and is almost identical with Jagaddhara's text of Subandhu. It may be noted here that Hall's ms. D is nearer to the tradition of Southern Recension of *Vāsavadattā*.

2. *Vāsavadattā* : Edited by Pandit R.V. Krishnamāchāriar (Abhinava Bhaṭṭa Bāṇa), Shrirangam, 1906.

The learned editor has appended to the work his own Sanskrit commentary which is very useful in understanding the intricacies of Vāsavadattā. The text of the work belongs to the Southern Recension and although the learned editor proclaims that he has consulted many manuscripts he does not give the readings of these mss. The Sanskrit Introduction which has some very interesting and suggestive remarks discusses some aspects of Vāsavadattā although the sarcastic remarks about our author Subandhu do not arrive at fruitful conclusions. The work needs a careful reprint.

3. *Vāsavadattā* : A Sanskrit romance by Subandhu: translated with an introduction and notes by Louis H. Gray, Ph. D., New York, 1924 (Columbia University Press). Gray has translated Vāsavadattā into English and has reprinted as an appendix to the Madras edition of Vāsavadattā, 1862. He has given in the foot-notes to his reprint of the Madras edition, variants from the Telgu text and the readings of Hall's manuscripts. It is out of context to enter into a discussion regarding the English rendering of Subandhu's work done by Gray. However, it should be said that Gray's text affords some help for a critical edition of Vāsavadattā.

It may be said that in the context of the difficulties in making available the ms. material from the South the texts of Kṛṣṇamāchāriar and Gray have roughly been taken to represent the Southern Recension of Vāsavadattā

B. Manuscripts

Besides the three manuscripts named above, I have examined the following mss. of the text and the commentary on Vāsavadattā. Unfortunately, I was not able to make use of these mss. earlier and therefore readings from them have not been incorporated in the foot-notes. This is not to be regretted, for the superior readings have been noted through the help of the codex P and A and these other mss. do not materially differ from P, A, B and T.

1. *Vāsavadattā of Subandhu* (No. $\frac{463}{1887-91}$ in B. O. R. I. Government Manuscript Library, Poona.)

Beginning :

श्रीनिर्विघ्नेश्वराय नमः ॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥ करवदरसदृशम-
खिलं भुवनतलं यत्प्रसादतः कवयः । पश्यन्ति सुखममृतयस्ता जयन्ति सरस्वती-देवी । १।

End :

इति महाकवि सुबन्धुविरचिता वासवदत्ताख्यायिका समाप्ता ॥ शुभं भूयात् ॥ स्वयंभु-
ववत्प्रभो निधिरसनिशानाथगणितेन्द्रे पोषे विमलनवमीवाक्पतिदिने । जगत्पूर्वोनाथो मधुरिपु-

च गोपालतनुजो लिलेखेदं पुस्तं निजपरजनार्थं तः । १॥ नवनीतविलिप्तांगो यशोदानंदवर्धनः ।
नवनीरदसच्छायो गोविन्दस्तु मुदे मम ॥ २॥

The scribe uses a single daṇḍa for a comma and double daṇḍa for a full-stop marking the end of a sentence. He indulges into occasional lapses in this. The handwriting is rather unsteady and hurried but legible. There are marginal notes and explanations which quote lexicons and authoritative works in *Alaṅkāraśāstra*. The number of lines varies from eight to fourteen in each folio. The lines in each folio measure 8.6" and the folios are 23.

2. *Vasavadattā ṭippanasāra of Ranganātha :*

(No. $\frac{566}{1891-95}$ B.O.R.I, Government Manuscript Library.)

Beginning :

श्रीगणेशाय नमः ॥ चिंतामणिर्नाम राजाभूदिति संबंधः ॥ हिरण्यादीनां दानं
वितरणं ॥ पक्षे हिरण्यकशिपुर्देत्यः ब्राह्मदत्ते भोजने च कशिपुः कथितो द्वयोः । तद् द्वयं
मि लतं चापि कशिपुर्भाष्यते क्वचिदिति धरणिः ।

End :

यत्संदिग्धमतिश्लिष्टं क्लिष्टं चामूलभाषितं । तद्विधार्थमसौ यत्नस्तेन प्रीणातु
मे हरिः ॥ ६॥ इति रंगनाथोद्भूतो वासवदत्ताटिप्पनसारः ॥ ६॥

As the name explains the work is short but proposes to explain important sentences and words. The ms. is written in good uniform hand-writing. The folios are 12 in number and have 10-12 lines in each folio. The lines in each folio measure 10-3". About 1680 A.D. is the date of Ranganātha as proposed by Gode.

3. *Vasavadattāpañjikā called Vidagdhaṅgavallabhā :*

(No. $\frac{464}{1887-91}$ B.O.R.I. Govt. Manuscript Library)

Beginning :

श्रीगणेशाय नमः ॥ सद्भूदे श्रीवाग्देवतयो गिरिः विश्वः ॥ अरं शीघ्रे रथानि च
शीघ्रमे पुनरनन्यवत् इति च प्रसादोनुग्रहस्वास्त्यकृपाकाव्यप्रसत्तिथिति च ॥

End :

...जनपदविशेषः सन् शक्ति मुमोच । राजासौ ततस्तस्य शक्त्यभावे रक्षणायोग्य-
त्वात् । अंगव्याकुलत्वात् ।

The ms. has 59 folios. Folios 47 to 52 and 53 to 59 are numbered separately as 1 to 7. These are written in hurried and bold hand, the remaining portion of the ms. is written in small hand. The length of each line in a folio is 7-3". Gode proposes a date after 1350 A. D. for the author of this commentary *Pañjikā*.

4. A commentary on Vāsavadattā by Nārāyaṇa Dīxita :

(No. $\frac{567}{1891-95}$ B.O.R.I. Govt. Manuscript Library.)

Beginning :

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

पायाद्यो गोसहस्रेण श्रीडन् गोपालको हरिः ।

प्रकाशदंतघातेन भिन्दानो ध्वांतकुंजरम् ॥

End :

श्रीनारायणदीक्षितं हरिपदद्वारविदे रतं
सावित्री सुपुत्रे सुकर्म (निचयं) (श्री) विश्वरूपदत्त यं ।
तेनोद्धत्यविवर्जितेन गुणिना संक्षिप्य नारायणी-
नाम्नीयं रचिता सदर्थविशदा व्युत्पत्तिवृद्धर्थं सताम् ।

According to Gode the ms. belongs to about 1650 A.D. and the date of the work, assigned by him is about 1300 A.D.

5. Vāsavadattāṭīppanaka of Bhānuchandra (T) :

Beginning :

विश्वं विद्यात्रयी गङ्गा पुनाति यन्मुखोद्गता ।
बुधश्रीसुरचन्द्राणां तेषां शिष्येण सार्थका ।१।
पूर्वाभ्यायात्स्वबुद्धेश्च भानुचन्द्रेण धीमता ।
व्याख्या वासवदत्तायाः कथायाः क्रियते स्फुटा ।२।
नव्यप्रबन्धनिर्माणं कवीनां सुकरं भवेत् ।
व्याख्या तु दुःकरा पूर्वकविभाषार्थसूचनी ।३।
कृता तथापि व्याख्येयं बह्वर्था स्तोकविस्तरा ।
इति मत्सरमुत्सृज्य विज्ञातव्यं मनीषिभिः ।४।

End :

इति पातसाहस्रीश्रृङ्गकबरसूर्यसहस्रनामाध्यापकश्रीशत्रुञ्जयतीर्थकरमोचनायनेक-
सुकृतविधायकमहोपाध्यायश्रीभानुचन्द्रगणिविरचितं वासवदत्ताटिप्पणकं समाप्तम् ।
संपूर्णं संवत् १६६० वर्षे महोपाध्यायसिद्धिचन्द्रगणिना लिखापितम् ।

The work has 26 folios and tries to give other words for important and difficult words in Vāsavadattā. Unlike Ranganāth whose work is short but which does not miss an important and difficult passage in Vāsavadattā, Bhānuchandra's hurried notes are not very helpful in settling readings or interpreting difficult passages.

II

The text of Vāsavadattā as presented in the following pages is mainly based on P or the palm-leaf codex. The leaves measure 12×2½ inches, the no. of folios being forty-seven. The ms. is in a good condition with excellent readings.

1. Beginning :

॥ ॐ नमो भारत्यै ॥

करवदरसदृशमखिलं भुवनतलं यत्प्रसादतः कवयः ।

पश्यन्ति सूक्ष्मतयः सा जयति सरस्वती देवी ॥१

End :

इति महाकविमुबन्धुविरचिता वासवदत्ता नाम कथा समयिता । संवत् १२०७
श्रावण वदि १४ सोमे । रुद्रपल्लीसमावासे राजश्री गोविन्दचन्द्रदेवविजयिराज्ये श्रीयशो-
धरेण आचार्याणां कृते लिखितेयं वासवदत्तोति ।

शिवमस्तु सर्वजगतः परहितनिरता भवन्तु भूतगणाः ।

दोषाः प्रयान्तु नाशं सर्वत्र सुखी भवतु लोकः ॥

।६। मंगलम् । महाश्वीः ।६।

[page 211, क्रमाङ्क ३४८ श्रीजैसलमेरुदुर्गस्थ खरतरगच्छीययुगप्रधानाचार्य-
श्रीजिनभद्रसूरिसंस्थापितताडपश्रीयजैनज्ञानभंडारनुं सूचिपत्र : संपादक मुनिश्रीपुण्यविजय-
जी महाराज : जैनकोन्फरन्स-प्रकाशन]

2. A. *Vāsavadattā of Subandhu* : A paper ms. from Bhāvanagar, in good condition.

Beginning :

ॐ नामा दीतरागाय । करवदरसदृशमखिलंभुवनतलंयत्प्रसादतः कवयः । पश्यन्ति
सूक्ष्मतयःसा जयति सरस्वती देवी ।

The ms. has 41 folios, each having eight lines and the measurement of the written line in the folio is 6.6".

End :

इति महाकविमुबन्धुविरचिता वासवदत्ताभिधाना श्राव्यायिका समाप्ता ॥६॥६॥
संवत् १४६८ समये मार्गसिरवदि ४ बुधवासरे ॥ लिखितं कायस्य यशोधरा.....तया
निजपुत्ररामदासस्य पुण्यायं वासवदत्ता नाम कथा लिखिता ॥

The last sentence seems an adscript. The ms. has been used by more than one person, each adscript has been by way of explaining a word here and there or inserting a minor correction or adding a reading. In the manner of writing the ms. follows the older palm-leaf tradition with the use of पृष्ठमात्रा and a gap in the middle of the page, measuring about a square inch. The punctuation is uniform and the handwriting is steady and clear.

3. B. *A paper ms. from Bhāvanagara.*

Beginning :

॥ श्रीसरस्वत्यै नमः ॥ करवदरसदृशमखिलं भुवनतलं यत्प्रसादतः कवयः पश्यन्ति
सूक्ष्मतयः सा जयति सरस्वती देवी ।

End :

इति श्री महाकविसुबन्धुविरचिता वासवदत्ताभिधानाख्यायिका समाप्ता ॥ संवत् १७३४ प्रमिते माघशुक्लपक्षे अष्टम्यां तिथौ...॥ श्रीरस्तु ॥...कल्याणमस्तु ॥ शिव-मस्तुपाठकवाचकयोः ॥

There are twelve folios with nineteen to twenty lines in each folio, the length of a line being about $8\frac{1}{2}$ ". The manner of writing, punctuation and spacing is uniform, the size of letters occasionally varying with each page. There are only two marginal notes explaining a reading and a compound.

The above-noted mss. P., A., and B. form the basis of our text. They follow the tradition of the Northern Recension and may be said to represent three stages of the Northern Recension, A and B giving some idea of the additions made subsequently in the original composition of Subandhu.

As we have understood the Shrirangam text (K) as representing roughly the Southern Recension, it will be interesting to compare a few samples in both the Northern and Southern Recensions of Subandhu's composition. We give below about half a dozen such samples which will give a fairly correct idea of the differences in the two recensions.

१. यस्य च निहितनाराचजर्जरितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलविगलितमुक्ताफलदन्तुरितपरि-
सरे, तत्पत्ररथे रक्तवारिसञ्चरत्करिकच्छपोत्फुल्लपुण्डरीकशतसमाकुले, नृत्यत्कबन्धे,
सुरसुन्दरीसङ्गमोत्सुकचारभटाहङ्कारसम्भारभीषणो, समरसरसि, भिन्नपदातिकरितुरग-
रुधिराद्रौ जयलक्ष्मीपादालक्तकारगरञ्जित इव खड्गो रराज ।

P. (Vā. p. 6. l. 20—p. 7. l. 4)

यस्य च निहितनाराचजर्जरितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलविगलितनिस्तलमुक्ताफलदन्तु-
रितपरिसरे, पतत्पत्ररथे, रक्तवारिसमुद्भयमानद्विरपदकच्छपे, विलसदुत्पलपुण्डरीके,
वाहिनीशतसमाकुले, नृत्यत्कबन्धबन्धुरे, सुरसुन्दरीसमागमोत्सुकभटाहङ्कारभीषणरव-
भीषणो, सागर इव समरशिरसि, भिन्नपदातिकरितुरगरुधिराद्रौ जयलक्ष्मीपादालक्तक-
रागरञ्जित इव खड्गो रराज । K. (p. 55, 56)

In the S.R. words like निस्तल, समुद्भयमान, बन्धुर, चार, सम्भार, चारभीषणे, are added. There is an attempt to break one sentence of the N.R. into two or three clauses and to change the metaphor.

२. अटवीमिवोत्तुंगश्यामलकुचां, वानरसेनामिव सुग्रीवाङ्गदशोभितां, शनैश्चरेण
पादेन सौम्येन दर्शनेन, गुरुणा नितम्बेन, लोहितेनाघरेण, विकचेन विलोचनेन, भास्वता-
लङ्कारेण, प्रहमयमीव संसारभित्तिचित्रलेखामिव त्रैलोक्यसौन्दर्यसङ्केतभूमिमिव रसा-
ञ्जनसिद्धिमिव यौवनस्य, संकल्पवृत्तिमिव शृङ्गारस्य, निषानमिव कोतुकस्य, विजय-

पताकामिव मकरध्वजस्य, अभिभूतिमिव मदनकान्तायाः, संकेतभूमिमिव लावण्यस्य” कन्य-
कामघटादशवर्षदेशीयामपश्यत्स्वप्ने ।

P. (Vās. p. 11, l. 3 ff.)

विन्ध्याटवीमिव उत्तुङ्गश्यामलकुचां, वानरसेनामिव सुग्रीवाङ्गदशोभितां, भास्वता-
लङ्कारेण, श्वेतरोचिषा स्मितेन, लोहितेनाधरेण, सौम्येन दर्शनेन, गुरुणा नितम्बेन, सितेन
हारेण, शर्नश्चरेण पादेन, तमसा केशपाशेन, विकचेन लोचनोत्पलेन ग्रहमयीमिव, संसार-
भित्तिचित्रलेखामिव त्रैलोक्यचित्रारङ्गस्य, रसायनसमृद्धिमिव यौवनमहायोगिनः, संकल्प-
सिद्धिमिव शृङ्गारस्य, निधानमिव कौतुकस्य, विजयपताकामिव मकरध्वजस्य, आजिभूमि-
मिव मदनस्य..... कन्यकामपश्यत्स्वप्ने ।

K. (p. 77-79)

भास्वतालङ्कारेण चन्द्रेण वदनमण्डलेन लोहितेनाधरपल्लवेन सौम्येन दर्शनेन गुरुणा
नितम्बविम्बेन विकचेन नेत्रकमलेन शर्नश्चरेण पादेन तमसा केशपाशेन ग्रहमयीमिव... ।

H. (p. 64)

Under foot-note 1 on p. 64 Hall notes—‘भास्वतेत्यादिकेशपाशेने-
त्यन्तस्य स्थाने सर्वेषु मूलपुस्तकेषु जगद्धरनरसिंहटीकयोश्चान्यक्रमावलम्बी पाठोऽस्ति’ ।

In the above samples the differences in readings and also those noted by Hall are due to the anxiety of the learned scribes to improve upon and bring an order into the original statement of Subandhu which may not have been complete. The confusion is very well cleared once for all by the S. R. when it meticulously adds words in the original sentence of Subandhu, so as to bring in all the nine planets. Such descriptions of a maiden were rather an order of the day and a literary convention can be seen from the description of a young man in Harṣa-Charita and verses like the one found in Bhartṛ-
hari (Kosambi : verse no. 132).

गुरुणा स्तनभारेण मुखचन्द्रेण भास्वता ।

शर्नश्चराम्भ्यां पादाम्भ्यां रेजे ग्रहमयीव सा ॥

३. तयोश्च मध्य मध्यमोपान्तवयसि वर्तमानयोः कथमपि देववशात् त्रिभुवनविलोभनीया-
कृतिः पुलोमतनयेवानन्दितसहस्रनेत्रा वासवदत्ता नाम [तनया] भूव ।

P. (Vās. p. 21)

तयोश्च मध्यमोपान्ते वयसि वर्तमानयोः कथमपि देववशात् त्रिभुवनविलोभनीया-
कृतिः पुलोमतनयेवानन्दितसहस्रनेत्रा मेरुगिरिमेखलेव सुजातरूपा शरन्निशेव उत्ससत्ता-
रका सत्परिषदिव अचिच्छदद्विजपङ्क्तिभूषिता राक्षसकुललक्ष्मीरिव माल्यवत्सुकेशशोभिता
तनयाभूदासवदत्ता नाम ।

K. (p. 151-159)

The abruptness and brevity with which the N. R. closes the

sentence in describing Vāsavadattā makes us doubt whether the additional phrases in S. R. were part of the original composition of Subandhu.

४. अतिदूरप्रद्वेदेन मधुना जगति को वा न विक्रियते यदतिमुक्तोऽपि मुनिरपि विचकास । कुसुमशरस्य नवचूतशरमूलनिलीनमधुकरावलिपत्रेणैव रेजे । दृन्तनिर्गतविचकिलविवरे गुञ्जन्मधुको मकरकेतोस्त्रिभुवनविजयशङ्खध्वनिमिव चकार । नवयावकपङ्कपल्लवितसन्तुपुरतरुणीचरणप्रहारानुरागवशान्नवकिसलयच्छलेन तमेव रागमुदवहदशोकपादपः ।

अतिदूरप्रद्वेदेन मधुना जगति को वा न विक्रियते, यदतिमुक्तको मुनिरपि विचकास । कुसुमशरस्य नवचूतप्रसवशरमूले निलीयमाना मधुकरावलिनमाक्षरपंक्तिरिव रेजे । दृन्तनिर्गतविचकिलकलिकाविवरे मञ्जु गुञ्जन्मधुको मकरकेतोस्त्रिभुवनविजयप्रयाणशङ्खध्वनिमिव चकार । नवयावकपङ्कपल्लवित सन्तुपुरतरुणीचरणप्रहारानुरागवशान्नवकिसलयच्छलेन तमिव रागमुदवहदशोकः ।

(K. P. 163-165)

Here S.R. tries to improve upon N.R. by breaking a compound to make an independent phrase and by adding words like— नामाक्षरपंक्ति, विकच, कलिका, मञ्जु, प्रयाण, which pretend to add poetic beauty to the readings in N.R.

५. अथ सा तस्यामेव रात्रौ स्वप्ने वालिनमिवाङ्गदोषशोभितं.....महामेघमिव विलसत्करकं, [समुद्रमिव] महासत्त्वं, मालिन्या कवरिकया, तुङ्गभद्रया नासिकया, शोरोनाधरेण, नर्मदया वाचा, गोदया भुजया, स्वर्वाहिण्या कीर्त्या च पुण्यमयमिव, आदिकन्दं शृङ्गारपादपस्य, रोहणगिरिं सकलगुणरत्नसमूहस्य.....त्रिभुवनविलोभनीयाकृति युवानं ददर्श ।

P. (Vās. p. 24. l. 18 ff.)

महामेघमिव विलसत्करकं, समुद्रमिव महासत्त्वं, मालिन्या कवरिकया तुङ्गभद्रया नासिकया शोरोनाधरेण नर्मदया वाचा गोदया भुजया स्वर्वाहिण्या कीर्त्या च पुण्यसरिन्मयमिव.....युवानं ददर्श ।

K (p. 185)

A, B, Hall and the ms. of Hall do not give these words. Bhānucandra also does not notice these words (folio 14,b.)

६. विश्रान्तकथानुबन्धतया प्रवर्तमानकथकजनगृहगमनत्वरेषु चत्तरेषु, समावासितकुक्कुटेषु, निष्कुटेषु, कृतयष्टिसमारोहणेषु बहिणेषु, विहितसन्ध्यासमयव्यवस्थितेषु गृहस्थेषु, सङ्कोचोदञ्चबुच्चकेसरकोटिसङ्कटकुशेयकोशकोटरकुटीरशायिनि षट्चरणचक्रे, अयानेन प्रवर्तता [वर्तमाना] भगवता भानुना [आ] गन्तव्यमिति सर्व्वपट्टमयैर्वसनैरिव मणिकुट्टिमामिर्वचितवरुणेन, भगवता कालेन कृतस्य दिवसमहिषस्य रुधिरधारेव, विद्रुमलतेवाम्बरमंहार्यवस्य रक्तकमलिनीव गगनतडाकस्य, काञ्चनसेतुरिव कन्दर्पस्य, मञ्जिष्ठासुरागुरुपताकेव गगनहर्म्यतलस्य, लक्ष्मीरिव स्वयंवरगृहीतपीताम्बरस्य,

भिक्षुकीव तारानुरागरक्ताम्बरधारिणी, वारमुख्येव पल्लवानुरक्तता, कामिनीव कालेया-
ताम्रपयोधरा, वभ्रुरिव कपिलतारका, भगवती सन्ध्या समदृश्यत ।

K.P. 219 ff.

Here the two recensions are following different traditions, it can be seen from the added phrases at the end of the paragraph. The additions which reflect the spirit of Subandhu's composition, may be said to belong to early times, for not only the Madras Text of Gray but also Hall's ms. D. gives the added readings.

7. There are some sentences and passages which are found in the Southern Recension but not in our codex in the same order of words. Such sentences appear in the mss. of the Northern Recension which thus have influenced the N. R. e.g. Vās. p. 35 Para 40—Instead of अनन्तरं कट-
कैकदेशविरचितैकान्तनिहितमुक्तामकरन्दपद्मरागशकलेन वासवदत्तादर्शनार्थमास्थितेन देवता-
गणेनेव जातवलेन परिगतम् ..... we have अथ स प्रविश्य कटकैकदेशे
विनिर्मितम्, अभ्रङ्गुषशिखरेण सुधाधवलेनैकान्तरनिविष्टकनकुमुदतामरकतपद्मरागच्छलेन
वासवदत्तादर्शनार्थमवस्थितदेवतागणेनेव शालवलेन परिगतम् । in K—page 282 and
अभ्रलिहशिखरेण सुधाधवलेनैकान्तरनिविष्टकनकुमुदतामरकतपद्मरागशकलेन वासवदत्ता-
दर्शनार्थमुच्छ्रितदेवतागणेनेव शालवलेन विरचितम् । according to B. and Hall
and also according to A in adscript.

These few samples may, it is hoped, be helpful in giving some idea about how the original text of Subandhu developed in the two recensions. The N. R. is shorter while the S. R. attempts to fill the blanks and adds further to complete a figure of speech or to balance a construction or improve the syntax. Such improvements have a tendency to alter the original composition to such an extent that the stamp of individuality of the author is blurred. Bāṇa's compositions were no less responsible in altering the text of Subandhu, for it is very likely that some of the enthusiastic improvements that Bāṇa worked out in his desire to surpass Subandhu, might have been added in Subandhu's text by learned scribes. The parallels can be decided upon by a comparison of contemporary ms. of the works of Subandhu and Bāṇa.

In preparing this edition important variants only have been reported in the foot-notes at the bottom of the page. In some cases clear mistakes on the part of the scribes e.g. those found in B have been ignored noting those few which reveal a real variant reading or which make a material distinction between a reading of the Southern and the Northern Recension. As has been said above the excellent readings of the palm-leaf codex have made my work smooth. Some of these readings which could not be decided on their own merit have been

established with the help of A. Clear omissions on the part of the scribe have been put in square brackets only after a consideration of grammatical points. Here and there a verbal form inadvertently omitted by the scribe has been supplied. In such cases help from A and Hall has been accepted.

In one case I have ventured to alter a reading. I do not know how far such a change is justified. The passage is न्यायस्थितिमिवोद्योतकरस्वरूपां, बौद्धसंज्ञीतिमिवालङ्कारप्रसाधिताम् । (p. 38-1-13.)

1. P न्यायस्थितिमिव उद्योतकरस्वरूपां, बौद्धस्थितिमिवालङ्कारप्रसाधिताम् ।
2. A न्यायविद्यामिवोद्योतकरसुरूपां बौद्धसंज्ञीतिमिवालङ्कारप्रसाधिताम् ।
3. K and G न्यायविद्यामिव उद्योतकरस्वरूपां सत्कविकाव्यरचनामिव अलङ्कार-प्रसाधिताम् ।
4. Hall न्यायस्थितिमिवोद्योतकरस्वरूपां बौद्धसंज्ञीतिमिवालङ्कारभूषिताम् ।
5. HC बौद्धसंहितिमिवालङ्कारभूषिताम् ।
6. Bhānuchandra does not refer to the point.
7. न्यायस्थितिमिव उद्योतकरस्वरूपां बौद्धसंगतिमिवालङ्कारप्रसाधिताम् ।
Vāsavadattā, folio 18' b. l. 10 (B.O.R.I. Govt. Ms. Library ms. no. 463/1887-91 Samvat 1644.)
8. पक्षे उद्योतकरो वातिककृत् । संगतिः सिद्धान्तः पक्षेऽलङ्कारस्त ..... ।
Folio 12 a l. 1. Vāsavadattā-ṭippaṇasāra of Ranganāth (B.O.R.I. no. 566/1891-95.)
9. प्रसाध्यते काचित् संहितिरिति पाठः तत्रापि संहतिशब्देन ग्रंथ एव ॥
Folio 54 b, l. 2 Vāsavadattāpañjikā called Vidagdhaṭṭabha (B. O. R. I. No. 464/1887-91.)
10. अलङ्कारप्रसाधितां मंडनभूषितां पक्षे अलङ्कारो बौद्धाचार्यः ।
Folio 74 b l. 5, Nārāyaṇa's com. (B.O.R.I. No. 567/1891-95.)

From these references it may be inferred that the reading सत्कविकाव्यरचना of the S. R. is clearly against the spirit of the N. R. which has बौद्धस्थिति, बौद्धसंगति and बौद्धसंहिति (B. and Vidagdhaṭṭabha) as the readings. The reading बौद्धस्थिति is clearly a later improvement on the part of the scribe following the words न्यायस्थिति. The word संज्ञीति primarily means a 'council', hence a Buddhist Council. Such 'Councils' were three in number (संज्ञीतितयम्-Mahāvastu, P. 251) It also means, according to Childers' Pāli Dictionary 'chanting together, celestial choir and the Nikāyas of Suttapiṭaka which are called, according to Sinhalese tradition, मञ्चिमसंज्ञीति'. The word संज्ञीति

is found used with पर्याय as in सङ्गीतिपर्याय where "More important Dharmas are taught by the Master because Dharmas held by Vajjian Bhikkhus of Pāvā were not the true ones" (J.P.T.S. 1905 P. 99). Here the words mean a book by शारीपुत्र (acc. to Chinese tradition) or महाकौष्ठिल (acc. to Bu-ston). That the word means doctrine and particularly 'Buddhist doctrine' can be seen from the names of works like महायानाभिधर्मसंगीतिशास्त्र of Āsaṅga and its commentary महायानाभिधर्मसंयुक्तसंगीतिशास्त्र of Sthiramati (J.R.A.S. 1929 p. 451. Buddhist Logic before Dignāga). Sylvain Levi (Mahāyānasūtrālaṅkāra. Paris 1911. P. 15 and 16) following a similar meaning of the word संगीति reads the Vāsavadattā passage as बौद्धसंगीतिमिवालङ्कारभूषिताम् and suggests that the passage refers to the Buddhist doctrine as propounded by works like महायानाभिधर्मसंगीतिशास्त्र of Āsaṅga which was translated into Chinese by Hui-an-tsang.

All this has impelled me to adopt the reading सङ्गीति suggested by the more or less corrupt reading सङ्गति.

III

Subandhu's date, home, personality etc.

Subandhu's date and the place where he lived and wrote are yet unsolved problems in Sanskrit literary chronology. Tradition proclaims him as a nephew of Vararuchi and a poet in the court of Vikramāditya (नरसिंह वैद्य circa. 1500 A. D., a commentator of Vāsavadattā, कविरयं विक्रमादित्यसम्यः । तस्मिंश्च राजनि लोकान्तरं प्राप्ते एतन्निबन्धं कृतवान् । Hall, intro. p. 6) and therefore living in the later part of the sixth century after Christ. We give below a few references from Sanskrit and Prakrit writers and inscriptions which directly or indirectly refer to Subandhu.

1. श्रीकण्ठचरित of Maṅkha (12th century) has the following verse—

मेष्ठे स्वद्विरदाधिरोहिणि वशं याते सुबन्धो विधेः
शान्ते हन्त च भारवी विषटिते बाणे विषादस्पृशः ।
वाग्देव्या विरमन्तु मन्तुविधुरा द्राग्दृष्टयश्चेष्टते
शिष्टः कश्चन स प्रसादयति तां यद्वाणी सद्वाणिनी । II. 53

That Maṅkha intended chronological order in the references to मेष्ठ, सुबन्धु, भारवी and बाण may be accepted.

2. राघवपाण्डवीय of Kavirāja (about 1200 A. D.) has the following

verse in which the poet mentions सुबन्धु, बाण and himself (कविराज) in a chronological order

सुबन्धुर्बाणभट्टश्च कविराज इति त्रयः ।

वक्रोक्तिमार्गनिपुणाश्चतुर्थो विद्यते न वा ॥ I. 41

3. A Canarese record of 1168 A.D. found at Balagāmi (Rice Lewis : Mysore inscriptions p. 111, Bangalore 1879; also Epigraphia Carnatica Vol. vii, 92-96) describes the attainments of Vāmaśakti, the learned head of the Koṭiya Maṭha "In Śabda Pāṇini, in Nīti Bhūṣaṇāchārya, in Nāṭya and other Bharataśāstras Bharatamuni, in Kāvya Subandhu, in Siddhānta Lakulis'vara, at the feet of Śiva a Skanda adorning the world, thus is Vāmaśakti truly described."

4. Two verses found in anthologies which are attributed to Rāja-sekhara (900 A. D.) give a list of poets. Subandhu is one of them.

- (a) भासो रामिलसौमिलौ वररुचिः श्रीसाहस्रार्कः कवि-
मैण्डो भारविकालिदासतरलाः स्कन्धः सुबन्धुश्च यः ।
दण्डो बाणदिवाकरो गणपतिः कान्तश्च रत्नाकरः
सिद्धा यस्य सरस्वती भगवती के तस्य सर्वेऽपि ते ॥

Quoted by Śārngadhara (शाङ्गधरपद्धति, Peterson I. 188)

- (b) सुबन्धौ भक्तिर्नः क इह रघुकारे न रमते
धृतिर्दाक्षीपुत्रे हरति हरिचन्द्रोऽपि हृदयम् ।
विशुद्धोक्तिः शूरः प्रकृतिमधुरा भारविगिरि-
स्तथाप्यन्तर्मोदं कमपि भवभूतिवितनुते ॥

It may be supposed that (a) has observed chronological order in the enumeration of poets while (b) has not:

5. काव्यालङ्कारसूत्रवृत्ति of Vāmana has a passage—कुलिशशिखरखरनखरप्रच-
यप्रचण्डचपेटापाटितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलगलन्मदच्छटाच्छ्रुतिचारुकेसरभारभासुरमुखे केसरिणि
(I. 3. 25.) which is similar with one from Vāsavadattā (p. 45. I. 3)
कुलिशशिखरखरनखरप्रचयप्रचण्डचपेटपाटितमत्तमातङ्गरक्तच्छटाच्छ्रुतिचारुकेसरभासुरकेसरि-
कदम्बकेन ।

A similar sentence is also found in Harṣacharita (cp. Appendix I. no. 37). As will be shown in the course of our discussion Bāṇa has accepted a number of passages from Subandhu who is quoted by Vāmana who flourished in the later half of the 8th century.

6. The inscription in the Rādhapur plates of Govinda III (Keilhorn : Epigraphia Indica Vol. vi. p. 239 ff.) takes a number of alliterations and puns from Subandhu and Bāṇa as has been very ably proved by Keilhorn in his notes. The inscription which is dated 808 A. D. (शक संवत् ७३०) is an ample testimony of Subandhu's influence on later writers.

7. Gauḍavaho of Vākpatirāja mentions Subandhu,

भासम्मि जलणुमित्ते कन्तिदेवे अ जस्स रहुआरे ।

सोवन्धेन अ वग्धम्मि हारिचन्दे अ आणन्दो ॥ V. 800

It is rather strange that Vākpatirāja does not mention Bāṇa whose fame must have spread by the time this protege of Yashovarman of Kānyakubja living about 725 A. D. flourished.

8. Daṇḍin discusses श्लेष in the second chapter of his Kāvyaḍarsa while illustrating the नियमवान् variety he says—

निस्त्रिशत्वमसावेव घनुष्येवास्य वक्रता ।

शरेष्वेव नरेन्द्रस्य मार्गणत्वञ्च वर्तते ॥ II. 319

and while illustrating विरोधवान् he says—

अच्युतोऽप्यवृषच्छेदी राजाप्यविदितक्षयः ।

देवोऽप्यविवृधो जज्ञे शङ्करोप्यभुजङ्गवान् ॥ II. 322

Subandhu has similar phrases in Vāsavadattā, e.g. यत्र च राजनीतिचतुरे... भुवो नायके शासति वसुमती... निस्त्रिशत्वमसीनाम् (Vāsavadattā p. 21. 1, 7) and शङ्करोऽपि न विषादी (Vās. p. 5. 1. 5). Some of the illustrations given by Daṇḍin while discussing आदिमध्यान्तगोचरं यमकं have resemblance with those found in Vāsavadattā e.g. मधुरं मधुरम्भोजवदने वद नेत्रयोः । (Kāvya. III. 8 a) and वदने वदनेत्रपेयकान्तौ । (Vāsa. p. 37. 1. 2), कमलं कमलं कुर्वदलमदल-मत्प्रिये (Kāvya. III. 17 a) and कमला कमलालया जिता (Vāsa. 34. 1. 9). It should be said that the resemblances may be accidental or merely verbal or both might have taken them from a common source.

9. Māgha who flourished after 700 A. D.—as his reference to Jinendrabuddhi's Nyāsa on Kāśikā, found in S'is'upālavadha II. 112 proves—borrows ideas from Subandhu's Vāsavadattā :

1. (a) मत्सङ्गतिप्रसिद्धो वारुणीसमागमाद् द्विजपतिरेष पतिष्यतीति

हसन्त्यामिवाखण्डलकुम्भि... भगवति भास्करे समुदयमारोहति... ।

Vāsa. p. 41. 1. 16

(b) S'is'upālavadha xi. 12

उदयमुदितदीप्तिर्याति यः संगतौ मे

पतति न वरमिन्दुः सोपरामेष गत्वा ।

स्मितरुचिरिव सद्यः साम्यसूयं प्रभेति

स्फुरति विशदमेषा पूर्वकाष्ठाङ्गनायाः ॥

2. (a) [नव] नखपददष्टकेशनिर्मोकवेदनाकृतसीत्कारविनिर्गंतदुग्धमुग्धदशनकिरण-

च्छटाधवलितभोगवासु । Vāsa. p. 8. 1. 9

(b) S'is'upālavadha xi. 54

सरसनखपदान्तर्दृष्टकेशप्रमोक्तं
प्रणयिनि विदधाने योषितामुल्लसन्त्यः
विदधति दशनानां सीत्कृताविष्कृतानां
अभिनवरविभासः पद्मरागानुकारम् ॥

10. There is a striking resemblance between some of the verses of Bhartṛhari and some statements in Vāsavadattā

(a) गुरुणा स्तनभारेण मुखचन्द्रेण भास्वता ।

शनैश्चराम्यां पादाम्यां रेजे ग्रहमयीव सा ।

भर्तृहरिसुभाषितसङ्ग्रह (Kosambi) V. 132 and

शनैश्चरेण पादेन सौम्येन दर्शनेन गुरुणा नितम्बेन, लोहितेनाधरेण, विकचेन विलोचनेन, भास्वतालङ्कारेण, ग्रहमयीमिव, संसारभित्तिचित्रलेखामिव... कन्यकामण्डाद-
शवर्षदेशीयामपश्यत्स्वप्ने । Vāsa. p. 11. l. 4

(b) क्षीरेणात्मगतोदकाय हि गुणा दत्ताः पुरा तेऽखिलाः

क्षीरे तापमवेक्ष्य तेन पयसा स्वात्मा कृशानो हुतः ।

गन्तुं पावकमुन्मनस्तदभवद् दृष्ट्वा तु मित्रापदं

युक्तं तेन जलेन शाम्यति सतां मैत्री पुनस्त्वोदशी ॥

भर्तृहरिसुभाषितसङ्ग्रह (Kosambi) V. 28 and

[तथाहि] माधुर्यशैत्यशुचित्वतापशान्तिभिः पयः पयः इति निमित्ततामुपगतस्य
दुग्धस्य मत्समागमाद्वाधितस्य नवाये पुरो ममैव क्षयो युक्त इति विचिन्त्येव वारिणापि क्षीयते ।
Vāsa. p. 1 l. 37

(c) बद्धिस्तस्य जलायते जलनिधिः कुल्यायते तत्क्षणात्

मेरुः स्वल्पशिलायते मृगपतिः सद्यः कुरङ्गायते ।

व्यालो माल्यगुणायते विषरसः पीयूषवर्षायते

यस्याङ्गुलिखिललोकवत्सलभतमं शीलं समुन्मीलति ॥

भर्तृहरिसुभाषितसङ्ग्रह (Kosambi) V. 324 and

त्वत्कृते यानया वेदनामुभूता सा यदि नभः पत्रायते सागरो लोलायते ब्रह्मा
लिपिकरायते भुजगपतिर्विकथकः तदा किमपि कथमपि एकैकैर्युगसहस्रैरभिलिख्यते
कथ्यते वा । Vāsa. p. 39. l. 5

As regards the times and personality of Bhartṛhari we are not on a sure ground. At least four Bhartṛharis are known to the literary tradition : The grammarian Bhartṛhari among these, is the earliest. This great grammarian referred to, quoted and refuted with reverence by almost all the great minds in Brahmanic, Buddhist, and Jain philosophy is the famous writer of Vākyapadiya in three (Āgama, Vākyā and Pada) Kāṇḍas, discussing the philosophy of Word-Essence, Sentence and grammatical categories and Mahābhāṣya Dīpikā or

Pradīpikā, a voluminous commentary on Mahābhāṣya, which unfortunately does not go beyond the bhāṣya on स्वानेऽन्तरतमः, (cp. Adyar transcript no. 39G.17/V. I-II) which has laid under debt all the commentaries on Mahābhāṣya, beginning with Pradīpa of Kaiyaṭa. This grammarian cannot be the poet Bhartṛhari as can be easily seen from a comparison of the works of both, from the solecisms found in शतकत्रय, from the number of Gods referred to as against the Advaita of the grammarian and also because no poetical activity of such an early writer as grammarian Bhartṛhari has ever been recorded. The other personality known as Bhartṛhari is the famous poet Bhaṭṭi who composed Bhaṭṭikāvya and who flourished during the reign of the Maitraka king Dharaśena II about 600 A.D. The other Bhartṛhari was a famous chief of the Kanfaṭṭā Yogins in Eastern India. It is likely that I Ching has confused the poet Bhartṛhari with the grammarian Bhartṛhari and in his enthusiasm to see everything Buddhist in India has feathered on him the worship of 'Three Jewels'.

Subandhu uses almost the same words of Bhartṛhari, adds a few of his own and instead of compressing the meaning in fewer words expresses it elaborately. In Subandhu the echoes of the rhythm of the original phrases of Bhartṛhari can be found. Thus either Subandhu imitates Bhartṛhari or both are following a common source. As for the latter possibility we have no evidence and considering the fact that Bhartṛhari lived sometime in the later half of the sixth century Subandhu may safely be assigned to a period later than sixth century A.D.

11. While Subandhu may be said to follow Varāhamihira in his descriptions of Vindhya [V.p. 13-14, Revā V.p. 15-16 and the ocean V.p. 45; Bṛhatsamhitā Vol. I p. 267-270] there are verbal resemblances like रहसि मदनसिवतया रेवया कान्तयेवोपगूढं (वृ. सं. p. 270) विन्ध्यमस्तम्भयशश्च तस्योदयः श्रूयताम् । and रेवया प्रियतमयेव प्रसारितवीचिहस्तोपगूढः । (Vāsavadattā p. 16, l. 8). Subandhu imitates Varāhamihira who flourished around 550 A.D.

12. Subandhu in his enthusiasm to weave into his composition ideas from earlier authors has unconsciously imitated poets like Amaru

दम्पत्योनिशि जल्पितं गूढशुकेनाकर्णितं यद्वचः
 प्रातस्तद्गुरुसंनिधौ निगदतस्तस्यैव तारं वधूः ।
 हाराकर्षितपद्मारागशकलं विन्यस्य चञ्चोः पुरो
 व्रीडातां प्रकरोति दाडिमफलव्याजेन वाग्बन्धनम् ॥

Subhāṣītaratnakośa (Kosambi) V. 621

and Vāsavadattā p. 8. l. 11 क्षणदागतमुरतवैयात्यवचनशतसंस्मारकगृहशुकचाटुव्याह-
तिशृणुजितमन्दाक्षाम् । While it is difficult to determine the date of
Amaru, he may be said to have flourished after Kālidāsa and the later
half of the sixth century may be assigned to him as his date. Subandhu
may have been a younger contemporary of Amaru.

13. A terminus a quo to the composition of Subandhu's Vāsavadattā
is the reference to Udyotakara, न्यायस्थितिमिबोधोत्तरस्वरूपां बोद्धसङ्गीतिमिवा-
लङ्कारप्रसाधिताम् । (p. 38. l. 13). It is clear that Subandhu here refers to
Udyotakara the famous writer of Nyāyavārtika on the Nyāyasūtra of
Akṣhapāda Gautma. The philosophical activity of the five centuries af-
ter christ an era was one of refutation of other's points of view and es-
tablishing one's own. The Nyāya doctrine had been severely criticised by
Dignāga and it was the express purpose of Udyotakar to dispel the sha-
dow of 'the arguments of bad logicians' like Dignāga (कुताङ्किकाज्ञाननिवृत्तिहेतुः
करिष्यते तस्य मया निबन्धः । Nyāyavārtika-mangala verse.) The famous
Buddhist logician Dharmakīrti tried to refute Udyotakara, while his
other rival was the mīmāṃsaka Kumāṛila and the grammarian Bhartṛ-
hari. It may be assumed that while Dignāga and Bhartṛhari were con-
temporaries refering to and refuting the views of each other, Kumāṛila,
Udyotakara and Dharmakīrti were also contemporaries not very far
removed in time from one another. Thanks to Rāhuiji's researches,
we now are pretty certain about Dharmakīrti's date which is about 600
A.D. As against the above order in chronology of these famous
philosophers it is very plausible that दिग्नाग flourished about 475 A.D.,
Udyotakara about 500 A.D. and Kumāṛila and Bhartṛhari about 525
A.D. and Dharmakīrti about 600 A.D. In any case Subandhu's re-
ference to Udyotakara and his mighty contribution in Nyāya determines
for him the earlier date viz : that he could not have lived before 500
A.D. in any case. The other reference has raised many arguments. In
the manner of Subandhu's reference to an author in the earlier sentence
the word अलङ्कार should definitely be construed to refer to a work and
nothing else. Nārāyaṇa Dixita, (about 1500 A.D.) one of the earliest
commentators of Vāsavadattā reads the name of a Buddhist logician
(पक्षे अलङ्कारो बोद्धाचार्यः) while Vidagdhaballabā (a commentary on Vāsava-
dattā), Bhānuchandra (1600 A.D.) and Ranganātha (1685 A.D.) are silent
on the point. Sīvarāma (1700 A.D.) explains, अलङ्कारो धर्मकीर्तिकृतो ग्रन्थ-
विशेषस्तेन भूषिताम् (Hall p. 235). According to Jagaddhara (1400 A.D.)
another commentator on Vāsavadattā, Dharmakīrti was the author of
the work. Narasimha Vaidya (1500 A.D.) another commentator of
Vāsavadattā also suggests that Alankāra was a "cāstra bouddhique."

From these references one thing is certain and it is that the term *Alaṃkāra* should be understood in the sense of a work discussing 'buddhist philosophy' (Sylvain Levi : *Mahāyānasūtrālaṃkāra* of Asaṅg, Paris 1911, Intro p. 15 'En fait de shastras l'*Alaṃkāra* par excellence ne peut être que le shastra issu du ciel Tuṣiṭ et revele par maitreya.'')

Now Dharmakīrti is not reputed to have written any work of the name *Alaṃkāra*, nor has he written any work the ending word of which is अलङ्कार. Pt. Rāhulji's researches have thrown considerable light on the works of the famous logician. It cannot also be said that the word अलङ्कार refers to some work on अलङ्कारशास्त्र. Although as a poet Dharmakīrti is known to have composed some stanzas now found in anthologies of Sanskrit verses, and such stanzas have the grace, sparkle and clarity of their own, there is no tradition connecting Dharmakīrti with the composition of any poetical work or a work on poetics. Ānandavardhana only refers to an uncertain opinion when he quotes (Dhvanīyāloka with Lochana, Benares 1940, p. 487) the verse लावण्यद्रविणव्ययो न गणितः etc. as composed by Dharmakīrti.

He remarks (p. 489) न चायं श्लोकः क्वचित्प्रबन्ध इति श्रूयते येन तत्प्रकरणानुगतार्थतास्य परिकल्प्यते । although he is quite certain about Dharmakīrti's authorship of another verse,

अनध्यवसितावगाहृतमनल्पधीशक्तिताना-
प्यदृष्टपरमार्थतत्त्वमधिकाभियोगैरपि
मत्तं मम जगत्पलब्धसदृशप्रतिग्राहकं
प्रयास्यति पयोनिधेः पय इव स्वदेहे जराम् ।

which is *Pramāṇavārtika* iv. 288. It is very likely that by अलङ्कार Subandhu referred to either महायानसूत्रालङ्कार of Maitreya and commented upon by Vasubandhu or सूत्रालङ्कार of As'vaghōṣa or अभिसमयालङ्कार of Asaṅga. The word सङ्गति or सङ्गीति meant a doctrine or a deliberation arrived at in a Buddhist council, hence ultimately the Buddhist doctrine.

Subandhu refers to older doctrines, authors and works: His reference to *Mīmāṃsā* (मीमांसान्याय इव पिहितदिगम्बरदर्शनः Vāsa. p. 15. l. 2; केचिज्जैमिनिमतश्चाविष्णु इव तथागतमतध्वंसिनः । Vāsa. p. 24. l. 7; श्रुतिवचनमिव क्षतदिगम्बरदर्शनम् । Vāsa. p. 52. l. 11; and मीमांसकदर्शनेनेव तिरस्कृतदिगम्बरदर्शनेन । Vāsa. p. 52. l. 11) refer in general terms to Kumārila and his views in works like *Śloka-vārtika* and *Tantravārtika* while refuting the Jain doctrine. He refers to बृहत्कथा, कामसूत्र of Mallanāga, हरिवंश

and the छन्दोवीचिति as the science of metrics (and not the work of the same name attributed to Daṇḍin : (See Kane : I. A. 1911 p. 177).

The terminus ad quem to the work of Subandhu is the reference to Vāsavadattā by Bāṇabhaṭṭa in Harṣacharita. Bāṇa in the introduction, after paying his homage to शम्भु, उमा and व्यास criticises bad poets and plagiarists. He then refers to peculiarities of style with the northern, western, southern and eastern writers and in the same context declares that the idea with a novel turn (नवोऽर्थः) uncommon and attractive description (अग्राम्या जातिः) words with unforced double meaning (अनिलघुः श्लेषः), transparent rasa (स्फुटो रसः) and a compactness in diction (विकटाक्षरबन्धः),—all these are difficult to combine in one composition. He then refers to the writers of Ākhyāyikās or Narratives. With this mental background he immediately writes the following verse.

कवीनामगलदर्पो नूनं वासवदत्ताया ।
शक्त्येव पाण्डुपुत्राणां गतया कर्तुं गोचरम् ॥

The Vāsavadattā praised in this verse is the present work of Subandhu. The word Vāsavadattā is known to us from Mahābhāṣya. Commenting on the Vārtika लुदाख्यायिकाम्यो बहुलम् on Pāṇini's sūtra अधिकृत्य कृते ग्रन्थे (iv. 3. 87) Patañjali mentions as illustrations वासवदत्ता, सुमनोत्तरा and भैमरथी. Sumanottarā as story book was known to Buddhist literature and the story of Vāsavadattā referred to the famous Vāsavadattā-Udayana episode. Another work known as a Vāsavadattānāṭyadhārā was a drama by Subandhu, a poet and minister at the court of Bindusāra, son of Chandragupta Maurya. Several extracts have been traced from the work in the अभिनवभारती on नाट्यशास्त्र. In भावप्रकाश he is referred to as a writer on dramaturgy (cp. I. H. Q. I. p. 261.)

The manner and context in which Bāṇa writes the verse makes it quite clear that he refers to a work and not to a mere story. The story-works known to Bāṇa could be Bṛhatkathā and Subandhu's Vāsavadattā for no early story-works except that of Subandhu and Daṇḍin are known to us. The Vāsavadattā Ākhyāyikā known to Patañjali has not come down to us nor any of its adaptations or abridgements. The name of the author viz. Subandhu is not mentioned because it was very well-known to others and to Bāṇa. At the end of the introductory verses to Kādambarī Bāṇa says that he wrote the work 'to surpass the two' (धिया निवद्धेयमतिद्वयी कथा) which may be said to refer to Bṛhatkathā of Guṇāḍhya and Vāsavadattā of Subandhu. The internal similarities between Vāsavadattā on the

one hand and Harṣacharita and Kādambari on the other prove, as we are going to show, the indebtedness of Bāṇa to Subandhu in matters of diction, style, use of figures of speech like Virodha, Parisaṁkhyā, S'leṣa and Mālādīpaka and with regard to some of the motifs common to both Vāsavadattā and Kādambari. It is almost certain that the superior composition Kādambari of the master narrator Bāṇa whose genius as a great poet is evident at each sentence of Kādambari threw away Vāsavadattā into the limbo of disrespect and criticism. The importance that Harṣavardhana, the patron of Bāṇa swayed over many regions of northern India was also responsible for spreading the fame of his protege far and wide.

Social and political conditions of the later half of the sixth century and the early decades of the seventh century also prove the above contention. A general social and political degeneration had set in after the fall of the Guptas. More than once Hiuen Tsang himself was robbed by brigands. Mutilation of the nose, ears, hands or feet was penalty for serious offences as is shown by Yajñavalkya Smṛti and Subandhu when the latter says यत्र च शासति धरणिमण्डलं कण्टकयोगो नियोगेषु, परीवादो वीणासु, खलसंयोगः शालिषु, द्विजिह्वसङ्गृहीतिराहितुण्डिकेषु, करच्छेदः बलप्लुतकर-ग्रहणेषु, नेत्रोत्पाटनं मुनीनां... (Vāsa. p. 3. l. 13)

Weber declared (Indische Streifen I. 372) that on a comparison of the style in the writings of Daṇḍin, Subandhu and Bāṇa, he felt compelled to assign to Subandhu a middle place between Daṇḍin and Bāṇa. According to Keith "Subandhu must be placed in the second quarter of the 7th century" (History of Sanskrit Literature p. 308) and that he "was only a slightly older contemporary of Bāṇa" (J.R.A.S. 1914 pp. 1100)

It would be too much to read some historical reference in the name Dāmodara in the introductory verse no. 3 of Vāsavadattā or to Kṛṣṇa-gupta and Mahāsenagupta in the phrases like कृष्ण इव कृतवसुदेवतर्पणः (Vāsa p. 3. l. 3) and हर इव महासेनानुयातो निजिततारश्च । (Vāsa. p. 3. l. 7). However, it is very likely that Subandhu lived at the court of either Dāmodaragupta or Mahāsenagupta of Malwa who belonged to the family of the later Guptas of Magadha. According to an inscription found at Aḥsād, near Gayā (C. I I. III, 200) Dāmodaragupta defeated the Maukharis though he was either killed or fatally wounded in the battle. His son Mahāsenagupta, carried his armies as far as western banks of Brahmaputrā and defeated Susthitavarmā, the king of Assam. As Kumāragupta and Mādhavagupta, the two sons of Mahāsenagupta are referred to as attendants of Rājyavardhana and Harṣavardhan by

Bāṇa and as they are referred to as sons of the king of Mālavā, Mālavā is generally established as the seat of Mahāsenagupta. By 595 A. D. Mahāsenagupta, pressed by two powerful enemies viz. Śīlāditya I of Valabhi and the Kalchuri Śankaragaṇa, lost control over Mālavā and had probably a tragic end. It is very likely that Subandhu's fame also suffered with the fate of his patron Mahāsenagupta. It is possible that Bāṇa does not mention Subandhu as some of the later Mālava kings helped Śaśāṅka against Harṣavardhana. From all these evidences we may be tempted to opine that Subandhu probably lived at the court of the Mālava king who was either Dāmodargupta or Mahāsenagupta during a period between 550 A. D. and 600 A. D.

That Subandhu hailed from the capital of Mālavā or some place in Mālavā may be proved from a number of evidences. Although it is difficult to determine anything from the geographical references in Subandhu which are too conventional, it should be noted that he refers to Lāṭa, Kuntala, Kerala, Mālavā, Āndhra, Vindhya, Revā, Marudesa, the Vindhya-forest, the hinterland near the ocean and the ocean most of which are places not far removed from Mālavā. Scholarly opinion tried to establish Subandhu as living in Bengal or Eastern India (I. H. Q. 1939, p. 472 fn.) from the simple reason that verbal conceits are a peculiarity of the easterners (गौडेष्वक्षरडम्बरः), from the fact that Subandhu shows familiarity with fish and catching of fish (पथिकहृदयमत्स्यं ग्रहीतुं मकरकेतोः पलाव इव पाटलिपुष्पमदृश्यत । (Vāsa. p. 23. l. 5) a daily act of the Bengalis in general and a reference to Sundari trees (सोत्कण्ठभृङ्गराजरसितमुन्दरमुन्दरीवनेन ।) which are found in abundance in the Sundarabān area of Southern Bengal. But against this opinion another view has been advanced viz. that he belonged to Mālavā (A volume of Studies in Indology presented to Prof. Kāne : p. 220) from his reference to Mālavā women (Vāsa. p. 23. l. 11; 37-13; 38-8) and from Subandhu's knowledge of local regions and their traditions viz. the sight of कणाटीन birds in union impelling kirātas to search for gold (खञ्जरीटकणाटीनमिथुन-मैथुनोपजातनिविग्रहृणकौतुककिरातशतखन्यमानतीरया । (Vāsa. p. 16. l. 4). It is difficult to decide anything on the point but the very realistic descriptions of Vindhya, Narmadā, the forests in the hinterland of the Bay of Bengal, near Madhyapradesha and Orissa, the forests overgrown with different varieties of trees and the emphasis on Viṣṇu and Vaiṣṇavism may be useful to prove the opinion that he belonged to Mālavā or was at least familiar, either directly or indirectly, with Mālavā.

About the personality of Subandhu we know only next to nothing. He was a devotee of Viṣṇu for he pays his homage to Viṣṇu in the

mangala verse no. 2 of Vāsavadattā and remembers Viṣṇu again almost at the end of the work (सत्पुरुषेणैव विष्णुपदावलम्बिता । Vāsa. p. 52. l. 12). The great personalities of Brahmanic mythology, both Vedic and epic, were at the tips of his fingers and Viṣṇu and his various forms and aspects enjoy a detailed mention in the very first paragraph of Vāsavadattā (cp. the names नृसिंह, कृष्ण, नारायण, कंसाराति, यशोदानन्द, सागरशायी and so on). However, he had respect for Śiva and other gods and goddesses.

Subandhu calls himself a friend of the righteous (सुजनैकबन्धुः) and living up to that ideal in life he praises the good and chastises the wicked. This traditional practice of praising the good and criticising the bad was known from the time of Kālidāsa (cp. Raghuvamśa I. 10). Later writers like Bāṇa, Dhanapāla and Somadeva and prākṛit and Apabhraṃśa writers follow the practice detailed by Subandhu. But with Subandhu this is not merely a traditional hang-over, for it is likely that he had some personal experience of the good and the bad in his own life-time. People attended the Kings and courts for money धनकामयेव कृतभूभृत्सेवया । Vāsa. p. 16. l. 7). The service of the good and the righteous bore late but certain fruits (सदीश्वरसेवयेव दूरीद्वगतवहु-फलया । Vāsa. p. 17. l. 3; सत्पुरुषसेवामिव श्रीफलादद्याम् । Vāsa. p. 40. l. 9) The gossip-mongers and those who took delight in others' miseries had already left him (कर्णाम्यां परपरीवादश्रवणकुतूहलम्यां नेत्राम्यामासौकितसाधुविपत्ति-भ्यां मूर्च्छा च अस्थाने प्रणमता । त्यक्तोऽहम् । Vāsa. p. 52. l. 5). Perhaps these were the sentiments of a writer who felt uncomfortable amidst unhealthy political and social conditions which may be said to have been reflected in an early remark of Subandhu,

सा रसवत्ता निहृता नवका विलसन्ति चरति नो कङ्कः ।
सरसीव कीर्तितोऽयं गतवति भुवि विक्रमादित्ये ॥

Gone are those days when poets and poetry were appreciated. The new wretches adorned with importance both in the political and the literary fields enjoy the benefits. The wise move only guardedly, for Vikramāditya the very fountain of poetry lived only in memory. A good composition like Vāsavadattā sprinkles with delight the ears vexed with noisy nothings as a garland of Mālatī flowers attracts the sight though the fragrance is not determined. For sometime his work may not have attracted wide reputation as he says,

अविदितगुणायपि सत्कविभणितिः कर्णेषु वमति मधुधाराम् ।
अनधिगतपरिमलापि हि हरति दृशं मालतीमाला ॥ Intro. v. no. 11

Although self-confident (गुणिन्—स्वमहिम्), objective valuation of his composition by others is his aim

गुणिनामपि निजरूपप्रतिपत्तिः परत एव संभवति ।

स्वमहिम्दर्शनमक्षणोर्मुकुरतले जायते यस्मात् ॥ Intro. v. no. 12

He is humbly conscious of his achievements in literature, for, blessed by Saraswati he can have an all comprehensive vision of the world. He is the very abode of that intelligence which revels in dextrously interweaving words and in a composition full of words with double meaning in each letter.

सरस्वतीदत्तवरप्रसादश्चक्रे सुबन्धुः सुजनं कवन्धुः ।

प्रत्यक्षरश्लेषमयप्रबन्धं विन्यासवैदग्ध्यनिधिनिबन्धम् ॥

Vāsa. Introduction v. no. 13.

The main currents of the story of Vāsavadattā are given below.

Once there was a King called Chintāmaṇi. He was the one lord of all kings of the earth, generous, a friend of poets, protector of all four quarters and a lord of a hundred armies. Like Śiva he had conquered Kāmadeva, like Meru he was the resort of the wise, like the Sun he removed the torment of people, like the god of Love he gave pleasures, like the moon he was a friend of all kalās and like the ocean he was the abode of friends. While he was the one lord of the Earth, righteousness prevailed; there was equality before taxation and absence of severe punishments and bad administration.

He had a son Kandarpaketu. Like Pārijāta, the Tree of Paradise, he was the delight of those who sought his protection. Like Arjuna he was adventurous in battle, strong-handed and delightful in love. On seeing him the hearts of damsels bubbling with youth rejoiced and yearned for him, for pleasant like a flower, he was an elixir to the ears and a feast for the eyes. His sword coloured as it were by the red dye of the feet of the Goddess of Conquest, was dazzling while it was steeped in the blood of the elephants and horses of the foe in battle.

Once while the night was leaving the moon and the stars, while the hermitages were humming with the recitations of the early-rising teachers, while the roads echoed the songs of the kārpatika bards, while the cuckoos awakened the ladies from the arms of their lords and while the unconcerned wind blew away the complaint of the female chakra-vāka, Kandarpaketu had a morning dream. He beheld in the dream a virgin who had hardly completed eighteen years. Her eye-lashes were like the banks of the river of desire. The glances of her large

eyes were impeded by the ears. Her nose was like the needle of the scales of the pearl-like teeth. Her breasts were the undisturbed pleasure-resorts of the God of Love in need of rest after the world-conquest. Her waist was slender in grief at not being able to have a good view of her face on account of the intervening fullness of her bust. The girdle around the waist which showed a golden hairy nothingness was like the shining rampart of the temple of Love. She was a beautiful painting on the wall of life, an elixir of youth and an abode of astonishment.

While Kandarpaketu drank this vision with eyes wide awake with longing, sleep forsook him. When he came to his wisdom he could not control himself. 'Darling, do not depart', were the words that rested on his lips when he requested her to return. Shutting out his kinsmen he passed the day in bed refusing food and toilet. The same night he vainly tried to console himself with dreams of union with her. His friend Makaranda learning about the condition of Kandarpaketu somehow obtained access to him and lectured to him on his behaviour that his enemies were glad to see him perturbed by grief because the heart of the vicious always rejoiced at the pain of others. Like a disease he gains strength gradually. The heart of the wicked sprouts into a plant of venom; he, therefore, should leave the slippery path and return to tread on the road of the righteous. This homily had little effect and Makaranda had to leave the city to follow Kandarpaketu when he set off in search of the beloved vision he had seen in dream because his senses had been rendered ineffective, his discerning powers had gone away, his memory had proved faithless and his soul was ready to depart.

When they had travelled some hundreds of furlongs the Vindhya mountain appeared in view. In the mountain lived the wild tribes who were ready to pierce the musk-deer when they were attentively listening to the tunes sang by the Vidyādhara. Its stony surface was scented with sandalwood. It was difficult to pass in the interior on account of the creepers encircling full-grown trees. It was wide and calm with the stillness of the bamboos. The damsels of heaven honoured their rendezvous in the captivating quietude of the mountain. It seemed that even now the reverberating echoes of the palm-leaves in the mountain loudly implored Agastya to return.

With her encircling breezes like the arms of a beloved flowed Revā by the side of the mountain. Her sandy islands were the resorts of the heavenly couples. Hundreds of Kirātas thronged the place nearby

when they learnt about hidden treasures suggested by the perching of Khanjariṭa birds in union.

The friends rested under a Jambu tree when it was slowly getting dark. Makaranda brought some fruits and roots and after persuading Kandarpaketu to eat he also partook of the remaining fruits.

While Kandarpaketu with the thoughts of the damsel of the dream, slumbered in the bed prepared by Makaranda, he heard at midnight the conversation of a Sūka and a Sārikā. Lending their ears to the dialogue between the couple they heard the male bird saying, 'My dear, I have returned late not because I have been dangling with another of the fair sex but I heard an unprecedented story which I am going to tell you at your request.

"There was a city of Kusumpura full of beautiful buildings wherein lived citizens who were wise, strong, truthful, loving. Here the public women were a great attraction. The presiding deity of the city was Goddess Chanḍā whose sacred feet were adored by Gods and demons, who was a flame of destruction for the whole tribe of demons captained by Sumbha and Niśumbha. Nearby flowed the Ganges like a stream of righteousness. The seven sages descended here to take their holy bath. Here swans and lotuses presented a pleasant sight. In the city lived its ruler Śṛṅgāras'ekhara. He was strong and generous. His chief queen was Anangavati who was fair and graceful like Pārvati. They had in their late age an only child named Vāsavadattā. Her youth gradually unfolded with the passing of the years, yet she was averse to any talk of marriage.

But who can withstand charms of spring when it has already come ! The travellers felt a longing for their beloveds when they heard the hum of the bees around the mango-blossoms. The cuckoo's notes filled the air. The young and the dandish murmured sweet nothings in the ears of their fair companions. The Bakula tree, the Ashoka and the Nāgakesara flower experienced new life.

The friends of the maiden conveyed her new emotion to her father who invited to his capital kings and princes from all quarters and proposed that his daughter should choose a husband from among them. At the proper time Vāsavadattā ascended a dais to survey the kings who had assembled there. Some of them were hopeful, others were doubtful, some invited the aid of astrologers while others were confident of their valour. She surveyed them, one and all and without choosing any one from among them descended the dais and went a way.

That same night she saw in a dream a young man, attractive and noble, valorous and virtuous, the very resort of the learned and the wise, a mirror to goodness, the origin of sciences and the treasure of beauty. She came to know in the very dream that he was Kandarpaketu, the son of King Chintāmaṇi. On seeing him she proclaimed as wasteful the efforts of Damayanti for Nala, of Indumatī for Aja, of Śakuntalā for Dushyanta, of Rambhā for Nalakūbara and of Dhumorā for Dharmarāja. The Creator desired to see his own competence in beautiful creation. Hence was created this Kandarpaketu with the aid of the most beautiful objects collected from the three worlds. With the day-break her torment increased. The efforts of her friends and maid-servants to calm her mind and body burning with desire and love proved fruitless. Her complaint was why her limbs, one and all were not made eyes. She only hoped that the guest of her eyes might experience as poignant a torment as was her own lot.

When consciousness was restored with the efforts of the friends, she wandered about the river-banks, the forests, the gardens and under the tree-shades. She spent her time tossing about in a flower-bed and on marble-slabs dripping with coolness and meditated on that charming full mouth, those warm lips rippling the smiles and that snow-white row of teeth. She blessed the places graced by his presence. Seeing her heading towards madness her 'confidante' Tamālikā, after consultation with the friends set out to find Kandarpaketu and know how he responded to the maiden's love. She came with me and at the moment stood under the tree."

Here ended the parrot's tale.

When Makaranda narrated the condition of Kandarpaketu and his wanderings in search of Vāsavadattā, Tamālikā was grateful and presented to Kandarpaketu a love-letter from Vāsavadattā. Delighted to hear the contents of the letter he was greatly happy and passed a day and a night in her company repeatedly asking Tamālikā about Vāsavadattā and her condition. The company started for the city of the father of Vāsavadattā.

By now the sun descended the horizon and it was evening. The crows flew into their nests. The apartments of beautiful damsels wafted scented breezes. The infants were lulled to sleep by the elderly women. Murmurs of love began on the lips of ladies. The peacocks returned to their resting rods. Darkness, the child of night and a friend of the wicked, gathered around. The shrill notes of the Kurara bird pierced the dome of silence. Stars began to twinkle. They

looked like white grains scattered around by the beautiful hands of Rati in company of Kāmadeva when he began his world-conquest. The Chakravāka pair was desolate. The heart of the lotus plant was broken into pieces. The row of bees moving around the lily assumed the role of a 'confidante' of the moon in love. The quarters were calm with grief at the passing away of their Lord, the Sun.

In a few moments the moon appeared looking like a breast of a female, like an ear-ornament of the sky, like a silver pot. The maid-servants on an errand from their love-tormented friends were eloquent with a thousand requests before the lovers. They implored them to return to the arms of their beloveds. The gentle evening breezes, the sighs of the night-damsel, carrying away the broken love-talk of the Shabara women united with their lords, welcomed the party when they reached the city.

Kandarpaketu saw the apartment of Vāsavadattā. It was like the sacrificial ground of Janaka, attractive to Rāma. It was an abode of astonishment, resort of love-play and a meeting place of beauty. Kandarpaketu was extremely joyful to find a bevy of beautiful damsels engaged in a number of pleasant activities. At last his eyes obtained the fruit of their struggle. He saw Vāsavadattā with a pair of full, reddish and well-built thighs, a slender waist, a resplendent form, adorned with ornaments and a pair of beautiful legs.

While Kandarpaketu was feeding his gaze in astonishment and love at the sight of Vāsavadattā he swooned with joy. So did Vāsavadattā at his sight. When they were brought back to consciousness they, sitting on the same seat exchanged sweet nothings. Kalāvati, a friend of Vāsavadattā, explained to Kandarpaketu how Vāsavadattā had endured innumerable torments which could not be written by Brahmā or narrated by the Lord of Serpents. This was not the proper time for love-talk, for Vāsavadattā's father, vexed at her indecision in choosing a husband had decided to give her away to Puṣpaketu, the son of a Vidyādhara Chief. Kandarpaketu, fearing the situation asked Makaranda to remain behind to know what happened after they had gone, took a celestial steed Manojava and a twinkle was more than enough before they crossed a thousand miles to reach the Vindhya forest. Tired of the day-long journey they slept in a creeper bower.

While it was noon he got up and not finding Vāsavadattā either in the bower or under the trees or on their tops began to weep in helplessness. He lamented his ill-luck and could not decide what wrong he had done in his previous births that suddenly came to fruition in

this manner. Had he not studied the sciences humbly? Had he not served the elders and the teachers? Had he not offered oblations in the sacred fire? Had he not provided shelter to the needy? Verily the stars, ill-luck and Time were responsible, not he, for this. Getting out of the forest from its southern side he saw the surging ocean.

Suicide was his next thought. Although a person free from disease had no right to leave off life, the soul should depart, for there are a number of illustrations of persons crossing the boundaries of enjoined action. Chandra, Purūravas, Nahuṣa, Yayāti, Sudyumna, Soma, Purukutsa, Kuvalayās'va, Nṛga, Nala, Saṁvaraṇa, Daśaratha, Kārtavīrya, Manu, Śantanu and Yu biṣṭhira are prominent examples of such persons. Hence shall I leave my life which no longer can bear separation from the beloved.

With solemn deliberation he prepared to abandon the body. When he completed his bath a voice from the sky promised him the union with his beloved within a short time and bade him desist from the action. Hope for the union rising anew in his mind, Kandarpaketu began to wander here and there waiting for the realisation of his desire.

Once while the rainy season gradually began to appear the dust-clouds descended, the lightning began to glow, the frogs began croaking and the travellers hastily planned homeward a return, Kandarpaketu inadvertently touched a stone-image which to his love-torn mind appeared resembling with his beloved and ah, heavens be praised, the stone-image turned into a real Vāsavadattā.

When they were free from a long and close embrace Vāsavadattā began, at Kandarpaketu's bidding, to relate the events after she had gone in search for some fruits for both of them in the Vindhya-forest. She narrated how she perceived an army-camp where the grass-huts were being hidden in trees, where the quarters for the courtesans were being set up and where flags were displayed. Having seen the camp she could not decide whether it was the army of her father come to search for her or the army of her lord. In an instant the general of the army, who ran towards her was attacked by another general, a Kirāta. Both the generals and their armies engaged themselves in a fierce battle. In the end they were destroyed.

The ascetic of the hermitage near the borders of which the fierce battle took place learnt about the destruction and suspecting Vāsavadattā as responsible for the destruction wrought to the Āshrama, he cursed her to get turned into stone but on further imploring took pity and made the termination of the curse concurrent with the touch of her lord.

Then Kandarpaketu in company of Vāsavadattā and Makaranda who had come up suddenly, went to his city and enjoyed to his heart's desire all those enchanting delights of union.

These outlines of the story of Vāsavadattā prove the utter disregard of the author for a consistent narrative. While we do not mourn the absence of any biographical detail on the part of our author who has given nothing except his name—this feature being one of the accepted peculiarities of Sanskrit literary chronology—we have absolutely no clue in understanding the exact location of places where the events of the narrative choose to take place. We do not know the state or the country where Chintāmaṇi ruled nor the city where his prince Kandarpaketu had a dream nor do we gather anything about the place that Kandarpaketu arrived at in company of his friend Makaranda, in search of the damsel of the dream. We cannot make out which direction of the vindhya or the adjoining forest they came to and rested. The motifs of a parrot telling a tale of love and adventure to his female only to help the hero in finding the whereabouts of his beloved, of the curse of a sage who turns Vāsavadattā into a stone image, of the dreams of the hero and the heroine who fall in love with each other fondly hoping to get united for a life-time with the objects of their love visible only in a dream, and a love-letter are only conventional.

It is very likely that the poet is only selecting a few such motifs to embellish his tale the incidents in which are loosely connected with one another. Such narratives seem to have been very current in Subandhu's days and he has tried to weave the incidents of different narratives into one single story which according to him should supply him with a good opportunity in describing a king, a prince, a princess, an ocean, a river, Vindhya mountain and the forest regions near by, cremation ground and a scuffle between two armies. In Bāṇa and in later writers like Somadeva, and Dhanapāla, the narratives are not much different.

The poets of the post-Gupta age had consciously developed stylistic embellishments at the cost of consistent delineation of the incidents of an interesting narrative. Subandhu is perhaps a brilliant exponent of this tendency which revels in descriptions of young men and their beloveds and some of the majestic aspects of nature like sunrise and sunset and the mountains and rivers, descriptions which were considered inevitable in a Mahākāvya and a Gadyakāvya from the time of Vālmiki, Aśvaghoṣa and Kālidāsa.

There is very little of characterisation in Vāsavadattā. There are not more than four characters in the story and they are Kandarpaketu,

Vāsavadattā, Makaranda and Tamālikā. These persons speak and talk, move and act in a stereotyped manner. The heroism of Kandarpaketu is known to the author only for there is no occasion afforded to this poor lover to show his valour. Vāsavadattā is only a moving doll who swoons and is turned inadvertently into a stone image by an ascetic. We have some idea of her love-torments which she began to experience when she had seen Kandarpaketu in a dream and of her feelings which are set to a verse in Āryā. More realistic are the characters of the friend of Kandarpaketu and the 'confidante' of Vāsavadattā. Makaranda performs a timely duty of dissuading Kandarpaketu from inactivity and infatuation, but he is not successful and has to help the hero in his important venture. Tamālikā has crossed those long and weary distances to arrange a meeting between Vāsavadattā and Kandarpaketu and to apprise him of the love-lorn condition of Vāsavadattā. We hear very little about these two helpful persons afterwards except that Makaranda gave company when the happy pair was repairing to the city of Kandarpaketu.

The emphasis on the part of Subandhu for form at the cost of matter is a conspicuous characteristic of Sanskrit literature of the Gupta and the post-Gupta age. During periods of civilisation when the atmosphere of the land is luxuriant, the aim of the writers is always to appeal to the scholar and to the elite without craving for appreciation from the less enlightened mass. Sanskrit poets and their compositions were appreciated by the kings and the chiefs of the land, who encouraged advance in learning and literary creation. A Sanskrit poet always composed with one eye on the king or his patron and the other on the enlightened elite. While the patron made the poet free from economic worries the real judge of the poet was the scholar, the master in different arts and sciences. He had to be pleased. Thus a tendency among the poets developed to parade their knowledge of metrics, of rhetoric, of the dictionaries, of the science of erotics and of different systems of philosophy. Once such a tendency had struck its roots it was difficult for a writer to desist from that competition of showing off his skill in the form rather than in the ingenuity of the narration. Bhāravi emphasised *Sphuṭatā*, Arthagaurava, Girām prthagarthatā and Sāmarthyā. Māgha emphasised the independent importance of both the word and the meaning. Subandhu demonstrated the conscious interweaving of words and letters in such a way that each word had a *double* or sometimes *treble entendre*. Sriharṣa boasted of his skill in stringing difficult words and expressions together with the poetic ones so that the ignorant wretch could never rush to understand them.

Almost similar conditions prevailed in cotemporary arts and sciences. The Sūtra and the Vārtika were now elaborately explained in the Bhāṣyas which were veritable mines of scholarship. The age of scholarly commentaries on the early-laid-out fundamentals of the sciences had already begun. Even the Purāṇas and the works on medicine and astrology thought themselves insufficient if they could not demonstrate their knowledge of the sciences which could hardly find a place in them. The poet could not be expected to remain ignorant of these developments when sometimes the king or the minister or the royal preceptor was an expert in one or many of them. This atmosphere had a direct influence on the form of the composition and generally on the style of the poet. Simplicity was discarded. Superfluous words or words having little direct relation with the meaning intended to be conveyed were piled up for attaining a grandiose style and were mostly adopted to cover one's poverty of idea and imagination. Such अप्रयोजक epithets were अवकर and अप्रतिभोद्भूत. Prolixity, vagueness and word-pomp (अत्युक्ति, प्रहेलिकाप्रायत्व, शब्दालङ्कारबाहुल्य and अर्थालङ्कारडम्बर) at the cost of simplicity, clarity, precision, plainness, elegance, sweetness and delicacy were developed. Such a development influencing the poets not gifted with Pratibhā was responsible for the criticism of this kind of style in a poetic composition. When a poet like Bhāravi, Subandhu, Bāṇa or Māgha chose to accept this style the excesses of form were kept in control and were in proportion to individual enthusiasm and appreciative patronage.

These excesses were criticised by rhetoricians who went before Bhāmaha. They called such a style as Gauḍī and the simple and the elegant one as Vaidarbhī. These two 'Ritis' or concepts of literary style had three stages of developments. At first रीति developed as a 'geographical mode of literary criticism'. In the second stage it came to be 'stereotyped' with reference to stylistic mode of composition and in the third stage रीति was related to the character of the poet. The earliest reference to different modes of literary criticism in context of their geographic association is found in Bāṇa who says.

श्लेषप्रायमुदीच्येषु प्रतीच्येष्वर्थमात्रकम् ।

उत्प्रेक्षा दाक्षिणात्येषु गोडेवक्षरडम्बरः ॥ Harṣacharita. v.7

The northerners employ श्लेष in their composition, the westerners are satisfied with 'bare idea', the southerners employ उत्प्रेक्षा and the easterners employ pompous words. Bāṇa here gives expression to the popular characteristics of style in different regions. Bāṇa is however not very dogmatic about it as he further says

नवोऽर्थो जातिरग्राम्या श्लेषोऽक्लिष्टः स्फुटो रसः ।

विकटाक्षरबन्धश्च कृत्स्नमेकत्र दुर्लभम् ॥ Harṣacharita. v.8

From this verse it is quite clear that Bāṇa has not in mind the two specific modes of style viz. Vaidarbhi and Gauḍī.

It has been argued that the earliest mode that developed was Vaidarbhi, and that Dandī had in mind the word डम्बर of Bāṇa when he wrote इत्यनालोच्य वैषम्यमर्थालङ्कारडम्बरो । अवेक्षमाणा ववृधे पौरस्त्या काव्यपद्धतिः । काव्यादर्श. I-50

He employs the word मार्ग, पद्धति and वर्त्म but not रीति. Neither Bharata nor Bhāmaha accepts two separate modes of diction viz. वैदर्भी and गौडी. Dandi speaks of ten गुण in poetic compositions as the very essentials of good poetry. It is pointed out that the sentence स्फुटलघुमधुरचित्रकान्त-शब्दसमयोदात्तलङ्कृतगद्यपद्यस्य*** in the Gīrnār Inscription of Rudradāman emphasises the ten guṇas which have been systematically enumerated by Dandin

श्लेषः प्रसादः समता माधुर्यं सुकुमारता

अर्थव्यक्तिरुदारत्वमोजःकान्तिसमाधयः I. 41.

Ānandavardhana does not give prominence to रीतिs but discusses वृत्ति and सङ्घटना. Dandi it seems, is prejudiced against Gauḍī for although अर्थव्यक्ति, उदारत्व and समाधि are common essentials to both the Gauḍī and Vaidarbhi he in a sweeping statement says एषां विपर्ययः प्रायो दृश्यते गौडवर्त्मनि । का. द. I. 42. Bhāmaha is against condemning Gauḍī or praising Vaidarbhi. Both the styles should be accepted if they present the general features of good poetry. He emphasises that in all good poetry there should be अलङ्कारवत्त्व, अग्राम्यत्व, अर्थवत्त्व, न्यायत्व, अनाकुलत्व. Vaidarbhi, it is very likely, may degenerate into overdone simplicity resulting in baldness whereas in the same way Gauḍī might develop the excesses of समास-भूयस्त्व and अलङ्कारडम्बर

गौडीयमिदमेतत् वैदर्भमिति किं पृथक् ।

गतानुगतिकन्यायात् नानास्थेयममेवसाम् ॥ काव्यालङ्कार I. 32.

The nature of Subandhu's narrative should invite discussion. *Bhāmaha*, probably the earliest known rhetorician clearly distinguishes between a *Kathā* and an *Ākhyayikā*. In the first chapter of his work *Kāvyaṭāṅkāra* (Verses 25-29) *Bhāmaha* says that an *Ākhyayikā* is written in prose and is agreeable to the matter at hand, should contain verses in वक्त्र and अपरवक्त्र metres, the theme may be कन्याहरण, सङ्ग्राम, विप्रलम्भ, and नायकाम्युदय, is divided into उच्छ्वास, and is narrated by the

hero. In a *Kathā* there are no such वक्त्र and अपरवक्त्र verses and no division into उच्छ्वासः, the story is narrated by some one other than the hero.

Dandin does not accept such divisions and regards them as mere formalities—

तत् कथाख्यायिकेत्येका जातिः संज्ञाद्वयाङ्किता । Kāvyaḍarsa I. 28 a

Our codex of *Vāsavadattā* emphasises that *Vāsavadattā* is a *Kathā*. The same thing is suggested by *Bāṇa* when he says घिया निबद्धेयमतिद्वयी कथा in the intro. verse no. 20 to *Kādambarī*.

Vāsavadattā begins with thirteen introductory stanzas in *Āryā*. The narrative continues uninterrupted and without running into any divisions like उच्छ्वास. The other verses in the story are in शिखरिणी, शार्दूल and स्रग्धरा. Although there is सङ्ग्राम it is certainly not between a friend of the hero and his enemy. Although नायकोदय may be generally said to have occurred there is no कन्याहरण. In this way Subandhu has a very novel way in his narrative. It is not yet understood as to who supplied Subandhu with the outlines of the plot. From the existing mass of narratives current in his days and found in collections like *Bṛhatkathā* Subandhu has selected not a highly effective and attractive narrative.

That Subandhu had before him a great mass of poetic compositions from which he could draw very freely can be proved from a number of parallel passages and verses which are common to Subandhu and other poets. In each case Subandhu is not the borrower. We shall perhaps never know who has been benefitted from whom by accepting a phrase or a group of alamkāras, ideas and turns of expression. The only conclusion that emerges is about the perennial stream of thoughts and turns of expression common to these poets and authors among whom comparisons are noted.

1 (a) क्षणदागतसुरतवैयात्यवचनशतसंस्मारकगृहशुक्लादुव्याहृतिक्षणजनित-
मन्दाक्षाम् । Vāsa. P. 8.1. 11

(b) प्रत्यूषे गुरुसन्धिौ गृहशुके तत्तद्रहो जल्पत्
प्रस्तोतुं परिहासकारिणि पदैरर्धोदितैरुद्यते ।
क्रीडाशारिकया निनीय निभूतं त्रातुं त्रपातीं वधूं
प्रारब्धः सहसैव संभ्रमकरो माज्जरिगर्जरवः ॥

Subhāṣitaratnaśoṣa (Kosambi) v. 631

(c) *Bāṇa* has also a similar sentence

शुकसारिकाप्रकाशितसुरतविश्रम्भालापलज्जितावरोधजनेन ।

Kādambari P. 89. l. 21

2 (a) उद्वेलद्भुजवल्लीभण्टकारसुभगासु । Vāsa. P. 8. l. 8.

(b) The last line of the verse which begins with प्रारम्भे हसितं is, गोपिभिर्भुजवल्लिकङ्कणभण्टकारोत्करास्तालिकाः ।

Kāvyaikalpalatāvṛttiparimala as quoted by Zachariae:

'Bruchstücke alter verse in der Vāsavadattā' P. 32 in Gurupūjā Kaumudi and his remarks "So erscheint denn Subandhu als Nachahmer oder, wenn man will, geradezu als Kāvychaura".

3 (a) यस्य [च] समरभुवि भुजदण्डेन कोदण्डं, कोदण्डेन बाणाः, बाणैरिपुशिरः, तेनापि भूमण्डलं, तेन चाननुभूतपूर्वो नायकः, नायकेन कीर्तिः, कीर्त्या च सप्तसागराः, सागरैः कृतदुगादिराजचरितस्मरणं, अनेन च स्थैर्यं, अमुना च प्रतिक्षणमाश्चर्यमोसादितम् । Vāsa. p. 6. l. 14.

(b) सङ्ग्रामाङ्गणमागतेन भवता चापे समारोपिते देवाकर्ण्य येन येन महसा यद्यत्समासादितम् । कोदण्डेन शराः शरैरिपुशिरस्तेनापि भूमण्डलं तेन त्वं भवता च कीर्तिरनघा कीर्त्या च लोकत्रयम् ॥

Subhāṣitaratnakoṣa (Kosambi) v. no. 1407 attributed to Karkarāja, a Kashmīrī Shīvite. The verse is also quoted by Mammaṭa in his Kāvyaaprakāśa VII. 229. X. 459.

4 (a) त्रिभुवनविजयप्रशस्तिरोमावलीकनकपत्रेण । Vāsa; p. 9. l. 5

(b) रोमावली कनकचम्पकदामगौर्या लक्ष्मीं तनोति नवयौवनसंभृतश्रीः ।

त्रैलोक्यलब्धविजयस्य मनोभवस्य सौवर्ण्यपट्टलिखितेव जयप्रशस्तिः ॥

Subhāṣitaratnakoṣa (Kosambi) v. no. 394.

5 (a) अनिष्टोद्भावनरसान्तरं खलहृदयं भवति । 'आश्रयाशोऽपि मातरिश्वा, ' न काटवं जहाति । तालफलरस इवापातमधुरः परिणामविरसस्तिवत्तच्च ।

Vāsa. p. 12. l. 5. ff.

(b) आश्रयाशः कृष्णवर्त्मा दहनश्च धुर्जनः ।

अग्निरेव तथाप्यस्मिन्स्याद्भस्मनि हुतं हुतम् ॥

Subhāṣitaratnakoṣa (Kosambi) v. no. 1284

आरम्भरमणीयानि विमर्दे विरसानि च ।

and प्रायो वैरावसानानि संगतानि खलैः सह ॥

Subhāṣitaratnakoṣa (Kosambi) v. no. 1287.

6 (a) शनैश्चरेण पादेन, सौम्येन दर्शनेन, गुरुणा नितम्बेन, लोहितेनाधरेण, विकचेन विलोचनेन, ग्रहमयीमिव संसारभित्तिचित्रलेखामिव श्रैलोक्यसौन्दर्यसङ्केत-भूमिमिव..... कन्यकामपश्यत्स्वप्ने । Vāsa. p. 11. l. 4 ff.

- (b) मुखेन चन्द्रकान्तेन महानीलैः शिरोरुहैः
पाणिभ्यां पद्मरागाभ्यां रेजे रत्नमयीव सा ॥
गुरुणा स्तनभारेण मुखचन्द्रेण भास्वता ।
शनैश्चराभ्यां पादाभ्यां रेजे ब्रह्ममयीव सा ॥
Śatakṛatrayādisubhāṣitasamgraha (Kosambi) v. no. 131, 132
- 7 (a) भवति सुभगत्वमधिकं विस्तारितपरगुणस्य सुजनस्य ।
बहति विकासितकुमुदो द्विगुणैर्बहिर्हिमकरोद्योतः ॥ Vāsa. v. no. 5.
(b) मनसि वचसि काये पुण्यपीयूषपूर्णा—
स्त्रिभुवनमुपकारश्चेष्टिभिः प्रीणयन्तः ।
परगुणपरमाणूपर्वतीकुल्य नित्यं
निजहृदि विकसन्तः सन्ति सन्तः कियन्तः ॥
Śatakṛatrayādisubhāṣitasamgraha (Kosambi) v. no. 19.
- 8 (a) त्वत्कृते यानया वेदनानुभूता सा यदि नभः पत्रायते सागरो लोलायते ब्रह्मा
लिपिकरायते भुजगपतिर्वाक्कथकः तदा किमपि कथमपि एकैकैर्युगसहस्रै रभि-
लिख्यते कथ्यते वा । Vāsa. p. 39. l. 5
(b) वह्निस्तस्य जलायते जलनिधिः कुल्यायते तत्क्षणात्
मेघः स्वल्पशिलायते मृगपतिः सद्यः कुरङ्गायते ।
व्यालो माल्यगुणायते विषरसः पीयूषवर्षायते
यस्याङ्गैः खिललोकवल्लभतमं शीलं समुन्मीलति ॥
Śatakṛatrayādi Subhāṣitasamgraha Kosambi v. no. 324
- (c) यदि पत्रायते व्योम मेलानन्दायतेऽर्णवः ।
ब्रह्मायते लिपिकरस्तथाप्यन्तः कुतो गिराम् ॥

Anekarthasamgraha v. no. 27 as referred by Zachariae: *Bruchstücke alter verse in der Vāsavadattā*; Gurupujākaumudi p. 39

Subandhu has taken note of some of the current poetic mannerisms which came down to him through poetic compositions in inscriptions.

1. In the description of King Chintāmaṇi and Śṛṅgāras'ekhara he has followed the practice of comparing the king with famous mythological personalities.

- (a) पृथिव्यामप्रतिरथस्य... धनदवरुणेन्द्रान्तकसमस्य स्वभुजबलविजितानेकनरपति-
विभवप्रत्यर्पणानित्यव्यापृतायुवतपुरुषस्य... I 24-26

Allāhābad Pillar Inscription of Samudragupta (330-370 A.D.)

- (b) बुध्या बृहस्पतिसमस्य कलेन्दुवध्नः ।

श्रीपद्मभूत इव रामभगीरथाभ्याम् । v. no. 6.

Gangadhār stone inscription of Viśvavarman (423 A.D.)

- (c) धनदवरुणेन्द्रान्तकसमस्य कृतान्तपरशोः न्यायागतानेकगोहिरण्यकोटिप्रदस्य
चिरोत्सन्नाश्वमेधाहर्तुः । 2

Bilsād Stone Pillar Inscription of Kumaragupta I (414-455 A.D.)

One can easily trace an influence of these comparisons in Vāsava-dattā p. 20. l. 4—यो बलभिद् पावको धर्मराण् निष्कृतिः प्रचेताः सदागतिर्धनदः शङ्कर इत्यष्टमूर्तिरप्यनष्टमूर्तिः ।

and Vāsavadattā p. 5. l. 12 राम इव जनितकुशलवयोरूपोच्छ्रायः ।

- 2 (a) यस्मै चानुगतदक्षिणसदामतये ..... प्रवालहारिण्यः विलसद्वयसस्तरुण्यः
स्पृहयाञ्चक्रुः Vās. p. 6 l. 14. The sentence tells us of the
yearning for marriage with Kandarpaketu on the part of
young maidens.

- (b) स्वयमधिगतमहाक्षत्रपनाम्ना नरेन्द्रकन्यास्वयंवरा नेकमात्यप्राप्तदाम्ना महा-
क्षत्रपेण रुद्रदाम्ना ।

Junāgaḍha Rock Inscription of Rudradāman (A.D. 150)

- 3 The description of Revā in Vāsavadattā (P. 15. Para 9) has
some resemblance with similar descriptions in Vatsabhattachi's
Mandasar Stone Inscription of Kumaragupta (436 A.D.)

तटोत्थवृक्षच्युतनैकपुष्पविचित्रतीरान्तजलानि भान्ति ।

प्रफुल्लपद्माभरणानि यत्र सरांसि कारण्डवसङ्कुलानि ॥ 7

and विलोहवीचीचलितारविन्दपतद्रजःपिञ्जरितैश्च हंसैः ।

The Nāsik Cave Inscription of Shri Pulumāyi bears a close relation-
ship with the Gadya Kāvya and that it especially contains many
comparisons current in the latter. Sanskrit inscriptions of the eighth
and ninth centuries consciously imitate Subandhu and Bāṇa. The
Radhanpur plates of Govind III (of 808 A.D.) provide us with good
examples of puns accepted from Subandhu, on मण्डल, कर्ण, दान, द्वादशरवि,
सन्नक्षत्र, मुक्ताफल.

Subandhu's dependence on the Mahābhārata and the Rāmāyana is
abundantly clear when we note that for each श्लेष, परिसङ्ख्या or विरोधाभास
he comfortably falls back upon the stories, the incidents and the
personalities and places famous in the epics.

दुःशासनदर्शनं भारते (4-2), भरतोऽपि रामदर्शितभक्तिरपि राज्ये विराममकरोत्
(4-5), घृतराष्ट्रोऽपि गुणप्रियः (3-10), सदा पार्थोऽपि न महाभारतरणयोग्यः (5-3),
राम इव जनितकुशलवयोरूपोच्छ्रायः (5-12), सुयोधनधृतिमिव कर्णविश्रान्तलोचनां
(10.21), विराटलक्ष्म्येव आनन्दितकीचकशतया (17-3), भरतेनापि शत्रुघ्नेन (18-3),
अर्जुनसमरमिव नन्दिधोषमुखरितदिगन्तं (24-2), केचिद्धाताराष्ट्रो इव विश्वरूपावलोकन-
जनितेन्द्रजालोद्भुतप्रत्ययाः (24-10), भारतसमरमिव वर्धमानोलूककलकलं (30.10).

भारतेन सुपर्वणा (38-11), रामायणेनेव सुन्दरकाण्डचारुणा (38-11), भारतसमरभूमिमिव दूरप्ररूढार्जुनां, (40-9), पुलोमकुलस्थितिमिव सहस्रनेत्रोचितेन्द्राणि (40-9), ववचिद्राघव चित्तवृत्तिमिव वैदेहीमयीं (40-22), ववचिद्वाल्मीकिसरस्वतीमिव दशितेक्ष्वाकुवंशां (40-14), लङ्कामिव बहुपलाशसेविता घातैराष्ट्रसेनामिवार्जुनशरनिकरपरिवारितां, नारायण-भूतिमिव बहुरूपां, सुग्रीवसेनामिव पनसचन्दननलकुमुदसेवितां..... ववचित्कुसेनामिषोलूक-द्रोणशकुनिसनाथां घातैराष्ट्रान्वितां च (40-15) and so on. It is clear from these references that Rāmāyaṇa and Mahābhārata (or Bhārata) had attained their final shape and the classification into *kaṇḍa* and *pर्व* had already been made and praised and that Sundarakāṇḍa had attained a place of special honour among the other *kāṇḍas*.

Subandhu's references to works and their authors are preferably to older and less known works many of which could not be identified. He refers to persons like Sūrapāla and works like *Gaṇikārikā* (40-10), to kings like Brahmadatta and his Queen Somaprabhā (38-17), to Nāgarājya and Sudharmā, names which could not be easily explained except by recourse to useless conjectures. Among known works he refers to Mallanāga and his *Kāmasātra* (14-13), to Harivaṃsa (15-3), to Bṛhatkathā and its divisions into *lambhakas* (17-20) and important personalities in Bṛhatkathā like Naravāhanadatta (14-9) and Priyangu-syāmā. In his references to music is reflected the development of different Rāgas. He refers to Rāgas like Bhāsa (7-12) which were popular among common masses and ascetics, for the roads were resonant with narrative songs entuned in Bhāsarāga by Kārpaṭikas. He refers to गान्धारविच्छेद (20-20) and मूर्च्छाविगम and चलरागता in songs (21-1; 21-2). He knows the light musical compositions like चर्चरी which were highly popular (22-8) (*charchari* is a 'tāla' rather than a rāga. It can be compared with 'dhumali' in the Indian classical music). In his reference to literature there are a few very interesting statements which help us in understanding his ideas about poetic compositions. To him Puṣpitaṅgrā, Sīkharīṇi and Praharṣiṇi are some of the 'sukumāra lalita' types among Sanskrit metres (15-6). According to him poets should be endowed with deep insight (verse no. 1) who, blessed with the favour of Saraswati, are able to have an all-comprehensive vision of this universe (verse no. 1). Their compositions are charming with beautiful interweaving of *s'leṣa* and extensive sections called *Ucch-vāsa*s (32-4). In them the poet is able to demonstrate his skill in adoring each word with a double-meaning (2-16). These compositions are full of *Utprekṣās* (20-17) and stylistic devices like *S'ṅkhalābandha* (20-17). A good poet is careful in seeing that useless expletives like 'tu', 'hi', 'ṇa' and so on are avoided.

His references to philosophical tenets are limited to older doctrines. He refers to early systems like मीमांसा (15-16), मीमांसकदर्शन (52-11), जैमिनिमत (24-7), श्रुतिवचन (32-4) and the non-brahmanical systems like दिगम्बरदर्शन (15-16); 32-11; 52-11), तथागतमत (24-7) and बौद्धसिद्धान्त (30-20).

The architectural references are numerous and varied and give us an idea of a full-scale building and its ancilliary structures. These are सुतलसन्निवेश (18-1), तोरण (9-3), कनकप्राकार (9-4), शालवालबलय (9-4), मण्डल-परिवेश (9-5), कनकपत्र (9-5); परिखावलय (9-6), शलाकागुण (9-6), गवास (18-1), कपाट (11-20), एकायतनशाला (11-10), भित्तिचित्रलेखा (11-6), मणिकुट्टिम (29-19), पट्टाङ्कण (35-15), करिणी (36-2) and so on.

That he follows the Kāmasāstra tradition in describing the various actions pertaining to ladies and love is clear from his descriptions of भोगवास, (8-10) नखपद (8-9), नखालङ्कृतपयोधर (8-12), सीत्कार (8-9), सुरतवैयात्य-वचन (8-11), विदग्धमधुगोष्ठ्येव नानाविटपीतासवया (17-1), रणरणक (23-9), and so on.

Subandhu and Bāṇa

One of the most important aspects of the discussion concerning Subandhu is whether Subandhu preceded Bāṇa. We have already referred to this point earlier. Early scholarly opinion was divided on this crucial problem.

- a Pandit Krishnamāchāriar : Vāsavadattā, Shrīrangam 1906, intro. P. xlviii एतावता च पूर्वोक्तेषु सर्वेष्वपि हेतुषु निपुणमालोड्यमानेषु, क्रिस्ताब्दीय सप्तमशतकादिमहाभोगोत्पन्नबाणभट्टादवर्षाचीनः, अष्टमशतकमध्यमभोगोत्पन्नबालङ्कारिकवामनात्राचीनश्च वासवदत्ताकर्ता सुवन्दुरिति सिद्धम् ।
- b Peterson : Kādambarī, intro. p. 72 opines as above but later (Intro. to Subhāṣitāvalī p. 133) has 'seen reason to change' his opinion that 'Subandhu's Vāsavadattā is doubtless the same as the work of that name referred to by Bāṇa'.
- c Keith : History of Sanskrit literature, Oxford 1928, p. 307 says 'that Subandhu's work is meant is not now very seriously questioned'
- d Kāṇe : Harṣacharita, Bombay 1918, intro. p. xii, it seems very propable that Subandhu the author of the present 'Vāsavadattā preceded Bāṇa'.

We discuss below a few passages and sentences running almost identical in Subandhu and Bāṇa and try to arrive at some conclusions. These parallel passages which are fairly numerous help us in arriving

at the correct text of the works of these two ancient writers and go a long way in assisting their interpretation. A detailed list of such parallel passages appears as appendix I.

- (a) 1 पृथुरपि गोत्रसमुत्सारणाद्विस्तारितभूमण्डलः ।
Vāsavadattā p. 6, l. 19. 1 पृथुरिव पृथिवीपरिशोधनावधानसङ्कलित-
सकलमहीभूत्समुत्सारणः ।
Harṣacharita p. 208, l. 15.
(Nirṇayasāgar, Bombay 1946)
- 2 यस्य च... करतलताडनभीतैरिव मुक्ताहारैः पयोधरपरिसरो मुवतः । V. p. 6. l. 19. 2 निर्दयकरतलताडनभियेव क्वापि गते हृदये ।
H. p. 182 l. 13.
- 3 विधातुरतिपीडयतः हस्तपरामर्श-जनितपरिवर्त्तनेन धीरुत्तरतामुपगतेन मध्यभागेनालङ्कृतम् । V. p. 9 l. 10. 3 मन्ये च मातङ्गजातिस्पर्शदोषभयादस्पृश्य-
तेयमुत्पादिता प्रजापतिना अन्यथा कथमिय-
मविलष्टता लावण्यस्य । न हि करतल-
स्पर्शक्लेशितानामवयवानामीदृशी भवति
कान्तिः । Kādambari, p. 11 l. 22.
(Peterson, Bombay, 1885)
- 4 दशनरत्नतुलादण्डेन नयनसेतु-समुद्धतबन्धेन यौवनमन्मथ-वारणवरण्डकेनेव नासावशेन परिष्कृतम् । V. p. 10 l. 16. 4 आयतननदीसीमान्तसेतुबन्धेन ललाटतट-
शशिमणिशिलातलगलितेन कान्तिसलिल-
स्रोतसेव द्राघीयसा नासावशेन शोभमानम् ।
H. p. 22, l. 6.
- 5 स्तम्भनचूर्णमिवेन्द्रियाणां ... कन्यकामपश्यत्स्वप्ने । V. p. 11, l. 9. 5 वशीकरणमन्त्रमिव मनसः, स्वस्थावेश-
चूर्णमिवेन्द्रियाणाम् ।
H. p. 23, l. 18.
- 6 अथ तां प्रीतिविस्फारितेन पिब-शिव चक्षुषा .. । V. p. 11, l. 14. 6 अथ सरस्वतीप्रीतिविस्फारितेन चक्षुषा
प्रत्यवादीत् ।
H. p. 36, l. 11
- 7 अत्रान्तरे भगवानपि मरीचि-माली एनं वृत्तान्तमिव कथयितुं मध्यमं लोकमवातरत् । V. p. 28 l. 7. 7 अत्रान्तरे सरस्वत्यवतरणावर्त्तमिव कथयितुं
मध्यमं लोकं अवततारांशुमालिः ।
H. p. 14 l. 3.
- 8 नायमुपदेशकालः । पच्यन्त इवाङ्गानि क्वथ्यन्त इवेन्द्रियाणि । V. p. 13, l. 14. 8 दूरातीतः खलूपदेशकालः.....पच्यन्त इव
मेऽङ्गानि । उत्कथ्यन्त इव हृदयम् ।
K. p. 156, l. 6.
- 9 विराटलक्ष्म्येवानन्दितकीचकश-तया । V. p. 17, l. 3. 9 क्वचिद्विराटनगरीव कीचकशतावृता ।
K. p. 20, l. 11.

- 10 तयोश्च मध्यमोपांतवयसि वर्त-
मानयोः कथमपि दैववशात् त्रिभु-
वनविलोभनीयाकृतिः... वासव-
दत्ता नाम (तनया) बभूव ।
V. p. 21, l. 12
- 11 अत्रान्तरेऽभिसारिकासार्यप्रेषितानां
प्रियतमानप्रति दूतीनां द्वययाः
सप्रपञ्चाः विकारभङ्गुराः प्रवादा
बभूवुः । V. p. 33, l. 16
- 12 नरवाहनदत्त इव प्रियङ्गुश्यामा
सनाथः । V. p. 14, l. 9
- 13 त्रिभुवनविजयप्रशस्तिरोमावली-
कनकपत्रेण... मेखलादाम्ना परि-
कलितजघनस्थलां, उन्नतपयोधर-
भारान्तरित मुखदर्शनाप्राप्तिखेदे-
नेव गुरुनितम्बपयोधरकुम्भपीडाज-
नितायासेनेव पयोधरकलशयोः कथं
मथ्येव पातो भविष्यतीति चिन्त-
येव... विधातुरतिपीडयतो हस्त-
परामर्शजनितपरिक्लेशेनेव क्षीण-
तरतामुपगतेन मध्यभागेनालङ्क-
ताम् । V. p. 9, l. 5
- 14 रागसागरविद्रुमशकलेनेवाधरपल्ल-
वेनोपशोभमानां... गतिप्रसररोधक-
श्रवणकृतकोपेनेवोपांतलोहितेन
धवलतयेव जगदशेषम् ।
V. p. 10, l. 9
- 10 पश्चिमे वयसि वर्तमानस्य कथमपि
पितुरहमेवैको विधिवशात्सूनुरभवम् ।
K. p. 25, l. 4
- 11 आविर्भूतमदनरसानां चान्योन्यतः
सपरिहासाः सविश्रम्भाः सेर्ष्याः सो-
त्प्रासाः साम्यसूयाः सविलासाः
समन्मथाः सस्पृहाश्च तत्क्षणां रमणीयाः
प्रसङ्गरालापः । K. p. 84, l. 12
- 12 नरवाहनदत्तचरितमिवान्तःसंबन्धित-
प्रियदर्शनराजदारिकागन्धर्वदत्तो-
त्कण्ठम् । K. p. 91, l. 1
- 13 प्रजापतिकरदृढनिष्पीडितमध्यभाग-
गलितजघनशिलातलप्रतिधाताल्लावण्य-
जलस्रोत इव द्विधागतमूर्च्छयं दधानां...
उन्नतकुचान्तरितमुखदर्शनदुःखेनेव क्षीय-
माणमध्यभागां, त्रिभुवनविजयप्रश-
स्तिवर्णावलीमिव लिखितां मन्मथेन
रोमराजिमञ्जरीं विभ्राणाम् ।
K. p. 187, l. 3
- 14 रागसागरस्य तरंगाम्बामिवोदगताभ्यां
विद्रुमलतालोहिताभ्यामधराभ्यां...
गतिप्रसरनिरोधीश्रवणकोपादिव-
किञ्चिद्वारकतापाङ्गेन निजमुखलक्ष्मी-
निवासदुग्धोदधिना लोचनयुगलेन
लोचनमयमिव जीवलोकं कर्तुमुद्यताम् ।
K. p. 187 l. 18

In the above passages Bāṇa paraphrases Subandhu's words over and above accepting most of them. The general idea, the comparison, the restricting adjective and the verbal form are all followed after the pattern that Subandhu has presented. Bāṇa has a growing desire to

surpass Subandhu and therefore we find a compound of Subandhu elaborated and sometimes changed to form a separate clause.

Bāṇa's enthusiasm to improve upon Subandhu is so acute and impatient that it lends him into using unwanted words like अविभूतमदनरसानां instead of अभिसारिकासार्थप्रेषितानां of Subandhu and ignoring repetitions in सेष्याः and साम्यसूयाः, सविश्रम्भाः and सविलासाः and rests content only after using nine adjectives as against three of Subandhu (cp. no. 11)

From paras 13 and 14 it is clear that Bāṇa's description of Kādambari is modelled on that of Vāsavadattā of Subandhu. Subandhu and Bāṇa describe their heroines from the lower limbs of the body. While Subandhu is content with describing in great detail the more prominent and better known limbs of a feminine form often ignoring consistency and repetition, Bāṇa is definitely superior in meticulously noting each limb of his heroine starting with चरणद्वय and ending with the description of दीर्घकेशकलाप. Bāṇa is clear, consistent, logical and restrained while Subandhu is at times unnecessarily elaborate and allows himself the temptation of describing the beauty of Vāsavadattā's breasts.

(b) क्रमेण च रजोलुठितोत्थितकुलायायिक-
कलहविकलकलविङ्गकुलकलकल-
वाचालितशिलरेषु शिलरिषु, वसति-
साकाङ्क्षेषु ध्वाङ्क्षेषु, अनवरतदह्य-
मानकालागुरुषूपपरिमलोद्गारेषु वास-
गारेषु, दूर्वान्विततटिनीबद्धगोष्ठीक-
विदग्धजनप्रस्तूयमानकथाश्रवणोत्सुक-
शिशुजनकलकलनिवारणकुपितश्रद्धेषु
वृद्धेषु, ¹ आलोलिकातरलरस-
नाभिः कथितकथाभिर्जरीतिभिरति-
लघुकरताडनजनितसुखे, शिवायिषु-
माणशिशुजने, विरचितकन्दर्पमुद्रासु,
क्षुद्रासु, कामुकजनानुबध्यमानदासीजन-
विविधाश्लीलवचनश्रुतिविरसीकृत-
सन्ध्याबन्धनोपविष्टेषु शिष्टेषु,
² रोमन्धमन्थरकुरङ्गकुटुम्बकाढ्या-
स्यमानअदिष्टगोष्ठीनपृष्ठावरण्य-
स्थलीषु], ³ निद्राविनिद्राणुद्रोण-
कुलकलितकुलायेष्वा रामतरुषु],

वाणोऽपि निर्गत्य धीतारकूटकोमलतपस्विवि-
निर्वाति वासरे, अस्ताचलकूटकिरीटे
निचुलमञ्जरीभासि तेजांसि मुञ्चति
वियन्मुचि मरीचिमालिनि, ⁴ अतिरो-
मन्धमन्थरकुरङ्गकुटुम्बकाढ्यास्यमान-
अदिष्टगोष्ठीनपृष्ठावरण्यस्थलीषु],
शोकाकुलकोककामिनीकूजितकरुणासु
तरङ्गिणीतटिषु, वासवितपोपविष्टवाचाट-
चटकचक्र ⁵ बालेस्वालवालावजित-
सेकजलकुटेषु निष्कुटेषु दिवसहृतिप्रत्यागतं
प्रसृतस्तनं स्तनमध्ये धयति धेनुर्दग्मुदगत-
क्षीरक्षुधिततर्णकन्नाते, क्रमेण चास्तधराधर-
धालुधुनीपूरप्लावित इव लोहितायमानम-
हसि मज्जति सन्ध्यासिन्धुपानपात्रे पातज्ज्ञे
मण्डले, कमण्डलुजलशुचिशयचरणेषु चैत्य-
प्रणतिपरेषु पाराशरिषु, यज्ञपात्रपवित्रपाणौ
प्रकोरांबहिष्पुत्तेजसि जातवेदसि, हवीषि
वषट्कुर्वति यायजूकजने, ⁶ निद्राविद्राण-
द्रोणकुलकलिलकुलायेषु कापेयविकलकपि-

५[निजिगमिषति जरत्तहकोटरकुटीर-
कुटुम्बिनिकौशिककुले] ५[तिमिरतर्जन-
निर्गतासु दहनप्रविष्टदिनकरकिरणा-
ष्विव स्फुरतीषु दीपलेखासु], ६[मुख-
रितधनुषि वर्षति शरनिकरमनवर-
तमशेषसंसार-शेषुषीमुषि मकरध्वजे
सुरतारम्भाकल्पशोभिनि, शम्भली-
भाषितभाजि भजति भूपां भुजि-
ष्यजने, सैरन्ध्रीवध्यमान-रक्षणाजाल-
जल्पाकजघनासु जनीषु], वि-श्रान्त-
कथानुबन्धतया प्रवर्तमानकथकजन-
गमनत्वरेषु चत्सरेषु, ७[समाबोसित-
कुक्कुटेषु निष्कुटेषु], कृतयष्टिसमारो-
हणेषु बह्मिणेषु, विहितसन्ध्यावन्दन-
व्यवस्थितेषु गृहस्थेषु, ८ [सङ्कोचोद-
ञ्चदुच्च-केसरकोटिसङ्कटकुशेशयकोश-
कोटरकुटीरशायिनि षट्चरणचक्रे]
अथानेन प्रवर्तता [वर्त्मना] भगवता
भानुनागन्तव्यमितिसर्वपट्टमयैर्वसनेरिव
मणिकुट्टिमाभिविरचितवरुणेन, भग-
वता कालेन कृतस्य दिवसमहिषस्य
रुधिरधारेव, विद्रुमलतेवाम्बरमहार्ण-
वस्य, रक्तकमलिनीव गगनतटाकस्य,
काञ्चनसेतुरिव कन्दर्पस्य, मञ्जिष्ठा-
रागारुणपताकेव गगनहर्म्यतलस्य,
लक्ष्मीरिव स्वयंवरगृहीतपीताम्बरस्य,
भिद्युकीव तारानुरागरक्ता, रक्ताम्बर-
धारिणीव भगवती सन्ध्या समदृश्यत ।
V. p. 28, l. 20—V. p. 30, l. 2

क्रमेण च...¹⁰ [सुरतभरलिङ्ग-
पुलिन्दसुन्दरीस्वेदकणिकापहारिणि]
प्रतिवाति ९ [सायन्तने तनीयसि निशा-
निःश्वासनिभे नभस्वति] कन्दर्पकेतुस्त-
मालिकासहायो वासवदत्ताजनकनग-
रीमयासीत् ।

V. p. 35, l. 6 ff.

कुलेष्वारामतरुषु], ५[निजिगमिषति जर-
त्तहकोटरकुटीरकुटुम्बिनिकौशिककुले] मुनि-
करसहस्रप्रकीर्णसन्ध्यावन्दनोदबिन्दुनिकर इव
दन्तुरयति तारापथस्थलीं स्थवीयसि तारका-
निकुरम्बे श्रम्बराश्रयिणि शर्वरीश्वरीशि-
खण्डे, खण्डपरशुकण्ठकाले कवलयति बाले
ज्योतिःशेषं सान्ध्यमन्धकारावतारे, ५[तिमि-
रतर्जननिर्गतासु दहनप्रविष्टदिनकरकरशा-
खाष्विव स्फुरतीषु दीपलेखासु], अररसम्पुट-
सङ्शोडनकथितावृत्तिष्विव गोपुरेषु;
१ [शयनोपजोषजुषि जरतीकथितकथे शिश-
यिपमारो शिशुजने] जरन्महिषमपीमलीमस-
तमसि जनितपुण्यजनप्रजागरे विजृम्भमारो
भीषणतमे तमीमुखे ६[मुखरितविततज्यध-
नुषि वर्षति शरनिकरमशेषसंसारशेषुषी-
मुषि मकरध्वजे रताकल्पारम्भशोभिनि शम्भ-
लीसुभाषितभाजि भजति भूपां भुजिष्यजने,
सैरन्ध्रीवध्यमानरक्षणाजालजल्पाकजघनासु
जनीषु.....।]

H. p. 80., l. 8—H. p. 81 l. 11

अत्रान्तरे सरस्वत्यवतरणवार्तामिव
कथयितुं मध्यमं लोकमवततारांशुमाली ।
क्रमेण च मन्दायमाने...वासरे...^९[सायन्तने
तनीयसि निशानिःश्वासनिभे नभस्वति],
९ [सङ्कोचोदञ्चदुच्चकेसरकोटीसंकटकुशे-
शयकोशकोटरकुटीरशायिनि षट्चरणचक्रे] ..
सावित्री...सरस्वतीमवादीत् ।

H. p. 14, l. 3—H. p. 16 l. 10

¹⁰[रतिखिन्नशबरसीमन्तिनीस्वेदजल-
कणिकापहारिणी] ... मन्दमन्दसञ्चारिणी
प्रवाति प्राभातिके मातरिस्वनि... ।

K. p. 26 l. 8

In the above passage ten groups of exactly similar sentences are found. Bāṇa, it can be very easily seen has bodily taken them from Subandhu without the change even of a letter. In group no. 2 he adds अति before रोमन्ध, in group 6 he puts the word रत instead of सुरत of Subandhu and in group no. 1 it is Bāṇa who is guilty of clumsy wording the beautiful and realistic picture that Subandhu offers.*

(c) प्रियसखि अनङ्गलेखे वितर [मि] हृदये
पाणिपाददुःसहो विरहसन्तापः, मुग्धे
मदनमञ्जरि सिञ्च चन्दनोदकेन
१[सरले वसन्तसेने संदृष्टु केशकलाप-
पाशं,] तरले लवङ्गवति विकिर केतक-
धूलि, मालिनि अलं शैवलदलेन,
चपले चित्रलेखे लिख चित्रे चित्तचोरं
जन्मं, भामिनि विलासवति विक्षिप
मुक्ताचूर्णानिकरं, २[रागिणि रागलेखे
स्थगय नलिनीदलसमूहेन पयोधरभरम्]
सुकान्ते कान्तिमति मन्दं मन्दमपनय
वाष्पविन्दून्, यूथिकालङ्कृते यूथिके
सञ्चारय नलिनीदलार्वाताम्.....।

V. p. 26, l. 8 ff.

द्रवसि द्रवसिन्धुतो निगलिते
चपला चपलायते किमेपा । स्तवकस्तव
कर्णतः पतितोऽयम् । सुरेखे सुरया
सुरयाचनोचितश्रीस्त्वमसि । मत्ता
कलहे कलहेमदामकाञ्चीदामवर्णितैः
स्मरमिवाह्वयसि । मलये मलयेप्सितं

आविर्भूतमदनरसानां चान्योग्यतः
सपरिहासाः ससंभ्रमाः सेव्याः सोत्प्रासाः
साम्यसूयाः सविलासाः समन्मथाः तत्क्षणां
रमणीयाः प्रसङ्गुरालापाः । तथा हि स्वरित-
गमने मामपि प्रतिपालय । दर्शनोन्मत्ते गृहा-
णोत्तरीयम् । उल्लासयालकलतामाननाव-
लम्बिनीं मूढे । चन्द्रलेखामुपहारोपहारकुसुम-
स्खलितचरणा पतसि मदनान्धे । १[संयमय
मदनश्चेतने केशपाशम्], उरिक्षिप चन्द्रापीड-
दर्शनव्यसनिनि काञ्चीदामकम् । उत्स-
र्पय पापे कपोलदोलायितं कर्णपल्लवम् ।
अहृदये गृहाण निपतितं दन्तपत्रम् । २[शोव-
नोन्मत्ते विलोक्यसे जनेन स्थगय पयोधर-
भारम्] अपगतलज्जे शिथिलीभूतमाकलय
दुकूलम् । अलीकमुग्धे द्रुततरमागम्यताम् ।
कुतूहलिनि देहि दर्शनान्तरम् । असंतुष्टे किय-
दालोक्यसे । तरलहृदये परिजनमपेक्षस्व ।
पिशाचि गलितोत्तरीया हृत्पथे जनेन ।
रागावृतनयने पश्यसि न सखीजनम् । अनेक-
भङ्गविकारपूर्णं दुःखमकारणमायासित-

*In these passages it can be easily perceived that the text of Harṣ-
charita awaits amendment at the hands of a careful editor. रत can
be changed into सुरत and the addition of अति and the attempt at simpli-
city resulting in a jumble of phrases may be the work of an irres-
ponsible scribe.

हृशैवाधिगतासि । कलिके कलिकेतु-
भिमां मुखरां मुञ्च मेखलां शृणुवः
कलवल्लकीविरुतम् । मेखला मेखला
न भवति, त्वमेव त्वमेव मुखरतया
मुखरतया च । त्रपतेऽत्र पतेदियमवन्ति-
सेनाकुसुमोपहारे भुग्धा तव कैतव-
कैरलं, लवङ्गिके वेपथुरेवाशयं व्य-
नक्ति । वहतीव हतिरनङ्ग लेखे स्मर-
सायकानां तव वपुर्लसम् । पिहि-
तापि हितायते । उत्कलिके तवोत्क-
लिकामहोमिः । वदने वद नेत्रपेय-
कान्ती किमुपमानमिन्दुरप्युपयाति ।
वसतीव सतीव्रते तव हृदये कोऽपि ।
शतधा शतधारसारावाचस्तवानु-
भूताः । केरलि करकाकरकालमेघखण्ड-
तुलामयमुल्लसितोत्फुल्लमल्लिकामाल-
भारी [तव याति] कुन्तलकलापः ।
कुन्तलिके पुरगोपुरगोचराः श्रूयन्ते गीत-
ध्वनयः । किमत्र कल्पयसि क्षणमीक्षण-
भीलनात् । अपि चटुलं चटुलम्पटं
सखीजनमायासयसि । मुरले स्तनता
स्तनाडनेषु यत्सौख्यं लब्धं स्मरता
स्मरतापनोदनं तदियं तेन विद्युक्ता
किं मुह्यसि । हृतमोहृतमो दयितः स्म-
रति स्म रतिप्रियं तवकौशलम् । नख-
राणां व्रणः स्मरजन्यां स्म रजन्यां
कुरुते रुजं न ते । किं लोचनाभ्यां
लोचनाभ्यां प्रीणिताखिलजनेक्षणदेशः
क्षणदेशः किं न पीयते । प्रियसखि
मदनमालिनि मालिनि विम्बाधरसङ्ग-
त्यागेच्छया विरामं कुरु । मधुमदारुण-
मानवीकपोलतलसमानोऽभ्रान्तसमानो
रक्तमण्डलतया त्वया को विशेषः ।
कुरङ्गिके कल्पय कुरङ्गशावकेभ्यः
शष्पाङ्कुरम् किशोरिके कारय कि-
शोरकप्रत्यवेक्षाम् तरलिके तरलय गुरु-

हृदया जीवसि । मिथ्याविनीते किं व्यपदेश-
बोक्षितैर्विश्रब्धमालोक्य । योवनशालिनि किं
पीडयसि पयोधरभारेण । अतिकोपने पुरतो
भय । मत्सरिणि किमेकाकिनो रुणस्ति
वातायनम् । अनङ्गपरवशे मदीयमुत्तरीयां-
शुकमुत्तरीयतां नयसि । रागासवमतै
निवारयात्मानम् । उज्जिभतर्धयै किं धावसि
गुरुजनसमक्षम् । उल्लसत्स्वभावे किमेव-
माकुलीभवसि । भुग्धे निगूहस्व मदनज्वर-
जनितपुलकजालकम् । असाध्याचरणो
किमेवमुत्ताम्यसि । बहुविकारे विविधाङ्ग-
भङ्गवलनायासितमध्यभागा वृथा खिद्यसे ।
शून्यहृदये स्वभवनान्निर्गतमपि नात्मान-
मवगच्छसि । कौतुकांविष्टे विस्मृतासि निःस्व-
सितुम् । अन्तःसंकल्परचितरतसमागमसुख-
रसनिमीलितलोचने सधुन्मौल्य लोचनयुगल-
मतिक्रामत्ययम् । अनङ्गशरप्रहारमूर्छिते
रविकिरणनिवारणाय कुरु शिरस्सुत्तरीयां-
शुकपल्लवम् । अयि सतीव्रतग्रहगूहीते द्रष्टव्य-
मपश्यन्ती वञ्चयसि लोचनयुगलम् ।
अधन्ये हतासि परपुरुषदर्शनपरिहारव्रतेन ।
प्रसीदोत्तिष्ठ सखि पश्य रतिविरहितं साक्षा-
दिव भगवन्तमगूहीतमकरध्वजं मकरध्वजम् ।

K. p. 84, l. 12 ff.

तस्य चैवंविधस्य किञ्चिदभ्यन्तरमति-
क्रम्येतश्चेतश्च परिभ्रमतः कादम्बरीप्रस्था-
सम्नस्य परिजनस्य शुश्राव तांस्तान्तिमनोह-
रानालापान् । तथा हि । लवलिके कल्पय
केतकधूलिभिर्लवलीलतालवालमण्डलानि ।
सागरिके गन्धोदकनकनदीर्विकासु विकिर
रत्नवालुकाम् । मृणालिके कृत्रिमकमलिनीषु
कुङ्कुमरेणुमुष्टिभिश्चरुरय यन्त्रचक्रयाक
मिथुनानि । मकरिके कर्पूःपल्लवरसेनाधि-
वासय गन्धपात्राणि । रजनिंके तमालदीधि-
कान्धकारेषु निषेहि मणिप्रदीपान् । कुमुदिके
स्थगय शकुनिकुलरक्षणाय मुक्ताजालैर्दाडिमी-

सान्द्रधूपटलम् । कर्पूरिके पाण्डुरय-
कर्पूरधूलिभिः पयोधरभारम् । मात-
ङ्गिके मानय मातङ्गशिशुयाचनाम् ।
शशिलेखे लिख ललाटपट्टे शशिले-
खाम् । केतकिके सङ्केतय केतकी-
मण्डपस्य दोहदम् । शकुनिके देहि
क्रीडाशकुनिभ्य आहारम् । मदन-
मञ्जरि मञ्जरय सभामण्डपकदली-
गृहम् । शृङ्गारमञ्जरि सङ्कल्पय
शृङ्गाररचनाम्, ३[सञ्जीवनिके वितर
जीवञ्जीवकमिथुनाय मरिचपल-
वम् ।] पल्लविके पल्लवय कर्पूरधूलि-
भिः कृत्रिमकेतकाननम् । सहकार-
मञ्जरि सञ्जनय सहकारसौरभं
व्यजनवातेषु । मदनलेखे लेखय मदन-
लेखं मलयानिलस्य । मकरिके देहि
मृणालाङ्कुरं राजहंसशावकेभ्यः ।
विलासवति विलासय मयूरकिशोरकं ।
तमालिके परिमलय मलयजरसेन भव-
नवाटम् । काञ्चनिके विकिर कस्तूरि-
द्रवं काञ्चनमण्डपिकायाम् । प्रवालिके
सेचय घुसृणरसेन बालप्रवालकाननम् ।
V. p. 36, l. 10—V. p. 38, l. 5

फलानि । निपुणिके लिख मणिशाल-
भञ्जिकास्तनेषु कुङ्कुमरसपत्रभङ्गान् ।
उत्पलिके परामृश कनकसंमार्जनीभिः कदली-
गृहमरकतवेदिकाम् । केसरिके सिञ्च मदि-
रारसेन वकुलकुसुममालागृहाणि । मालतिके
पाटलय सिन्दुररेणुना कामदेवगृहदन्तवल्-
भिकाम् । नलिनिके पायय कमलमधुरसं
भवनकलहंसान् । कदलिके नय धारागृहगृह-
मयूरान् । कमलिनिके प्रयच्छ चक्रवाकशा-
वकेभ्यो मृणालक्षीररसम् । चूतलतिके देहि
पञ्जरपुंस्कोकिलेभ्यश्चूतकलिकाङ्कुराहारं
३[पल्लविके भोजय मरिचाग्रपल्लवदलानि
भवनहारीतान् ।] लवङ्गिके विक्षिप चको-
रपञ्जरेषु पिप्पलीतण्डुलशकलानि । मधु-
करिके विरचय कुसुमाभरणकानि । मयूरिके
सङ्गीतशालायां विसर्जय किन्नरमिथुनानि ।
कदलिके समारोहय क्रीडापर्वतशिखरं
जीवञ्जीवमिथुनानि । हरिणिके देहि पञ्जर-
शुकसारिकाणामुपदेशम् ।

K. p. 184, l. 7—K. p. 185 l. 3

The paras quoted above will leave little doubt that the description of प्रमदालापः in Bāṇa is fashioned on that found in Subandhu. In the first paragraph in Bāṇa we can see sentences like संयमय मदनश्चेतने केशपाशम् and यौवनोमसौ विलोकयसे जनेन स्थगय पयोधरभारम् echoing similar words and sentences in Subandhu. In the second para quoted above, Bāṇa has decided to surpass Subandhu so that whereas Subandhu is gracefully expressing some of the finer emotions of the damsels at play without loosing an opportunity to show his skill in श्लेष and अनुप्रास, Bāṇa accepts a wider range and shows skill in and fondness for describing the activities of royal ladies and their kind. Here also sentences like पल्लविके भोजय मरिचाग्रपल्लवदलानि भवनहारीतान् have their basis in Subandhu's words like सञ्जीवनिके वितर जीवञ्जीवकमिथुनाय मरिच-
पल्लवम् ।

- (d) Another important parallel is *Vāsavadattā* page 43 l. 20 to *Vāsavadattā* page 45. l. 5 and *Harshacharita* page 234 l. 1 to *Harshacharita* p. 235 l. 13 where in describing and enumerating the trees Bāṇa has literally copied from Subandhu (cp. Appendix I no. 37) and has not cared to change even a word. His only contribution in this paragraph of *Harshacharita* is the addition of a few more sentences between those which he has bodily taken from Subandhu; the conclusion therefore is that so far as *Harshacharita* is concerned Bāṇa was not able to show himself completely independent of the literary tradition and Subandhu. Small phrases, compounds, expressions of comparison and modes of alliteration like *आश्रितनन्दन* (H. p. 40. l. 2), *महोभूतसमुत्सारण* (H. p. 208. l. 15), *महाभारतरणयोग्य* (H. p. 76. l. 4) *उत्कलिकाबहुल* (H. p. 37. l. 12), *प्रीतिविस्फारितेन चक्षुषा* (H. p. 36. l. 11), *जघन्यकर्मलग्न* (H. p. 222. l. 14), *सहृषांमुक्रीडापरिचय* (H. p. 17. l. 10), *षट्चरणचक्र* (H. p. 15. l. 9), *नानारामाभिराम* (H. p. 97. l. 1) scattered in *Harshacharita* are also found in *Vāsavadattā*.
- (e) The list of Kings who came to trouble on account of some flaw in their character (cp. Appendix I no. 38 *Vāsavadattā* p. 46. l. 14 to *Vāsavadattā* p. 47. l. 4 and *Harshacharita* p. 87. l. 9 to *Harshacharita* p. 90. l. 5) is another example of Bāṇa's dependence on Subandhu. As will be pointed out the list is traditional, having its origin in the epics, found with changes in *Kauṭalya*, *Vātsyāyana* and *Varāhamihira* and later on introduced with some changes by prose-writers like *Somadeva* and *Dhanapāla*. We have sixteen short sentences in Subandhu which give the account of sixteen ancient personalities and their moral lapses. With similar puns we have twenty short sentences in Bāṇa which give twenty names, the order of the sixteen in Subandhu being the same as the order of the first sixteen in Bāṇa except that the names of *मांधाता*, *पृथु*, *सौदास*, and *पाण्डु* are added, the additions can be accounted for by the enthusiasm of scribes.

Some other parallels in thought, arrangement and general treatment may be pointed out. The description of *Vindyaṭavi* (*Kādambarī* p. 19 l. 1 to *Kādambarī* p. 20 l. 15), that of *Ujjayini* (*Kādambarī* p. 50 ff.) that of the first interview between *Kādambarī* and *Chandrāpida* (*Kādambarī* p. 182 ff.) follow similar descriptions of *विन्ध्यो नाम महागिरिः* (*Vāsavadattā* p. 13. l. 18 to *Vāsavadattā* p. 14. l. 21) and *विन्ध्याटवी* (*Vāsavadattā* p. 39. l. 17 to *Vāsavadattā* p. 41. l. 2), of *Kusumapura* (*Vāsavadattā* p. 17) and *कन्दर्पकेतु*'s entry into *Vāsavadattā*'s palace and meeting her (*Vāsavadattā* p. 36 ff. and p. 39). In *Vāsavadattā* and

Kādambarī we have similar plans of describing palaces, seasons, cities, kings, heroes, speeches and forests. The motif of a parrot reciting the story or giving expression to the clues to further events, the faithful following of the tradition of the science of rhetorics and the Kāmasūtra in describing anything pertaining to love and lovers and the orderly treatment of these following a definite plan go a long way in proving Bāṇa's dependence on Subandhu. Bāṇa increases the number of alliterations and mythological allusions over Subandhu. Many times he introduces words to obtain longer and more fully sounding compounds. In describing kings, heroes and heroines the same method of introducing परिचयः and विरोधः is followed by Bāṇa (cp. the description of चिन्तामणि in Vasavadattā p. 3 and Sūdraka and Tārāpiṇa in Kādambarī p. 5, 53, 54)

From the above discussion it can be proved that in Bāṇa and particularly in his Kādambarī there is a definite and growing desire to surpass Subandhu's work, which we find fulfilled. The great french novelist Balzac had an ambition to surpass in literature the glory of earlier writers and his model of fame was Napoleon. In the same way Bāṇa desired to surpass the fame of Guṇāḍhya and Subandhu by writing an अतिद्वयीकथा and be an equal in everlasting glory with his patron Harshavardhana whose ambition as the strongest king in Northern India was achieved at least for some years. In spite of Bāṇa's remarks against plagiarists (कुक्कयः, कोकिला इव वाचालाः, इवान् इव, कवयः शरभा इव, कविश्चोरः Harṣacharita Intro. verses 4, 5 and 6) it is not something strange that he should imitate Subandhu, for, the literary tradition in India anticipates a detailed study of the earlier writers and sciences on the part of a young aspirant in literature. It was a regular practice of Indian poets to lift an idea or an expression from an earlier writer, dress it in a different garb and try to demonstrate his superiority in skill. It was perhaps this in Rājaśekhara's mind when he declared in a lighter vein नास्त्यचोरः कविजनः Moreover, imitation may not always be conscious, the impression or echo of an earlier thought or reading suddenly rushing in the mind without the knowledge of the imitator. Scholar scribes would also contribute not a little to this for, to suit their fancy they altered the text of the one with the borrowings from the other. Another instance of Bāṇa's indebtedness to Subandhu is the list of kings who came to trouble on account of some flaw in their character. Such a list which accepts the names of kings found in a similar enumeration in Subandhu is the one found in Harṣacharita. In this case Bāṇa as well as Subandhu are following the traditional literary conventions, for such lists are found in Kauṭilya, Vātsyāyana and Dandin also.

- (a) यथा दाण्डकयो नाम भोजः कामाद्ब्राह्मणकन्यामभिमन्यमानः सबन्धुराष्ट्रो विननाश । करालश्च वैदेहः । कोपाज्जनमेजयो ब्राह्मणेषु विक्रान्तः । तालजङ्घश्च भृगुषु । लोभादै-
लश्चातुर्वर्ण्यमत्याहारयमाणः सीवीरश्चाजिबिन्दुः । मानात्रावणः परदारानप्रयच्छन्
दुर्योधनो राज्यभ्रंशं च । मदाद्दुम्भोद्भूतो भूतावमानी हैहयश्चार्जुनः । हर्षाद् वातापिर-
गस्त्यामत्यासादयन् वृष्णि सङ्घश्च द्वैपायनमिति ।

अधिकरण, १-अध्याय ६ (p. 7 Shāmarshāstri's edition)

- (b) Vatsyāyana also refers to some kings who came to trouble on account of their unhealthy attachment to sensual pleasures (Kāmasūtra II. i.)

बह्वश्च कामवशगाः सगरा एव विनष्टाः श्रूयन्ते । यथा दाण्डकयो नाम भोजः
कामाद् ब्राह्मणकन्यामभिमन्यमानः सबन्धुराष्ट्रो विननाश । देवराजश्चाहल्यामतिबलश्च
कीचको द्रौपदी रावणश्च सीतामपरे चान्ये च बहवो दृश्यन्ते कामवशगा विनष्टा इत्यनर्थ-
चिन्तकाः ।

- (c) Dandin has also a list of the great personalities of the past who indulged in some immoral act but with remorse and better action later on were able to cast away the sin (Dashakumāracharita: Bombay 1936 p. 84. l. 11)

तत्त्वदर्शनोपहृतश्च यथाकथंचिदप्यनुष्ठीयमानाभ्यां नार्थकामाभ्यां बाध्यते ।
बाधितोऽपि चाल्पायासप्रतिसमाहितस्तमपि दोषं निहृत्य श्रेयसेऽनुरूपं कल्पते ।
तथाहि पितामहस्य तिलोत्तमाभिलाषः, भवानीपतेर्मुनिपत्नीसहस्रसंदूषणम्, पद्मनाभस्य
षोडशसहस्रान्तःपुरविहारः, प्रजापतेः स्वदुहितर्यपि प्रणयप्रवृत्तिः, शचीपतेरहल्याजारता,
शशाङ्कस्य गुरुतल्पगमनम्, अंशुमालिनो वडवालङ्घनम्, अनिलस्य केसरिकलभसमागमः,
बृहस्पतेरुत्तम्यभार्याभिसरणम्, पराशरस्य दाशकन्यादूषणम्, पाराशर्यस्य भ्रातृदारसंगतिः,
अत्रेर्मुं गोसमागम इति ।

While Kauṭilya and Vātsyāyana list some of the historical personalities, Dandin's list enumerates persons known to mythology only.

- (d) Subandhu's list contains names of historical, mythological and legendary personalities.

तथाहि । गुरुदाहरणं द्विजराजोऽकरोत् । पुरूरवा ब्राह्मणधनतृष्ण्या विननाश
नहुषः परकलत्रदोहदी महाभुजग आसीत् । ययातिराहितपाणिग्रहणः पपात । सुधुम्नः
स्त्रीमय इवाभवत् । सोमस्य प्रख्याता जन्तुवधनिर्घृणता । पुरुकुत्सः कुत्सित इवासीत् ।
कुवलयारवो नाश्वतरकन्यामपि परिजहार । नृगः कृकलासतामगमत् । नलं कलिरभिभूत-
वान् । संवरणो मित्रदुहितरि विव्रलवतामगात् । दशरथ इष्टरामोन्मादेन मृत्युमवाप ।
कार्तवीर्यो गोब्राह्मणपीडया पञ्चत्वमयासीत् । मनुः सुवर्णव्यसनी ननाश । शान्तनुरतिव्य-
नाद्विपने विललाप । बुधिष्ठिरः समरशिरसि सत्यमुत्सर्ज । नास्त्यकलङ्कः कोऽपि प्रायः ।

Vāsavadattā p. 46. l. 14—Vāsavadattā page 47. l. 4.

- (c) तात बाण द्विजानां राजा गुरुदारणहणमकार्षीत् । पुरुरवा ब्राह्मणधनतृष्ण्या दयितेना-
मुषा व्ययुज्यत । नहुषः परकलत्राभिलाषी महाभुजङ्ग आसीत् । ययातिराहितब्राह्मणी-
पाणिग्रहणः पपात । सुद्युम्नः स्त्रीमय एवाभवत् । सोमकस्य प्रख्याता जगति जन्तुबध-
निर्घृणता । मांघाता मार्गणव्यसनेन सपुत्रपौत्रो रसातलमगात् । पुरुकुत्सः कुरितं कर्म
तपस्यन्नपि मेकलकन्यकायामकरोत् । कुवलयारोहो भुजङ्गलोकपरिग्रहादश्वतरकन्यामपि न
परिजहार । पृथुः प्रथमपुरुषकः परिभूतवान्पृथिवीम् । नृगस्य कृकलासभावेऽपि वर्णसङ्करः
समदृश्यत । सोदासेन नरक्षिता पर्याकुलीकृता क्षितिः । नलमवशाक्षहृदयं कलिरभिभूत-
वान् । संवरणो मित्रदुहितरि विफलवतामगात् । दशरथ इष्टरामोन्मादेन मृत्युमवाप ।
कार्तवीर्यो गोब्राह्मणपीडनेन निधनमयासीत् । मरुतः इष्टबहुमुखार्णोऽपि देवद्विजबहुमतो
न बभूव । शस्तनुरतिव्यसनादेकाकी वियुक्तो बाहिन्या विपिने धिललाप । पाण्डुर्यनमध्य-
गतो मत्स्य इव मदनरसाविष्टः प्राणान्मुमोच । युधिष्ठिरो गुरुभयविषण्णाहृदयः समर-
शिरसि सत्यमुत्सृष्टवान् । इत्थं नास्ति राजस्वमपकलङ्कमृते देवदेवादमुतः सर्वद्वीपभुजो
हर्षात् । Harṣacharita p. 87. l. 9—Harṣacharita p. 90. l. 5.

Bāṇa's emphasis, like that of Dandin and Subandhu is on the enumeration of persons known to legend and mythology rather than on the enumeration of historical persons.

One can easily conclude that Bāṇa has added to the list given by Subandhu, retaining all that has been given by Subandhu.

Subandhu's style : Subandhu's style gives evidence of some of the major characteristics of Gauḍī. There are bombast and prolixity (अक्षरडम्बर) reflecting the mental bombast in the artist. Some of his ornamentations are cumbrous. There are a few occasions only when the majestic in Subandhu degenerates into the cumbrous. In many cases his style is forceful, majestic with compounds which are claimed by Gray as possessing "melody, alliterations having a lulling music and a compact brevity in Śleṣas which are gems of terseness and two-fold appropriateness."

Subandhu's aim is to show his cleverness in interweaving words and sentences in such a way that they give rise to double or sometimes treble meaning. Such examples of Arthasleṣa and Sabhangasleṣa are numerous, cp. Vās. p. 3. para 1 where the king Chintāmani is described in context of different names of Kṛṣṇa with the help of double-meaning words and phrases.

नृसिंह इव दशितकशिपुक्षेत्रदानविस्मयः... कंसारातिरिव जनितयशोदानंदसमृद्धिः आन-
कदुन्दुभिरिव कृतकाव्यादरः... विद्याधरोऽपि सुमनाः धृतराष्ट्रोऽपि गुणप्रियः, बृहन्नलानुभावोऽ-
प्यन्तःसरलः, महिर्हंसभवोऽपि ब्रह्मोत्पादी अतरलोऽपि महानायकः राजा चिन्तामणिर्नाम ।

Similar epithets are found in the description of Kandarpaketu.

(p. 5 l. 9)

जरासन्ध इव घटितसन्धिविग्रहः, भार्गव इव सदानभोगः, दशरथ इव सुमित्रोपेतः सुमन्त्राधिष्ठातृ इव, दिलीप इव सुदक्षिणानुगतो रक्षितगुरुश्च, राम इव जनितकुशलवयोरूपोच्छ्रायः । and so on.

In the same way such *s'leṣas* are found in the whole body of the work e.g. in the दुर्जेननिन्दा so eloquently put forward by Mākaranda (p. 12. l. 5 ff.), in the description of Vindhya (p. 14, l. 5ff.), Kasumapura (p. 24 l. 4 ff.) of Spring Season (p. 22, l. 5 ff.), of the princes who had gathered for the hand of Vāsavadattā (p. 24, l. 4 ff.) and in the enumeration of the kings who suffered on account of some flaw in their character (p. 46, para 46). Subandhu's self-conscious assertion (प्रत्यक्षरश्लेषमयप्रबन्धं विन्यासवैदग्ध्यनिधिनिर्वन्धम् । Intro. v. no. 13) may not be taken literally for in the small work that is Vāsavadattā the paragraphs which can be brought to evidence as examples of the poet's capacity at *s'leṣa* are not many. We know that some of the *Utpraekṣās*, *Upamās* and *Rūpakas* as well as *Virodhas* of the poet are dependent upon double-meaning words; however at many places pointed out above the *s'leṣa* has added to the beauty of composition, compactness and well-knit brevity which anticipates great scholarship and mastery over telling words and phrases.

Examples of *Parisamkhyā* is another evidence of the poet's mastery over the style he has chosen. Once in the description of king Chintāmaṇi (para 2) and again in the description of king Śṅgārās'ekbhara (para 17) we have beautiful instances of *Parisamkhyā* :—

यत्र च राजनीतिचतुरे चतुरम्बुचिमेखलाया भुवो नायके शासति बसुमतीं पितृकार्ये वृषोत्सर्गः शशिनः कन्यातुलारोहः योगेषु शूलघातादिचिन्ता, दक्षिणवामकरणं दिग्विनिश्चयेषु शरभेदो दधिषु, शङ्खलावन्धो वर्यप्रथनासु, उत्प्रक्षाक्षेपः काव्यालङ्कारेषु लक्षदानच्युतिः सायकानां, विवपां सर्वविनाशः, कोशसङ्कोचः कमलाकरेषु, जातिहीनता दूष्कृतेषु न पुण्यमालासु, ... दुर्बलयोगः कम्बिकादिषु न कामिनीकान्तिषु, गान्धारविच्छेदो रागेषु न पौरवनितासु, मूर्च्छाधिगमो गानेषु, खर्माभावो नीचसेवकेषु न परिधानेषु ..... कर्तनमलकभ्रूषु न पुरन्धीषु, निस्त्रिंशत्वरमसीनां, करवालनाशो योधानां परं व्यवस्थितः ।

Virodha is another figure of speech that Subandhu employs very successfully. (cp. Vās p. 5, l. 3)

यस्य च रिपुवर्गः सदापार्थोऽपि न महाभारतरणयोग्यः, भीष्मोऽप्यशान्तनवे हितः, सानुचरोऽपि न योगभूषितः । अपि च स त्रिशङ्कुरिव नक्षत्रपथस्खलितः । शङ्कुरोऽपि न विषादी, पावकोऽपि न कुण्डलवर्मा, आश्रयाशोऽपि न दहनः । नान्तक इवाकस्मादपहतजीवनः ..... । and so on. An illustration of *Bhedakālis'ayokā* is found on p. 4, l. 89.

स हिमालयो नावश्यायोच्छलितः नो मायाजन्मने हितश्च । असौ हि मानी गिरि स्थितो वृषज्वजश्च । असौ सङ्गतिः अवधूताखिलकान्तारः, पावकाग्रेसरः, न भोगोत्सुकः, सुमनोहरश्च । स रत्नाकरोज्जहिमयः, कथमगाधः समयदिः नोद्रेकोऽप्यस्य विस्मयः, हिमकराश्रयोऽमृतमयः, सत्पात्रः तस्याचलो न क्रोधः, महानदीनः, स सपोतः स समुद्रः । *Māladīpaka* is another figure of speech that we meet with on p. 6, l. 14. यस्य च समरभुवि भुज-दण्डेन कोदण्डं, कोदण्डेन बाणाः, बाणौ रिपुशिरः, तेनापि भूमण्डलं, तेन चाननुभूतपूर्वो नायकः, नायकेन च कीर्तिः, कीर्त्या च सप्तसागराः, सागरैः कृतयुगादि राजचरितस्मरणं. अनेन च स्वैर्यं, अमुना च प्रतिक्रियास्वैर्यमासादितम् ।

On page 13, l. 8 we have an illustration of *Milita*. Verses 15 and 16, where the appearance of a lion is described in *Sārdulavikrīḍita* metre and which are good illustrations of Subandhu's compact and mature diction are examples of *Svabhāvokti*. Verses 17 and 18 are good illustrations of *Kāryalinga* and *Asangati*. The following two paragraphs are some of the most beautiful *Utprekṣās* found in *Vāsavadattā*.

रविविरहविधुरायाः कमलिन्या हृदयमिव द्विधा पपाट चक्रवाकमिथुनम् । आगमिष्यतो हिमकरदयितस्य पार्श्वे सञ्चरन्ती कुमुदिन्या भ्रमरमाला दूतीवालक्ष्यत । तारकाव्याजदस्तङ्गतस्य दिवाकरस्यं शोकादिव ककुभौ व्यरुदन् । भास्वतो निजदयितस्य विरहादभिनवकिञ्जल्कराशिब्याजेन मुर्मुर इव नलिनीकोशहृदये जग्वाल । (p. 32 l. 6. ff) and रजनीवधूकरद्वयोच्छलितपतन्मुसलाहितक्षितान्तर उलूखल इव चन्द्रे, कण्ठनविकीर्णेषु तण्डुलेश्विव तारागणेषूप्रमीलत्सु, सन्ध्याताम्रमुखेन वासरवानरेण नभस्तस्मारोहता, शास्त्राम्य इव कम्पिताभ्यो दिग्म्यो विकचप्रसून इव तारागणे इन्दुमण्डलफले च पतति..... । (p. 41, l. 11 ff)

The best achievements of Subandhu in *Vāsavadattā* are the descriptions of nature and man, hero and heroine, the seasons, mountain, rivers, army and so on. With a conscious desire to describe all these he proceeds to string with one another epithets and further adjectives to these epithets. The background of these descriptions is varied. The standard of comparisons are not always the objects of nature and this proves the range of Subandhu's poetic genius. In the earlier descriptions of king Chintāmaṇi and prince Kandarapaketu we have double and triple entendres running along a background of mythological persons and places. Very interesting social conventions are suggested because here we get an idea of punishments like छलनिग्रहः कण्टकयोगः खलसंयोगः, करच्छेदः, नेत्रोत्पाटन, अग्नितुलाशुद्धि, शूलसंयोग and करपत्रदारण.

In a paragraph (no. 4) full of short, beautiful and poetic sentences the poet has described the generosity, the personal charm and attraction and the strength and valour of Kandarapaketu. The whole

para may be taken to be a good illustration of अर्थव्यक्ति or clarity in conveying meaning.

The description of dawn and the vision of a beautiful maiden (Vāsavadattā) that was seen by Kandarpaketu are not only charming but they follow the best poetic conventions in samskrit literature. The moon, a drinking cup of the night-maiden was slowly drowning itself in the ocean, the bees had concealed themselves in the scented dome of the lilies, the Sārikā birds were requesting the maidens to tear themselves away from the embrace of their lords, the scholarly teacher had awakened for his morning recitation and the lonely roads were resonant with the poetic narrations of the Kārpaṭika bards who had tuned them to the sweet notes of *Bhāsarāga*. The aim of Subandhu in such descriptions is to explore all possible sources and objects of comparison. Then follows a descriptions of Vāsavadattā, the heroine of the story. The poet begins to describe each limb and its innocent beauty and starts with the description of the thighs of the heroine. The Sanskrit literary works have recorded a continuous tradition of such descriptions which are found in ealier works like Rāmāyaṇa, in the Kāvya of Aṣvaghōṣa and Kālidāsa and in works like Kāmasūtra and Brhatsamhitā. Architectural details have been pressed into service as standards of comparison, for we have such objects for standards of comparison as तोरण, कनकप्राकार, झालवालवलय, मण्डलपरिवेष, कनकपत्र, परिखा-वलय and झलाकागुप्तः. It should be noted that in such descriptions Bāṇa closely follows Subandhu in details and manner of comparison. The description of Kādambari follows the same plan. Vāsavadattā's description on page 38 is another instance of the power of Subandhu's literary genius which revels in departing from the already known standards. Here the limbs of Vāsavadattā are compared with sciences like vyākaraṇa, astronomy and dialectics, literary works like Bhārata, Rāmāyaṇa, Chhandovichiti and the systems of philosophies like the Buddhist and the Upaniṣadic philosophies. The love of the novel and not attempted-by-any-one-before is another characteristic of Subandhu's style.

Unlike Kālidāsa who has successfully delineated the inner workings of the human mind and the whole atmosphere of the mental world of men and women, Subandhu loves to describe the calm majesty of seasons, the wealth of the woodlands, the wide expanse of the ocean, the flowing beauty of Revā, the charm of the sunrise and the sunset and the blinding darkness of the night.

We should take into consideration the rather baffling brevity of the story and the paucity of characters and incidents in Vāsavadattā. In

this background the uneasiness of Kandarpaketu and the torment and lamentations of Vāsavadattā are the only occasions that the poet can willfully stumble upon to describe. Here also words like

भामिनि विलासवति विक्षिप मुक्ताचूर्णानिकरं, रागिणि रागलेखे स्थगय नलिनीदलसमू-
हेन पयोधरभरं, सुकान्ते कान्तिमति मन्दं मन्दमपनय बाष्पविन्दून्, यूधिकालङ्कृते यूधिके
सञ्चारय नलिनीदलाद्रवातान्, एहि भगवति निद्रे अनुगृहाण माम्, धिमिन्द्रियैरपरैः किमिति
लोचनमयानि ममाङ्गानि विधिनान् कृतानि, भगवन्कुसुमायुध तवायमञ्जलिरनुचरो भव
भाववति तादृशे जने..... । are full of deep, poignant and sincere emotion.

The descriptions of Revā and Bhāgirathi are notable for the wealth of the details that the poet could demonstrate. He is eager to note each bird, beast, tree, creeper, man, gods, and goddesses. The creepers and flowers rustling in the wind are promiscuously described with the fearful noises of the owl and jackals, and the love play of the heavenly couples. The same is true of descriptions of Vindya (Paras 8, 9 and 42) and the description of महासागरकच्छप्रान्त which enumerates a number of tress, creepers, birds and beasts.

They are नल, निचुल, पिचुल, चिरिविल्व, बिल्वोटज, कुटज, भृङ्गराज, सुन्दरी, वेत्र, ताल, हिन्ताल, वृग, पुत्राग, नागकेसर, घनसार, मल्लिका, केतक, कोविदार, मन्दार, बीजपूरक, जम्बीर, जम्बू, रवताशोक, केसर, मुचुकुन्द, सहकार, हरिद्रा, गुञ्जा and so on (Para 45). The small paragraph (56) describing the fight between two rival armies of two generals is very effective with its realistic atmosphere.

The ladies of the palace lovingly talking with each is another instance of Subandhu's power of describing finer emotions and incidents.

वदने वदनेत्रपेयकान्ती किमुपमानमिन्दुरप्यायाति । वसतीव सतीव्रते तव हृदये कोऽपि ।
शतधा शतधारसारा वाचस्तवानुभूताः ।..... अपि चटुलं चटुम्लपटं सखीजनमायासयसि ।
मुरले स्तनता स्तनताडनेमु यत्सौख्यं लब्धं स्मरता स्मरतापनोदनं तदियं तेन विद्युक्ता किं
मुखासि । हतमोहतमो दयितः स्मरति स्म रतिप्रियं तव कौशलम् ।

and प्रियसखि मदनमालिनि मालिनि विम्बाधरसङ्गत्यागेच्छाया विरामं कुरु.... । कुर-
ङ्गिके कल्पय कुरङ्गशावकेभ्यः शष्पाङ्कुरम् । किशोरिके कारय किशोरकप्रत्यवेलायाम् ।
तरलिके तरलय गुरुसान्द्रघूपपटलम् । कर्पूरिके पाण्डुरय कर्पूरधूलिभिः पयोधरभारम् । मात-
ङ्गिके मानय मातङ्गशिष्याचनानाम् । शशिलेखे लिख ललाटपट्टे शशिलेखाम् । केतकिके सङ्के-
तय केतकीमण्डपस्य दोहदम् । शकुनिके देहि क्रीडाशकुनिभ्य आहारम् । मदनमञ्जरि मञ्ज-
रय सभामण्डपकदलीगृहम् । शृङ्गारमञ्जरि सङ्कल्पय शृङ्गाररचनाम् । and so on
(para 41).

We have two more instances of Subandhu's desire to select unconventional objects of comparison while describing Vāsavadattā on the one hand and Kandarpaketu on the other.

cp. शनैश्चरेण पादेन, सोम्येन दर्शनेन, गुरुणा नितम्बेन, लोहितेनाधरेण, विकचेन विलोचनेन, भास्वतालङ्कारेण, ग्रहमयीमिव, संसारभित्तिचित्रलेखामिव... अष्टादशवर्षदेशीयां कन्यामपश्यत्स्वप्ने । (Vāsa. p. 11. l. 4).

The southern recension represented by Shrirangam text tries to fill in the gaps.

भास्वतालङ्कारेण, श्वेतरोचिषा स्मितेन, लोहितेनाधरेण, सोम्येन दर्शनेन, गुरुणा नितम्बेन, सितेन हारेण, शनैश्चरेण पादेन, तमसा केशपाशेन, विकचेन लोचनोत्पलेन and so on (p. 77. l. 1).

Kandarpaketu is described with objects of comparison which are rivers like Mālīni, Tungabhadra, Sōṇa, Narmadā and Godāvari.

cp. समुद्रमिव महासत्त्वं मालिन्या कवरिकया, तुङ्गभद्रया नासिकया, सोणेनाधरेण, नर्मदया वाचा, गोदया भुजया स्वर्वाहिन्या कीर्त्या च पुण्यमयमिव... त्रिभुवनविलोकनीयाकृतिं युवानं ददर्श । (Vāsa. p. 25. l. 1ff)

While we sometimes deplore the presence of long compounds, it is an extremely pleasant experience when we sight beautiful thought dressed in simple and poetic words; cp.

प्रलयकालोदितद्वादशरविकिरणकलापतीव्रविरहाग्निदह्यमाना सती, अति कृशां विप्राणा-
मिव तन्वं विभ्रती, प्रचलदमन्दरान्दोलितदुःखसिन्धुतरलतरङ्गच्छटाधवलहासच्छुरिता-
धरपल्लवं तन्मुखारविन्दं, द्विजकुलमिव श्रुतिप्रणयि तदीक्षणयुगलं, सहजमुरभिमुखपरिमला-
मोदमाद्यालुकामा सुदूरनिर्गन्तनासावंशलक्ष्मीः कलङ्कमुक्तन्दुकलाकोमला पीयूषफेनपटलपाण्डु-
रास्यद्विजपङ्क्तिः तददृष्टचरमनङ्गमतिशयानं रूपं, धन्यानि तानि स्थानानि ते च जनपदाः,
पुण्यनामाक्षराणि च तानि सुकृतभाजिज यान्यमुना परिष्कृतानीति मुहुर्महुः परिभावयन्ती,
दिक्षु विलिखितमिव, नभस्मुत्कीर्णमिव, लोचने प्रतिबिम्बितमिव, चित्रपटलिखितमिव, पुरो
दशितमिवेतस्ततो विलोकयन्ती व्यतिष्ठत । (Vāsa. p. 27 l. 6ff.)

These few remarks regarding the literary importance of Subandhu's Vāsavadattā prove one point very clearly that Subandhu was a master of a clear, simple and beautiful diction as well as a style majestic with long and rolling compounds, and full of double-meaning epithets. That he was very fond of showing off his scholarly abilities, his command of sciences, his ability to weave together words to form a difficult construction and his love of the out-of-the-way and the un-attempted so far by anyone else is evident at each sentence of Vāsavadattā. He may be said to have successfully illustrated the prevailing requirements of a good poetic composition viz नवोर्जः, आग्रम्या जातिः, अविष्टः श्लेषः, स्फुटः रसः and विकटाक्षरबन्धः through his work viz. Vāsavadattā. His श्लेष is not always अविष्ट but the scholar will definitely enjoy it, for it challenges his learning and the ability of interpretation. Baldness is something that Subandhu guards.

himself against in his composition. He has tried to live up to the few requirements of a good composition that he himself has suggested. It is not studded with useless expletives like तु, हि, न, or च, (सत्कविकाव्य-बन्ध इवाबद्धतुहिनः । 22.11.) The double-meaning epithets are very cleverly strung together (32.4.) for it is the composition of one who is specially adept in this type of well-knit construction (verse no. 13) which is singularly devoid of even a letter the relevancy of which could be questioned by a critic (20-29). The figures of speech like Utprekshās (20.17) and metres like Śikharinī, Praharṣiṇī and Puṣpitāgrā add to augment the beauty of Vāśavadattā (15-6).

Some of the flaws in Subandhu's work are his utter disregard for plot, for relevancy of incidents and for characterisation. His love of अनुप्रास and यमक is responsible for laboured paragraphs like para 33 where the darkness and the stars are described and para 45 the latter part of which is little short of enumeration of trees and creepers, birds and beasts. Some of his puns are laboured and consciously over-done (cp. the description of Chintāmaṇi, para 1, 2 and 3). There are a few sentences which can be said to be open to the charge of vulgarity (ग्राम्यत्व) [(a) रत्नकील इव जघन्यकर्मलग्नोऽपि ह्येपयति साधून् (12-21) (b) मुल्ल-मदनमन्दिरतोरणाम्बां... भूलताम्बां विराजितां... । (10-18) and (c) अथ मकरन्द-सजीवनप्रयत्नलब्धसंज्ञी तो एकासनमलञ्चक्रनुः । (39-1)]. Although there cannot be two opinions as regards Subandhu's command over Sanskrit language that he so successfully wields to his purpose, he is careless about repetitions of thought and phraseology in his work. Words like वाहिनीशत, सदागति, नृत्यत्कबन्ध, जीवाकृष्टि, दोषानुबन्ध, हरिचन्दन and so on occur very frequently. In Subandhu we have little evidence of the chiselled beauty of diction that one meets with in Kālidās, Bhāravi, Māgha and Śrīharṣa. His sentences are in a few cases loosely connected with one another, there being presented a very quick and not very intelligible leap from one idea to the other. It is likely that Subandhu's scribes may be responsible for this for it is quite possible that Subandhu's text suffered greatly with the rise of Bāṇa's fame and the unsettled political atmosphere of Subandhu's time.

These few remarks about Subandhu and his work will give some idea of the problems connected with the appreciation of Vāśavadattā. No claim is advanced here about a full and comprehensive treatment of these problems. This work based on the earliest ms. so far available to us will, it is hoped, create some enthusiasm regarding the appreciation of Subandhu and in getting nearer the original composition of Subandhu.

×

×

×

It is my very pleasant duty to acknowledge the help rendered to me by different scholars. To revered Munishri Jinavijayaji Mahārāja I am specially indebted, for he offered me an opportunity to study critically Subandhu's work. I am overwhelmed by his अकारणवासत्य, his parental love for the progress of the work and the magnanimity of his heart at each word of advice that I had the privilege of listening to, during the work.

I am highly thankful to my revered teacher Prof. Rasikbhāi C. Parikh for a number of important suggestions which have helped me in various ways. To my revered guru Prof. K.V. Abhyankar, I am greatly indebted for his kindness in going through portions of the critical text of Vāsavadattā and securing for me a loan of four manuscripts from Bhāṇḍārkar Oriental Research Institute, Poona. I take this opportunity of thanking Prof. A.D. Pusalkar for making arrangements for the loan of mss. from the Bhandarkar Oriental Research Institute, Poona. I also thank Prof. Vāsudevasharaṇaji Agrawal for promptly replying to my queries regarding certain points in Vāsavadattā.

5-4-65

J. M. SHUKLA

महाकवि-सुबन्धु-विरचिता वासवदत्तानामकथा ।

॥ ॐ नमो भारत्यै ॥

करबंदरसदृशमखिलं भुवनतलं यत्प्रसादतः कवयः ।
पश्यन्ति सूक्ष्ममतयः सा जयति सरस्वती देवी ॥ १ ॥
खिन्नोऽसि मुञ्च शैलं विभ्रमो वयमिति वदत्सु शिथिलभुजः ।
भरभुग्वित्ततबाहुषु गोपेषु हसन् हंरिर्जयति ॥ २ ॥
कठिनतरदामवेष्टनलेखासन्देहदायिनो यस्य ।
राजन्ति बलिविभङ्गाः स पातु दामोदरो भवतः ॥ ३ ॥
स जयति हिमकरलेखा चकास्ति यंस्योत्सुकोमया निहिता ।
नयनप्रदीपकज्जलजिघृक्षया शिरसि रजतशुक्तिरिव ॥ ४ ॥
भवति सुभगत्वमधिकं विस्तारितपरगुणस्य सुजनस्य ।
बेहति विकासितकुमुदो द्विगुणरुचिं हिमं करोद्योतः ॥ ५ ॥

- १ A ॐ नमो वीतरागाय । B श्रीसरस्वत्यै नमः ।
G श्री हयग्रीवाय नमः । वासवदत्ता सव्याख्या ।
- २ A, B, H, T, K G करवदर० । P करवदर० ।
- ३ A बभ्रिमो ।
- ४ G, K ०वितथ० । T ०विनत (भरेण भुम्भा विनताश्च बाहवो येषाम्) ।
- ५ T has in mind हरेर्जयति as it explains हरेर्हास्यम् ।
- ६ A ०सन्दोह० ।
- ७ Ha, Hh बलिविभागाः ।
- ८ G has a different order of the verse; It puts this verse after verse no. 4 स जयति० ।
- ९ A यस्योमयोत्सुका निहिता । B यस्यामयोत्सुकानिहिता ।
H यस्योमयोत्सुकानिहिता । G, K यस्योमयोत्कया० ।
Śivarāma adds : उन्मुखा निहिता इति कचित्पाठः ।
- १० A, B, H, G omit शिरसि । He ०शङ्खशुक्ति० ।
- ११ A वहति हि विकसित० ।
- १२ G हिमकरद्योतः ।

विषधरतोऽप्यतिविषमः खल इति न मृषा वदन्ति विद्वांसः ।

यदयं नकुलद्वेषी स कुलद्वेषी पुनः पिशुनः ॥ ६ ॥

अतिमलिने कर्तव्ये भवति खलानामतीव निपुणा धीः ।

तिमिरे हि कौशिकानां रूपं प्रतिपद्यते दृष्टिः ॥ ७ ॥

हस्त इव भूतिमलिनो लङ्घयति यथा यथा खलस्सुजनम् ।

दर्पणमिव तं कुरुते तथा तथा निर्मलच्छायम् ॥ ८ ॥

विध्वस्तपरगुणानां भवति खलानामतीव मलिनत्वम् ।

अन्तरितशशिरुचामपि सलिलमुचां मलिनिमाभ्यधिकैः ॥ ९ ॥

सा रसवत्ता निहता नवका विलसन्ति चरति नो कङ्कः ।

सरसीव कीर्तिशेषं गतवति भुवि विक्रमादित्ये ॥ १० ॥

अविदितगुणापि सत्कविभणितिः कर्णेषु वमति मधुधाराम् ।

अनधिगतपरिमलापि हि हरति दृशं मालतीमाला ॥ ११ ॥

गुणिनामपि निजरूपप्रतिपत्तिः परत एव संभवति ।

स्वमहिमदर्शनमक्षणोर्भुङ्कुरतले जायते यस्मात् ॥ १२ ॥

सरस्वतीदत्तवरप्रसादश्चक्रे सुबन्धुः सुजनैकबन्धुः ।

प्रत्यक्षश्लेषमयप्रबन्धं विन्यासवैदग्ध्यनिधिर्निबन्धम् ॥ १३ ॥

१ G adds (पुनः) after पुनः ।

२ The verse is quoted as one of Subandhu in Vidyākara's 'Subhāṣitaratnakośa' (Kosambi : verse no. 1254).

३ H K and G read यथायथा before लङ्घयति ।

४ A and B invert the order of the verses 8 and 9.

५ A, B, T, H, K, G विहता । Also Kosambi सरसवत्ता.....विहता न वकाः० । ibid note २ verse no. 1491.

६ H कं कः । This is following Śivarāma who understands it as कः सबलः कं निर्वले नो चरति न भक्षयति ।

७ The verse is quoted as one of Subandhu in Vidyākara's Subhāṣitaratnakośa (Kosambi : verse no. 1718).

८ A ०मक्षणां ।

९ A, B H, G read ०मयप्रबन्धविन्यास० । K reads the verse at the end of the work and reads प्रत्यक्षश्लेषमयप्रबन्धविन्यासवैदग्ध्यनिधिं प्रबन्धम् । and reads the first line सरस्वती० as second.

§ १) अभूदभूतपूर्वः, सर्वोर्वीपतिचक्रचूडामणिश्रेणीशाणकोणकषण-
निर्मलीकृतचरणनखमणिः, नृसिंह इव दर्शितकशिपुक्षेत्रदानविस्मयः,
कृष्ण इव कृतवसुदेवतर्पणः, नारायण इव सौकर्यसमासादितधरणी-
मण्डलः, कंसारातिरिव जनितयशोदानन्दसमृद्धिः, आनकदुन्दुभिरिव
कृतकाव्यादरः, सागरशायीवानन्तभोगीचूडामणिरञ्जितपादः, वरुण
इवाशान्तरक्षणः, अगस्त्य इव दक्षिणाशाप्रसाधकः, जलनिधिरिव
वाहिनीशतनायकः समकरप्रचारश्च, हर इव महासेनानुयातो निर्जि-
तमारश्च, मेरुरिव विबुधालयो विश्वकर्माश्रयश्च, रविरिव क्षणदान-
प्रियश्छायासन्तापहरश्च, कुसुमकेतुरिव जनितानिरुद्धसंपद रतिसुख-
प्रदश्च, विद्याधरोऽपि सुमनाः, धृतराष्ट्रोऽपि गुणप्रियः, क्षमानुगतोऽपि
सुधर्माश्रितः, बृहन्नलानुभावोऽप्यन्तःसरलः, महिषीसंभवोऽपि
वृषोत्पादी, अतरलोऽपि महानायकः राजा चिन्तामणिर्नाम ।

§ २) यत्र च शासति धरणिमण्डलं छलनिग्रहप्रयोगा वादेषु,
नास्तिकता चार्वाकेषु, कण्टकयोगो निधोगेषु, परीवादो वीणासु,
खलसंयोगः शालिषु, द्विजिह्वसङ्गृहीतिराहितुण्डिकेषु, कर[च्छेदः
कलृप्तकर] ग्रहणेषु, नेत्रोत्पादनं मुनीनां, राजविरुद्धता पङ्कजानां,

१ A, B, T, H, K, G °चक्रचारुचूडामणि° ।

२ A, T, H, K, G दर्शितहिरण्यकशिपु° ।

३ B महावराह इव ।

४ A in adscript and B, H, K, G have पद्म after पाद ।

५ A, कुमारसेनानुयातो ।

६ H amends निर्जित of his mss. A b c d f g h and Narasimha to निर्वातित ।

७ K, G कुसुमायुध इव ।

८ K सुधर्माश्रयः ।

९ K धरा ।

१० A छलजातिनिग्रहस्थानप्रयोगे । H, G छलनिग्रहप्रयोगे । K छलजातिनिग्रहप्रयोगे ।

११ A, K °योगेषु । Hd वनेषु इति नरसिंहः । °कण्टको राजनियोगेषु इति जगद्धरः ।

१२ A in adscript and H द्विजराजविरुद्धता ।

सार्वभौमयोगो दिग्गजानां^१, शूलसंयोगो युवतिप्रसवे, अग्रितुला-
शुद्धिः सुवर्णानां, दुःशासनदर्शनं भारते, करपत्रदारणं जलजानां,
पैरमेवं व्यवस्थितम् । महाबराहो गोत्रोद्धरणप्रवृत्तोऽपि गोत्रोद्दलनम-
करोत् । राघवः परिहरन्नपि जनकभुवं जनकभुवा सह वनं विवेश ।
भरतोऽपि रामदर्शितभक्तिरपि राज्ये^२ विराममकरोत् । नलस्य दम-
यन्त्या मिलितस्यापि पुनर्भू^३परिग्रहो जातः । पृथुरपि गोत्रसमुत्सारणो-
द्दिस्तारितभूमण्डलः । इत्थं नास्ति वागवसरः पूर्वतरराजेषु ।

§ ३) स पुनरन्य एव लक्ष्मसर्वपूर्वोर्वीपतिचरितः । तथाहि । सर्वतः
कटकसञ्चारिणो गन्धर्वान् दर्शितशृङ्गोन्नतिः सुखयन्त्रं विरराम । स
हिमालयो नावश्यायोच्छलितः नो मायाजन्मने हितश्च । असौ हि मानी
गिरि स्थितो वृषध्वजश्च । [असौ] सैद्गतिः, अवधूताखिलकान्तारः,
पावकाग्रेसरः, न भोगोत्सुकः सुमनोहरः[श्च] । स रत्नाकरोऽनहिमयः,
कथमगाधः, समर्यादः,^{१३} नोद्रेकोऽप्यस्य विस्मयः, हिमकराश्रयोऽमृत-
मयः, सत्पात्रः, तस्याचलो न क्रोधः, महानदीनः, सपोतः स समुद्रः ।

१ A, B, H, T, G add सूचीभेदो मणीनाम् ।

२ H, T, G शूलभग्नो युवतिप्रसवेषु ।

३ A, B, H, omit व्यवस्थितम् ।

४ A राज्यं विराज्येन ।

५ A ०समुत्सारणविस्फारित० । B ०विद्युतभूमण्डलः ।

६ A तदित्थं [तद् in adscript] ।

७ G (पूर्वतनेषु) राजसु (अपि तु वचनीयतायाः) ।

८ A, H, K, G न्यकृतसर्वोर्वीपति [B चक्रचारु] चरितः ।

९ A, B, H, K, G स पर्वतः ।

१० A सुखयन्त्रं न ।

११ A, B, H, K, G स सदागतिरवधूताखिल० ।

१२ G, स रत्नाकरोऽनतिमयो । Habcdeg नाहिमयः । B रत्नाकरोऽपि न हिमालयः ।
and K रत्नाकरोऽनहिमयः ।

१३ A, B नोद्रेकोऽप्यस्य । H, G नोद्रेकोऽप्यस्य । K नोद्रेकः विस्मयः ।

१४ A, B, H, K, G read सदा before हिमकराश्रयो ।

१५ A, B, H omit सत्पात्रः ।

[सं चन्द्र इव] क्षणदानन्दकरः, कुमुदवनबन्धुः, सकलकलाकुलगृहं, नतारातिबलः । [सं समुद्रो] मित्रोदयहेतुः, काञ्चन शोभां विभ्रत्, अचलाधिकलक्ष्मीः सुमेरुरिव । यस्य च रिपुवर्गः सदा पार्थोऽपि न महाभारतरणयोग्यः, भीष्मोऽप्यशान्तनवे हितः, सानुचरोऽपि न गोत्र-भूषितः । अपि च स त्रिशङ्कुरिव नैक्षत्रपथस्वलितः, शंकरोऽपि न विषादी, पावकोऽपि न कृष्णवर्त्मा, आश्रयाशोऽपि न दहनः, नान्तक इवाकस्मादपहतजीवनः, न राहुर्मित्रमण्डलग्रहणवर्धितरुचिः, न नल इव कलिविलसितविनटितः, न चक्रीव शृगालवन्धस्तुतिसमुल्लसितः, नन्दगोप इव यशोदयान्वितः, जरासन्ध इव घटितसन्धिविग्रहः, भार्गव इव सदानभोगः, दशरथ इव सुमित्रोपेतः सुमन्त्राधिष्ठितश्च, दिलीप इव सुदक्षिणार्जुगतो रक्षितगुश्च, राम इव जनितकुशलवयोरूपोच्छ्रायः । तस्य च पारिजात इवाश्रितनन्दनः, हिमालय इव जनित-शिवः, मन्दर इव भोगिभोगाङ्कितः, कैलास इव महेश्वरोपसुक्तकोटिः, मधुरिव नानारामानन्दकरः, क्षीरोदमथनोद्यतमन्दर इव सुखरित-भुवनः, रागरज्जुरिवोल्लासितरतिः, ईशानभृतिसञ्चय इव सन्ध्यो-च्छलितः, शरन्मेघ इवावदातहृदयो "विष्णुपदावलम्बी च, पार्थ इव समरसाहसोचितः, कंस इव कुवल्यापीडभूषितः, तार्क्ष्य इव [विनता-नन्दकरः] सुमुखनन्दन [श्च], विष्णुरिव "क्रोडीकृतसुतनुः, शान्तनव

- १ A सचन्द्रः in adscript । H, G सचन्द्र इव ।
- २ P does not have स समुद्रो । A reads स समुद्रो मित्रोदयहेतुः ।
- ३ K सुमेरुश्च ।
- ४ K, G नाक्षत्रपथच्युतः ।
- ५ A, B, H कलिविघटितो । K, G कलिविजितविग्रहो ।
- ६ K शृगालवधलब्धस्तुतिसमुल्लसितो ।
- ७ P, Hcefg and जगद्धर यशोदयान्वितो । H यशोदयाश्रितो ।
- ८ H सुदक्षिणानुरक्तो । K, G सुदक्षिणान्वितो ।
- ९ K, G add राज्ञः after तस्य च ।
- १० K adds चन्द्र इव and omit च ।
- ११ K, G कुवल्यापीडभूषणः ।
- १२ B सुमुखनन्दकरश्च ।
- १३ A विष्णुरिव बराहक्रोडीकृतसुतनुः ।

इव स्ववशस्थापितकालधर्मः, कौरवव्यूह इव सुशर्माधिष्ठितः,
सुबाहुरपि रामानन्दी, समदृष्टिरपि महेश्वरो, मुक्तामयोऽप्यतरल-
मध्ये, जलद इव विमलतरवारिधारात्रासितराजहंसः, वंशप्रदीपोऽ-
प्यक्षतदशः, तनयः कन्दर्पकेतुर्नाम ।

§ ४) येन च चन्द्रेणेव सकलकलाकुलगृहेण, शैर्वरीतिहारिणा,
कुमुदवनबन्धुना, प्रसादिताशेन, विलोकिता जलधय इवोल्लसितगोत्राः,
सुदूरवर्तितजीवनाः, प्रसन्नसत्त्वाः सन्तः परामृद्धिमवापुः प्रजा-
लोकाः । यस्य च जनिनानिरुद्धलीलस्य, रतिप्रियस्य, कुसुमशरास-
नस्य, मकरकेतोरिव दर्शनेन वनिताजनस्य हृदयमुल्ललास । यस्मै
चानुगतदक्षिणसदागतये, नेत्रश्रुतिमुखदकोमलकोकिलरुताय, विका-
सितपल्लवाय, कृतकान्तरतरङ्गाय, सुरभिसुमनोऽभिरामाय, सर्वजन-
सुलभपद्माय, विस्तृतकरसंपदे, अतिक्रान्तदमनकाय वसन्तायेव,
वनलता इवोत्कलिकासहस्रसंकुलाः, भ्रमरसङ्गताः, प्रवालहारिण्यः,
विलसद्वयसस्तरुण्यः स्पृहयाञ्चकुः । यस्य [च] समरसुवि भुजदण्डेन
कोदण्डं, कोदण्डेन बाणाः, बाणै रिपुशिरः, तेनापि भूमण्डलं, तेन
चाननुभूतपूर्वो नायकः, नायकेन च कीर्तिः, कीर्त्या च सप्तसागराः,
सागरैः कृतयुगादि राजचरितस्मरणं, अनेन च स्थैर्यं, अमुना च
प्रतिक्षणमाश्चर्यमासादितम् । यस्य च प्रतापानलदग्धानां रिपु-
सुन्दरीणां करतलताडनभीतैरिव मुक्ताहारैः पयोधरपरिसरो मुक्तः ।
यस्य च निहितनाराचचर्जरितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलविगलितमुक्ता-

१ B शार्वरीविहारिणा । B, H, K दलितकैरवेण is added before कुमुदवनबन्धुना ।

२ G कैरवविबन्धुना ।

३ A, H, K, G प्रसाधिताशेन ।

४ B इवोल्हसितगोत्राः ।

५ A, B, H, K, G सुदूरविवर्द्धितः ।

६ P only has प्रजालोकाः ।

७ B, H, G विस्तारितकनकसंपदे । also K विस्तृतकनकसंपदे ।

८ K, G ० दग्धदयितानां ।

९ A, B, H, K, G निश्चितः; also Habdf and Narasimha, निश्चितनाराचराजिर्जर्जः ।
He निश्चितनाराचचक्रजर्जरितः ।

फलदन्तुरितपरिसरे, तैरत्पत्ररथे, रैक्तवारिसंचरत्करिकच्छपोत्फुल्ल-
पुण्डरीकशतसमाकुले, नलत्कबन्धे, सुरसुन्दरीसंगमोत्सुकचार-
भटाहङ्कारसंभारभीषणे, समरसरसि, भिन्नपदातिकरितुरगरुधिराद्रौ
जयलक्ष्मीपादालक्तकरागरञ्जित इव खड्गो रराज ।

§ ५) अथ स कदाचिदवसन्नायां यामवल्यां दधिधबले काल-
क्षपणकपिण्ड इव निशायमुनाफेनस्तवके, मेनकानखमार्जनशिला-
शकल इव मधुच्छत्रच्छायमण्डलोदरे, पश्चिमाचलोपधानसुखनिलीन-
शिरसः, तौडङ्क इव शेषमधुभाजि, चषक इव विभावरीवध्वाः,
अपरजलनिधिपयसि शङ्खकान्तिकामुके निमज्जति कुमुदिनीनायके,
शिशिरकर्दमितकुमुदपरागमध्यवद्भ्रमणेषु षट्चरणेषु, कलप्रलाप-
बोधितचकिताभिसारिकासु सारिकासु, प्रवृद्धाध्यापककर्मठेषु मठेषु,
भासरागमुखरकार्पटिकोपगीयमानकाव्यकथासु रथ्यासु, सकल-
निपीतनिशातिमिरसंघातभतितनीयस्तया सोढुमसमर्थेष्विव कज्जल-
व्याजादुद्भ्रमत्सु, कामिमिथुननिधुवनलीलादर्शनार्थमिवोद्ग्रीविका-
शतदानखिलेषु, विविधबुधाश्रयभवनविचित्रसुरतक्रीडासाक्षिषु,
शरणागतभ्रिवाधोनिलीनं तिमिरमवत्सु, दुर्जनैवचनेष्विव दग्धस्ने-
हत्या मन्दिमानमुपगतेषु, अतिवृद्धेष्विव दशान्तमुपगतेषु, विपन्न-

१ Habdh, G तैरत्पत्ररथे । T, H, K पतत्पत्ररथे ।

२ H on the testimony of Narasimha and Jagaddhara रक्तवारिसवर-
दनेकच्छायोत्पलपुण्डरीकवाहिनीशतसमाकुले । (Hall's manuscripts have many
variant readings—रक्त० नेककच्छपोत्फुल्ल पु०, रक्तवारिज० योत्फुल्ल पु०, रक्त-
वारिज० दण्डकच्छपे उत्फुल्लपुण्डरीके ।); K, G रक्तवारिसमुद्रयमानद्विरदपदकच्छपे
विलसदुत्पलपुण्डरीके वाहिनीशतसमाकुले ।; T विलसदुद्गुण्डपुण्डरीके ।

३ B, H समरसागरे ।

४ H, K, G राजतताटङ्कचक इव (श्यामाश्यामायाः) । K, G सागर इव समरशिरसि ।

५ H शिशिरकर्दमितकुमुदधूलिमध्यवद्भ्रमणेषु ।

K, G शिशिरहिमशोकरकर्दमित० ।

६ A बासरादिमुखर० । B, H, T विभासरागमुखर० । G ०(हास) रागमुखर० ।

७ A, B विविधबहुबन्धसुरतक्रीडासाक्षिषु । G विविधविलासचित्रसुरतसाक्षिषु ।

T विविधविभ्रमसुरतक्रीडासाक्षिषु । H विविधबन्धरतक्रीडासाक्षिषु ।

८ A, B, H, G दुर्जनेष्विव ।

सदीश्वरेष्विव पात्रमात्रशेषेषु, दानवेष्विव निशान्तपथचारिषु, अस्त-
गिरिशिखरेष्विव पतितपतङ्गेषु, प्रदीपेषु, अनवरतमकरंदबिंदुसंदोह-
मोहमुखरमधुकरनिकुरुम्बहुङ्कारमुखरितेषु म्लानिमानमुपगच्छत्सु
वासागारकुसुमोपहारेषु, विगलितकुन्दैरलकैः प्रियविरहंशोकाद् बाष्प-
बिन्दून्नुत्सृजद्गिरिव प्रियतमगमननिषेधमिव कुर्वतीषु वाचालतुला-
कोटिभिश्चरणपल्लवैर्विलसितासु, रजनिशेषसुरतपरिश्रमविगलित-
केशपाशदरदलितमालतीमालापरिमललुब्धमुखरमधुकरनिकुरुम्बप-
क्षानिलपीतनिदाघजलश्रीकैरकणासु, उद्वेल्लद्भुजवल्लीक्षणत्कारसु-
भगासु, [नव] नखपददंष्ट्रकेशैर्निर्मोकवेदनाकृतसीत्कारविनिर्गतदुग्ध-
मुग्धदशनकिरणच्छटाधवलितभोगवासासु, पुनर्दर्शनपृच्छाविधुर-
सखीजनानुक्षणवीक्ष्यमाणप्रियतमासु, क्षणदागतसुरतवैयालवचन-
शतसंस्मारकगृहशुक्चाटुव्याहृतिक्षणजनितमन्दाक्षासु, शरद्वासर-
लक्ष्मीष्विव नखालङ्कृतपयोधरासु, आसन्नमरणास्विव जीविते-
शपुराभिमुखीषु, वसन्तवनराजिष्विवोत्कलिकावहुलासु, प्रियैरा-
लिङ्ग्यमानासु कामिनीषु, आन्दोलितकुसुमकेसरे, "केशरेणुमुषि-

- १ H, K निशान्तमध्यचारिषु ।
- २ A, B, G H, K, G पतितपतङ्गेषु ।
- ३ K, G अनवरतनिपतन्मक० । A adds in later hand निपतित ।
- ४ A ०मोहमुख० । B ०मोहमुखर० । H ०सन्दोहलुब्धमधुकर० ।
Hb, Hd, He, Hg, Hh ०सन्दोहमोहमुखमधुकरनिकरनिकुरुम्ब० ।
K, G ०संदोहास्वादमुखमधुकरनिकुरुम्ब० ।
- ५ A, B, H, K, G ०विरहशोकात्० ।
- ६ H, K, G ०निरोधमिव ।
- ७ K ०जलकणिकासु । G जलश्रीकरकणिकासु ।
- ८ H ०कङ्कणक्षणत्कारमुखरासु । K, G ०कङ्कणक्षणत्कारसुभगासु ।
- ९ H ०संसक्तकेश-निर्मोक । K नखपदसंसक्त० । Ha, Hc, Hd, He, Hf, Hh as also
Narasimha and Jagaddhar नव० पददंष्ट्रकेश० ।
- १० K, G केशपाशविनिर्मोक० ।
- ११ K, G ०सुरत is added before वैयाल ।
- १२ A केशरेणुमुषिरणितनुरमणीनां । B केशरकेशरेणुमुषि० । K केशरेणुमुषिरणितनुर-
मणीनां । G केशरेणुमुषिरणितनुरमणीनां ।

रणितमधुकरमणीनां रमणीनां, विकंचकुमुदाकरे मुदाकरे सङ्गभाजि,
प्रियविरहितासु रहितासु सुखेन मुर्मुर्मिव वर्षति समन्तादर्पके दर्प-
केषुदहनस्य, दूरप्रसारितकोकप्रियतमारुते मारुते वहति, जघनमदन-
नगरतोरणेन, मन्मथमहानिधिमन्दिरकनकप्राकारेण, रोमलतालवा-
लयेन, गगनचन्द्रमण्डलपरिवेषेण, त्रिभुवनविजयप्रशस्तिरोमावली-
कनकपत्रेण, सकलजनहृदयवन्दीनिवासपरिखावलयेन, जगल्लोचनवि-
लासशालाकागुणेनेव मेखलादाम्ना परिकलितजघनस्थलाम्, उन्नतपयो-
धरभारान्तरितमुखदर्शनाप्राप्तिखेदेनेव गुरुनितम्बपयोधरकुम्भपीडा-
जनितायासेनेव पयोधरकलशयोः कथं मध्येव पातो भविष्यतीति
चिन्तयेव, गृहीतगुरुकलत्रानुशयेनेव, विधातुरतिपीडयतो ह्येस्तपराम-
र्शजनितपरिक्लेशेनेव क्षीणतरतामुपगतेन मध्यभागेनालङ्कृताम्,
अनुरागरत्नमयकनकपङ्कवाभ्यां चूचुक[मुद्रा]सनाथाभ्याम्, अतिगुरु-
परिणाहतया पतनभयखिलिताभ्यामिव चूचुकच्छलेन विधिना इव

१ A विकचकुमुदाकरसङ्गभाजि । Ha, Hb °विकासितकु° । and Hg, विकसितकु° ।

२ P सुखेन । A, B, K सुखेन ।

३ A, B, H, K, G समन्तादर्पके दर्पकेषुदहनस्य ।

४ H रोमावलीलतालवालेन । K रोमराजिलताल° ।

५ A, B जगल्लोचनविहङ्गमलासकशालाका° । H जग°मालालासक° ।
K, G जगल्लोचनविहङ्गमावासलालासक° ।

६ B, H परिवृत° but परिगत° according to Narasimha and Jagaddhara.

७ A in adscript निवद्धोभयपार्श्वे after कुम्भ । The superiority of P's readings can be judged from different readings found in K and G.

(a) गुरुनितम्बविम्बपयोधरकुम्भपीडाजनितायासेनेव । H

(b) गुरुतरनितम्ब...कुम्भनिरुद्धोभयपार्श्वेपीडाजनितायासेनेव...G.

(c) गुरुतरनितम्बविम्बकुचकुम्भनिरुद्धोभयपार्श्वे...नेव...K.

८ A, B add मममूर्द्धजयोरित्यप्रमाणयोः स्तनकलशयोः ।

९ A, B हस्तपाशपरामर्शजनितायासेन ।

१० A, B °पङ्कवाभ्यां° । H अनुरागरत्नमयकनकपङ्कवाभ्यां° ।

G, K °पङ्कवाभ्यां° । K explains पङ्कवा as सम्पुट or समुद्रक ।

११ A, B, H चूचुकमुद्रासनाथाभ्यां° ।

१२ H, K, G add गिरिसारेणेव after विधिना ।

कीलिताभ्यां, सकलावयवनिषिक्तशेषलावण्ययुक्ताभ्यां, [हृदय]तटाक-
कमलाभ्यां [इव] हृच्छयचातुरिकाविभ्रमाभ्यां, रोमावलीलताफलाभ्यां,
कन्दर्पदर्पवर्धनवंशीकरणचूर्णपूर्णसमुद्राभ्यां, अशेषजनहृदयपतनस-
ञ्जातगौरवाभ्यां, संसारमहातरुफलाभ्यां, यौवनमहापादप्रसवाभ्यां,
हारलतामृणाललोभनीयचक्रवाकाभ्यां, हारलतारोमावलीसङ्गमव्याज-
प्रयागतरुफलाभ्यां, त्रिभुवनविजयपरिश्रमखिन्नस्य मकरकेतोर्विजनवा-
सगृहाभ्यामुद्रासमानां स्तनाभ्यां, मुखचन्द्रसंततसंनिहितसन्ध्यारागे-
ण, दन्तभणिरक्षासिन्दुरमुद्रानुकारिणा, निस्सरता हृदयानुरागेणेव
रञ्जितेन, रागसागरविद्रुमशकलेनेवाधरपल्लवेनोपशोभमानां, तरुणके-
तकदलद्राघीयसा पक्ष्मलचटुलालसेन हृदयावासगृहावस्थितस्य हृच्छ-
यविलासिनो गवाक्षशङ्कामुपजनयता, सरागेणापि निर्वाणं जैनयता,
गतिप्रसरोधकश्रवणकृतकोपेनेवोपान्तलोहितेन धवलयेतेव जगदशेषं,
उत्फुल्लकमलकाननसनाथमिव गगनं कुर्वता, दुग्धाम्भोनिधिसहस्राणी-
बोद्धमता, कुन्दनीलोत्पलमालतीमालालक्ष्मीमुपहसता नयनयुगलेन वि-
भूषितां, दशनरत्नतुलादण्डेन नयनसेतुसमुद्धतवन्धेन यौवनमन्मथवा-
रणवरंडकेनेव नासावंशेन परिष्कृतां, विलोचनकुवलयभ्रमरपङ्क्ति-
भ्यां मुखमदनमन्दिरतोरणाभ्यां, रागसागरवेणिकाभ्यां, यौवननर्तक-
लासिकाभ्यां भ्रूलताभ्यां विराजितां, घनसमयाकाशलक्ष्मीमिवोल्ल-
सचारुपयोधरां, जयघोषणापन्नजनतामिवोल्लसत्तुलाकोटिप्रतिष्ठितां,
सुयोधनधृतिमिव कर्णविश्रान्तलोचनां, वामनलीलामिव दर्शितवलि-

१ A, B, H हृच्छयकपोलचातुरिकाविभ्रमाभ्यां० । G adds विलेपन instead of कपोल while K adds विलास for कपोल ।

२ K ०वर्धनचूर्णपूर्णकनकलशाभ्यामिव ।
G कन्दर्पदर्पकशीलचूर्णपूर्णकनकलशाभ्यां० ।

३ यौवन...प्रसवाभ्यां is omitted by K and G.

४ K, G हारलतारोमावलीगङ्गायमुनासङ्गमव्याज० ।

५ H ०कुर्वता । but K and G accept जनयता following Habcd fgh as well as Narasimha,

६ A, B, H नयनसमुद्रसेतुवन्धेनेव । K, G नयनासृतसिन्धुसेतुवन्धेनेव ।

७ A, B, H, K जयघोषणापन्नजनमूर्तिमिव० । G जयघोषणापक्ष(नरपति)मूर्ति० ॥

भङ्गां वृश्चिकरविस्थितिमिवातिक्रान्तकन्यातुलां, उषां मिवानिरुद्धदर्शन-
सुखां, शचीमिव वन्दनेक्षणरुचिं, पशुपतिताण्डवलीलामिवोल्लसच्चक्षुः-
श्रवसं, अटवीमिवोत्तुंगश्यामलकुचां, वानरसेनामिव सुग्रीवाङ्गदशो-
भितां, शनैश्चरेण पादेन सौम्येन दर्शनेन गुरुणा नितम्बेन, लोहिते-
नाधरेण विकचेन विलोचनेन भास्वतालङ्कारेण, ग्रहमयीमिव संसार-
भित्तिचित्रलेखामिव त्रैलोक्यसौन्दर्यसङ्केतभूमिमिव रसाञ्जनसिद्धि-
मिव यौवनस्य, संकल्पवृत्तिमिव शृङ्गारस्य, निधानमिव कौतुकस्य,
विजयपताकामिव मकरध्वजस्य, अभिभूतिमिव मदनकान्तायाः,
सङ्केतभूमिमिव लावण्यस्य, स्तम्भनचूर्णमिवेन्द्रियाणां, मोहनशक्ति-
मिव मन्मथस्य, विहारस्थलीमिव सौन्दर्यस्य, एकाग्रतनशालामिव
सौभाग्यस्य, उत्पत्तिस्थानमिवकान्तेः, [आकर्षणमन्त्रसिद्धि] मिव
मनसः, चक्षुर्वन्धनमहौषधिमिव मन्मथेन्द्रजालिनः, त्रिभुवनविलो-
चनमृष्टिमिव प्रजापतेः कन्यकामष्टादशवर्षदेशीयामपश्यत्स्वप्ने ।

§६) अथ तां प्रीतिविस्तारितेन पियन्निव चक्षुषा, जनितेर्ष्ययेव
निद्रया चिरसेवितया मुमुचे । विबुद्धस्तु विषसरसीव दुर्जनवचसीव
निमग्नभात्मानमवधारयितुं न शशाक । तथाहि क्षेणमाकाशतलालिङ्ग-
नार्थं प्रसारितबाहुयुगलः, एव्येहि प्रियतमे, मा गच्छ मा गच्छेति दिक्षु
चिदिक्षु च विलिखितामिवोत्कीर्णामिव चक्षुषि निखातामिव हृदये
प्रियामाजुहाव । ततस्तत्रैव शय्यातले निलीनो निषिद्धाशेषपरिजन-
दर्शनो दत्तकपाटः परिहृतताम्बूलाहारादिसकलोपभोगस्तं दिवस-
मनयत् । तथैव निशामपि स्वप्नसमागमेच्छाभिरनैषीत् ।

§७) अथ तस्य प्रियसखो मकरन्दो नाम कथमपि लब्धप्रवेशः
कन्दर्पसायकप्रहारविवशं कन्दर्पकेतुमुवाच । सखे किमिदमसाम्प्रत-

१ A °मुषामिव जनितानिरुद्धदर्शनसुखाम् । B...°मिवानिरुद्धदर्शितसुखाम् ।

२ G रसायनसिद्धिमिव यौवनस्य । K रसायनसमृद्धिमिव यौवनमहायोगिनः ।

H रसायनसिद्धिमिव यौवनमहायोगिनः ।

३ H, A, B, G प्रीतिविस्फारितेन ।

४ P विषरसरसीव; A in adscript विषरसरसीव and adds before विष...सर-
सीव the word चितसरसीव ।

५ K निर्लक्षमाकाशतलेः ।

६ H, K, G omit °दर्शनो ।

मसाधुजनोचितचरितमाश्रितोऽसि । तवैतदालोक्य [चरितं] वितर्क-
दोलासु निवसन्ति सन्तः । खला पुनस्तत्तदनिष्टमनुचितमेवावधार-
यन्ति । अनिष्टोद्भावनरसान्तेरं खलहृदयं भवति । को नामास्य तत्त्व-
निरूपणे समर्थः । तथाहि भीमोऽपि न वक्रवैषी, आश्रयाशोऽपि
मातरिश्वा, अतिकटुरपि महारसः, सर्षपस्नेह इव करयुगलालितोऽपि
शिरसा धृतोऽपि न कैटवं जहाति । तालफलरस इवापातमधुरः
परिणामविरसस्तिक्तश्च । पादपराग ईवाधृतोऽपि मूर्ध्नि कषाययति ।
विषतरुप्रसव इव यथा यथानुभूयते तथा तथा मोहमेव द्रवयति ।
न वारिविरहोऽस्य जायते नीचदेशस्येव । निदाघदिवस इव मत्सरो
वहति संतापं सुमनसाम् । अन्धकार इव दोषानुबन्धचतुरः विश्वकर्मा-
बलोपनोद्यतः । विरूपाक्षोऽपि चक्रधरः, शक्राश्च इवोद्यैः श्रवाः नदेश-
जप्रशंसी च । शरस्येव निर्भिन्नस्यापि सतः स्नेहं दर्शयति । तक्राट इव
हृदयं विलोडयति । यक्षबलिरिवात्मघोषमुखरो मण्डलभ्रमणकथकश्च ।
मत्तमातङ्ग इव स्ववशालोलमुखोऽधरीकृतदानश्च । वृषभ इव सुरभि-
यानविकलः कामीव गोत्रस्खलनविधुरो वामाध्वानुरक्तश्च । अजीर्ण-
विकार इव कलेवरेऽपि वचसि मन्दिमानमावहति । वक्त्रक इव रक्तः
कंदुकफलेन विभावरीरक्तश्च । परेत इव बन्धुतापदर्शनः । परशुरिव
भद्रश्रियमपि खण्डयति । कुदाल इव दलितगोत्रः क्षमाभाजः प्राणिनो
निकृन्तति । रतकील इव जघन्यकर्मलग्नोऽपि हेपयति साधून् । दुष्ट-

७ A, H, K, G ०रसोत्तरं ।

२ H कटुत्वं ।

३ B इवाकम्पितोऽपि ।

४ K प्रसून इव । G प्रसूनमिव ।

५ B, H, K, G बहुमत्सरो ।

६ K, G रुद्र इव विरूपाक्षः विष्णुरिवचक्रधरः ।

७ A स्नेहं दर्शयतोऽपि कालकूट इव हृदयं विलोडयति ।

B स्नेहं दर्शयतोऽपि नक्राट इव मयं विलोडयति ।

८ K, G अजीर्ण इव ।

९ H, K, G वक्त्रक इव कटफले [also Hd, Narasimha and Jagaddhara
०कटफले] रक्तो ।

शूर्पश्रुतिरिव काननरुचिरनुगतमपि यवसं ततं नानुषोदते । अबीजा-
देव जायन्तेऽकाण्डात्प्रसरन्ति खलव्यसनाङ्कुराः दुरुच्छेदाश्च भवन्ति ।
असतां हृदि प्रविष्टो हि दोषलवः करालायते, सतां न विशत्येव
हृदयम्, भूयो यदि कथमपि विशति तदा पारद इव क्षणमात्रं न तिष्ठति ।
मृगा इव [विनोद] बिन्दोः श्रमगा भवन्ति साधवः । सुखं जना हि
भवादृशाः शरत्समया इव हरन्ति न च मित्रस्य सचेतना विसदृश-
मुपदिशन्ति । अचेतनानामपि मैत्री समुचितपक्षनिक्षिप्ता । [तथाहि]
माधुर्यशैत्यशुचित्वतापशान्तिभिः पयः पय इति निमित्तातामुपगतस्य
दुग्धस्य मत्समागमाद्बर्धितस्य काथे पुरो ममैव क्षयो युक्त इति विचि-
न्त्येव वारिणापि क्षीयते । तदिदमसांप्रतमाचरितम् । सखे गृहाण साधु-
जनोचितमध्वानम् । साधवो हि मोहात्परमुत्पथप्रवृत्ता भवन्तीत्यादि
वदति तस्मिन्कथमपि स्मरप्रहारपरवशः परिमिताक्षरमुवाच [कन्दर्प-
केतुः] । वयस्य दितिरिव शतभन्युसमाकुला भवति सज्जनचित्तवृत्तिः ।
नायमुपदेशकालः । पच्यन्त इवाङ्गानि कथ्यन्त इवेन्द्रियाणि । मिथ्यन्त
इव मर्माणि । निःसरन्तीव प्राणाः । उन्मूल्यन्त इव विवेकाः । नष्टेव
स्मृतिः । तदधुना यदि त्वं सहपांसुक्रीडितसमदुःखसुखोऽसि तदा
मामनुगच्छेत्युक्त्वा परिजनालक्षितस्तेन सहैव पुरात्रिजगाम ।

§ ८) अनन्तरं कतिपयनल्वशतमध्वानं गत्वागस्त्यवचनसंसाहृत-
ब्रह्माण्डगतशिखरसहस्रः, कन्दरान्तरलतागृहसुखप्रसुप्तविद्याधर-
मिथुनगीताकर्णनसुखितचमरीगणमारणोत्सुकितशबरशतसंवाधकक्ष-
तः, कटककरिकराकृष्टभग्नस्यन्दमानहरिचन्दनामोदवाहिगन्धवाह-
सुरभितशिलातलः, सुदूरपतनभग्नतालफलरसार्द्रकरतलास्वादसोत्सु-

१ A, B खलव्यसनाङ्कुरा दुरुच्छेदा भवन्ति ।

२ श्रमगा is the reading of Hd and Jagaddhara and following it G accepts it; B, H, K read विनोदबिन्दोवैशगा ।

३ A, H मित्रतामुपगतस्य । K, G पय इति शब्दसाम्याच्च मित्रतामुपगतस्य ।

४ A, B, H, K, G दिङ्मोहात् । K, G उत्पथप्रवृत्ता अपि पुनर्गृहीतसत्पथा भवन्ति ।

५ K, G अस्मादृशजनचित्तवृत्तिः । H भवति मनोवृत्तिः ।

६ A, B काथ्यन्तः ।

७ A संगृहीतः । H, K, G संहृतः ।

८ K, G सुखसुप्तप्रबुद्धः ।

कशाखामृगकदम्बकः, प्रलम्बमाननिर्झरवरसविधोपविष्टजीवजीवक-
मिथुनलिह्यमानविविधफलरसामोदसुरभितपरिसरः, सरभसकेसरि-
सहस्रखरनखरधाराविदारितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलगलितमुक्ताफलश-
बलशिखरतया शिरोलग्नं तारागणमिवोद्बहन्, सुग्रीव इव ऋक्षग-
वयशरभकेसरिकुमुदसेव्यमानपादच्छायः, पशुपतिरिव नागनिःश्वा-
ससमुत्क्षिप्तभूतिः, जनार्दन इव विचित्रवनमालः, सहस्रकिरण इव
सप्तपत्रस्यन्दनोपेतः, विरूपाक्ष इव सन्निहितगुहः शिवानुगतश्च,
कामीव कान्तारोषरसानुगतः समदनश्च, श्रीपर्वत इव सन्निहितम-
ल्लिकार्जुनः, नरवाहनदत्त इव प्रियङ्गुदयामासनाथः, शिशुरिव कृत-
धात्रीवृत्तिः, वासरारम्भ इवारुणप्रभापाटलितपत्रवनराजिः, कृष्णपक्ष
इव बहुलतागहनः, कर्ण इवानुभूतशतकोटिदानः, भीष्म इव शिखण्डि-
मुक्तैरर्थचन्द्रैराचितः, कामसूत्रविन्यास इव मल्लनागघटितकान्तारसा-
मोदितः, हिरण्यकशिपुरिव शम्बरकुलाश्रयः, गैरिकरागव्याजादुपरि-
रविरथमार्गमार्गणार्थमिवारुणेनोपास्यमानः, शिखरगतसूर्याचन्द्रम-
स्तया विस्तारितविलोचनोऽगस्त्यमार्गमिवोद्गीक्षमाणः, स्रस्तान्त्रनाल
इव जरदजगरभोगैः, कुम्भकर्ण इव दन्तान्तरालगतवानरव्यूहः,
पिण्डालक्तकाङ्कितपदपङ्क्तिरुचितसञ्चरितशचीपतिवारविलासिनीस-
ङ्केतकेतकीमण्डपः, अकुलीनोऽपि सङ्गंशभूषितः, दर्शिताभयोऽपि
मृत्युफलदायी, सप्रस्थोऽप्यपरिमाणः, सनदोऽपि निःशब्दः, भीमोऽपि
कीचकसुहृत्, पिहिताम्बरोऽप्युल्लसदंशुको विन्ध्यो नाम महागिरि-
रुद्वयत ।

१ A °निर्झरोपविष्ट° । K, G °निर्झरोपान्तोपविष्ट° ।

२ A, B, H, K, G °लेलिह्यमान° ।

३ K, G शिखरावलम्बनं ।

४ K, G add पनस after कुमुद ।

५ P °यानपादच्छायः ।

६ B °omits कामीव...समदनश्च ।

७ H, K, G कान्तारसामोदः ।

८ A अस्त्रांतमाल इव । B स्रस्तांत्रमाल इव । K कुलिशशतरन्ध्रस्रस्तान्त्रजाल इव ।

९ K पिण्डालक्तकरागपङ्क्तिवित° । H पिण्डालक्तकरागाङ्कितपादपङ्क्ति° । G पिण्डालक्त-
करक्तपदपङ्क्ति° ।

§ ९) यश्च प्रवृद्धगुल्मतयैवेह दृश्यमानबहुधातुविकारः, साधुरिव सानुग्रहप्रचारप्रकटितमहिमा, मीमांसान्याय इव पिहितदिगम्बरदर्शनः । यश्च हरिवंशैरिव पुष्करप्रादुर्भावमणीयैः, राशिभिरिव मीनमिथुनकुलीरसङ्गतैः, करणैरिव शकुनिनागभद्रचालबकुलोपेतैः स्वातकैरुपशोभितोपान्तः । यश्च कुसुमविचित्राभिः, वंशपत्रपतिताभिः, सुकुमारललिताभिः पुष्पिताग्राभिः शिखरिणीभिः प्रहर्षिणीभिर्लताभिर्दर्शितानेकवृत्तविलासः । यश्च समदकलहंससारसरसितोद्गान्तभाकूटविकटपुच्छकच्छव्याधूतविकचकमलखण्डविगलितमकरन्दबिन्दुसन्दोहसुरभितसलिलया, सायन्तनसमयोन्मज्जद्राजसुन्दरिनाभिमण्डलनिपीतसलिलया, मदमुखरराजहंसकुलकोलाहलमुखरितकूलपुलिनया, तटनिकटमत्समातङ्गगण्डपिण्डनिर्गतमदधारास्तवकितसलिलया, तीरप्रखण्डकेतकीकानननिपतितधूलीनिकुरुम्बजातसैकतसुखोपविष्टतरुणसुरमिथुननिधुवनलीलापरिमलसाक्षिकूलोपवनया, तटावटनिकटनिपतितजम्बूखण्डमण्डपावस्थितजलदेवतावगाह्यमानपयसा, तीरप्रखण्डवेतसलताभ्यन्तरनिलीनदात्यूहव्यूहमदकलकुहकुहारावकौतुकाकृष्टसुरमिथुनैः संस्क्रियमाणोपभोगया, उपकूलसञ्जातकुलालकुक्कुटघटाघूत्कारतीरया, जलमानुषमृदितसुकुमारपुलिनया, उपवनवाता-

१ K, G प्रवृद्धगुल्मतया रोगीव ।

२ K, G मीनमकरकुलीरमिथुन० ।

३ A, B H, K, G देवखातैरुपशोभितोपान्तः ।

४ K यश्च छन्दोविचित्रिरिव ।

५ K विकटकुञ्जकूर्चव्याधूत । G विकटकुञ्जकच्छव्याधूत० । H विकटपुच्छकच्छव्याधूत ।

६ H, K, G ०न्मज्जत्पुल्लिन्दराजसुन्दरी ।

७ K, G तटिनीतट...गण्डस्थलविगलमदधाराविन्दुप्रकर० ।

८ H, K, G सितसैकत ।

९ P ०कूलपवनया ।

१० K, G तटावटविषटिताम्भोजखण्ड० । B, H तटावटीनिकट० ।

११ A, B, H, R, G संस्तुयमानोपभोगया ।

१२ A उपकुले...नलनिकुञ्जपुञ्जकुलाल० । H, K, G उपकूलसञ्जातनलनिकुञ्जपुञ्जितकुलायकुक्कुटघटाघटित० ।

१३ K, G आतपसेवासमुत्सुकजलमानुषीमृदित० ।

A and B have hopelessly missed the order of the long phrases.

न्दोलिततरलतरङ्गया, नलनिकुञ्जपुञ्जनिविष्टबकोटककुटुम्बिनीनिरीक्ष्य-
माणार्द्धशफरया, पोताधानलुब्धकोयष्टिकस्कभनभीमवेतसवनया,
तरङ्गमालासन्तरदुद्दण्डपालदर्शनधावदतिचपलराजिलराजिराजितोप-
कूलसलिलया, खञ्जरीटकणादीनमिथुनमैथुनोपजातनिधिग्रहणकौतु-
ककिरातशतखन्यमानतीरया, कुट्टयेव दर्शितमुखभङ्गया, मत्तयेव
स्वलद्वत्या, दिनारम्भलक्ष्म्येव वर्धमानवेलया, भारतसमरभूम्येव नृत्य-
त्कबन्धया, प्रावृषेव विजृम्भमाणशतपत्रपिहितविषधरया, धनकामयेव
कृतभूभृत्सेवया रेवया प्रियतमयेव प्रसारितवीचिहस्तोपगूढः । यश्च

हरिखरनखरविदारितकुम्भस्थलविकलवारणध्वानैः ।

अद्यापि कुम्भसम्भवमाह्वयतीवोचतालभुजः ॥ १४ ॥

ततो मकरन्दस्तमुवाच

पश्योदञ्चदवाञ्चदञ्चितवपुःपञ्चाद्धपूर्वाद्धभाक्

स्तब्धोत्तानितपृष्ठनिष्ठितमनागमुग्राग्रलाङ्गूलभृत् ।

दंष्ट्राकोटिविसङ्कटास्यकुहरः कुर्वन्सटामुत्कटा-

मुत्कर्णः कुरुते क्रमं करिपतौ कूराकृतिः केसरी ॥ १५ ॥

अपि च

उत्कर्णोऽयमकाण्डचण्डिमकटुः स्फारत्स्फुरत्केसरः

कूराकारकरालकायविकटः स्तब्धोर्ध्वलाङ्गूलभृत् ।

चित्रेणापि न शक्यते विलिखितुं सर्वाङ्गसङ्कोचभाक्

धीत्कुर्वद्भिरिकुञ्जकुञ्जरशिरः कुम्भस्थलस्थो हरिः ॥ १६ ॥

§ १०) अनन्तरं च नीचदेशनद्येव न्यग्रोधोपचितया, उत्तरगोग्रहण
समरभूम्येव विजृम्भितवृहन्नलया, मरुदेशदंष्ट्रयात्रयेव घनसारसार्ध-

१ A, B omit खञ्जरीट and add दर्शन after मैथुन । A has मिथुनमैथुन in adscript. H omits खञ्जरीट while K omits कणाटीर ।

२ K तरङ्गहस्तोपगूढः ।

३ B adds यः after अद्यापि ।

४ K, G उत्कर्णोऽय...पटुः ।

५ K, G °करालवक्त्रकुहरः । H °करालवक्त्रविकटः ।

६ K फिट्कुर्वद्भिरिकुञ्जकुञ्जरवृहत्कुम्भस्थलस्थो हरिः ।

७ कुरुदेशदंष्ट्रयेव ।

वाहिन्या, विदग्धमधुगोष्ठ्येव नानाविटपीतासवया, नलकूबरचित्त-
वृत्त्येव सततधृतरम्भया, मत्तमातङ्गगत्येव घण्टारवचिदितमार्गया,
सदीश्वरसेवयेव दूरोद्गतबहुफलया, विराटलक्ष्म्येव आनन्दितकीचक-
शतया विन्ध्याटल्या कतिपयपदं गत्वा, कामिन इव मदनशलाका-
ङ्कितस्य, विकर्तनस्येव स्निग्धच्छायस्य, वैकुण्ठस्येव लक्ष्मीभृतः, यात्रो-
द्यतदृपतेरिव घनपत्रशोभितस्य, वेदस्येव भूरिशालालङ्कृतस्य, गाणि-
क्यस्येवानेकपल्लवोज्ज्वलस्य, जम्बूवृक्षस्य तलच्छायायां विश्राम ।

§ ११) अत्रान्तरे भगवानपि मरीचिमाली आतपक्लान्तमत्तमहिष-
लोचनपाटलमण्डलश्चरमाचलशृङ्गमारुरोह ।

§ १२) ततो अकरन्दः फलमूलान्यादाय कथमपि तमभिनन्दिताहार-
परिचयमकार्षीत् । स्वयं च तदुपभुक्तशेषमशनमकरोत् । अथ तामेव
प्रियतमां हृदयकलके संकल्पतूलिकया लिखितामवलोकयन्निष्पन्द-
करणग्रामः कन्दर्पकेतुर्भकरन्दविरचितपल्लवशयने सुष्वाप । अंथाऽर्द्धयाम-
मात्रखण्डितायां विभावयां तत्र जम्बूतरुशिखरे मिथः कलहाय-
मानयोः शुकशारिकयोः कलकलं श्रुत्वा कन्दर्पकेतुर्भकरन्दमुवाच ।
वयस्य शृणुवस्तावदेतयोरालापमिति । ततः शारिका प्रकोपतरलाक्षर-
मुवाच । कितव शारिकान्तरमन्विष्य समागतोऽसि, कथमितरथा
रात्रिरियती तवेति । तच्छ्रुत्वा शुकस्तामब्रवीत् । भद्रेऽपूर्वा मया कथा
श्रुता । अथ समुपजातकुतूहलयानुबध्यमानः स कथयितुमारेमे ।

§ १३) अस्ति प्रशस्तसुधाधवलैः बृहत्कथालम्बैरिव शालभञ्जिकोप-
शोभितैः, वृत्तैरिव समागवकक्रीडितैः, करियूथैरिव समत्तवारणैः,

१ H, K, G अदूरोद्गत० । K remarks, "दूरोद्गत इति पाठे तु दूरोद्गता अत्युच्छ्रिता इति । पक्षे दूरोद्गतानि अत्यन्ताधिकानि इति च व्याख्येयम् ।"

२ A, B omit विकर्तनस्येव... अनेकपल्लवोज्ज्वलस्य ।

३ K omits परिचयम् ।

४ H, G ० निष्पन्द० । K ० निस्पन्द० ।

५ K याममात्रखण्डितायां यामवत्यां तत्र ।

६ A ० प्रकोपतरलाक्षरं (B शुकं) । Hd, K जम्बूनिकुञ्जस्थिता शारिका काचिचिरादागतं शुकं ।

७ H, K, G अन्यथा ।

८ K, G अपूर्वा बृहत्कथा मया श्रुता ।

९ K, G अस्ति मन्दरगिरिश्रुङ्गैरिव प्रशस्त० ।

सुग्रीवसैन्यैरिव सगवाक्षैः, बलिभवनैरिव सुतलसन्निवेशैर्वैश्वामि-
रुद्भासितं, धनदेनापि प्रचेतसा, प्रेजापालेनापि रामेण, प्रियंवदेनापि
पुष्पकेतुना, भरतेनापि शत्रुघ्नेन, तिथिपरेणाप्यतिथिसत्कारप्रवणेन,
असङ्ख्येनापि सङ्ख्यावता, मर्मभेदिनापि वीरतरेण, अपतितेनापि
नानासवासक्तेन, सुदर्शनेनाप्यचक्रेण, अज्ञातमदेनापि सुप्रतीकेन,
अपक्षपातिनापि हंसेन, अविदितस्नेहक्षयेणापि कुलप्रदीपेन, अग्रहे-
णापि काव्यजीवज्ञेन, निदाघदिवसेनेव वृषवर्धितरुचिना, माघविरा-
मदिवसेनेव तपस्यारम्भिणा, नभस्वतेव सत्पथगामिना, चिवस्वतेव
गोपतिना, महेश्वरेणेव चन्द्रं दधता निवासिजनेनानुगतं, घनाघनेनेव
प्रवालमणिमण्डलेन, देवाङ्गनाजनेनेवेन्द्राणीपरिचितविदग्धेन, वन-
गजेनेव नवपल्लवपल्लवितरुचिना, कोकिलेनेव परपुष्टेन, भ्रमरेणेव
कुसुमेषु लालितेन, जलौकेनेव रक्ताकृष्टिनिपुणेन, यायजूकेनेव
सुरतार्थिना, महानटबाहुनेव बद्धभुजङ्गेन, गरुडेनेव विलासिहृदयताप-
कारिणा, अन्धासुरणेव शूलानामुपरिगतेन वेश्याजनेनाधिष्ठितं
कुसुमपुरं नाम नगरम् ।

§ १४) यत्र च सुरासुरभौलिमणिमालालालितचरणारविन्दा,
शुम्भनिशुम्भबलमहावनदावानलज्वाला, महिषमहासुरगिरिवरवज्र-
धारा, प्रणयप्रणतगङ्गाधरजटाजूटस्खलितजाह्नवीजलधाराधौतपादपद्मा

१ A, B, H अजापालेनापि । K, G गोपालेनापि ।

२ K लक्ष्मणेन ।

३ P अपक्षपातेनापि ।

४ A, B, H, K read 'अग्रन्थिनापि वंशपोतेन' after कुलप्रदीपेन ।

५ After काव्यजीवज्ञेन A reads जनेनानुगतं घनागमदिवसेनेव दर्शितखण्डाग्रेणेव वेलातटेनेव
प्रवालमणिमण्डलेन देवाङ्गनाजनेनेवेन्द्राणीपरिचितविदग्धेन वनगजेनेव नवपल्लवपल्लवितरुचिना
कोकिलेनेव परपुष्टेन । Evidently A has confused the order of words
in the original.

६ K घनापगमेनेव दर्शितखण्डाग्रेण वेलातटेनेव प्रवालमण्डलेन ।

७ H यायजूकेनेव ।

८ P बाहुवनेनेव । H महानटबाहुनेव बल्लभभुजङ्गेन । G, K महा० बद्धभुजङ्गाङ्गेन ।

९ K, G अन्धकेनेव ।

भगवती कात्यायनी चण्डाभिधाना स्वयं निवसति । यस्य परिसरे
सुरासुरमुकुटकुसुमरजोराजिपरिमलवाहिनी, प्रज्ञापतिकमण्डलधर्म-
द्रवधारा, धरातलगतसगरसुतशतसुरनगरसमारोहणपुण्यरैलुः, ऐरा-
वणकटकमठकम्पिततटा, हरिचन्दनस्पन्दनसुरभितसलिला, सलील-
सुरसुन्दरीनितम्बबिम्बाहतितरलिततरङ्गा, स्नानावतीर्णसप्तर्षिमाला-
विमलजटाटवीपरिमलपुण्यवेणिः, एणतिलकमुकुटजटाजूटकुहरभ्रान्ति-
जनितसंस्कारतथैव कुटिलावर्ता, धरणीव सार्वभौमकरस्पर्शोपभोग-
क्षया, जलदकालसरसीव गन्धान्धोपरिभ्रमद्भ्रमरमालानुमीयमान-
जलमग्नकुसुदपुण्डरीका, छन्दोविचिनिरिव मालिनीसनाथा, ग्रहपङ्क्ति-
रिव सूर्यात्मजोपशोभिता सराजहंसा च, शरत्कालदिनश्रीरिवोज्ज्व-
लत्कोकनदा प्रबुद्धपुण्डरीकाक्षा च, हतान्धतमसापि तमसान्विता,
[वीचिकलिताप्यवीचिदुर्गमा] भगवती भागरथी प्रवहति ।

§ (१५) [यच्च] दिशि दिशि कुसुमनिकरमिव तारागणमुद्बहद्भिः,
उत्तम्भितजलदैः, अनुरुकशाभिघातपरवशरविरथतुरगघ्रासविषमित-
पल्लवैः, चन्द्रचमूरुचिरचरणसङ्क्रान्तामृतकणनिकरसेकसंज्ञातवहल-
सुकुमारनवकिसलयसहस्रकलिताकालसन्ध्याविभ्रमैः, भरतचरितैरिव
सदारामाश्रितैः, महावीरैरिव नारिकेलधरैः, असंस्कृततरुणैरिव दूर-
प्रसारिताक्षैः, तपस्विभिरिव जपासक्तैः, प्रसाधितैरिव मालोपशोभितैः,
मातङ्गकुम्भस्थलदारणोद्यतसिंहैरिवोत्कर्णकेसरैः, सारिष्टैरपि चिर-
जीविभिः, मुनियुतैरपि मदनाधिष्ठितैः, उपवनपादपैरुपशोभितं,
अदितिजठरमिवानेकदेवकुलाध्यासितं, पातालमिव महाबलिशोभितं
भुजङ्गाधिष्ठितञ्च, सुरालयैरपि पवित्रं, भोगिभिरपि निरुपद्रुतम् ।

§ (१६) तत्र च सुरतभरखिन्नसुप्तसीमन्तिनीरत्नताटङ्कमुद्राङ्कित-

१ A चण्डाभिधाना; B वेतालाभिधायिनी ।

२ K, G सुरासुरमज्जनगलितकुसुम ।

३ A, B, K, G पितामहकमण्डलु ।

४ A, B ऐरावतकटकषणकम्पिततटगतहरिचन्दन ।

K, G ० रज्जुनिश्रेणिका । ऐरावतकपोलकषणकम्पिततटगतहरिचन्दन ।

५ K, G गन्धपरिभ्रमद् ।

६ H दिशिदिशि तारागणमिव कुसुमनिकरमुद्बहद्भिस्तु । K, G यच्च दिशि दिशि सन्तानकतरु ।

बाहुदण्डः, प्रचण्डप्रतिपक्षलक्ष्मीकेशपाशकुसुममालामोदसुरभितकर-
कमलः, प्रशस्तकेदार इव बहुधान्यकार्यसंपादकः, पार्थ इव सुभद्रा-
न्वितः स भीमसेनश्च, कृष्ण इव सत्यभामोपेतः शृङ्गारशेखरो नाम
राजा प्रतिवसति । यो बलमिह पावको धर्मराणं निर्ऋतिः प्रचेताः
सदागतिर्धनदः शङ्कर इत्यष्टमूर्तिरप्यनष्टमूर्तिः ।

सुराणां पातासौ स पुनरतिपुण्यैकहृदयो
ग्रहस्तस्यास्थाने गुरुचित्तमार्गे स निरतः ।
करस्तस्यात्यर्थं वहति शतकोटिप्रणयितां
स सर्वस्वं दाता तृणमिव सुरेशं विजयते ॥ १७ ॥

जीवाकृष्टिं स चक्रे मृधमुवि धनुषः शत्रुरासीद्गतासु-
लक्ष्माप्तिर्मार्गणानामभवदरिबले तद्यशस्तेन लब्धम् ।
मुक्ता तेन क्षमेति त्वरितपरिगणैरुत्तमाङ्गैः प्रतीष्टो
पञ्चत्वं द्वेषिसैन्ये स्थितमवनिपतिर्नाप सङ्ख्यान्तरं सः ॥ १८ ॥

§ १७) यत्र च राजनीतिचतुरे चतुरम्बुधिमेखलाया भुवो नायके
शासति वसुमतीं पितृकार्ये वृषोत्सर्गः, राशिनः कन्यातुलारोहः,
योगेषु शूलघातादिचिन्ता, दक्षिणवामकरणं दिग्विनिश्चयेषु, शरभेदो
दधिषु, शृङ्खलाबन्धो वर्णग्रथनासु, उत्प्रेक्षाक्षेपः काव्यालङ्कारेषु,
लक्षदानच्युतिः सायकानां, किपां सर्वविनाशः, कोशसङ्कोचः कमला-
करेषु, जातिहीनता दुष्कुलेषु न पुष्पमालासु, शृङ्गारहानिर्जरत्करिषु न
जनेषु, दुर्वर्णयोगः कम्बिकादिषु न कामिनीकान्तिषु, गान्धारविच्छेदो

१ K adds. सबलश्च after उपेतः । G सत्यभामानुरक्तः सबलश्च ।

२ Ha, K, G सद्यशः ।

३ H प्रतिष्ठा । K, G प्रविष्टा ।

४ K, G मेखलां शासति वसुमतीं ।

५ K, G add न जनेषु after कमलाकरेषु ।

६ K, जातिविहीनता मालासु न कुलेषु । G जातिविहीनता मालासु न दुष्कुलेषु ।

७ A कटिकादिषु । B दुर्वर्णयोगः कटिकासु न कामिनीकमलाकान्तिषु । K, G कर्णिकादिषु ।
H कटकादिषु । कम्बिका or कम्बि (f) is explained by Monier Williams as
a shoot or a branch or a joint of a bamboo and the word
according to him rarely occurs except in lexicons.

रागेषु न पौरवनितासु, मूर्च्छाधिगमो गानेषु, खर्माभावो नीचसेवकेषु
न परिधानेषु, मलिनाम्बरत्वं निशासु न जनेषु, चलरागता गीतेषु
न चिदग्धजनेषु, वृषहानिः निधुवनलोलासु न पौरिषु, भङ्गुरत्वं राग-
विकृतिषु न चित्तेषु, अनङ्गता कामदेवे न परिजने, मारागमो यौवनो-
दयेषु न प्रकृतिषु, द्विजघातः सुरतेषु न प्रजासु, रशनावन्धो रति-
कलहेषु न दानानुमतिषु, अधररागता तरुणीषु न परिजनेषु, कर्तन-
मलकधूषु न पुरन्ध्रीषु, निर्विशिष्टत्वमंसीनां, करवालनाशो योधानां
परं व्यवस्थितः ।

§ १८) तस्य च महिषी दिग्गजमदलेखेवानन्दितालिमाला, पार्वतीव
सुकुमारा चन्द्रलेखालङ्कृता च, वनराजिरिव नवमालिकोद्भासिता
सचित्रका च, अप्सरस्संहतिरिव संहतसुकेशी समञ्जुघोषा च,
सर्वान्तःपुरप्रधानभृता अनङ्गवती नाभ । तयोश्च मध्यमोपान्तवयसि
वर्तमानयोः कथमपि दैवशात् त्रिभुवनविलोभनीयाकृतिः, पुलो-
तनयेवानन्दितसहस्रनेत्रा वासवदत्ता नाम [तनया] बभूव । अथ सा
रावणभुजवन इवोद्भासितगोत्रेव परिणाममुपयात्यपि यौवनभावे
परिणयपराङ्मुखी तस्थौ ।

§ १९) अथैकदा तु विजृम्भमाणसहकारकोरकनिकुरुम्बनिपतित-
मधुरकर्णालामदहङ्कारजनितपथिकसंज्वरः, कोमलमलयमारुतोद्भूत-

१ A कर्माभावो नीचसेवकेषु ।

H, K, G ० न परिजनेषु ।

२ A न चरितेषु । B न चित्रेषु ।

३ K, G ० मसिषु न मनस्सु, करवालनाशो योधेषु न जनपदेषु परमेवं व्यवस्थितम् ।

४ K, G तस्य चाभूदेवंविधस्य राज्ञो महिषी ।

५ A, H omit चन्द्रलेखा ... ... समञ्जुघोषा च ।

६ P पुलोमतनयातनयेवानन्दितसहस्रनेत्रा । K has a long line after सहस्रनेत्रा—
“मेरुगिरिमेखलेव सुजातरूपा शरविशेषोल्लसत्तारका सत्परिषदिवाच्छिद्रद्विजपङ्क्तिभूषिता
राक्षसकुलक्ष्मीरिव माल्यवस्तुकेशशोभिता तनयाभूद्” । G follows K ।

७ K has again a longer line

अथ सा रावणभुजवन इवोद्भासितगोत्रे विन्ध्याचल इव मदनालङ्कृते पारावार इव संजात
लावण्ये नन्दनवन इव सदा कल्पतरुणाभिनन्दिते पवन इव सुमनोहरे । G follows K.

८ B ० मदकलसङ्कारध्वनिजनितपथिकजनद्वारः ।

चूतप्रसवसरसास्वादकषायकण्ठकलकण्ठकुहरितभरितसकलदिङ्मुखः,
विकचकमलखण्डलीयमानमत्तकलहंसकुलकोलाहलमुखरितकमलसरो-
वरः, परभृतनखकोटिपाटितपाटलकुङ्कुमलविवरविनिर्गतमधुधारासार-
शीकरकणनिकरसमारब्धदक्षिणसमीरबाणदुर्ब्रणितपथिकवधूहृदयः,
मधुमदमुदितकामिनीगण्डूषसीधुसेकपुलकितबकुलः, मदनरंयपरवश-
विकासिनीतुलाकोटिविकटचटुलचरणारविन्दामन्दप्रहारहृष्टकङ्कलि-
शतः, प्रतिदिशमश्लीलप्रायंगीयमानश्रवणोत्सुकखिङ्गजनप्रायप्रारब्ध-
चर्चरीगीताकर्णनमुह्यदनेकपथिकशतः, दुर्जन इव सतामरसः, दुष्कुल
इव जातिहीनः, रावण इवापीतलोहितपलाशशतसेवितः, महा-
शृङ्गारीव सुगन्धवहः, सुराजेव समृद्धकुवलयः, वास्तविक इव
वर्धितसुखाशः, सत्कविकान्यबन्ध इवांबद्धतुहीनः, सत्पुरुष इव
दोषानुबन्धरहितः, कैवर्त इव बदराजीवोत्पलमालः, समृद्धकासार-
शकुनिसार्थ इव निन्दितमरुवकः, शक्र इवेन्द्राणीरुचितः, महावीर
इवाधरीकृतदमनकः, खिङ्ग इवाग्लानसुभगो वसन्तकाल आजगाम ।

§ २०) अतिदूरप्रवृद्धेन मधुना जगति को वा न विक्रियते यदति-
मुक्तोऽपि मुनिरपि विचकास । कुसुमशरस्य नवचूतशरमूलनिलीन-
मधुकरावलि पत्रेणैव रेजे । ध्रुन्तनिर्गतविचकिलविवरे गुञ्जमधुकरो
मकरकेतोस्त्रिभुवनविजयशङ्खध्वनिमिव चकार । नवयावकपङ्क-
पल्लवितसन्धुरतरुणीचरणप्रहारानुरागवशान्नवकिसलयच्छलेन तमेव
रागमुदवहदशोकपादपः । मधुरमधुध्वनितकामिनीमुखकमलसङ्गानु-

१ K, G परभृतखरनखरत्रोटिकोटि० ।

२ A, B, H, K, G मदनरसपरवश० ।

३ K, G ० प्रायवैशाखिक ... उत्सुकविदग्गजनसमारब्धचर्चरीतालाकर्णन० ।

४ K वास्तुक इव ।

५ K, G इवानववद्धतुहिनिपातः । ६ B पिङ्ग इव । H खिङ्ग इव । K, G पिङ्ग इव ।

७ K, G ० मधुकरावलिनार्माक्षरपङ्क्तिरिव रेजे ।

८ K ध्रुन्तविनिर्गतविकचविचिकिलकलिकाविवरमञ्जु० ।

९ A, B, H, K, G ० परिपूरित० ।

१० H, K, G मुखकमलगण्डूषसेकादिव ।

रागादिव तद्रसमात्मकुसुमेषु विभ्रद्वकुलतरु 'रराजत । अन्तरा-
न्तरानिपतितमधुकरनिकरकिर्मीरः कङ्क्रेलिगुच्छोऽर्द्धनिर्वाणमनोभव-
चिताचक्रानुकारी पथिकजनदाहमुवाह । विकचविकचिलराजिरलिकुल-
शबलेन्द्रनीलमुक्तावलीव मधुश्रियो रुरुचे । 'विरहिणीहृदयमथनाय
कुसुमशरस्य चैकमिव नागकेसरकुसुममशोभत । पथिकहृदयमस्त्यं
ग्रहीतुं मकरकेतोः पलायं इव पाटलिपुष्पमदश्यत ।

§ २१) कन्दर्पकेलिसंपल्लम्पटलाटीललाटतटविकटधम्मिलमेलनमि-
लितपरिमलसमृद्धमधुरिमगुणः, कामकलाकलापचारुसुन्दरीसुन्दर-
स्तनकलशघुसृणधूलिपरिमलामोदवाही, रणरणकरसितकान्तकुन्तली-
कुन्तलोल्लासनसङ्क्रान्तपरिमलमिलितालिमाला मधुरतरझङ्कारमुख-
रितनभस्तलः, नवयौवनरागतरलकेरलीकपोलपालिपत्रावलीपरिचय-
चतुरः, चतुःषष्टिकलाकलापविंदग्धमुखमालवीनितम्बविम्बसंवाह-
कुशलः, सुरतश्रमवशोऽध्रीनीरन्ध्रपीनपयोधरभारनिदाघकणशिशि-
रितो भैलयानिलो बवौ ।

§ २२) अत्रान्तरे वासवदत्तासखीजनाद्विदिताभिप्रायः शृङ्गार-
शेखरः स्वसुतास्वयंवराथर्मशेषधरणितलभाजां भैभुजां सङ्गत-
मकरोत् । ततो दग्धकृष्णागुरुपरिमलामोदितमधुव्रतमालाबहलगुम-
गुमायितमुखरितं, अतिरभसहासच्छटादीधितिपरिमिलितं, अनेक-

१ H, K, G रराज ।

२ H, K, G विरहिणां ।

३ K शरशाणचक्रमिव । G शागचक्रमिव । Ha, Hb and Narasimha तकाटचक्रमिव ।

४ A बडिश इव ।

५ A मिलनमिलित । B धम्मिलमल्लिकामिलित ।

K, G have a diff. reading कन्दर्प ... .. तटलुलितालकधम्मिलभार-
बकुलकुसुमपरिमलमलेनसमृद्धमधुरिमगुणः ।

६ K, G रणरणकरसितापरान्तकान्तकुन्तलोन्नसङ्क्रान्तपरिमलमिलितालिमाला० ।

७ P ०कलापदुग्धमुख० ।

८ H, K, G मालवनिताम्बिनी० ।

९ K, G आन्ध्रपुरन्ध्री० ।

१० K, G मलयमारुतो ।

११ K, G राजपुत्राणामेकत्र मेलनमकरोत् ।

A, H, ०सङ्गममकरोत् । B ०मेकत्रसमागममकरोत् ।

कथालापविदग्धशृङ्गारमयजनसमाकुलं, 'दह्यमानसुगन्धसौरभाकृष्ट-
पुरोपवनषट्पदकुलसमाकुलं, अर्जुनसमरमिव नन्दिघोषमुखरित-
दिगन्तं मञ्चमारुरोह वासवदत्ता ।

§ २३) तत्र केचित्कलाङ्कुरा इव विजितनगरमण्डनाः, अपरे पाण्डवा
इव दिव्यचक्षुःकृष्णाशुरुपरिमलिताः, अन्ये शरद्विषा इव दूरप्रवृ-
द्धाशाः, इतरेऽप्याहर्तुमुद्यता इव स्ववलार्थिनः, केचिद्व्याघ्रा इव
शकुनश्रावकाः, केचिदाखेटिन इव रूपानुसारप्रवृत्ताः, केचिज्जैमिनि-
मतश्राणिण इव तथागत [सत] ध्वंसिनः, केचित्बज्रना इव सांवत्सर-
फलदर्शिनः, केचित्सुमेरुपरिसरा इव कार्तस्वरमयाः, केचित्कुमुदाकरा
इव भास्वदर्शननिमीलिताः, केचिद् धार्तराष्ट्रा इव विश्वरूपावलोकन-
जनितेन्द्रजालोद्भूतप्रत्ययाः, केचिदात्मनिवारणवृद्ध्या बलवन्तोऽपि
सुवाहाः, केचित्पाणिग्रहणार्थिनोऽप्यसुकरं मन्यमानाः, केचिदधरी-
भूतापि स्थिराः, केचित्पाण्डुपुत्रा इवा [क्षहृदया]ज्ञानहृतक्षमाः, केचिद्
बृहत्कथाबन्धिनी गुणाद्याः, केचित्तिर्यग्गतयो गन्धवाहाः, केचित्कौरव-
सैनिका इव द्रोणाशसूचकाः, केचित्कुमुदाकरा इवासोढभासः क्षण-
मेवं स्थिता राजपुत्राः । 'सा च क्षणेनेकैकशः समवलोक्य कुमारिका
तस्मात्कर्णीरथादवततार ।

§ २४) अथ सा तस्यामेव रात्रौ स्वप्ने वालिनभिवाङ्मदोपशोभितं,
कुङ्कुममिव हारिकण्ठं, कनकमृगमिव रामाकर्षणनिपुणं, जयन्तमिव
वचनामृतानन्दितवृद्धश्रवसं, कृष्णमिव कं सहर्षं न कुर्वन्तं, महामेघमिव

१ K, G °दह्यमानमहिषाक्षादि ।

२ B, H व्याहर्तुमुद्यताः ।

३ K, G केचिदाखेटासक्ता इव ।

४ A, B केचित्सुखन्तना इव ।

५ H °जनितेन्द्रजालप्रत्ययाः । K, G °जालोद्भूतप्रत्ययाः ।

६ K, G केचित्कौरवाकरा इवासोढसुरभासः ।

७ K, G सा च क्षणेनैतानेकैकशः ।

८ H समवलोक्य विरक्तहृदयासौ कुमारिका तस्मात् कर्णवंशादवततार । K, G विरक्तहृदया
सती तस्मात्कर्णीरथादवततार ।

९ P हरिकण्ठं ।

विलसत्करकं, [समुद्रमिव] 'महासत्त्वं, मालिन्या कवरिकया, तुङ्ग-
भद्रया नासिकया, शोणेनाधरेण, नर्मदया वाचा, गोदया भुजया
स्वर्वाहिन्या कीर्त्या च पुण्यमयमिव, आदिकन्दं शृङ्गारपादपस्य, रोहण-
गिरिं सकलगुणरत्नसमूहस्य, प्रभवशैलं सुन्दरकथानदीनां, सुरभि-
मासं वैदग्ध्यसहकारस्य, आदर्शतलं सौजन्यमुखस्य, आदिकन्दं
विद्यालतानां, स्वयंवरपतिं सरस्वत्याः, स्पर्धागृहं कीर्तिलक्ष्म्योः,
आदिगृहं शीलसम्पदां, कोशमिव महासौन्दर्यस्य त्रिभुवनलोभनीया-
कृतिं युवानं ददर्श ।

§ २५) स चिन्तामणिनाम्नो राज्ञस्तनयः कन्दर्पकेतुर्नामेति सा स्वप्ने
एव नामादिकमश्रौषीत् । अनन्तरं 'अहो प्रजापते रूपनिर्माणकौशल-
मिदं, मन्ये स्वस्यैव नैपुण्यस्य सौन्दर्यदर्शनोत्सुकमनसा कमलभुवा
जगत्त्रयसमवाये रूपपरमाणूनादाय विरचितोऽयमन्यथा कथमयमस्य
कान्तिविशेष' इति, वृथैव दमयन्ती नलस्य कृते वन[वास]वैशस-
मवाप, मुधैवेन्दुमती महिष्यप्यजानुरागिणी बभूव, अफलमिव दुष्यन्तस्य
कृते शकुन्तलापि दुर्वाससः शापमनुबभूव, निरर्थकमिव मदनमञ्जुका
नरवाहनदत्तं चक्रे, निष्कारणमेवोरुगरिमनिर्जितरम्भा [रम्भा] नल-
कूबरमञ्जीकमत, विकलमेव धूमोर्णा स्वयंवरायांगते देवग्रहगन्धर्वसहस्रेषु
धर्मराजमकाङ्क्षतेति बहुधिया चिन्तयन्ती विरहमुर्मुरमध्यभारुदेव
वाडवाग्निशिखा [कवलितेव], कालाग्निरुद्रपावकग्रस्तेव, पातालगुहा-

१ K, G समुद्रमिव महासत्त्वं ।

A, B, H omit महासत्त्वं ... .. कीर्त्या च पुण्यमयमिवा० ।

It is rather strange that none of the ms. of H has this reading.

२ H रूपपादपस्य ।

३ H रोहणगिरिं शृङ्गाररत्नस्य ।

४ K, G सुन्दरकन्दर्पकथानदीनाम् ।

५ K कोशगृहं महासौन्दर्यधनस्य मूलगृहं शीलसंपदः स्वयंवृतपतिं कीर्तिः स्पर्धागृहं लक्ष्मीसरस्वत्योः ।

६ P मृगसौन्दर्यस्य ।

७ K, G ०मधुगोत् ।

८ K मदनमञ्जरी ।

९ K, G ०मागतेषु देवगणेषु धर्मराजमाचकाङ्क्षे ।

१० A, B, H, K, G बहुविधं । Before बहुविधं K, G read 'निष्प्रयोजनमेव
आदिगन्धर्वयक्षेषु कुबेरमाससाद । अहेतुकमेव पुलोमतनया देवेन्द्रासक्ताचता बभूव ।'

प्रविष्टेव, [शून्यकरण] ग्रामोलिखितमिव, उत्कीर्णमिव, निगलितमिव, वज्रलेपघटितमिव, अस्थिपञ्जरप्रविष्टमिव, मर्मान्तरास्थितमिव, [मज्जारसशबलितमिव], प्राणपरीतमिव, अन्तरात्मानमधिष्ठितमिव, रुधिराशयद्रवीभूतमिव, पललसंविभक्तमिव कन्दर्पकेतुं मन्यमाना, उन्मत्तेव, वधिरेव, मूकेव, शून्येव, निरस्तकरणग्रामेव, मूर्च्छागृहीतेव, ग्रहग्रस्तेव, यौवनसागरतरङ्गपरम्परापरिगतेव, रागरज्जुभिरपवारितेव, कन्दर्पकुसुमवाणैः कीलितेव, शृङ्गारविषघूर्णितेव, रूपपरिभावनशल्यखिलितेव, मलयानिलाहतजीवितेव, प्रियसख्यनङ्गलेखे वितरामे] हृदये पाणिपादं दुःसहो विरहसन्तापः, मुग्धे मदनमञ्जरिं सिञ्च चन्दनोदकेन, सरले वसन्तसेने संवृणु केशकलापपाशम्, तरले लैवङ्गवति विकिरकेतकधूलिं, मालिनि अलं शैवलदलेन, चपले चित्रलेखे लिख चित्रे चित्तचोरं जनम्, भामिनि विलासवति विक्षिप मुक्ताचूर्णनिकरम्, रामिणि रागलेखे स्थगय नलिनीदलसमूहेन पयोधरभरम्, सुकान्ते कान्तिमति मन्दं मन्दमपनय बाष्पविन्दून्, यूधिकालङ्कृते यूधिके सञ्चारय नलिनीदलार्द्रवातान्, एहि भगवति निद्रे अनुगृहाण माम्, धिगिन्द्रियैरपरैः, किमिति लोचनमयानि ममाङ्गानि विधिना न कृतानि, भगवन्कुसुमायुध तवायमञ्जलिरनुचरो भव भाववति तादृशे जने, [मलयानिल] सुरतोत्कण्ठदीक्षागुरो वह यथेच्छमिति बहुविधं भाषमाणा वासवदत्ता सखीजनेन समं मुमुर्च्छ ।

१. H शून्यकरणग्रामे हृदये लिखितमिव । K has different line मदनदावाग्निशिखा-कवलितेव वसन्तकालाग्निगृहीतेव दक्षिणमारुतरुद्रपावकग्रस्तेव उन्मादपातालगृहं प्रविष्टेव शून्यकरणग्रामेव वर्तमाना ।

२. K, G सिञ्चाङ्गानि चन्दनवारिणा ।

३. H, K, G तरङ्गवती ।

४. A, B वामे मदनमालिनि वीजय शैवलदलेन । H, K, G वामे मदनमालिनि कलय बलयं शैवालकलापेन ।

५. K, G अनुवशो ।

६. K, G मादृशे ।

७. P omits मलयानिल । H मलयानिल सुरतसमुत्कण्ठदीक्षागुरो ।

८. A, B, H, K, G add अपगता मम प्राणाः after यथेच्छं ।

९. K, G संमुमुर्च्छ ।

§ २६) अनन्तरं परिजनप्रयत्नोच्छ्वसितजीविता च, क्षणमतिशिशिर-
घनसारजोनिम्नगाकूलपुलिने, क्षेणमतितुहिनजडमलयरंजसः सरि-
त्परिसरे, क्षणमरविन्दकाननपरिवारितसरस्तटविटपच्छायासु,
क्षणमनिलोह्यासितदलेषु कदलीकाननेषु, क्षणं कुसुमशय्यासु, क्षणं
नलिनीदलस्त्रस्तरेषु, क्षणं तुषारसङ्घातशिशिरितशिलातलेषु परिजनेन
नीयमाना, प्रलयकालोदितद्वादशरविकिरणकलापतीव्रविरहाग्नि-
दह्यमाना सती, अतिकृशां विप्राणामिव तनुं विभ्रती, प्रचलदमन्द-
मन्दरान्दोलितदुःखसिन्धुतरलतरतरङ्गच्छटाधवलहासच्छुरिताधरपल्लवं
तन्मुखारविन्दं, द्विजकुलमिव श्रुतिप्रणयि तदीक्षणयुगलं, सहजसुरभि-
मुखपरिमलामोदमाघातुकामां सुदूरनिर्गतनासावंशलक्ष्मीः, कलङ्क-
मुक्तेन्दुकलाकौमला, पीयूषफेनपटलपाण्डुरास्यद्विजपङ्क्तिः, तददृष्ट-
चरमनङ्गप्रतिशयानं रूपं, धन्यानि तानि [स्थानानि] ते च जनपदाः,
पुण्यनामाक्षराणि च तानि सुकृतभाञ्जि यान्यमुना परिष्कृतानीति
मुहुर्मुहुः परिभावयन्ती, दिक्षु विलिखितमिव, नभस्युत्कीर्णमिव,
लोचने प्रतिविम्बितमिव, चित्रपटलिखितमिव, पुरो दर्शितमिवेतस्ततो
विलोकयन्ती व्यतिष्ठत ।

§ २७) अथ तस्याः सारिका तमालिका नाम तत्सखीभिः सहालोच्य
कन्दर्पकेतोर्भावमाकलयितुं [प्र] स्थिता । आगता च मथैव सार्द्धमत्रैव
तरोरधस्तिष्ठतीत्युत्तवा विरराम ।

§ २८) अथ सहर्षमुत्थाय मकरन्दो विदितवृत्तान्तां तमालिकामक-
रोत् । सा च कृतप्रणामा कन्दर्पकेतवे पत्रिकासुपानयत । अथ स तां
स्वयमवाचयत ।

१ H °घनसाररसनिम्नगा । K, G °घनसाररसाकुलनिम्नगा ।

२ A, B, H °मलयजरससरित्परिसरे । K, G °मलयजरससारसरित्परिसरे ।

३ K कुसुमप्रवालशय्यासु ।

४ Also Hd. but A, B omit it.

५ K °माघातुकामेव सुदूरविनिर्गता तन्ना (A सा नासा) सावंशलक्ष्मीः ।

६ A, H प्रस्थिता । B प्रस्थापिता । K प्रेषिता ।

७ Hd सहर्षमुखोऽयम् । K सहर्षं समुत्थाय ।

८ K, G अथ मकरन्दस्तामादाय पत्रिकां विहस्य स्वयमेवावाचयत् ।

प्रत्यक्षदृष्टभावाप्यस्थिरहृदया हि कामिनी भवति ।

स्वप्नानुभूतभावा द्रढयति न प्रत्ययं युवतिः ॥ १९ ॥

§ २९) तच्छ्रुत्वा कन्दर्पकेतुरमृतार्णवमग्नमिव सर्वानन्दानामुपरि
वर्तमानो मन्दं मन्दमुत्थाय प्रसारितबाहुयुगलस्तमालिलिङ्ग । अथ
तथैव सार्धं समासीनः किं वदति किं करोति कथमास्त इत्यादि सकलं
वृत्तान्तं पृच्छंस्तं निशां दिनमप्यतिवाह्य चचाल कन्दर्पकेतुः । अत्रा-
न्तरे भगवानपि मरीचिमाली एनं वृत्तान्तमिव कथयितुं मध्यमं लोक-
मवांतरत् ।

§ ३०) अथ वासरताम्रचूडचक्राकारः चक्रवाकचक्रसङ्क्रमितसन्ता-
पतयेव मन्दिमानमुद्धन्मन्दारस्तवकसुन्दरः, सिन्दूराहतसुरगजकुम्भ-
विभ्रमं चिन्नाणः, ताण्डवचण्डवेगोच्छलितधूर्जटिजटाजूटकूटबन्धवन्धुर-
विकटवासुकिभोगमणिताटङ्कसङ्काशनाभिमण्डलः, सन्ध्यासन्धिनी-
सरसयावकपटचारुः, वारुणिवारविलासिनीमणिकुन्तलकान्तिः,
दिनकरच्छिन्नवासरकबन्धचक्राकारः, मधुपूर्णकपाल इव कालकपालिनः,
अम्लानकुसुमस्तवक इव श्रियः, गगनाशोकतरुस्तवकः [इव], कनक-
दर्पण इव प्रतीचीविलासिन्याः, बैलभद्र इव वारुणीसङ्गतः सरागश्च,
दुर्विध इव परित्यक्तवसुः सविषादश्च, शाक्य इव रक्तांशुकधरः,
संज्ञोपेतः भगवान् चरमाणवपयसि तरलतरङ्गवेगोच्छलितविद्रुम-
विकटाकृतिर्ममज्ज ।

§ ३१) क्रमेण च रजोलुठितोत्थितकुलायार्थिकलहविकलकलविङ्क-
कुलकलकलवाचालितशिखरेषु शिखरिषु, वसतिसाकाङ्क्षेषु ध्वाङ्क्षेषु,

१ K, G ० वर्तमानमिवात्मानं मन्यमानो ।

२ H, K, G ० बाहुयुगलस्तमालिकामालिलिङ्ग ।

३ K, G तं च दिवसं तत्रैवातिवाह्य तस्मात्प्रदेशात्तया सहोच्चाल समुद्धतकन्दर्पकेतुः ।

४ K, G ० मवततार ।

५ H, K, G कालकरवालकृतवासरमहिषस्कन्धचक्राकारः ।

६ K, G गगनकपालिनो । P कालकपालिनोऽमलां अम्लान ० ।

७ A, B, H omit बलभद्र ... ... संज्ञोपेतः ।

८ K, G सूरिरिव संज्ञोपेतः ।

९ K, G अपराकूपारपयसि ।

अनवरतदह्यमानकालागुरुधूपपरिमलोद्गारेषु वासागारेषु, दूर्वान्वित-
तटिनीबद्धगोष्ठीकविदग्धजनप्रस्तूयमानकथाश्रवणोत्सुकशिशुजनकल-
कलनिवारणकुपितश्रद्धेषु वृद्धेषु, आलोलिकातरलरसनाभिः
कथितकथाभिर्जरतीभिरतिलघुकरताडनजनितमुखैः, शिशयिषमाण-
शिशुजने, विरचितकन्दर्पमुद्रासु क्षुद्रासु, कामुकजनानुबद्धच-
मानदासीजनविविधाश्लीलवचनश्रुतिविरसीकृतसन्ध्यावन्दनोपविष्टेषु
शिष्टेषु, रोमन्थमन्थरकुरङ्गकुटुम्बकाध्यास्यमानभ्रदिष्टगौष्ठीन-
वृष्टास्वरण्यस्थलीषु, निद्राविनिद्राणद्रोणकुलकलितकुलायेष्वाराम-
तरुषु, निर्जिगमिपति जरत्तरुकोटरकुटीरकुटुम्बिनि कौशिककुले,
तिमिरतर्जननिर्गतासु दहनप्रविष्टदिनकरकिरणासु इव स्फुरन्तीषु
दीपलेखासु, मुखरितधनुषि वर्षति शरनिकरमनवरतमशेषसंसार-
शेषुषीमुषि मकरध्वजे, सुरतारम्भाकल्पशोभिनि, शम्भलीभाषित-
भाजि भजति भूषां भुजिष्यजने, सैरन्ध्रीवध्यमानरक्षणाजालजल्पाक-
जघनासु जनीषु, विश्रान्तकथानुबन्धतया प्रवर्तमानकथकजनगृह-
गमनत्वरेषु चत्वरेषु, सैमावासितकुक्कुटेषु निष्कुटेषु, कृतयष्टिसमा-
रोहणेषु बर्हिणेषु, विहितसन्ध्यासमयव्यवस्थितेषु गृहस्थेषु, सङ्को-
चोदञ्चदुचकेसरकोटिसङ्कटकुशेशयकोशकोटरकुटीरशायिनि षट्-
चरणचक्रे, अथानेन प्रवर्तता [वर्तमाना] भगवता भानुना [आ] गन्त-
व्यमिति सर्वपट्टमयैर्वसनैरिव मणिकुट्टिमाभिर्विरचितवरुणेन, भगवता
कालेन कृतस्य दिवसमहिषस्य रुधिधारेव, विद्रुमलतेवाम्बरमैहारण-
वस्य, रक्तकमलिनीव गगनतडाकस्य, काञ्चनसेतुरिव कन्दर्पस्य,
मञ्जिष्ठा रागागुणपताकेव गगनहर्म्यतलस्य, लक्ष्मीरिव स्वयंवरगृहीत-

१ K, G °निविष्टविदग्धजन ... निवारणश्रद्धेषु वृद्धेषु ।

२ K, G °जनितमुखे ताभिरनुगते ।

३ H निद्रालद्रोणकुलकलितकुलायेषु कानननिकायेषु ।

K, G °द्रोणकाककुलकलितकुलायेषु ग्रामतरुनिचयेषु ।

H, K, and G add further कापेयविकलकपिकुलेष्वाश्रमतरुषु H) लकलिलेष्वारामतरुषु ।

४ H, K, G °रक्षणाकलापजल्पाकजघनस्थला (स्थली-H)सु ।

५ K समासादितकुक्कुटेषु किरातगृहनिष्कुटेषु ।

६ K, G चरमाणवस्य ।

७ P, G काञ्चनसेतुरिव । H काञ्चनसेतुरिव कन्दर्पगमनस्य ।

K, G काञ्चनकेतुरिव कन्दर्परथस्य ।

पीताम्बरस्य, भिक्षुकीव तारानुरागरक्ता, रक्ताम्बरधारिणीव भगवती
सन्ध्या समदृश्यत ।

§ ३२) क्षणेन च क्षणदारागरचनाचतुरासु सन्ध्याशिष्यास्विव
वेश्यासु तुलाधारशून्यायां पण्यवीथ्यामिव दिवि, घनघनायमान-
दलपुटासु पुटकिनीषु, तिमिरप्रतिहस्तेष्विव तत इतः प्ररिभ्रमत्सु
कमलसरसि मधुकरेषु, विकलकुररीरूतच्छलेन रविविरहविधुरासु
विलपन्तीष्विव सरोजिनीषु, कमलिनीसन्ध्यारागरज्यमानसलिल-
स्थितासु पतिविनाशहृत्पीडया दहनप्रविष्टास्विव कमलिनीषु, गणक-
इव नक्षत्रसूचके प्रदोषसमये, हरकण्ठकाण्डकालिमसनाभि, दैत्यबल-
मिव प्रकटनारकं, भारतसमरमिव वर्धमानोलूककलकलं, धृष्टद्युम्न-
वीर्यमिव कुण्ठितद्रोणप्रभावं, नन्दनवनमिव संचरत्कौशिकं, कृष्ण-
वर्त्मवाखिलकाष्ठापहारकं, सगर्भमिव घनतरपाषाणकर्कशासु गिरि-
तटीषु, सचक्षुरिव सुप्तसिंहनयनच्छविच्छटाकपिलिकेषु सानुषु,
सजीवमिव तमोमणिभिः, संवर्धितमिवाग्निहोत्रधूमलेखाभिर्मांसलि-
तमिव कामिनीकेशपाशसंस्कारधूपपटलैः, उद्दीपितमिव घनतर-
लीनमधुकरपटलमेचकितपेचकिकपोलतलदानधाराशीकरैः, पुञ्जीकृत-
मिव विततमालतमालकाननच्छायासु, लीयमानमिव कज्जलरसश्याम-
भोगिभोगेषु, प्रावरणमिव रजनीपांसुलायाः, पलितौषधमिव वृद्धवार-
योषिताम्, अपत्यमिव रजन्याः, सुहृदिव कलिकालस्य, मित्रमिव दुर्जन-
हृदयानां, बौद्धसिद्धान्तमिव प्रत्यक्षद्रव्यमपह्नुवानं तिमिरमजृम्भत ।

१ B •स्वयंवरगृहीतपीताम्बरा । H, K स्वयंवरपरिगृहीतपीताम्बरा ।

२ After रक्ताम्बरधारिणीव, Hd K, and G add वारमुख्येव पल्लवानुरक्ता कामिनीव
कालेयाताम्रपयोधरा बभ्रूरिव कपिलतारका ।

३ A, B, H, K, G घनघटमान० ।

४ K •कूजित० ।

५ A, B, H omit कमलिनीसन्ध्याराग ... .. कमलिनीषु ।
K प्रतिफलितसन्ध्याराग० ।

६ K वर्धमानोलूकशकुनिकलकलम् ।

७ K, G कृष्णवर्त्मज्वलनमिव ।

८ H सुप्तसिंहनयनवीथितिच्छटाकपिलेषु । K, G सुप्तप्रयुद्धसिंहनयनच्छविच्छटाकपिलेषु ।

९ A in adscript कारक after संस्कार and H •संस्कारागुरुधूमपटलैः ।
K, G •धूपपटलैः ।

§ ३३) मुदितमिवातिमत्तमातङ्गमण्डलमनोहरगण्डमण्डले, फलित-
मिवातिसान्द्रबहलच्छदवितततमालकानेने, स्फुरितमिवातिकान्त-
कान्ताजनघनतरकेशसंहतौ, मलितमिवेन्द्रनीलमणिरदिमभिः, अति-
शयमांसलं तमोऽवटतटाटवीषु, साटोपमतिस्फुटपाटवोत्कटप्रकटवि-
शङ्कटैकविटपोत्कटविनटितषट्पदालिषु, घनतरघोरं, अतिघस्मरविष-
धरभोगभासुरं, मदभरमत्तदन्तिदन्तद्युतितर्जनजर्जरम् । ततो निशा-
करारम्भसमय इव संकुचत्कुवलयव्याजविरचिताञ्जलिपुटे नमति
तमितिमिरे, क्षणेन च सन्ध्याताण्डवडम्बरोच्छलितमहानटजटाजूट-
कूटकुटिलविवरवर्तिजहनुकन्यावारिधाराविन्दव इव विकीर्णाः, दुर्धर-
धरणिभारभुग्रीभीमदिङ्मातङ्गमण्डलामुक्तशीकरच्छटा इवातितताः,
अतिदवीयोभस्तलभ्रमणखिन्नदिनकरतुरंगविसरवान्तफेनस्तवका इव
[विस्तीर्णाः], गगनमहासरःकुमुदकाननसन्देहदायिनः, विश्वं गणयतो-
विधातुः शशिकैमठिनीखण्डेन तमोमपीश्यामेऽजिन इव वियति संसार-
स्यातिशून्यत्वाच्छून्यविन्दव इव वितताः, जगत्त्रयविजयनिर्गतस्य
कुसुमकेतो रतिकरतलविकीर्णलाजा इव, गुलिकास्त्रगुलिका इव पुष्प-
धनुषः, वियदम्बुराशिफेनस्तवका इव, रतिविरचिता गगनाङ्गणे आत-
र्पणपञ्चाङ्गुलय इव, व्योमलक्ष्मीहारमुक्तानिकरा इव, चन्द्रचिताचक्रा-
द्वात्पावेगव्यस्ताः कामकीकसखण्डा इव, तिमिरोद्गमधूमधूमलसन्ध्या-

- १ B, H, K, G कानेने ।
- २ H मिलितमिवे० । K, G उन्मीलितमिवे० ।
- ३ K, G ०द्युतितर्जनजर्जरितं दिवाकरोदयारम्भमिव संकुचत्कुवलयं असतां महत्त्वमिव तिर-
स्कृतसकलान्तरं निमीलनीलोत्पलव्याजरचिताञ्जलिपुटेन नमदिवागतं निशापतिं तिमिरमन्वा-
यत । अथ क्षणेनेव सन्ध्याताण्डव० ।
- ४ A नमति तनीयसि तिमिरे । B ताम्यति तमोतिमिरे । H नतमिति तमोतिमिरे । Ha,
Hb नमति नातितनीयसि तमोतिमिरे । Hg अवनमति तमोतिमिरे ।
- ५ K, G ०तुरङ्गमास्यविवरवान्तफेनस्तवका इव विस्तीर्णाः ।
- ६ H, K, G शशिकठिनीखण्डेन ।
- ७ K, G विलिखिताः ।
- ८ K, G रतिकरविकीर्णा इव लाजाञ्जलयः । A ०विकीर्णा लाजजाला इव ।
- ९ A इव विकीर्णाः । K, G इव वितताः ।
- १० Ha, Hd, Hg, K, G हरकोपानलदग्धकामचिताचक्रादिन्द्रोर्वास्यावेशविप्रकीर्णाः ।

मलाहितगगनमहास्थलीमहाकटाहभृज्यमानस्फुटितलाजानुकारास्तारा
व्यराजन्त । ताभिश्च श्वित्रीव वियदशोभत ।

§ ३४) ततो दीर्घोच्छ्वासरचनाकुशलं सश्लेषवहुघटनापटु सैत्कवि-
विरचनमिव, चक्रवाकमिथुनमतीवाखिद्यत । कमलिनीसञ्चरणलग्नम-
करन्दविन्दुलंघमधुकरमालाशबलगात्रं, कालपाशेनेव मूर्तरामशापेना-
कृष्यमाणं चक्रवाकमिथुनं विजघटे । रविविरहविधुरायाः कमलिन्या
हृदयमिव द्विधा पपाट चक्रवाकमिथुनम् । आगमिव्यतो हिमकरदयि-
तस्य पार्श्वे संचरन्ती कुमुदिन्या भ्रमरमाला दूतीवालक्ष्यत । तारका-
व्याजादस्तङ्गतस्य दिवाकरस्य शोकादिव ककुभो व्यरुदन् । भास्वतो
निजदयितस्य विरहादभिनवकिञ्जल्कराशिष्याजेन मुर्मुर् इव नलिनी-
कोशहृदये जज्वाल । रविरश्मिभस्मितनभोवनमषीराशिरिव, श्रुति-
वचनमिव क्षतदिगम्बरदर्शनं, कृष्णरूपमपि तिरस्कृतविश्वरूपभावं,
सद्योद्रावितराजतपट्टसमुद्रप्रवाह इव शार्वरमन्धकारमजृम्भत ।

§ ३५) क्षणेन च क्षणदाराजकन्याकन्दुक इव, कन्दर्पकनकदर्पण
इव, उदयगिरिबालमन्दारस्तवकाकृतिः, प्राचीललाटकुसुमचक्राकारः,
कुण्डलमिव नभश्चयः, दिव्यवधूप्रसाधिकाहस्तस्त्रालाक्तपट इव,
गङ्गनसौधकनककुम्भ इव, प्रस्थानकलश इव त्रिभुवनविजयनिर्गतस्य
मकरकेतोः, कन्दर्पकार्तस्वरतूणमुखचक्रकान्तितस्करः, प्राकृशैलशिख-
राग्रप्ररूढजवातरुकुसुमच्छविः, अच्छकुङ्कुमपिण्डपूर्णस्थित [पात्र] इव
निशाविलासिन्याः कुङ्कुमारुणश्वेत [स्तन] कलश इव चाखण्डला-
शयाः, उदयारुणमण्डलो रजनीपतिरभ्युदयमाससाद ।

१ Hb, Hc, Hf, Hh as also जगद्धर • भृज्यमानरविकरधान्यार्धस्फुटितलाजबीजानुकारा ।

२ A, B, H सत्कविवचनमिव । K, G सत्काव्यविरचनमिव ।

३ Hc, Hg, Hh. and K, G विन्दुसन्दोहलब्धमधुकरमुखरमधुकर० ।

४ B पिहितदिगम्बरदर्शनम् । H परिहृतदिगम्बरदर्शनम् । K, G क्षपितदिगम्बरदर्शनम् ।

५ K, G प्राचीललनाललामललाटतटघटितवन्धुकुसुमतिलकचक्राकारः ।

६ K, G दिग्बधु० ।

७ K, G शातकुम्भकुम्भ इव गगनसौधतलस्य प्रस्थानमङ्गलकलश इव ।

८ K, G कन्दर्पकार्तस्वरतूणमुखमिव । The words प्राकृशैल.....निशाविभासिन्याः are omitted.

९ A, B, H निशाविलासिन्याः ।

१० A कुङ्कुमारुणस्तनभर इवाखण्डलाशयाः । K, G कुङ्कुमारुणैकस्तनकलश इव आखण्डलाशयान्याः ।

§ ३६) ततः कामिनीहृदयसङ्क्रामित इव चेकोराङ्गनानेत्रपुटपाटित इव रक्तकुमुदकोशकीट इव क्षीणतां जगाम क्षणदाकृतो रागः ।

§ ३७) अनन्तरं शर्वरीव्रजाङ्गनानिष्ठयूतनवनीतस्वस्तिक इव, कुसुम-केतोर्मुखच्छायामुद्रितै इव, श्वेतातपत्रमिव मकरकेतोः, दन्तपालिचक्र इव वियन्महासेः, श्वेतचामर इव मदनमहाराजस्य, बालपुलिनमिव निशायमुनायाः, स्फटिकलिङ्गमिव गगनतापसस्य, अण्डमिव कालो-रगस्य, कम्बुरिव नभोमहार्णवस्य, चैत्यमिव मदनारिदग्धस्य मकर-केतोः, चिताचक्रमिव कलङ्काङ्गारशबलं सङ्कल्पजन्मनः, गगनगामि-पुण्डरीकमिव, अम्बरमहार्णवफेनपुञ्ज इव, पारदपिण्ड इव [काल-धातुवादिनः], राजतकलश इव दूर्वाप्रवालशबलः, कन्दर्परथचक्रचारुः, उदयाचलचूडामणिः, अम्बरमहाप्रासादपारावतः, ऐरावतकुम्भस्थल-मिव, भग्नशृङ्गपुराणगोमुण्ड इव, तारकाश्वेतगोधूमशालिनो नभःक्षेत्र-स्य, पाण्डुरराजतपात्रमिव सिद्धाङ्गनाहस्तस्त्वस्तो ग्रहपतिरुज्जगाम । यश्च पुण्डरीकं लोचनमधुकराणां, शयनीयसैकतं चित्तहंसानां, स्फटिक-व्यजनं विरहवह्नीनाम् ।

§ ३८) अत्रान्तरेऽभिसारिकासार्थप्रेषितानां प्रियतमान्प्रति द्वितीयां सप्रपञ्चा विकारभङ्गुराः प्रवादा बभूवुः । तथाहि । अवस्त्रीकृत-मात्मानं नाकलयसि तत्त्वतः । प्रस्तर इव क्रूरोऽसि । न चाकर्षकचुम्बक-

१ K, G चकाङ्गनानयनयुगलपीत इव रक्तकुमुदकोशालीढ इव ।

२ H, K, G ० विष्कृतनूतन ० ।

३ H ० मुद्रितमुकुर इव । K, G ० मुद्रित इव मुकुरः ।

४ K ० महासेः ।

५ K, adds स्फटिकमण्डलुरिव नभोव्रतितः ।

६ H कन्दर्परथचक्रचारुः अम्बरप्रासादस्य ।

K, G पुण्डरीकमिव गगनगामिगङ्गायाः, फेनसन्धय इव गगनमहार्णवस्य, पारदपिण्ड इव काल-धातुवादिनः, राजतकलश इव दूर्वाप्रवालशबलो मनोभवाभिषेकस्य, श्वेतचक्रमिव कन्दर्परथस्य, चूडामणिरिव उदयगिरिनागराजस्य, श्वेतपारावत इव अम्बरमहाप्रासादस्य, गगनसरिद्धौत-सिन्दूरं कुम्भस्थलमिवैरावतस्य, भग्नशृङ्गपुराणगोमुण्डखण्ड इव ताराश्वेतगोधूमशालिनो नभःक्षेत्रस्य, मलयपिण्डपाण्डुरराजतालवृन्तमिव सिद्धाङ्गनाहस्तविसस्तं ।

७ K adds “श्वेतशाणचक्रं मन्मथसायकानाम् ।” after विरहवह्नीनां ।

८ H तत्त्वतः । कान्त । K तत्त्वतः कान्त ।

द्रावकेष्वेकोऽप्यसि, भ्रामकोऽसि परं कितव । धमार्थान्यप्रयुक्तः
क्षेपेणिक इव मुधा वाहिततरवारिस्त्वमसि । सखेदमिव मनसा चिन्त-
यसि दुर्लभाम् । सत्त्वसारचरितो रिपुमण्डलाग्रतो निर्वृतिमुपेत्य
तिष्ठति । स खलु वीरः प्रतिपक्षस्य यः सम्प्रहारतः कुञ्जराश्रयति । धृतोरु-
करवालसञ्चयोऽपि परमकाण्ड एव पतन्महापदं विग्रहेण लभते । राज-
सेन रहितो राजसे न रहितो भ्रुवम् । विशारदा विशारदाभ्रविशदा
विशदात्मनीनमहिमानमहिमानरक्षणक्षमा क्षमातिलक ते वीरता
वीरता मनसि भूतता भूतता वचसि । साहसेन सा ह्रसेन कमला कम-
लालया जिता, सा त्वदर्पणा दर्पणाकारविमलाशया शयाञ्जनिर्जित-
किसलया सलयाङ्गुलिरिव विभ्रमेण विभ्रमेण गवाक्षशलाकाविवरं
प्रति विलोकयन्ती विलोकयन्ती विनाशापमनुभवति दुःखानि । जीव-
नायक जीवनाय क इह नाश्रयति सुभगम् । अन्यास्तावदासतां दासतां
पुरतोऽहमेव भजामि, मैत्र्यतो मैत्र्यतोऽस्तु । अञ्जसारतः सारतः कि-
मपि कन्दर्पकं दर्पकं न तनोषि विशेषतोऽशेषतः स्थितमेव मरणम् ।
शठधियां शोधन यशोधन प्रेमहार्यामहार्यां समोत्कटाक्षैः कटाक्षैरा-
विर्भूतदास्यास्तदास्याः परिजनाः । कमलाकृतिनारीणां कमलाकृति-
नारीणां भवता मुखं मलिनितम् । विश्वस्य विश्वस्य व्यवस्थां समासाद्य
समासाद्यमनेककालं सङ्गीतसङ्गी तनुषेऽतनुषेकमनङ्गपुष्पेषु पुष्पेषुरुजा
तरसा जातरसा मन्दाक्षमन्दा क्षणं भ्रमन्ती मुह्यति । कामधुराधरेण
कामधुराधरेण युक्ता रजोराजिविशेषकेण सविशेषकेण मुखेन्दुना तव
हृदि लग्ना अदिमाकरेण करेण स्वेदबिन्दुपयोधरेण पयोधरेण वक्षः-

१ P क्षपणक । T, H, K, G क्षेपणिक इव ।

२ K, G सत्त्वसारचित्तो यो ।

३ H धीरताधीरता । K धीरता धीरता ।

४ H •साहसेनकमला कमलापराजितापराजिता ।

५ A विलोकयन्ती लोकयन्त्रितविनाशा विनाशापमनुभवन्ती । H विभ्रमेण प्रतिगवाक्षशलाकाविवरं
विलोकयन्ती विलोकयन्ती त्वया विना साविना सायमनुभवन्ती दुःखानि ।

K •लोकयन्त्रितविनाशा । and explains लोकेन सखीजनेन यन्त्रितः प्रतिषिद्धः विनाशः
प्राणत्यागः यस्याः सा तादृशी ।

६ P विशेषतः शेषतः । K विशेषतः ।

७ H प्रेमहार्या महार्याशयोत्कटाक्षैः । ; Ha, Hb प्रेमहार्यामहार्यासमोत्कटाक्षैः । B, Hc, Hd,
Hf, Hh प्रेमहार्या समासमोत्कटाक्षैः । प्रेमहार्यामहार्या समासोत्कटाक्षैः ।

फलकाञ्चनेन जितानाविलकाञ्चनेन । कामदारुण मदारुणनेत्रा स्मरमयं
रमयन्तं त्वामदयं मदयन्ती परमकमितारं वाञ्छति हारिणा हारिणा
स्तनकुम्भेन हारिणाक्षिरुचिहारिणा चक्षुषा हारिणा । अनन्तरं
दुग्धार्णवप्रविष्टमिव, स्फटिकगृहप्रविष्टमिव श्वेतद्वीपनिवाससुखमनु-
भवदिव जगदामुमुदे ।

§ ३९) क्रमेण च विघटमानदलपुटकुमुदकाननकोशमकरन्दबिन्दु-
सेन्दोहदोहदमधुरकुलकलरुतमुखरितदिगन्ते, चन्द्रिकापानभरालस-
चकोरकामिनीभिरभिनन्दितागमने, सुरतभरविन्नपुलिनन्दसुन्दरीस्वेद-
जलकणिकापहारिणि प्रतिवाति सायन्तने तनीयसि निशानिःश्वास-
निभे नभस्वति कन्दर्पकेतुस्तमालिकामकरन्दसहायो वासवदत्ताजन-
कनगरीमयासीत् ।

§ ४०) अनन्तरं कटकैकदेशविरचितैकान्तनिहितमुक्तामकरन्दपद्म-
रागशकलेन वासवदत्तादर्शनार्थमास्थितेन देवतागणेनेव जातवलयेन
परिगतम्, अनिलोल्लासिताभिर्नभस्तरुमञ्जरीभिरिव तर्जयन्तीभिरिव
गगनपुरश्रियं पताकाभिरुपशोभमानं, पट्टाङ्गणप्रसृताभिः कर्पूरचन्दन-
कुङ्कुमैलाङ्गनोदकरसपरिमलवाहिनीभिर्वाहिनीभिस्तटस्फटिकपटसुख-
निषण्णनिद्रायमाणाज्ञातप्रासादपारावतालभिः प्रभ्रश्यत्तटविटपकु-
सुमस्तवकितसलिलाभिरनवरतमज्जदुन्मदयुवतिजनजघनास्फालनो-
च्छ्वसितशीकरनिकरस्नपितवेदिकाभिः, कर्पूरपूरविरचितपुलिनतल-
निषण्णनिनदानुमीयमानराजहंसीभिः, विकचनीलोत्पलकाननदर्शिता-
काण्डचक्रवाकतिमिरशङ्काभिः, युवतीभिरिव सुपयोधराभिः, सुग्रीव-
युद्धकलाभिरिव कीलालक्षपितकुम्भकर्णाभिः, सागरकूलभूमिभिरिव

१ K ० सन्दोहसान्द्रनिष्यन्दास्वादमुदितमधुर० ।

२ K वासवदत्तानगरमयासीत् ।

३ A in adscript and B, H, K ० अञ्जलिहशिखरेण सुधाधवलैकैकान्तरनिविष्टकनक-
मुक्तामरकतपद्मरागशकलेन वासवदत्तादर्शनार्थमुच्छ्रितदेवतागणेनेव शालवलयेन विरचितम् ।

This reading perhaps belongs to the time when the southern recension was attaining an independent existence.

४ K begins the paragraph अथ स प्रविश्य कटकैकदेशे विनिर्मितम् ।

५ H, K कनकशिलापट्टाङ्गणप्रसृताभिः ।

६ K कर्पूरकुङ्कुमचन्दनैलालवङ्गपरिमल० ।

सुन्दरीपादपरागशबलाभिः, नवनृपतिचित्तवृत्तिभिरिव कुल्यायमान-
करिणीभिः, शिखरगतमुक्ताजालव्याजेन युवतिजनदर्शनागतं तारा-
गणमुद्रहृद्भिः, काचकलशाकृतिमुद्रहन्तीभिः शिखिसंहतिभिरुद्भासितैः
प्रासादैरुपशोभितं, कैलागरुधूपपटलैर्दर्शिताकालजलदोनाहम्, कचिद्-
गम्भीरमुरजरवाहूतमन्दमन्दनर्तितनीलकण्ठं, सायंसमयमिव निपतित-
लोकलोचनं, जनकयज्ञस्थानमिव दारोत्सुकितरामं, मानुषमिवाभिन-
न्दितसुरतं^१, निधानमिव कौतुकस्थ, आवासमिव शृङ्गारस्थ, कुलगृह-
मिव विभ्रमस्थ, सङ्केतस्थानमिव सौन्दर्यस्थ, वासवदत्ताभवनं भवन-
न्दनप्रभावो ददर्श ।

§ ४१) द्रवसि द्रवसिन्धुतो निगलिते चपला चपलायते किमेषा ।
स्तवकस्तव कर्णतः पतितोऽयम् । सुँरेखे सुरया सुरयाचनोचितश्री-
स्त्वमसि । मेत्ता कलहे कलहेमदामकाश्चीदामकणितैः स्मरमिवाह-
यसि । मलये मलयेप्सितं दृशैवाधिगतासि । कलिके कलिकेतुमिमां
मुखरां मुञ्च मेखलां शृणुवः कलवल्लकीविरुतम् । मेखला मे खला न
भवति, त्वमेव त्वमेव मुखरतया मुखरतया च । त्रैपतेऽत्र पतेदिय-
मवन्तिसेनाकुसुमोपहारेमुग्धा तव कैतवकैरलं, लँवङ्गिके वेपथुरेवाशयं

१ A कुल्यायमानकरिणीभिरनेकाकाराभिरुपेतैः । B ०नेकाकारिभिर्वापीभिरुपशोभितं । H कुल्या-
यमानकरिणीभिरनेकतराभिरुपशोभितं । K, G कुल्यायमानकरिणीभिरनेकाभिर्नदीभिरुपशोभितं ।

२ A, H, K, and G add उपान्तनिलीनाभिः ।

३ B, H, K, G कचिदनवरतदह्यमानकृष्णागरुधूपपटले...जलदसंनाहम् ।

४ B, K, G ०रवाहूतसमदनीलकण्ठम् । H ०रवाहूतसानन्दनर्तितनीलकण्ठम् ।

५ H, K, G सायन्तनसमयमिव ।

६ K, G add अरण्यमिवानेकषालशोभितं ।

७ K, G आस्थानमिव ।

८ K, G सकलविभ्रमाणाम् ।

९ H द्रवसि द्रवसिद्धितो निगलिते । K भद्रे द्रवसि द्रवसिद्धेरगदिता ।

१० K मुकपोलरेखे ।

११ P मत्ता कलहे ।

१२ K, G मलयेप्सितं कुरु दृशैवाधिगतासि ।

१३ K, त्रपतेऽत्र पतेयमिति नागकुसुमोपहारेषु स्खलन्तीयम् ।

१४ P कालङ्गि । K तव कैतवकैरलम् । कलिलो निःश्वासैर्वेपथुरेवाशयं व्यनक्ति । वहतीव
हृतीरनङ्गलेखे तव वपुः स्मरसायकानाम् । तव च हारलता पिहितापि हि ताथते ।
उत्कलिके ततोत्कलिकावहुले वदने वद नेत्रपयोजकान्ते किमुपमानमिन्दुरप्यायाति ।

व्यनक्ति । वहतीव हतीरनङ्गलेखे स्मरसायकानाम् तव वपुरलसम् ।
 पिहिताऽपि हितायते । उत्कलिके तवोत्कलिका महोर्मिः । वदने वद
 नेत्रपेयकान्तौ किमुपमानमिन्दुरप्युपयाति । वसतीव सतीव्रते तव
 हृदये कोऽपि । शतधा शतधारसारा वाचस्तवानुभूताः । केरलि करका-
 करकालमेघखण्डतुलामयमुल्लसितोत्फुल्लमल्लिकामालभारी[तव याति]
 कुन्तलकलापः । कुन्तलिके पुरगोपुरगोचराः श्रूयन्ते गीतध्वनयः ।
 किमत्र कल्पयसि क्षणमीक्षणमीलनात् । अपि चटुलं चटुलम्पटं सखी-
 जनमायासयसि । मुरले स्तनता स्तनताडनेषु यत्सौख्यं लब्धं स्मरता
 स्मरतापनोदनं तदियं तेन वियुक्ता किं मुह्यसि । हतमोहतमो दयितः
 स्मरति स्म रतिप्रियं तव कौशलम् । नखराणां व्रणः स्मरजन्यां स्म
 रजन्यां कुरुते रुजं न ते । किं लोचनाभ्यां लोचनाभ्यां प्रीणिताखिल-
 जनेक्षणदेशः क्षणदेशः किं न पीयते । प्रियसखि मदनमालिनि
 मालिनि बिम्बाधरसङ्गलागेच्छया विरामं कुरु । मधुमदारुणमालवी-
 कपोलतलसमानोऽभ्रान्तसमानो रक्तमण्डलतया त्वया को विशेषः ।
 कुरङ्गिके कल्पय कुरङ्गशावकेभ्यः शष्पाङ्कुरम् । किशोरिके कारय
 किशोरकप्रत्यवेक्षाम् । तरलिके तरलय गुरुसान्द्रधूपपटलम् । कर्पूरिके
 पाण्डुरय कर्पूरधूलिभिः पयोधरभारम् । मातङ्गिके मानय मातङ्गिशिशु-
 याचनाम् । शशिलेखे लिख ललाटपट्टे शशिलेखाम् । केतकिके सङ्केतय
 केतकीमण्डपस्य दोहदम् । शकुनिके देहि क्रीडाशकुनिभ्य आहारम् ।
 मदनमञ्जरि मञ्जरय सभामण्डपकदलीगृहम् । शृङ्गारमञ्जरि सङ्कल्पय
 शृङ्गाररचनाम् । सञ्जीवनिके वितर जीवजीवकमिथुनाय मरिचपल्लवम् ।
 पल्लविके पल्लवय कर्पूरधूलिभिः कृत्रिमैकेतककाननम् । सहकारमञ्जरि

१ K, G कुन्तलिके कुन्तलालङ्कृते न च पुरगोपुरगोचराः श्रूयन्ते संगीतध्वनयः । किमत्र
 कल्पयसि...मायासयसि । मुरते मुरते स्तनता स्तनताडनेषु यत्सौख्यं...नोदनं तत्केन वियु
 क्तासि । किं मुह्यसि महतो महतो दयितः स्मरति स्म रतिप्रियं...कौशलम् । नवनिशानख
 राणां नखराणां व्रणः...कुरुते न रुजम् । तव...प्रीणिताखिल...

२ B, K मधुमदारुण...कपोलकोमलोलदलमण्डलतया लतया को विशेषस्तव ।
 H मधुमदारुणमालवीकपोलतलसमानो लसमानो ।

३ A, H, K G कृष्णागुरुधूपपटलम् ।

४ K मञ्जीरय लतामण्डपम् । कदलिके विदलय कदलीगृहम् ।

५ H, K, G केतकीकाननम् ।

सेञ्जनय सहकारसौरभं व्यजनवातेषु । मदनलेखे लेखय मदनलेखं
मलयानिलस्य । मकरिके देहि मृणालाङ्कुरं राजहंसशावकेभ्यः ।
विलासवति विलासय मयूरकिशोरकम् । तमालिके [परि]मलय मलयज-
रसेन भवनवाटम् । काञ्चनिके विकिर कस्तूरिद्रवं काञ्चनमण्डपि-
कायाम् । प्रवालिके सेचय घुसृणरसेन बालप्रवालकाननम् इत्यन्योन्य-
प्रणयपेशलाः प्रमदानामालापकथाः शृण्वन् कन्दर्पकेतुर्मकरन्देन समं
विस्मयमकरोन्मनसि “अहो भवनानामतिशायि सौन्दर्यम् । अहो
शृङ्गाररचनाकौशलम् । तथाहि तत्काललीलादलितमालवीदशनकान्ति-
कोमलकान्तदन्तघटितो मण्डपः । असावपि कर्पूरशलाकानिर्मितयन्त्र-
पञ्जरसंयतः क्रीडाशुक इत्यादि परिचिन्तयन् प्रविश्य व्याकरणेनैव
सरक्तपादेन, भारतेन सुपर्वणा, रामायणेनेव सुन्दरकाण्डचारुणा
जङ्घायुगलेन विराजमानां, छन्दोविचितेरिव भ्राजमानतनुमध्यां,
नक्षत्रविद्यामिव गगनीयहस्तश्रवणां, न्यायस्थितिमिवोद्योतकरत्नरूपां,
बौद्धसङ्गीतिमिवालङ्कारप्रसाधितां, उपनिषदमिव सानन्दात्मकमुद्योत-
यन्तीं, द्विजकुलस्थितिमिव चारुचरणां, विन्ध्यगिरिश्रियमिव सु-
नितम्बां, तारामिव गुरुकलत्रोपशोभितां, शतकोटिमूर्तिमिव मुष्टि-
ग्राह्यमध्यां, प्रियङ्गुश्यामासखीमिव प्रियदर्शनां, ब्रह्मदत्तमहिषीमिव
सोमप्रभां, दिग्गजकरेणुकामिवानुपमों, वेलाभिव तमालपत्रसाधितां,
अश्वतरकन्यामिव मदालसां वासवदत्तां ददर्श ।

§ ४२) अथ प्रीतिविस्फारितेन चक्षुषा पिबतः कन्दर्पकेतोर्जहार चेतनां

१. K संमार्जय श्रमोदकविन्दुसहकारसौरभव्यजनवातेन ।
२. A, B, H परिमलय । K लेपय ।
३. K, G अहोभुवनतिशायि सौन्दर्यम् । अहो शृङ्गारकलाकौशलम् ।
४. K, G omit तथाहि तत्काल...मण्डपः ।
५. K महाभारतेनेव ।
६. H K, छन्दोविचितिमिव ।
७. K न्यायविद्यामिव ।
८. P बौद्धस्थितिः । H बौद्धसङ्गीतिमिवालङ्कारभूषिताम् । K, G have न्यायविद्यामिवोद्योत-
करत्नरूपां, सत्कविकाव्यरचनामिवालङ्कारप्रसाधिताम् ।
९. K उपनिषदमिव सदानन्दां, रविप्रभामिव लोकमुद्योतयन्तीः ।
१०. H शतकोटिमिव । K शतकोटियष्टिमिव ।
११. K, G ०पमां, रेवामिव नर्मदाम् ।

मूर्च्छाविगः । तमपि पश्यन्ती वासवदत्ता मुमूर्च्छ । अथ मकरन्दसखी-
जनप्रयत्नलब्धसंज्ञौ तौ एकासनमलञ्चक्रतुः । ततो वासवदत्तायाः
प्राणभ्योऽपि गरीयसी सर्वविस्मम्भपात्रं कलावती नाम कन्दर्पकेतुमुवा-
च । आर्यपुत्र नायं विस्मम्भकथानामवसरः । अतो लघुतरमेवाभि-
धीयते । त्वत्कृते यानया वेदनानुभूता सा यदि नभः पत्रायते सागरो
लोलायते ब्रह्मा लिपिकरायते भुजगपतिर्वाक्कथकः तदा किमपि कथ-
मप्येकैकैर्युगसहस्रैरभिलिख्यते कथ्यते वा । त्वया च राज्यमुज्झितम् ।
किं बहूनात्मा सङ्कटे समारोपितः । एषास्मत्स्वामिदुहिता प्रभातायां
रजन्यां पित्रा यौवनातिक्रमदोषशङ्किना भयेन विद्याधरचक्रवर्तिनो
विजयकेतोः पुत्राय पुष्पकेतवे पाणिग्रहणाय दातव्या । अनयाप्या-
लोचितमद्य यदि तं जनमादाय नागच्छति तमालिका तदावश्यमेव
मया द्रुतवहे शयितव्यमिति । तदस्याः सुकृतवशेन महाभागः इमां
भूमिमनुप्राप्तः । अथ कन्दर्पकेतुः भीतभीतः सप्रणयमानन्दामृत-
सागरोद्दामतरङ्गलहरीभिराप्लुत इव वासवदत्तया सहामन्य मकरन्दं
वार्तान्वेषणाय तत्रैव नगरे नियुज्य भुजगेनेव सदागत्यभिमुखेन
मनोजवनाम्ना तुरगेण तया सह नगरान्निर्गतात् ।

§ ४३) क्रमेण च जाङ्गलकवलाभिलाषमिलितनिःशङ्कशङ्कुनिकुल-

- १ H सा यदि नभः पत्रायते सागरो...ब्रह्मायते लिपिकरो भुजगराजायते कथकस्तादा ।
K भुजगपतिर्वा कथकायते ।
- २ K सागरो मेलानन्दायते...र्वा कथकायते ।
- ३ K आत्मास्याः सङ्कटे ।
- ४ K अवश्यमेवाश्रयाशः आश्रयितव्यः ।
- ५ A, B and H read तदत्र यत्संप्रतं.....विरराम K, G सुकृतवशाच्च महाभागः
समागतः । तदत्र यत्संप्रणम् तत्र भवानेव प्रमाणमित्युक्त्वा विरराम ।
- ६ After सदागत्यभिमुखेन K, G read सरित्पतिनेव शुक्तिशोभितेन विन्ध्यविपिनेनेव श्रीवृक्ष-
लाञ्छितेन, हंसेनेव मानसगतिना अरण्येनेव गण्डशोभितेन वनस्पतिनेव स्कन्धशोभितेन
वज्रेणेवेन्द्रायुधेन ।
- ७ H ०जगाम ।
- ८ K, G ततः क्रमेण गव्युतिमात्रमध्वानं गत्वा नरजाङ्गल० ।
- ९ H, K, G ०कङ्ककुलसङ्कुलेन ।

सकुलेन अर्धदग्धचिताचक्रसिमिसिमायमानविकटकटतृष्णाचटुलकट-
पूतनोत्तालवेतालरवभीषणेन, शूलशिखरारोपितशङ्कितवर्णकर्णनासि-
काच्छेदरुधिरपटेलपतितभाङ्कारिभम्भरालीसम्भारभरितभूमिभागवी-
भत्सेन, कटाग्निदह्यमानपटुचटन्टकरोटिटङ्कारभैरवरवेण, शूलपाणि-
नेव कपालबलिभस्मशिवावह्निभूतिभुजगावरुद्धदेहेन, पुरुषातिशयेने-
वानेकमण्डलकृतसेवेन इमशानवाटेन गत्वा निमेषमात्रादिवानेकशत-
योजनं, प्रलयकालवेलामिव समुदितार्कसमूहां, नागराज्यस्थितिमिवा-
नन्तमूलां, सुधर्मांमिव स्वच्छन्दस्थितकौशिकां, सत्पुरुषसेवामिव श्री-
फलाढ्यां, भारतसमरभूमिमिव दूरप्रख्वाज्जुनां, पुलोमकुलस्थितिमिव-
सहस्रनेत्रोचितेन्द्राणिकां, शूरपालचित्तवृत्तिमिव कैलितगणिकारिकां,
सज्जनसम्पदमिव विकसिताशोकसरलपुष्पागां, शिशुजनलीलामिव
कृतधात्रीधृतिं, कचिद्राघवचित्तवृत्तिमिव वैदेहीमयीं, कचित्क्षीरसमुद्र-
मथनवेलामिवोज्जृम्भमाणामृतां, कचिन्नारायणशक्तिमिव स्वच्छन्दा-
पराजितां, कचिद्राज्यमिसरस्वतीमिव दर्शितेश्वाकुवंशां, लङ्कामिव
बहुपलाशशोभितां, धार्तराष्ट्रसेनामिवाज्जुनशरनिकरपरिवारितां,
नारायणमूर्तिमिव बहुरूपां, सुग्रीवसेनामिव पनसचन्दननलकुमुद-
सेवितां, कचिद् विधवामिव सिन्दूरतिलकभूषितां प्रवालाभरणां च,
कचित्कुरुसेनामिवोलूकद्रोणशकुनिसनाथां धार्तराष्ट्रान्वितां च, अग्लान-
जातिविभूषितामपि विरुद्धवंशां, दर्शिताभयामपि भीषणां, सततहित-

१ K ० रुधिरपटलपतनटङ्कारिकरोटिकर्परकरालकौणपटुतुमुलेन । भम्भरालीकेलिसंभारभरित-
भूमिभागवीभत्सेन ।

२ Hd K, G, add after भैरवरवेण, ' विवृतोत्तासुखीमुखोज्ज्वलज्ज्वलनज्वालाजटिलेन,
आन्त्रतन्तुप्रोतकपालकलितकुचप्रालम्बडामरडाकिनीगणकृतकुणपविभागकोलाहलेन, आर्द्रसिरा-
रचितविवाहमङ्गलप्रतिसरपिशाचमिथुनप्रदक्षिणीक्रियमाणचितानलेन । [मण्डलकृतसेवेन] दण्ड-
कारण्येनेव कवन्धाधिष्ठितेन चक्रवर्तिनेव अनेकनरेन्द्रपरिवृतेन ।

३ K शतयोजनमध्वानं गत्वा पुनरपि ।

४ H शूलपालचित्तवृत्तिः ।

५ K दर्शितगणिकारिकाम् । H फलितगणिकारिकाम् ।

६ H कुरुसेनामिव ।

७ विरुद्धवंशं is accepted by P as also by all the mss. of Hall except
Hd., जगद्धर and नरसिंह । Against this Hall accepts अकुलीनवंशम् ।
K and G have अकुलीनवंशम् ।

पथ्यामपि प्रवृद्धकुलमां, षट्पदव्याप्तमपि द्विपदानाकुलां, द्विजकुल-
भूषितामप्यकुलीनवंशां विन्ध्यादवीं विवेश । अत्रान्तरे भगवत्यपि
निशा तयोर्निद्रामादाय जगाम ।

§ ४३) क्रमेण कालकैवर्तकेन तमिस्रानायं प्रक्षिप्य गगनमहासरसि
सजीवशकरनिकर इवापह्रियमाणे तारागणे, रक्तांशुके विषमप्ररुढ-
विसलताशरयन्त्रानुगतशतपत्रपुस्तकसनाथे मकरन्दबिन्दुसन्दोहनि-
र्भरपानमत्तमधुकरमन्द्रमुक्तस्वनैः स्रवणमिव पठति विकचे कमलाकरे,
भिक्षुकृषीवलेनेव कालेन तिमिरबीजेष्विव मधुकरेषु मधुरसकर्दमित-
केसरपङ्केषु घनघटमानदलपुटेषु, रजोमुर्मुसरसनाथमधुकरपटलानु-
गतोदण्डपुण्डरीकव्याजाद्भूमिव भगवते किरणमालिने प्रयच्छन्त्यां
कमलिन्यां, रजनीवधूकरद्वयोच्छलितपतन्मुसलाहतिक्षतान्तर उलूखल
इव चन्द्रे, कण्डनविकीर्णेषु तण्डुलेष्विव तारागणेष्वन्मीलत्सु, सन्ध्या-
ताम्रमुखेन वासरवानरेण नभस्तरुमारोहता, शाखाभ्य इव कम्पि-
ताभ्यो दिग्भ्यो विकचप्रसून इव तारागणे इन्दुमण्डलफले च पतति,
तारातण्डुलशयलं नभोऽङ्गणं स्फुरदरुणतरुणवृद्धाचारुवदने वासरकृक-
वाकौ चरितुमवतरति, मत्सङ्गतिप्रसिद्धो वारुणीसमागमाद् द्विजपति-
रेष पतिष्यतीति हसन्त्यामिवाखण्डैलककुभि, कैराघातनिहतान्धकार-

१ B षट्पदव्याकुलामपि द्विपदाकुलां ।

२ Hall reads अनन्तरं तयोर्निद्रामादाय जगाम रजनी । before the words क्रमेण...
K has अत्रान्तरे तयोर्निद्रामादाय निशा जगाम । at the end of the previous
paragraph.

३ H, K, G स्वधर्ममिव पठति विकचकमलाकरभिक्षौ कृषीवलेनेव कालेन तिमिरबीजनिकरेष्विव
मधुकरेषु मधुरसकर्दमितपरागपङ्केषु घनघटमानदलपुटेषु । K, G •कुमुदाकरक्षेत्रेषूप्यमानेषु ।
but H घनघटमानदलेषु भ्रमरेषु व्याजात्पङ्कजेषूप्यमानेषु ।

४ K, G कमलिनीतापस्यां ।

५ H, K, G •पतत्रमातमुसलाहति• । but A •करद्वयाकुलितपतदंशुकसंहति• ।

६ K, G विकचप्रसूननिकरे इव ।

७ H चन्द्रमण्डलफले च । K, G •फले इवेन्दुमण्डले च ।

८ H, K, G तारागणशालितण्डुलशयलं ।

९ K, G मत्सङ्गमादतिप्रवृद्धो वारुणीसङ्गमात् । H मत्सङ्गतिप्रवृद्धो ।

१० K आखण्डलाशायाम् ।

११ H, K, G अरुणकेसरिकराघातनिहता• ।

करीन्द्ररुधिरधाराभिरिवोदयगिरिशिखरनिर्झरधौतधातुरागैरिव, त्वङ्क-
 तुरङ्गखरखुरपुटपाटितपद्मरागच्छायाभिरिव, केसरिकरतलाहतमस्त-
 मातङ्गोत्तमाङ्गसङ्गलदस्त्रसारणीभिरिव, त्रिभुवनकार्यसम्पादनप्रभावा-
 नुरागरसैरिव रक्तमण्डले, ताराकुमुदवनग्रहणाय प्रसारितहस्त इव
 कुङ्कुमरागारुणे, प्राचीविलासिन्याः पूर्वाचलभोगीन्द्रफेणार्पणे, गगनेन्द्र-
 नीलकनककिसलये, नभोनगरप्राचीकाञ्चनदीनारचक्रकुम्भे, प्राचील-
 लाटतटकुङ्कुमार्द्रबिन्दौ, सन्ध्यावाललतैककुसुमे, मञ्जिष्ठारुणपट्सूत्र-
 सदृशे, सन्ध्यारुणगुम्फिते, प्राचीकाञ्चनदीनारचक्र इव वासरविद्याधर-
 सिद्धगुलिके, धातुरागारुणदिग्गजपादतलानुकारिणि विभावरीतिमिर-
 तस्करे भगवति भास्करे समुदयमारोहति, मञ्जिष्ठाचामर इव दिग्गजेषु,
 महाभारतसमररुधिराद्धार इव कुरुक्षेत्रेषु, शैक्रधनुःकान्तिलेप इव
 जलदच्छेदेषु, काषायपट इव शौक्याश्रममठिकासु, कौसुम्भराग इव
 ध्वजपटपल्लवेषु, फलपाक इव कर्कन्धुषु, कुङ्कुमच्छटारस इव व्योम-
 सौधाङ्गणस्य, सञ्चरदरुणयवनिकापट इव कौलस्य, बालप्रवालभङ्गारुणे
 प्रसरत्यातपे, क्षणेन च चैक्रवाकचक्रवालहृदयशोकसन्तापहरणादिव,

- १ A, B omit धौत and read धातुधाराभिरिव । H, K, G धौतधातुधाराभिरिव ।
- २ K, G उदयाचलकूटकोटिप्ररुडजपाकुसुमकान्तिभिरिव पूर्वगिरिकेसरि ।
- ३ K ०विगलदस्त्रम्भारा । but B ०गलदसिधाराभारसरणीभिरिव ।
- ४ K कुङ्कुमारुगः किरणैः । कनकदर्पण इव प्राचीविलासिन्याः ।
- ५ H ०फणोपले । K ०फणामणौ ।
- ६ H नभोनगरप्राचीरकनककुम्भे । K नभोनगरप्राग्द्वारकनकपूर्णकुम्भे । H, K तप्तलोह-
 कुम्भाकारे ।
- ७ H प्राचीललाटतटकुसुम्भाम्बुबिन्दौ ।
- ८ K प्राचीकुमारीललाटतटघटितकुङ्कुमतिलकबिन्दौ ।
- ९ H सन्ध्याारुणगुणगुम्फिते प्राचीकाञ्चनदीनारचक्र इव ।
 K सन्ध्यारुणसूत्रग्रथितप्राचीवधूकाञ्चनदीनारचक्र इव ।
- १० K reads before धातुरागा० — “ कुमार इव संहततारके, पद्मनाभ इवोलसितपद्मे,
 अध्वग इव छायाप्रिये शक्र इव गोपतौ उदयगिरिधातुरागारुण ।
- ११ H सुरराजशरासनकान्तिलेप इव । K सुरधनुःकान्तिलेप इव ।
- १२ K शाकयाश्रमशाखिशालासु ।
- १३ H, कालनर्तकस्य । K, G कालनटस्य ।
- १४ H, K, G चाटुचटुलचक्रवाकहृदय.....दहनसमर्पिततेजःप्रवेशादिव ।

दहनसमनुप्रवेशादिव, दिननाथकान्तोपलसङ्गमादिव, उत्तिष्ठमानमुष्ण-
मुष्णरश्मेराश्रयति रश्मिसञ्चये कन्दर्पकेतुः सर्वरात्रजागरपरवश
आहारशून्यशरीरतया निश्चेतनः, अनेकयोजनशतभ्रमणखिन्नः, वास-
वदत्तयाप्येवंविधया सह लतागृहे मन्दमारुतान्दोलितकुसुमपरिमल-
लुब्धमुखरपरिभ्रमद्भ्रमरझङ्कारमनोहरे तत्कालसुलभया निद्रया
गृहीतो निष्पन्दकरणग्रामः सुष्वाप ।

§ ४४) ततो वणिजीव प्रसारिताम्बरे महादावानल इव सकलकाष्ठा-
दीपिनि पतङ्गमण्डले मन्ध्यन्दिनमारूढे कन्दर्पकेतुः प्रियया विना लता-
गृहमवलोक्योत्थाय तत इतो दत्तदृष्टिः क्षणं विटपेषु, क्षणं तरुशिखरेषु,
क्षणमन्धकूपेषु, क्षणं शुष्कपत्रराशिषु, क्षणमाकाशे, क्षणं दिक्षु, क्षणं
विदिक्षु भ्रमन्नवरतदह्यमानहृदयो विललाप ।

§ ४५) हा प्रिये वासवदत्ते देहि मे दर्शनम् । किं परिहासेनान्तर्हि-
तासि । त्वत्कृते मया यानि दुःखान्यनुभूतानि तेषां त्वमेव प्रमाणम् ।
प्रियसखे मकरन्द पश्य मे दैवदुर्विलसितम् । किं मया न कृतमवदातं
कर्म । दुर्विपाका नियतिः । दुरतिक्रमा दुःकालगतिः । अहो ग्रहाणा-
मतिकटु कटाक्षपातनम् । अहो विसदृशफलता गुरुजनाशिषाम् । अहो
दुःस्वप्नानां दुर्निमित्तानाञ्च फलितम् । सर्वथा न कश्चिदगोचरो भवि-
तव्यतानाम् । किं न सम्यगागमिता विद्याः । किं यथावन्नाराधिता
गुरवः । किं नोपासिता बह्वयः । किं नाभ्यर्चिता देवताः । किमधि-
क्षिताः भूमिदेवताः । किमप्रदक्षिणीकृताः सुरभयः । किं न कृतः
शरणेच्छुरभय इति बहुविधं विलपन्दक्षिणेन काननं निर्गत्य नव्य-
नलनलदनलिनीनिचुलपिचुलं विडुदबहुलेन, प्रचुरचिरिबिल्वबिल्वोदज-
कुटजरुद्धोपकण्ठेन, सोत्कण्ठभृङ्गराजरसितसुन्दरसुन्दरीवनेन, वितत-

१ H प्रियया विनाकृतं लतागृहं ।; also K कल्पवृक्ष इव सर्वाशाप्रसाधके पतङ्गमण्डले मन्ध्यं
नभस्थलमारूढे कन्दर्पकेतुः प्रबुद्धः प्रियया विनाकृतं लतागृहं ।

२ B तरुगृहेषु । K क्षणमधःकूपेषु क्षणमूर्ध्वं तरुशिखरेषु ।

३ K कृतं परिहासेन । अन्तर्हितासि ।

४ K, G इति बहुविधं विलपन् मरणेच्छुः ।

५ H ० पिचुलविडुलबहुलेन । K ० पिचुलवञ्जुलसरलविडुलबहुलचिरिबिल्वबिल्वबहुलेन । प्रचुर-
विरचितविविधोदजकुटजरुद्धोपकण्ठेन ।

वेत्रव्रततिव्रातावरणतरुणवरुणतरुस्कन्धसमुन्नद्धभृङ्गगोलकेन, गोला-
ङ्गुलभग्नगलन्मधुपटलरसासारसिक्ततरुलेन, तालहिन्तालपूगपुष्पाग-
नागकेसरधनेन, धनसारमल्लिकाकेतककोविदारमन्दारबीजपूरकजम्बीर-
जम्बूगुल्मगहनेन, प्रत्यूहदात्यूहव्यूहकुहरितभरितनदीनलनिकुञ्जेन,
पुञ्जिताकुण्ठकण्ठकलकण्ठाध्यासितोद्दामसहकारपल्लवेन, चपलकुलाय-
कुक्कुटकुटुम्बसंवाहितोत्कटविकटेन, कोरकनिकुरुम्बरोमाश्रितकुरव-
कराजिना, रक्ताशोकपल्लवलावण्यविलिप्यमानदशदिशा, प्रविकसित-
केसररजोविसरवर्धमानवासरधूसरिमभारेण, परागपिञ्जरमञ्जरीयुज्य-
मानमधुपमञ्जुशिञ्जितजनितजनमुदा, मदजलमेचकितमुचुकुन्दस्कन्ध-
काण्डमथ्यमाननिःशङ्करिकरटकण्डूतिना, कतिपयदिवसप्रसूतकुक्कुटी-
कृतकुटजकोटरेण, चटकसञ्चार्यमाणचतुरवाचाटचाटकैरक्रियमाण-
चाटुना, सहचरीचारणचञ्चुरेचकोरचुञ्चुना, शैलेयसुकुमारशिलातल-
सुखशयितशशिशिशुना, शैफालिकाशिफाविवरविस्रब्धवर्तमान-
गौधेरराशिना, निरातङ्गरङ्गुणा, निराकुलनकुलकेलिना, कलकोकिल-
कुलकवलितसहकारकलिकोट्रमेन, सहकारारामरोमन्यायमानचमर-
यूथेन, श्रवणहारिसनीडगिरिनितम्बनिर्झरनिनादनिद्वानन्दमन्दाय-
मानकरिकुलकर्णतालदुन्दुभिना, समासन्नकिन्नरीगीतरवरममाण-

१ H, K, G भृङ्गरोलेन ।

२ Hd नारिकेलकरकेलिराजतालीतालकृतमालतमाललवलीपूग । K प्रत्यूहदारिकेलकङ्किलिराज-
तालीतालतमाल.....धनेन ।

३ After गहनेन. K, G read further — पवनसंवाहितानेकपनसविट्रपिविट्रेन ।

४ A, B, H, K, G अप्रत्यूह ।

५ K, G चपलकुलायकुक्कुटकुटुम्बाधुषितोत्कटानेकविकटेन ।

६ H प्रविकसितकेसररजोविसरधूसरिमभारेण ।

K प्रविकसितकेसरकुसुमकेसररजोविसरधूसरितपरिसरेण ।

७ K परागपुञ्जपिञ्जरसिन्दुवारमञ्जरीज्यमानमधुकरमञ्जुशिञ्जितजनितमुदा, लवङ्गचम्पकमधूकत-
माललोघ्रकर्णिकारकदम्बकदम्बकेन ।

८ H •सुहृत्मानमधुकर• ।

९ H •स्कन्धकाण्डकथ्यमान• । K मदजलमेचकितगण्डकाधुमुचुकुन्दकाण्डकथ्यमान• ।

१० H कुक्कुटीकुटीरीकृत• ।

११ H •चारणचुञ्चुचतुरचकोरचुञ्चुना ।

रुहिसरेण, क्षतहरितहरिद्राद्रवरज्यमानवराहपोतपोत्रपालिना, गुञ्जा-
पुञ्जगुञ्जजाहकजातेन, दंशनकुपितकपिपोतपुटकपाटितपाटलकीटपुट-
सङ्कटेन, कुलिशशिखरखरनखरप्रचयप्रचण्डचपेटपादितमत्तमातङ्ग-
रक्तच्छटाच्छुरितचारुकेसरभासुरकेसरिकदम्बकेन महासागरकच्छ-
प्राप्तेन कतिपयदूरं गत्वा, अतिचपलवीचिप्रचयतया ताण्डवोदण्डदो-
षण्डखण्डपरशुविडम्बनापण्डितं, चारुणीविजयपताकाभिरिव शेष-
कुलनिर्मोकमञ्जरीभिरिव शशाङ्कपरिशेषपरमाणुसन्ततिभिरिव फेन-
राजिभिरुपान्तरामणीयकं, अपरमिव गगनं अवनीतलमवतीर्णं
अच्छार्णवच्छलादुच्छलच्छीकरकणनिकरनिभेन नभश्चरान्मुक्ताफलै-
रिव विलोभयन्तं, अभयाभ्यर्थनागतानेकपक्षक्षितिधरभरितकुक्षि-
भागं, सेंगरसुतखातकं, उत्खातपारिजातं, अभिजातमणिरत्नाकरं,
करिमकरकुलसङ्कुलं, शैकुलकवलाभिलाषि, सञ्चरन्नक्रचक्रं, अस्तमित-
तिमिङ्गिलकुलकन्दलीवल्यावलीविलुलितलवलीलवङ्गमातुलङ्गगुल्मं,
ऊर्मिमारुतमर्मरिततरलतरोत्तालतालीतरलतरलितजलमानुषमिथुन-
मृदिततलपुलिनबालशैवालं, प्रवालाङ्कुरकोटिपाटितमुखखिवशङ्खनख-
खरनखरशिलालिखिततटलेखं, खगेश्वरगोत्रपत्ररथपटलकलिलसलिलं,
अव्याप्यनिर्मुक्तमन्दरमथनसंस्कारमिवावर्तभ्रान्तिभिः, सापसारमिव
फेनैः, समुरामोदमिव वेलावकुलगन्धैः, सरोषमिव गर्जितैः,

१ A, K, G, कुहरित० ।

२ A, K, G गुञ्जाकुञ्जपुञ्जितजाहकजातेन ।

३ H दंशनकुपित० । K, G दंशदशन० ।

४ H ० कपिपोतनखकोटिपाटितपाटलकीटपुटसङ्कटेन ।

K ० पेटकनखकोटिपाटितपाटलीपुटकीटसङ्कटेन ।

५ H, K, G मातङ्गकुम्भस्थल० ।

६ H, K, G कच्छोपान्तेन ।

७ K ० प्रचयप्रवृत्तप्रपातया ।

८ K ० मञ्जरीभिरिव सुवासहचरीभिरिव ज्योत्स्नासहोदरीभिरिव ।

९ H, K, G ० सन्ततिभिरिव लक्ष्मीलीलातर्पणधाराभिरिव जलदेवताचन्दनविच्छित्तिभिरिव ।

१० K सगरसुतविसरसमुत्खातं, वडवामुखवारिजातं, सुरपशुपात्तपारिजातं ।

११ K, G शङ्कुनिकुला० ।

१२ A ० नखनखरशिखारलिततटलेखं । B ० शिखालिखिततटलेखम् ।

१३ K, G सितफेनसन्धैः । A, K, G समुरायन्धमिव ।

सखेदमिव 'निःश्वसितैः, सभ्रुकुटीबन्धमिव तरङ्गैः, आलानस्तम्भमिव रामसेतुना, कुम्भीनसीकुक्षिमिव लवणोत्पत्तिस्थानं, व्याकरणमिव चित्ततल्लीनदीकृत्यबहुलं, राजकुलमिव दृश्यमानमहापात्रं, हस्तिबन्धमिव वारिगतानेकनागमुच्यमानशूङ्कारं, विश्वामित्रपुत्रवर्गमिवाम्भोजचारुमत्स्योपशोभितं, सत्पुरुषमिव गोत्राश्रयं, साधुमिवाच्युतस्थितिरमणीयं, सुवृषमिव सज्जनकमकरं, कृतमन्युमिव करतोयाप्लुतमुखं, विरहिणमिव चन्दनोदकसिक्तं, विलासिनमिव नर्मदावगतं, उद्धृतकालकूटमपि प्रकटितविशराशिं, अतिवृद्धमपि सुन्दरीपरिगतकण्ठं, सुरोत्पत्तिस्थानमप्यसुराधिष्ठानं जलनिधिमपश्यत् ।

§ ४६) अचिन्तयचाहो मे कृतापकारेणापि विधिनोपकृतिरेव कृता यदयं लोचनगोचरतां नीतः समुद्रः । तदत्र देहमुत्सृज्य प्रियाविरहाग्निं निर्वापयामि । यद्यप्यनातुरस्यात्मज्यागो न विहितः तथापि कार्यः । न खलु सर्वः सर्वं कार्यमकार्यं वा करोति । असारे संसारे केन किं नाम न कृतम् । तथाहि । गुरुदारहरणं द्विजराजोऽकरोत् । पुरुरवा ब्राह्मणधनतृष्णया चिननाश । नहुषः परकलत्रदोहदी मंहाभुजग आसीत् । धैयातिराहितपाणिग्रहणः पपात । सुद्युम्नः स्त्रीमय इवाभवत् । सोमस्य प्रख्याता जन्तुवधनिर्घृणता । पुरुकुत्सः कुत्सित इवासीत् । कुवलयाश्वो नैश्वतरकन्यामपि परिजहार । नृगः कृकलासतामगमत् । नलं कलिरभिभूतवान् । संवरणो मित्रदुहितरि विह्व-

१ K, G नागनिःश्वासैः ।

२ H सभ्रुकुटीभङ्गुरमिव । K, G सभ्रुभङ्गमिव तरङ्गैः ।

३ K omits वितत ।

४ H °फूङ्कारम् ।

५ K, G °नर्मदानुगतं, राशिमिव समीनकुलीरं, शृङ्गारिणमिव अनेकमुक्तालङ्कृतमुद्धृतम् ।

६ A, B, K, G तदत्र देहं त्यजामि ।

७ K, G न खलु सर्वः सर्वं कार्यमेव करोत्यसारे संसारे । केन किं नाम न कृतम् ।

८ H °ग्रहणं ।

९ K भुजङ्गतामयासीत् ।

१० B °राहितब्राह्मणी° । K ययातिः कृतब्राह्मणीपाणिग्रहणः । G (कृतपुरोहितसुतापाणिग्रहणः) ।

११ H, K सोमकस्य° । but Ha, Hb, Hg यमस्य ।

१२ H अश्वतरकन्यामपि जहार । K, G° जगाम ।

१३ H संवरणो । शम्बरौ acc. to Ha, Hb, Hc, Hd, He, Hf, Hg, Hh.

तामगात् । दशरथ इष्टरामोन्मादेन मृत्युमवाप । कार्तवीर्यो गोब्राह्मण-
पीडया पञ्चत्वमयासीत् । मनुः सुवर्णव्यसनी ननाश । शन्तनुरति-
व्यसनाद्विपिने विललाप । युधिष्ठिरः समरशिरसि सत्यमुत्ससर्ज ।
नास्त्यकलङ्कः कोऽपि प्रायः । 'देहत्यागे न कलङ्की भवामीति विचिन्त्य
कुररखरनखरशिखरखण्डितपृथुलपृथुरोमां विलं, अविरलशकुलशल्क-
सङ्कुलजलनकुलकुलोच्चारं, क्रोष्टुकुलोच्छिष्टविकटकटकर्परपरम्परा-
परिगतप्रान्तं, अतितरलतरजलयलुलितचटुलशफरकुलकवलनकृतं,
अतिनिभृतवकशकुनिनिवहधवलितपरिसरं, अतिचपलजलकपिकुल-
विहरणलुलितसलिलकैणनिकरजडितपरिमलितशिशिरितं, अनुदिवस-
निपतदतितरुणवनमहिषंशृङ्गशिखरलिखितविषमतदं, अनवरतचरद-
सितमुखचरणविहगनिवहमधुरनिनदमुखरितं, अहिमकरकिरणरुचि-
जलमनुजशयनमृदितजलधरणीतलं, अतिबहलमदजलशबलकरटतट-
करिवरशतनिपतितमधुकरनिकरमधुरविस्तरतकरं, अतिजवनपवन-
विधुतजलविनटननिपतितमणिगणपरिगतपरिसरं, जलनिधिभुजग-
निर्मुक्तनिर्मोकपट्टमिव, दर्पणमिव वसुन्धरायाः, स्फटिककुट्टिममिव
वरुणस्य पुलिनतलमाससाद ।

§ ४७) ततः कृतस्नानादिर्जलमवतरितुमारेभे शरीरत्यागाय ।

§ ४८) अथ सानुग्रहेषु ग्राहेषु, निर्मत्सरेषु मत्स्येषु, अश्विद्रेषु क्षुद्रेषु,
वत्सलेषु कच्छपेषु, अक्रूरेषु नक्रेषु, अभयङ्क्रेषु मकरेषु, अमारेषु
शिशुमारेषु, आकाशात्सरस्वती समुदचरत् । आर्य कन्दर्पकेतो पुनरपि
तव प्रियया सङ्गमो भविष्यतीत्यचिरेण । तद्विरम मरणव्यवसाया-

१ H, K, G तदहमपि देहमुत्स्रजामि ।

२ A अविरतशकुलशल्कसङ्कुलजलनकुल० । B ०सङ्कुलजलनकुलोच्चारं । H पृथुरोमाविल...
शल्कजलनकुलोच्चारं । K, G पृथुरोमशल्कसङ्कुलं सङ्कुलितजलनकुलकुलोच्चारशारम् ।

३ H, K क्रोष्टुकुलोच्छिष्ट० ।

४ K ०कणनिकरपरिमलनशिशिरिततमालतलम् ।

५ A, B, H, K, G ०महिषगवलशिखर० ।

६ H ०जलधिजलपटलविनटननिपतित० । K, G ०जलविषटननिपतित० ।

७ H विपुलं पुलिनजलमाससाद । A विपुलं पुलिनतल० । K, G वरुणस्य कमलवनमिव सपद्म-
रागं वनप्रदेशमिव सविद्रुमलतं कातरमिव सदरम् विष्णुमिवानेकमुक्तोपेतं पुलिनतलमाससाद ।

८ K, G अनिच्छेषु कच्छपेषु अक्रूरेषु नक्रेषु ।

दिति । तदुपश्रुत्य मरणारम्भाद्विरराम । पुनः प्रियया समागमाशया
संस्थितिहेतुभूतमशनं चिकीर्षुः कच्छोपान्तमुवं जगाम । तत्र तत इतः
परिभ्रमन् फलमूलादिना वने वर्तयन्कालं निनाय ।

§ ४९) एकदा तु कतिपयमासापगमे काकलीगायन इव समृद्धनिम्न-
गानदः, सन्ध्यासमय इव नर्तितनीलकण्ठः, कुमारमयूर इव समूढश-
रजन्मा, महातपस्वीव प्रशमितरजःप्रसरः, तापस इव धृतजलदकरकः,
प्रलयकाल इव दर्शितानेकतरणिविभ्रमः, निरुपद्रवकाननोद्देश इव
घनोत्सुकितसारङ्गः, रेवतीकरपल्लव इव हल्लिधृतकरः आजगाम
वर्षासमयः ।

§ ५०) *निभिन्नमेघनीलोत्पलकानने क्रीडासरसीव नभसि सरस्य
रत्ननौकेव, कुलटलक्ष्मीमातङ्गकन्यानर्तनचलरज्जुरिव, नभःसौध-
तोरणमालिकेव, प्रवसता निदाघेन दिवःपयोधरे स्मरणाय क्षेता नख-
पदावलिरिव, गंगनलक्ष्मीरत्नरशनामालेव, नभोमन्दारकुसुममञ्जरीव,
रतिनखमार्जनरत्नशलाकेव, रत्नशुक्तिरिव कुसुमकेतोरिन्द्रधनुर्लता
रराज ।

§ ५१) अतिवेगनिपीतजलधिशङ्खमालमिव बलाकाच्छलादुद्गमन्नि-
वाद्यश्यत जलधरनिकरः । आपीतहरितैः कृष्णासु केदारिकाकोष्ठिकासु
संमुत्फलद्भिर्जातुशबलैरिव ददुरैर्विद्युता समं चिक्रीड वर्षाकालः ।

१ H शरीरस्थितिहेतुमाहारः । K शरीरस्थितिहेतुमशनं ।

२ K कच्छोपान्तवर्तनं ।

३ H कियन्तं कालं । K कालमनेकं निनाय ।

४ H सन्नद्धनिम्नगानदः ।

५ K समारूढशरजन्मा ।

६ A हल्लिधृतकरः । H, K हल्लिधृतकरः । Hc adds रावण इव समेषनादो विन्ध्यगिरिरिव
सघनः । K adds लङ्केश्वर इव समेषनादो विन्ध्य इव घनश्यामः ।

७ K विभिन्न...कानननीले...कनकरत्ननौकेव ।

८ H जलदलक्ष्मी० । K जलदकाल० ।

९ A दत्तनखक्षतालीव । H, K दत्ता । H नखक्षतावलीव ।

१० K गगनलक्ष्मीयन्धुरशना ।

११ H नभोमन्दारतरुसुन्दरकलिकामालेव । K नभोमन्दारसुन्दरकलिकेव ।

१२ K रत्नमयी विलासयष्टिरिव ।

१३ H, K समुत्पतद्भिः । but K समुत्पतद्भिर्ददुरैर्विद्युतैर्जातुशबलैरिव ।

रंविदीपकज्जलनिचयनिकषोपले इव मेघे समयसुवर्णकारनिकषित-
सुवर्णलेखेव तडिदशोभत । विरहिणां हृदयं विदारयितुं करपत्रमिव
कुसुमायुधस्य कंकचच्छदमशोभत । जलददारुणि लोलतडिल्लतापत्र-
निपातविदारिते वेगधूताश्चूर्णचया इव जलरेणवो बभूवुः । विच्छिन्न-
दिग्बधूहारमुक्त इव खरपवनवेगभ्रमितघनघरघटनसञ्चरितास्तारा-
निकरा इव भुवनविजिगीषोर्मकरध्वजस्य प्रस्थानलाजाञ्जलय इव
करका व्यराजन्ते ।

§ ५२) अनन्तरमलज्जखज्जरीटे अकुञ्चितकौञ्चसञ्चारे, निर्भरंभरद्वाज-
द्विजवाचाटविटपे, पात्रभ्रान्तशुककलमकेदारे, प्रवेशितावेशिकराज-
हंसे, कंसारिदेह्युतिद्युतले, हंसतुलितराजज्जलमुचि, सान्द्री-
कृतेन्दुमहाकामुकमुदि, मधुरमधुनृणवीरुधि, सरससारसरसितसार-
कासारे, कशेरुकन्दलुब्धपोत्रिपोतपौत्रोत्खाततटतडागसञ्चरन्मायै-
पुत्रिकापत्रीपटलमधुरसाध्वनिविहितमुदि, कदर्थितकदम्बे कम्बुद्विषि,
प्रसृतयिसप्रसूने, चकितचातके, विरलवारिदे, तारतरतारके, वारुणी-
चारुचन्द्रमसि, स्वादुरससलिले, स्फुरितशफरतर्कुर्बैकोटे, घूँकमण्डूक-
मण्डले, सङ्कोचितकञ्चुकिनि, काञ्चनच्छेदगौरशालिनि, क्रोश-

१ K रंविदीपकज्जलितमेघनिकषोपले ।

२ K केतकीपुष्पमशोभत ।

३ H, K तडिल्लताकरपत्रदारिते ।

४ K जलकणाः ।

५ Hc and K add “नवशाद्वलं सेन्द्रगोपं महीमहिलायाः शुकाङ्गस्यामलं लाक्षारसाङ्कितं
स्तनोत्तरीयमिवालक्ष्यत । मेघकुम्भसलिलैः पृथिवीनाथिकां स्तपयित्वा प्रावृद्धचेटिकायां गतायां
स्वच्छाम्बरं दर्शयन्ती शरच्चेटिका समाजगाम ।

६ H, K पटु (तर) प्रभ्रमाते । K उद्भ्रान्तशुककुलकलसङ्कुलकलमकेदारे, प्रवेशितराजहंसे ।

७ A, B, K हंसकुलतुलितः ।

८ A मन्दीकृतेन्द्रमहाकामुकः । K सान्द्रीकृतेन्दुमहसि, कामुकजनमृदितमधुनृणवीरुधि ।

९ H, K सुरससारः ।

१० H मत्स्यपुत्रिका । H accepts it against his mss. A, C, D, E, F, H.

११ H बकानोके । K बकालिके ।

१२ K घूँकः । K कशेरुकन्दलुब्धपोत्रिपोतखातसरस्तरभागे, चकितचातके, विरलवारिदे,
तारतरतारके, वारुणीतिलकचन्द्रमसि स्वादुरसलिले स्फुरितशफरकवलननिभूतबकालिके ।

दुत्क्रोशे, सुरभिगन्धिसौगन्धिकगन्धहारिहरिणाश्वे कुमुदामोदिनि कौमुदीकृतमुदि, निर्वहर्बहिणि, कूजत्कोयष्टिके, धृतैधार्तराष्ट्रे, हृष्ट-कलमगोपिकागीतसुखितमृगयूथे, कथाकृतकिंशुके, म्लापितमालती-लतामुकुले, बन्धुकवान्धवे, सज्जातकमुज्जानके, विसृजितसौत्रामण-धनुषि, स्मेरकाश्मीररजःपिञ्जरितदिशि, विकस्वरसरे शरत्सम-यारम्भे कन्दर्पकेतुः परिभ्रमन् शिलामयीं पुत्रिकां कौतुकेन, मोहेन, शोकेन, वेगेन स्वप्रियानुकारिणीति हस्तेन पस्पर्श ।

§ ५३) अनन्तरं स्पृष्टमात्रा सा शिलामयीं मूर्तिमुत्सृज्य, पुनर्वासव-दत्तास्वरूपमापेदे । तामवलोक्य कन्दर्पकेतुरमृतार्णवमग्न इव सुचिर-मालिङ्ग्य पप्रच्छ । प्रिये कथय किमिदं वृत्तान्तम् ।

§ ५४) सा तु दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य कथयितुमारेभे । आर्यपुत्रा-पुण्याया मम मन्दभागिन्याः कृते महाभाग उज्जितराज्य इति एकाकी जन इव वाङ्मनसयोरगोचरं दुःखमनुभूतवान् । अनेकदिवसानाहार-शून्यतया कृशतरो निद्रान्ते यदि कदाचित् फलमूलादिकं मिलति तदा शरीरस्थितिं करोतीति विचिन्त्य फलान्वेषणायोपवनतरूनवलोकयन्ती कतिपयनल्वगोचरमगच्छम् ।

§ ५५) क्रमेण च गुल्मान्तरितक्रियमाणकायभौतिकं, विरच्यमानेश्वर-

१ K दरदलितकुमुदामोदिनि ।

२ K निर्गलितवर्हबहिणि ।

३ K धृतधृतिधार्तराष्ट्रे ।

४ H reads after this as — “कथीकृतयूथिते म्लायमानमालतीमुकुले.....सज्जात-सुजातके । K ० मृगयूथे, विसृजितशतमखधनुषि, स्मेरकाश्मीररजःपिञ्जरितदशदिशि विकस्वर-कमले बन्धुकवान्धवे शरत्समयारम्भे विजृम्भमाणे कन्दर्पकेतुस्तत इतः .....दृष्ट्वा मम प्रिया .....णीति करेण पस्पर्श ।

५ B अथ शिलास्वभावमुत्सृज्य । H, K शिलाभावमुत्सृज्य ।

६ K प्रत्युवाच ।

७ K महाभागो भवानुत्स्पृष्टराज्य एकाकी परिभ्रमन्...अवाङ्मनसगोचरं...अनुबभूव ।

८ अयोपवासादिना कृशतरो मूलफलादिनार्यपुत्र आहारं करोतीति विचिन्त्य । K उपवासादिना तृषातुरे भवति निद्राश्रान्ते प्रथमपबुद्धाई भवतः फलमूलादिकमाहरिष्यामीति विचिन्त्य ।

९ K omits तरुगुल्मान्तरित.....विपणिकेतुवंशं । and instead has अथ क्षणेन तरुगुल्मान्तरितं सेनानिवेशं दृष्ट्वा ।

१० H ० भौतिकनिकेतनं ।

गृहं, अवतार्यमाणकण्ठालकं, आरभ्यमाणपेटुकटुकं, व्यवस्थाप्यमान-
वेद्यसांनिवेशं, श्रूयमाणतुरगहेषारवं, वाद्यमानविश्रामढक्कापुष्करं,
अन्विष्यमाणस्वादुसलिलाशयं, उद्दिश्यमाणविपणिकेतुवंशं, सेना-
सन्निवेशमपश्यम् । तैमवलोक्त्याहमचिन्तयम् । किमयं ममान्वेषणाय
तातस्य व्यूहं आहोस्विदार्थपुत्रस्य वाहिनीसम्भार इति चिन्तयन्त्यां
मयि परिचारककथितोदन्तो मामुद्दिष्य सेनापतिर्धावितः । ततोऽनन्तरं
किरातसैन्यसेनापतिस्तादृश एव सेनासमन्वितो मृगयाव्याजेनागतः
सोऽपि धावितः ।

§ ५६) अनन्तरं चिन्तितं मया । यद्यहमार्थपुत्राय कथयामि तदा
एकाकी एभिरवश्यमेव हन्तव्यः । अथ न कथयामि तदाहमेवेभिर्हन्त-
व्येति चिन्ताक्षण एव द्वयोः सैन्ययोर्युद्धमभूदेकामिषाभियुक्तयोर्यु-
धयोरिव । ततः प्रवृत्तप्रतिशरासारदुर्दिनहृतदिनकरकिरणे, रथकर्म-
विशारदद्विरदकरदूरोत्क्षिप्तखड्गधरसुभटश्छिद्यमाणविद्याधरविभ्रमे,
समरदर्शनसञ्चरदनेकैर्भक्षरचारणचक्रवाले, वेतालसमाक्रान्तस्कन्ध-
कबन्धचक्रक्रियमाणचारुप्रचारे, चारभटखड्गखण्डितद्विरदपादसमाप्त-
पिशाचीकर्णोलूखलाभरणकौतुके, समुत्फुल्लफलकिनि, नदज्ञान्दीके,

१ H ० पेटुकुटीकं ।

२ H and K omit तमहम...यम् ।

३ K ममाकषेणाय ।

४ H व्यूहः समायातः ।

५ H आर्यपुत्रस्य । K आर्यपुत्रव्यूहः ।

६ H इति विचारयन्तीं मां । K इति चिन्तयन्तीं मां ।

७ H, K चारकथितवातैः ।

८ K धावति स्म ।

९ ततोऽन्यः किरातसेनापतिस्तादृश एव तथाभूतया सेनयान्वितो मृगयां गतः सोऽपि तच्छृत्वा
धावति स्म ।

१० Instead of अनन्तरं चिन्तितं मया.....युधयोरिव K reads अथैकामिषलब्ध-
योर्युधयोरिव तयोर्युद्धमासीत् ।

११ H द्विरददन्तद्वयो० । K द्विरददूरोत्क्षिप्त० ।

१२ H ० नभश्चरचारण० ।

१३ K ० चक्रवाले चारचारुभट.....भरणकौतुके ।

१४ H समुत्पतदतिनिनदनान्दीके । K कौतुकाकृष्टजनकृतवदननान्दीके ।

कान्दिशीकभीरुणि रेणखले, सृगालीप्रार्थनीयेष्वामिषपिण्डेष्विव वंस-
दन्तक्षतेषु तृणेष्विव, जिह्मगदष्टेष्विव शरीरेष्वनास्थां कलयन्तः समं
द्विषां धनुषां च जीवाकर्षणं चक्रुः ।

§ ५७) त्यागिन इव दानवन्तो मार्गणसन्तापमसहन्तः महामृगाः
उत्कुपिता इव क्षमां मुञ्चन्तस्तुरगा रेजुः । कर्णाभ्यां परपरिवादश्रवण-
कुतूहलिभ्यां, नेत्राभ्यामालोकितसाधुविपत्तिभ्यां, मूर्ध्ना चास्थाने
प्रणमता त्यक्तोऽहमिति हर्षादेव ननर्त चिरं कवन्धः ।

§ ५८) ततः परिहासेनेव चक्षुषी पिदधता परापवादश्रवणारूपेण
श्रोत्रवृत्तिं स्थगयता, सोन्मादेनेव वायुवेगविक्षिप्तेन, पलितङ्कारणेनेव
सुरयोषितां, अन्धङ्कारणेनेव योधानां, तिमिरेणेव समरप्रदोषस्य, पति-
तेनेव विमुक्तगोत्रेण, मीमांसकदर्शनेनेव तिरस्कृतदिगम्बरदर्शनेन,
सत्पुरुषेणेव विष्णुपदावलम्बिना समरजेन रजसा जजृम्भे ।

१ K प्रसन्नह्रीवजने, रणोद्यतजितकाशिनि रणखले, सृगालिकासृगालप्रार्थनीये० ।

२ H, K omit वंसदन्तक्षतेषु तृणेष्विव ।

३ K शिखरदुर्भगेष्विव शरीरेषु ।

४ H जीवाकृष्टि योधाश्चक्रुः । K जीवाकर्षणं योधाश्चक्रुः ।

५ H, K मार्गणसम्पातमसहन्तः । समृद्धविलासिन इव शृङ्गारशोभिताः सहेमकक्षाश्च (K सहेम-
कक्ष्याश्च) सदारामा इव कदलीराजिताः । निशा (K निशानिवहा) इव नक्षत्रमालोप-
शोभिता दिवसा (K शरदिवसा) इव उल्लसत्पुष्करा (K समुल्लसत्पद्मा) महामृगाः वभुः ।
उत्कुपिता (उत्क्षिप्ता H) पयोधय इवावर्तशोभिन्ः सोर्मयश्च, जयानोद्देशा इव समल्लिकाक्षाः
कुलालगृहा इव अभिनवभाण्डहारिणः रत्नाकरा इव सदेवमणयो लेखा इव सेन्द्रधृतयः
(सेन्द्रायुधवृद्धयः क्षीवा इव पानभूषिताः - K) ।

६ H श्रुतपरपरिवादाभ्यां । K श्रुतपरापवादाभ्यां । H, K खलोदयसाधुक्षयसाक्षिभ्यां
अक्षिभ्यां, अस्थानेऽपि नमता मूर्ध्ना ।

७ H विमुक्तोऽहमिति । K नमता मूर्ध्ना कीर्तयता चाकीर्तनीयान्यास्येन च, विमुक्तोऽहं दिष्ट्वेति हर्षादिव ।

८ B, H, K ०श्रवणभीरुणा ।

९ After विमुक्तगोत्रेण K reads कुतूहलितेनेव नक्षत्रपथगामिना, कलिङ्गेनेव कृतधूम्यारुचिना
राजसेनेव व्यवहितसरस्वेन, अविनीतेनेव समुद्धतेन, असज्जनेनेव पिहितसत्येन रणजेन
रजोजातेन विजृम्भे । Also Hc, B omit मीमांसकदर्शनेन...विष्णुपदावलम्बिना ।

१० H adds कश्चिद्राम इव रावणवधमकरोत् कश्चित्कृष्ण इव (अनन्तरं च नारायण इव
कश्चित् — K) also K — नरकच्छेदमकार्षीत् । कश्चिद्बौद्धसिद्धान्त इव क्षपितश्रुति-
वचनदर्शानोभवत् । कश्चिदक्षपणक इव कटावृतविग्रहोऽभवत् । (कश्चित्सुरापद्रिज इव
पपात । — K)

तत्र समरसम्भारे कश्चिदाशङ्कितोरुभङ्गः सुयोधन इव योधः पयसि विवेश । कश्चिच्छरतल्पशयो भीष्म इव चिराय श्वसन्नासीत् । कश्चित्कर्ण इव विह्वलीभूतसर्वाङ्गः शक्तिमोक्षणमकरोत् । ततो विध्वस्तध्वजपटं पतत्पताकं च्युतचापचामरापीडं स्वलत्वङ्गधेनुकं तत्समस्तसैन्य-मन्योन्यं निधनमवाप ।

§ ५९) अनन्तरं यस्याश्रमस्तेन मुनिना पुष्पादिकमादायागतेन प्रतिपन्नसर्ववृत्तान्तेन ममायमाश्रमो भग्न इति शिलामयी भवेति शसाहम् । अनन्तरं वराकी बहुदुःखमनुभवताति कैरुण्यार्थपुत्रस्य स्पर्शावधि शापान्तमकरोत् ।

§ ६०) ततः कन्दर्पकेतुः समागतेन मकरन्देन वासवदत्तया सह स्वपुरं गत्वा हृदयाभिलषितानि तानि तानि सुरतसुखान्यनुभवन्कालं निनाय ॥

इति महाकविसुबन्धुविरचिता वासवदत्ता नाम कथा समाप्ता ।

१ K adds कश्चिद्राघव इव रावणवधमकरोत् ।

२ K व्यूहचारिभट्टकम्पितखड्गधेनुकं तत्समस्तमुभयं मिथो जगाम हननं सैन्यम् ।

३ H स्वलत्वङ्गं निधनमवाप सैन्यम् ।

४ K ततः ।

५ H, K क्षणेन ।

६ H बहुदुःखमनुभवन्ती मां विलोक्य आर्यपुत्रकरस्पर्शावधि शापान्तमकरोत् ।

K बहुदुःखमनुभवतीत्यनुग्रहादार्थपुत्रकरुणया च स मुनिर्याच्यमान आर्यपुत्रहस्तस्पर्शावधिकं शापमकरोत् ।

७ K श्रुतवृत्तान्तेन समागतेन ।

८ H यथाहृदयाभिलषितानि सुखान्यनुभवन् कालं निनाय ।

K हृदयाभिलषितानि सुरलोकदुर्लभानि सुखानि ताभ्यां सहानुभवन् कालमनेकं निनाय ।

प्रत्यक्षरश्लेषमयप्रपञ्चविन्यासवैदग्ध्यनिधिं प्रबन्धम् ।

सरस्वतीदत्तवरप्रसादश्चक्रे सुबन्धुः सुजनैकबन्धुः ॥

९ K इति वासवदत्ता समाप्ता । H इति महाकविसुबन्धुविरचिता वासवदत्ता समाप्ता ।

Hd इति श्रीवररुचिभागिनेयमहाकविसुबन्धुविरचिता० । Hall's all mss. read आख्यायिका instead of कथा.

Appendix 1

Subandhu and Bāṇa

(N. B. : — The references to Harṣacharita are from the Nirṇaya Sāgar, Bombay, edition 1946 and those to Kādambari are from Peterson's edition, 1885.)

V. P. 1. — Vasavadattā, page, line; H. P. 1. — Harṣacharita, page, line; K. P. 1. — Kādambari, page, line.

- 1 भूतिमलिनो.....दर्पणमिव तं कुरुते दग्धभूत्या परपीकृतान् राजवल्लभानु-
तथा तथा निर्मलच्छायम् । पसर्पतः । H. P. 222. l. 17
V. P. 2. l. 6
- 2 अभूद्भूतपूर्वः.....'क्षमानुगतोऽपि क्षमाभाजः आश्रितनन्दनाः ।
सुधर्माश्रितो'..... राजा चिन्ता- H. P. 40. l. 2
मणिर्नाम । V. P. 3. l. 10
- 3 पृथुरपि गोत्रसमुत्सारणाद्विस्तारित- पृथुरिव पृथिवीपरिशोधनादधान-
भूमण्डलः । V. P. 4. l. 6 सङ्कलितसकलमहीभूतसमुत्सारणः ।
H. P. 208. l. 15
- 4 यस्य च रिपुवर्गः सदा पार्थोऽपि घनञ्जयान्महाभारतरणयोग्यम् ।
न महाभारतरणयोग्यः । H. P. 76. l. 4
V. P. 5. l. 3.
- 5 मधुरिव नानारामानन्दकरः । तत्र चैवंविधे नानारामाभिरामकुसुम-
गन्धपरिमलसुभगो यौवनारम्भ इव
V. P. 5. l. 14 भुवनस्य । H. P. 97. l. 1
- 6 तस्य च पारिजात इवाश्रित- क्षमाभाजः आश्रितनन्दनाः ।
नन्दनः ..... । V. P. 5. l. 12. H. P. 40. l. 2
- 7 a यस्य च ..... वनलता इवोत्क- उह्यमान इवोत्कलिकाबहुलेन .....
लिकासहस्रसङ्कुलाः ... तरुण्यः रतिसरसेन । H. P. 37. l. 12
स्पृहयाञ्चक्रुः । V. P. 6. l. 13
- b वसन्तवनराजिष्विवोत्कलिका-
बहुलासु । V. P. 8. l. 14.
- 8 यस्य च ... करतलताडनभीतैरिव निर्दयकरतलताडनभियेव कापि गते
मुक्ताहारैः पयोधरपरिसरो मुक्तः । हृदये । H. P. 182. l. 13
V. P. 6. l. 19.

- 9 जघनमदननगरतोरणेन । धर्मः (मदन V. L.) नगरतोरणस्तम्भ-
V. P. 9. 1. 3 विभ्रमं विभ्राणा जङ्गाद्वितयम् ।
H. P. 8. 1. 11
- 10 विधातुरतिपीडयतः हस्तपरामर्श- मन्ये च मातङ्गजातिस्पर्शदोषभयाद-
जनितपरिक्लेशेनैव क्षीणतरतामुप- स्पृशतेयमुत्पादिता प्रजापतिना अन्यथा
गतेन मध्यभागेनालङ्कृताम् । कथमियमक्लिष्टता लावण्यस्य । न हि
V. P. 9. 1. 10 करतलस्पर्शक्लेशितानामवयवानामोदशी
भवति कान्तिः ।
K. P. 11. 1. 22 - K. P. 12. 1. 2
- 11 द्वारलतामृणाललोभनीयचक्रवाका- कान्तोच्चकुचचक्रवाकयुगलविपुल-
भ्यां ..... उद्भासमानां स्तना- पुलिनेनारःस्थलेन ।
भ्याम् । V. P. 10. 1. 5 H. P. 22. 1. 18
- 12 दशनरत्नतुलादण्डेन नयनसेतुसमु- आयतनयननदीसीमान्तसेतुबन्धेन
द्धतबन्धेन यौवनमन्मथवारणवरण्ड- ललाटतटशशिमणिशिलातलगलितेन
केनैव नासावंशेन परिष्कृताम् । कान्तिसलिलद्योतसेव द्राघीयसा नासा-
V. P. 10. 1. 16 वंशेन शोभमानम् । H. P. 22. 1. 6
- 13 स्तम्भनचूर्णमिवेन्द्रियाणां ..... वशीकरणमन्त्रमिव मनसः, स्वस्था-
कन्यकामपश्यत्स्वप्ने । वेशचूर्णमिवेन्द्रियाणाम् ।
V. P. 11. 1. 9 H. P. 23. 1. 18
- 14 अथ तां प्रीतिविस्फारितेन पित्र- अथ सरस्वती प्रीतिविस्फारितेन
न्निव चक्षुषा । चक्षुषा प्रत्यवादीत् ।
V. P. 11. 1. 14 H. P. 36. 1. 11
- 15 रतकील इव जघन्यकर्मलश्रोऽपि जघन्यकर्मलग्रमात्मानं ताडयतः ।
द्वेषयति साधून् । H. P. 222. 1. 14
V. P. 12. 1. 21
- 16 तदधुना यदि त्वं सहपांसुकीडित- सहपांसुकीडापरिचयपेशलः प्रेया-
समदुःखसुखोऽसि तदा मामनु- न्सखीजनः । H. P. 17. 1. 10
गच्छेत्युक्त्वा ..... पुरान्निर्जगाम ।
V. P. 13. 1. 16
- 17 a अकुलीनोऽपि सदृशभूषितः । दिव्ययोषितमिवाकुलीनाम् ।
V. P. 14. 1. 18 K. P. 11. 1. 15
- b अम्बलानजातिविभूषितामपि विरुद्धवंशम् ।
V. P. 40. 1. 18

- c द्विजकुलभूषितामप्यकुलीन-
वंशम् । V. P. 41. 1 2
- 18 a यायजूकेनेव सुरताथिना । असुरश्रीरिव सततनिन्दितसुरता ।
V. P. 18. 1 12 K. P. 12. 1. 3
- b मानुषमिवाभिनन्दितसुरतम् ।
V. P. 36. 1. 6
- 19 जातिहीनता दुष्कुलेषु न पुष्प- मधुमासकुसुमसमुद्दिमिव विजा-
मालासु । V. P. 20. 1. 19 तिम । K. P. 11. 1. 17
- 20 पुलोमतनयेवानन्दितसहस्रनेत्रा सहस्रनेत्रदर्शनयोग्या-दुहितरम् ।
वासवदत्ता नाम तनया बभूव । H. P. 135. 1. 2
V. P. 21. 1. 14
- 21 अथैकदा तु विजृम्भमाणसहकार- टङ्कारक्रियमाणसंज्वरे ।
कोरकनिकुरुम्बनिपतितमधुकरमा- H. P. 209. 1. 4
लामदहुङ्कारजनितपथिकसंज्वरः ।
V. P. 21. 1. 18
- 22 कैवर्त इव बद्धराजीवोत्पलमालः । अवर्धतानेहसा च तत्रैवायमानन्दित-
V. P. 22. 1. 12 क्षातिवर्गो बालस्तारकराज इव राजीव-
लोचनो राजगृहे । H. P. 26. 1. 16
- 23 केचित्पाण्डुपुत्रा इवाक्षहृदयाह्वान- वलं अवशाक्षहृदयं कलिरभिभूत-
हृतक्षमाः । V. P. 24. 1. 13. बान् । H. P. 89. 1. 1
- 24 a यौवनसागरतरङ्गपरम्परपरि- तरन्तमिव यौवनोदधिम् ।
गतेव । V. P. 26. 1. 6 H. P. 139. 1. 3
- b अहो प्रजापते रूपनिर्माणकौश- अहो विधातुररस्थाने रूपनिष्पादन-
शलमिदम् । V. P. 25. 1. 10 प्रयत्नः । K. P. 11. 1. 20
- 25 द्विजकुलमिव श्रुतिप्रणयी तदीक्षण- श्रुतिप्रणयिमिः प्रणवैरिव कर्णाव-
युगलम् । V. P. 27. 1. 9 तंसकुसुममधुकरकुलैरुपास्यमाना ।
H. P. 9. 1. 6
- 26 धन्यानि तानि स्थानानि ते च पुण्यभाजि भजन्ति अभिख्यामक्ष-
जनपदाः, पुण्यनामाक्षराणि च राणि ।
तानि सुकृतभाजि । H. P. 25. 1. 19
V. P. 27. 1. 13
- 27 अत्रान्तरे भगवानपि मरीचिमाली अत्रान्तरे सरस्वत्यवतरणवार्तामिव
पवं वृत्तान्तमिव कथयितुं मध्यमं कथयितुं मध्यमं लोकं अवततारांशु-
लोकमवातरत् । V. P. 28. 1. 7 मालिः । H. P. 14. 1. 3

28 अथ वासरताम्रचूडककाकारः चक्र-
वाकचक्रसङ्कमितसन्तापतयेव म-
न्दिमानमुद्रहन्मन्दारस्तवकसुन्दरः ।
V. P. 28. l. 9

29 a मधुपूर्णकपाल इव कालकपालिनः ।
V. P. 28. l. 14

b नायमुपदेशकालः । पच्यन्त इवा-
ङ्गानि कथ्यन्त इवेन्द्रियाणि ।
V. P. 13. l. 14

30 क्रमेण च रजोलुठितोत्थितकुलाया-
थिकलहविकलकलविङ्कुकलकलकल-
वाचालितशिखरेषु शिखरिषु, वस-
तिसाकाङ्क्षेषु ध्वाङ्क्षेषु, अनवरत-
दह्यमानकालामुरुधूपपरिमलोद्गारेषु
वासगारेषु, दूर्वाञ्चिततटिनीवद्ध-
गोष्ठीकविदग्धजनप्रस्तूयमानकथा-
श्रवणोत्सुकशिशुजनकलकलनिवार-
णकुपितश्रद्धेषु वृद्धेषु, आलोलिका-
तरलरसनाभिः कथितकथाभिर्जर-
तीभिरतिलघुकरताडनजनितसुखे,
शिशयिषमाणशिशुजने, विरचितक-
न्दर्पमुद्रासु क्षुद्रासु, कामुकजनानुब-
ध्यमानदासीजनविविधाश्लीलवच-
नश्रुतिविरसीकृतसन्ध्यावन्दनोपवि-
ष्टेषु शिष्टेषु, रोमन्थमन्थरकुरङ्ग-
कुटुम्बकाध्यास्यमानम्रदिष्टगौष्ठीन-
पृष्ठास्वरणस्थलीषु, निद्राविनि-
द्राणद्रोणकुलकलितकुलायेध्वाराम-
तरुषु, निर्जिगमिषति जरत्तरकोटर-
कुटीरकुटुम्बिनि कौशिककुले तिमिर-
तर्जननिर्गतासु दहनप्रविष्टदिनकर-
किरणासु इव स्फुरन्तीषु दीपले-
खासु, मुखरितधनुषि वर्षति शरनि-

पाटलितवपुष्युदयाचलचूडामणौ
जरत्तुकवाकुचूडारुणपुरःसरे ।
H. P. 18. l. 2

रुद्रभिक्षादानशौण्डपुरमथनमुक्तमुण्ड-
शिरानाडिरुधिरपूरणशोणितकपिलः क-
पालकर्पर इव पैतामहः ।

H. P. 257. l. 15

दूरातीतः खलूपदेशकालः ।.....
पच्यन्त इव मेऽङ्गानि । उत्कवध्यत इव
हृदयम् ।

K. P. 156. l. 6.

बाणोऽपि निर्गत्य घोटारकूटकोम-
लातपत्विषि निर्वाति वासरे, अस्ताचल-
कूटकिरीटे निचुलमञ्जरीभासि तेजांसि
मुञ्चति वियःमुचि मरीचिमालिनि, अति-
रोमन्थमन्थरकुरङ्गकुटुम्बकाध्यास्यमान-
म्रदिष्टगौष्ठीनपृष्ठास्वरणस्थलीषु, शो-
काकुलकोककामिनीकूजितकरुणासु तर-
ङ्गिणीतटीषु, वासविटगोपविष्टवाचा-
टचटकचक्रवालेष्वालवालाव्रजितसेकज-
लकुटेषु निष्कुटेषु, दिवसविह्वतिप्रत्यागतं
प्रसृतस्तनं स्तनन्धये धयति धेनुवर्ग-
मुद्रतक्षीरं क्षुधिततर्णकवाते, क्रमेण चा-
स्तधराधरघातुधुनीपूरप्लावित इव लो-
हितायमानमहसि मज्जति सन्ध्यासिन्धु-
पानपात्रे पातङ्गे मण्डले, कमण्डलुजलशु-
चिशयचरणेषु चैत्यप्रणतिपरेषु पाराश-
रिषु, यज्ञपात्रपवित्रपाणौ प्रकीर्णवर्हिष्यु-
त्तेजसि जातवेदसि, हवींषि वषट्कुर्वति
यायजूकजने, निद्राविद्राणद्रोणकुलक-
लिलकुलायेषु कापेयविकलकपिकुलेष्वा-
रामतरुषु निर्जिगमिषति जरत्तरकोटर-
कुटीरकुटुम्बिनि कौशिककुले मुनिकर-
सहस्रप्रकीर्णसन्ध्यावन्दनोदविन्दुनिकर

करमनवरतमशेषसंसारशेमुषीमुषि-
मकरध्वजे सुरतारम्भाकल्पशोभिनि,
शम्भलीभाषितभाजि भजति भूषां
भुजिष्यजने, सैरन्ध्रीबध्यमानरश-
नाजालजल्पाकजघनासु जनीषु,
विश्रान्तकथानुबन्धतया प्रवर्तमान-
कथकजनगमनत्वरेषु चत्वरेषु, समा-
वासितकुक्कुटेषु निष्कुटेषु, कृतयष्टि-
समारोहणेषु बहिणेषु विहितस-
न्ध्यासमयव्यवस्थितेषु गृहस्थेषु,
सङ्कोचोदञ्चदुच्चकैसरकोटिसङ्कट-
कुशेशयकोशकोटरकुटीरशायिनि
षट्चरणचक्रे, अथानेन प्रवर्तता
[वर्त्मना] भगवता भातुना [आ]
गन्तव्यमिति सर्वपट्टमयैवसनैरिव
मणिकुट्टिमाभिविरचितवरुणेन, भग-
वता कालेन कृतस्य दिवस-
महिषस्य रुधिरधारेव, विद्रुम-
लतेवाम्बरमहार्णवस्य, रक्तकमलि-
नीव गगनतडाकस्य, काञ्चनसेतु-
रिव कन्दर्पस्य, मञ्जिष्ठारामारुण-
पताकेव गगनहर्म्यतलस्य, लक्ष्मी-
रिव स्वयंवरगृहीतपीताम्बरस्य,
भिक्षुकीव तारानुरागरक्ता, रक्ता-
म्बरधारिणीव भगवती सन्ध्या
समदृश्यत । (V. P. 28. l. 20
—V. P. 30. l. 2.)

इव दन्तुरयति तारापथस्थलीं स्थवीयसि
तारकानिकुरुम्बे अम्बराश्रयिणि शर्व-
रीशबरीशिखण्डे, खण्डपरशुकण्डकाले
कवलयति बाले ज्योतिःशेषं सान्ध्यमन्ध-
कारावतारे, तिमिरतर्जननिर्गतासु दहन-
प्रविष्टदिनकरकरशाखासिव्व स्फुरन्तीषु
दीपलेखासु, अररसम्पुटसङ्कीडनकथि-
तावृत्तिष्विव गोपुरेषु, शयनोपजोषजुषि
जरतीकथितकथे शिशयिषमाणे शिशु-
जने जरन्महिषमपीमलीमसतमसि जनि-
तपुण्यजनप्रजागरे विजृम्भमाणे भीषण-
तमे तमीमुखे मुखरितविततज्यधनुषि
वर्पति शरनिकरमनवरतमशेषसंसार-
शेमुषीमुषि मकरध्वजे रताकल्पावम्भ-
शोभिनी शम्भलीसुभाषितभाजि भजति
भूषां भुजिष्यजने सैरन्ध्रीबध्यमानरश-
नाजालजल्पाकजघनासु जनीषु.....।

(H. P. 80. l. 8 -

H P. 81. l. 11)

अत्रान्तरे सरस्वत्यवतरणवार्तामिव
कथयितुं मध्यमं लोकमवततारांशुमाली ।
क्रमेण च मन्दायमाने.....वासरे.....
सायन्तने तनीयसि निशानिःश्वासनिमे
नभस्वति सङ्कोचोदञ्चदुच्चकैसरकोटि-
सङ्कटकुशेशयकोशकोटरकुटीशायिनि
षट्चरणचक्रे.....सावित्री.....
सरस्वतीमवादीत् । (H. P. 14. l. 3 -
H. P. 16. l. 10.)

- 31 क्षणेन च सन्ध्याताण्डवडम्बरो- नृत्योद्धतधूर्जटिजटाटवीकुटजकुड्म-
च्छलितमहानटजटाजूटकूटकुटिल- लनिकरनिम्ने.....तारागणे ।
विवरवर्तिजहनुकन्यावारिधारावि- H. P. 15. l. 10.
न्दव इव विकीर्णाः ।
V. P. 31. l. 8.
- 32 अनन्तरं.....शालपुलिनमिव निशा- प्रतनुतुहिनकिरणकिरणलावण्यालो-
यमुनायाः.....ग्रहपतिरुज्जगाम कपाण्डुन्याश्याननीलवीरमुक्तकालिन्दी-
V. P. 33. l. 5. कूलशालपुलिनायमाने शातक्रतवे क्रश-
यति तिमिरमाशामुखे ।
H. P. 15. l. 14.
- 33 क्रमेण च.....सुरतभरखिन्नपुलि- वनदेवता कुचांशुकापहरणपरिहास-
न्दसुन्दरीस्वेदजलकणिकापहारिणी स्वेदिनेव सावश्यायशीकरे...वनानिले ।
प्रतिवाति सायन्तने तनीयसि नि- H. P. 117. l. 1.
शानिःश्वासनिम्ने नभस्वति ।
V. P. 35. l. 8.
- सिद्धपुरपुरन्निघ्नघम्मिलमल्लिकागन्ध-
ग्राहिणि सायन्तने तनीयसि निशा-
निःश्वासनिम्ने नभस्वति ।
H. P. 15. l. 8.
- 34 तारामिव गुरुकलत्रोपशोभितां वा- पृथुकलत्रश्रियो यत्र च.....
सवदत्तां ददर्श । .....प्रौढाश्च प्रमदाः ।
V. P. 38. l. 16. H. P. 98. l. 3.
- 35 तारातण्डुलशबलं नमोऽङ्गणं स्फुर- जरत्कुकवाकुचूडारुणारुणपुरःसरे
दरुणतरुणचूडाचारुवदने वासर- विरोचने ।
कुकवाकौ चरितुमवतरति । H. P. 18. l. 3.
V. P. 41. l. 15.
- 36 अनन्तरं कतिपयनल्वशतमध्वानं अस्ति पूर्वापरजलनिधिबेलावन-
गत्वागस्त्यवचनसमाहृतब्रह्माण्डगत- लग्ना मध्यदेशालङ्कारभूता मेखलेव भुवो
शिखरसहस्रः, कन्दरान्तरलतागृह- वनकरिकुलमदजलसेकसंवर्धितैरतिवि-
सुखप्रसुप्तविद्याधरमिथुनगीताकर्ण- कचघवलकुसुमनिकरमत्युच्चतया तारा-
नसुखितचमरीगणमारणोत्सुकित- गणमिव शिखरदेशलग्नमुद्वहन्निः पाद-
शबरशतसम्बाधकक्षतटः, कटककरि- पैरुपशोभिता मदकलकुररकुलदृश्यमान-
कराकुण्टभग्नस्यन्दमानहरिचन्दना- मरिचपल्लवा करिकलभकलमुदिततमा-

मोदवाहिगन्धवाहसुरभितशिलातलः, सुदूरपतनभग्नतालफलरसार्द्रकर-
तलास्वादसोत्सुकशशाखाभृगुकदम्ब-
कः, प्रलम्बमाननिर्जरवरसविधोप-
विष्टजीवजीवकमिथुनलिह्यमानवि-
विधफलरसामोदसुरभितपरिसरः,
सरभसकेसरिसहस्रखरनखरंधारा-
विदारितमत्तमातङ्गकुम्भस्थलग-
लितमुक्ताफलशबलशिखरतया शि-
रोलग्नं तारागणमिवोद्बहन्, सुग्रीव-
ऋक्षगवयशरभकेसरिकुमुदसेव्यमा-
नपादच्छायः, पशुपतिरिव नागनिः-
श्वाससमुत्क्षिप्तभूतिः, जनार्दन इव
विचित्रवनमालः, सहस्रकिरण इव
सप्तपत्रस्यन्दनोपेतः, विरूपाक्ष इव
सन्निहितगुहः शिवानुगतश्च, कामीव
कान्तारोषरसानुगतः समदनश्च,
श्रीपर्वत इव सन्निहितमल्लिकार्जुनः,
नरवाहनदत्त इव प्रियङ्गुश्यामा-
सनाथः, शिशुरिव कृतधात्रीधृतिः,
वासरावरम्भ इवारुणप्रभापाटलित-
पत्रध्वनराजिः, कृष्णपक्ष इव बहुलता-
गहनः, कर्ण इवानुभूतशतकोटी-
दानः, भीष्म इव शिखण्डीमुक्तैरर्ध-
चन्द्रैराचितः, कामसूत्रविन्यास इव
मल्लनागघटितकान्तारसामोदितः,
हिरण्यकशिपु रिव शम्बरकुलाश्रयः,
गैरिकरागव्याजादुपरिविरथमार्ग-
मार्गणार्थमिवारुणोपास्यमानः,
शिखरगतसूर्याचन्द्रमस्तया विस्ता-
रितविलोचनोऽगस्त्यमार्गमिवोद्दी-
क्षमाणः, स्रस्तान्त्रनाल इव जरदज-
गरभौगैः, कुम्भकर्ण इव दन्तान्तरा-
लगतवानरव्यूहः, पिण्डालक्तकाङ्कि-
तपदपङ्क्तिस्सूचितसञ्चितशचीपति-
वारविलासिनोसङ्केतकेतकीमण्डपः,
अकुलीनोऽपि सद्देशभूषितो, दंशि-

लकिसलयामोदिनी मधुमदोपरक्तकेरली-
कपोलकोमलच्छविना सञ्चरद्वनदेवता-
चरणालक्तकरक्षितेनेव - पल्लवप्रचयेन
सञ्छादिता शुक्कुलदलितदाडिमीफल-
द्रवार्द्रकृततलैरतिचपलकपिकम्पित-
कङ्कोलच्युतपल्लवफलशबलैरनवरतनिप-
तितकुसुमरेणुपांसुलैः पथिकजनरचित-
लवङ्गपल्लवस्तैरैरतिकठोरनारिकेलकेत-
कीकीरीकेसरपरिगतप्रान्तैस्ताम्बूली-
तावनद्धपूगखण्डमण्डितैवेनलक्ष्मीवासभ-
वनैर्विराजिता लतामण्डपैरुन्मदमात-
ङ्गकपोलस्थलगलितमदसलिलसिक्तेनेव
निरन्तरमेलालतावनेन मदगन्धिनान्ध-
कारिता नखमुखलग्नेभकुम्भमुक्ताफल-
लुब्धैः शबरसेनापतिभिरभिह्वन्यमानके-
सरिशता प्रेताधिपनगरीव सदासंनिहित-
मृत्युभीषणा महिषाधिष्ठिता च समरोच-
तपताकिनीव बाणासनारोपितशिली-
मुखा विमुक्तसिंहनादा च कात्पायनीव
प्रचलितखड्गभीषणा रक्तचन्दनालङ्कृता
च कर्णास्रुतकथेव संनिहितविपुलाचला
शशोपगता च कल्पान्तप्रदोषसन्ध्येव
प्रनृत्तनीलकण्ठा पल्लवारुणा चामृतमथ-
नवेलेव श्रीद्रुमोपशोभिता वारुणीपरि-
गता च प्रावृडिव घनश्यामलानेकशतह-
दालङ्कृता च चन्द्रमूर्तिरिव सततमृक्ष-
सार्थानुगता हरिणाध्यासिता च राज्य-
स्थितिरिव चमरमृगवालय्यजनोपशोभिता
समदगजघटापरिपालिता च गिरितनयेव
स्थाणुसङ्गता मृगपतिसेविता च जान-
कीव प्रसूतकुशलवा निशाचर परिगृहीता
च कामिनीव चन्दनमृगमदपरिमल-
वाहिनी रुचिरागुहलिकभूषिता च
सोत्कण्ठेव विविधपल्लवानिलबीजिता
समदना च बालग्रीवेव व्याघ्रनखपङ्क्ति-
मण्डिता गण्डकाभरणा च पानभूमिरिव
प्रकटितमधुकोशकशता प्रकीर्णविविध-

ताभयोऽपि मृत्युफलदायी, सप्र-
स्थोऽप्यपरिमाणः, सनदोऽपि
निःशब्दः, भीमोऽपि कीचकसुहृत्,
पिहिताम्बरोऽप्युल्लसदंशुको विन्ध्यो
नाम महागिरिरदृश्यत ।
(V P. 13.1 18-V. P. 14.1.21.)

क्रमेण च जाङ्गलकवलाभिलाष-
मिलितनिःशङ्कशकुनिकुलसङ्कुलेन
अर्धदग्धचित्ताचक्रसिमिसिमायमान-
विकटकटवृष्णाचटुलकटपूतनोत्ताल-
वेतालरवभीषणेन, शूलशिखरारोपि-
तशङ्कितवर्णकर्णनासिकाच्छेदरुधिर-
पटलपतितभाङ्गारिभम्भरालीसम्भार-
भरितभूमिभागबीभत्सेन, कटाग्रि-
दह्यमानपटुचटवृकरोटिटङ्कारभैरव-
रवेण, शूलपाणिनेव कपालबलिभस्म-
शिवावह्निभूतिभूजगावरुद्धदेहेन, पु-
रुषातिशयेनेवानेकमण्डलकृतसेवेन
इमशानवाटेन गत्वा निमेषमात्रादि-
वानेकशतयोजनं, प्रलयकालवेला-
मिव समुदितार्कसमूहां, नागराज्य-
स्थितिमिवानन्तमूलां, सुधर्मांमिव
स्वच्छन्दस्थितकौशिकां, सत्पुरुष-
सेवामिव श्रीफलाढ्यां, भारतसमर-
भूमिमिव दूरप्ररूढार्जुनां, पुलोमकुल-
स्थितिमिव सहस्रनेत्रोचितेन्द्राणिकां,
शूरपालचित्तवृत्तिमिव कलितगणि-
कारिकां, सज्जनसम्पदमिव विक-
सिताशोकसरलपुन्नागां, शिशुजन-
लीलामिव कृतधात्रीधृतिं कचि-
द्राघवचित्तवृत्तिमिव वैदेहीमयीं,
कचित्क्षीरसमुद्रमथनबेलामिवोज्जृ-
म्भमाणाभृतां, कचिन्नारायणशक्ति-
मिव स्वच्छन्दापराजितां, कचिद्वा-

कुसुमा च कचित्प्रलयवेलेव महावराह-
दंष्ट्रासमुत्खातधरणिमण्डला कचिद्दश-
मुखनगरीव चटुलवानरवृन्दभज्यमान-
तुङ्गशालाकुला कचिदचिरनिर्वृत्तविवाह-
भूमिरिव हरितकुशसमित्कुसुमशमीप-
लाशशोभिता कचिदुद्वृत्तमृगपतिना-
दभीतेव कण्टकिता कचिन्मत्सेव कोकिल-
कुलप्रलापिनी कचिदुन्मत्तेव वायुवेगकृत-
तालशब्दा कचिद्विधवेवोन्मुक्ततालपत्रा
कचिदसमरभूमिरिव शरशतनिचिता
कचिदमरपतितनुरिव नेत्रसहस्रसङ्कु-
ला कचित्पार्थरथपताकेव वानराकान्ता
कचिदवनिपतिद्वारभूमिरिव नेत्रलता-
शतदुष्प्रवेशा कचिदम्बरश्रीरिवव्याघा-
नुगम्यमानतरलतारकमृगा कचिद-
गृहीतव्रतेव दम्भेघीरजटावल्कलधारिण्य-
परिमितबहुलपत्रसंचयापि सप्तपर्ण-
भूषिता क्रूरसत्त्वापि मुनिजनसेविता
पुष्पवत्यपि पवित्रा विन्ध्याटवी नाम ।
(K. P. 19. I. 1-K P. 20 I. 15)

स्मीकिसरस्वतीमिव दशितेक्ष्वाकुवं-
शां, लङ्कामिव बहुपलाशशोभितां,
धार्तराष्ट्रसेनामिवार्जुनशरनिकरप-
रिवारितां, नारायणभूतिमिव बहु-
रूपां, सुग्रीवसेनामिव पनसचन्दन-
नलकुमुदसेवितां, कचिद् विधवामिव
सिन्दूरतिलकभूषितां प्रवालाभरणां
च, कचित्कुरुसेनामिवोलूकद्रोण-
शकुनिसनाथां धार्तराष्ट्रान्वितां च,
अम्लानजातिविभूषितामपि विरुद्ध-
वंशां, दशिताभयामपि भीषणां,
सततद्विषयमपि प्रवृद्धगुल्मां,
षट्पदव्यासामपि द्विपदानाकुलां,
द्विजकुलभूषितामपि अकुलीनवंशां
विन्ध्याटवीं विवेश ।

(V. P. 39. l. 17-V. P. 41. l. 2.)

37. किं न कृतः शरणेच्छुरभय इति
बहुविधं विलपदक्षिणेन काननं
निर्गत्य नव्यनलनलदनलिनीनिचुल-
पिचुलविद्धद्वहुलेन, प्रचुरचिरि-
बिल्वबिल्वोदजकुटजरुद्रोपकण्ठेन,
सोत्कण्ठभृङ्गराजरसितसुन्दरसुन्दरी-
घनेन, विततवेद्यत्रततिव्रातावरण-
तरुणवरुणतरुस्कन्धसमुन्नद्धभृङ्गगो-
लकेन, गोलाङ्गलभग्नगलन्मधुपटल-
रसासारसिकतहतलेन, तालहि-
न्तालपूगपुञ्जागनागकेसरघनेन, घन-
सारमल्लिकाकेतककोविदारमन्दार-
बीजपूरकजम्बोरजम्बुगुल्मगहनेन,
प्रत्यूहदात्यूहव्यूहकुहरितभरितनदी-
नलनिकुञ्जेन, पुञ्जिताकुण्ठकण्ठकल-
कण्ठाध्यासितोद्दामसहकारपल्लवेन,
षपलकुलायकुक्कुटकुटुम्बसंवाहि-
तोत्कटविकटेन, कोरकनिकुरुम्बरो-
माञ्चितकुरवकराजिना, रक्ताशोक-
पल्लवलावण्यविलिप्यमानदशदिशा,

अथ क्रमेण गच्छत पव तस्य अन-
वकेशिनः कुङ्कुमलितकर्णिकाराः प्रचुर-
चम्पकाः स्फीतफलेग्रहयः फलभरभरित-
नमेरवः नीलदलनलदनारिकेलनिकराः
हरिकेसरसरलपरिकराः कोरकनिकुरु-
म्बरोमाञ्चितकुरवकराजयः रक्ताशोकप-
ल्लवलावण्यविलिप्यमानदशदिशः, प्रविक-
सितकेसररजोविसरबध्यमानचारधूस-
रिमाणः स्वरजःसिकतिलतिलकतालाः,
प्रविचलितहिङ्गवः, प्रचूरपूगफलाः, प्र-
सवपूगपिङ्गलप्रियङ्गवः परागपिञ्जरित-
मञ्जरीपुञ्जायमानमधुपमञ्जुशिञ्जाजनितज-
नमुदः, मदमलमेचकितमुकुन्दस्कन्ध-
काण्डकथ्यमाननिःशङ्ककरिकरटकण्डू-
तयः, उड्डीयमाननिःशङ्कचटुलकृष्णसार-
शावसकलशाद्वलसुभगभूमयः, तमः-
कालतमतमालमालामीलितातपाः, स्तब-
कदन्तुरितदेवदारवः, तरलताम्बूलीस्त-

प्रविकसितकेसररजोविसरवर्धमान-
 वासरधूसरिमभारेण, परागपिञ्जर-
 मञ्जरीयुज्यमानमधुपमञ्जुशिञ्जितज-
 नितजनमुदा, मदजलमेचकितमुचु-
 कुन्दस्कन्धकाण्डमथ्यमाननिःशङ्क-
 करिकटकण्डूतिना, कतिपयदिवस-
 प्रसूतकुङ्कुटीकृतकुटजकोटरेण, चट-
 कसञ्चार्यमाणचतुरवाचाटचाटकैर-
 कियमाणचाटुना, सहचरीचारण-
 चञ्चुरचकोरचुञ्जुना, शैलेयसुकुमा-
 रशिलातलसुखशयितशशिशिनुना,
 शेफालिकाशिफाविवरविष्वधवर्त-
 मानगोधेरराशिना निरातङ्करङ्कुणा,
 निराकुलनकुलकेलिना, कलकोकिल-
 कुलकवलितसहकारकलिकोद्रमेन,
 सहकारारामरोमन्थायमानचमरयू-
 थेन, श्रवणहारिसनीडगिरिनितम्ब-
 निर्झरनिनादनिद्रानन्दमन्दायमानक-
 रिकुलकर्णतालदुन्दुभिना, समासन्न
 किन्नरीगीतरवरममाणरुविसरेण,
 क्षतहरितहरिद्राद्रवरज्यमानवराह-
 पोतपोत्रपालिना, गुञ्जापुञ्जगुञ्जाह-
 कजातेन दशनकुपितकपिपोतपुटक-
 पाटितपाटलकीटपुटसङ्कटेन, कुलि-
 शशिखरखरनखरप्रचयप्रचण्डचपेट-
 पाटितमत्तमातङ्गरक्तच्छटाच्छुरित-
 चारुकेसरभासुरकेसरीकदम्बकेन
 महासागरकच्छप्रान्तेन कतिपयदूरं
 गत्वा..... ।

(V. P. 43. l. 20-V. P. 45. l. 5)

म्बजालकितजम्बूजम्बीरवीथयः, कुसुम-
 रजोधवलधूलीकदम्बवचचुम्बितव्योमा-
 नः, बहलमधुमोक्षोक्षितक्षितयः, परि-
 मलघटितघनघ्राणतृप्तयः, कतिपयदिवस-
 सूतकुङ्कुटीकुटीकृतकुटजकोटराः, चट-
 कासञ्चार्यमाणवाचाटचाटकैरकियमाण-
 चाटवः, सहचरीचारणचञ्चुरचकोर-
 चञ्चवः, निर्भयभूरिभुरुण्डभुज्यमान-
 पाककपिलपीलवः, सदाफलकफल-
 फलविशसननिःशकशुकशकुन्तशतित-
 शलाटवः, शैलेयसुकुमारशिलातलसुख-
 शयितशशिशिवः, शेफालिकाशिफा-
 विवरविष्वधवर्तमानगोधेरराशयः, नि-
 रातङ्करङ्गवः, निराकुलनकुलकुलकेलयः,
 कलकोकिलकुलकवलितकलिकोद्रमाः,
 सहकारारामरोमन्थायमानचमरयूथाः,
 यथासुखनिषण्णनीलाण्डजमण्डलाः, नि-
 र्विकारवृक्कविलोक्यमानपोतपीतगवयधे-
 नवः, श्रवणहारिसनीडगिरिनितम्ब-
 निर्झरनिनादनिद्रानन्दमन्दायमानकरिकु-
 लकर्णतालदुन्दुभयः, समासन्नकिन्नरो-
 गीतरवरसमानरुवः, प्रमुदिततरतरक्ष-
 वः, क्षतहरितहरिद्राद्रवरज्यमाननववरा-
 हपोतपोत्रवलयः, गुञ्जाकुञ्जगुञ्जजा-
 हकाः, जातीफलकसुप्तशालिजातकवल-
 यः, दशनकुपितकपिपोतपेटकपाटित-
 पाटलमुखकीटपुटकाः, ...पुरस्ताद्दर्शन-
 पथमवतेरुस्तरवः ।

(H. P. 234. l. 1-H. P. 235. l. 13)

38 तथाहि । गुरुदारहरणं द्विजराजो-
ऽकरोत् । पुरुरवा ब्राह्मणधनतृष्णया
चिन्ताश । नहुषः परकलत्रदोहदी
महाभुजग आसीत् । ययातिराहि-
तपाणिग्रहणः पपात । सुद्युम्नः
स्त्रीमय इवाभवत् । सोमस्य प्रख्या-
ता जन्तुवधनिर्वृणता । पुरुकुत्सः
कुत्सित इवासीत् । कुबलायाश्वो
नाश्वतरकन्यामपि परिजहार । नृगः
कुकलासतामगमत् । नलं कलिर-
भिभूतवान् । संवरणो मित्रदुहितरि
विक्रवतामगात् । दशरथ इष्टरामो-
न्मादेन मृत्युमवाप । कार्तवीर्यो
गोब्राह्मणपीडया पञ्चत्वमयासीत् ।
मनुः सुवर्णव्यसनी ननाश ।
शन्तनुरतिव्यसनाद्विपिने विल-
लाप । युधिष्ठिरः समरशिरसि
सत्यमुत्सर्ज । नास्त्यकलङ्कः को-
ऽपि प्रायः ।

(V. P. 46. l. 14-V. P. 47. l. 4)

‘तात बाण द्विजानां राजा गुरुदार-
ग्रहणमकार्षीत् । पुरुरवा ब्राह्मणधन-
तृष्णया दयितेनायुशो व्ययुज्यत । नहुषः
परकलत्राभिलाषी महाभुजङ्ग आसीत् ।
ययातिराहितब्राह्मणीपाणिग्रहणः पपात ।
सुद्युम्नः स्त्रीमय पवाभवत् । सोमस्य
प्रख्याता जगति जन्तुवधनिर्वृणता ।
मान्धाता मार्गणव्यसनेन सपुत्रपौत्रो
रसातलमगात् । पुरुकुत्सः कुत्सितं कर्म
तपस्यन्नपि मेकलकन्यकायामकरोत् । कु-
बलायाश्वो भुजङ्गलोकपरिग्रहादश्वतर-
कन्यामपि न परिजहार । पृथुः प्रथम-
पुरुषकः परिभूतवान्पृथिवीम् । नृगस्य
कुकलासभावेऽपि वर्णसंकरः समद्वयत ।
सौदासेन नरक्षिता पर्याकुलीकृता
क्षितिः । नलमवशाक्षहृदयं कलिरभि-
भूतवान् । संवरणो मित्रदुहितरि विक्र-
वतामगात् । दशरथ इष्टरामोन्मादेन
मृत्युमवाप । कार्तवीर्यो गोब्राह्मणातिपी-
डनेन निधनमयासीत् । मरुतः इष्टबहु-
सुवर्णकोऽपि देवद्विजबहुमतो न बभूव ।
शन्तनुरतिव्यसनादेकाको वियुक्तो वाहि-
न्या विपिने विललाप । पाण्डुर्वनमध्य-
गतो मत्स्य इव मदनरसाविष्टः प्राणा-
न्मुमोच । युधिष्ठिरो गुरुभयविषण्ण-
हृदयः समरशिरसि सत्यमुत्सृष्टवान् ।
इत्थं नास्ति राजत्वमपकलङ्कमृते देव-
देवादमुतः सर्वद्वीपभुजो हर्षात् ।

(H. P. 87 l. 9-H. P. 90. l. 5)

- 39 सुनृपमिव सजनकमकरं...जलनिधि-
मपश्यत् । V. P. 46. l. 6 क्लेशबहुलमपि तपःकरणमिव कम-
कारिणं कल्याणानां...कटकं जगाम । H. P. 213. l. 11
- 40 आपीतहरितैः कृष्णासु केदारिका-
कोष्ठिकासु समुत्फलद्भिर्जातुशबलैरिव
दुर्दुरैर्विद्युता समं चिक्रीड वर्षाकालः । V. P. 48. l. 17 कृतकालसंनिधानामिवान्वहारित-
ललाटपट्टाद्यापदाम् । H. P. 9. l. 13
- 41 आर्यं कन्दर्पकेतो पुनरपि तव प्रियया
सङ्गमो भविष्यतीत्यचिरेण । तद्विरम
मरणव्यवसायादिति । V. P. 47. l. 20 वत्से महाश्वेते न परित्याज्यास्त्वया
प्राणाः । पुनरपि तवानेन सह भविष्यति
समागमः । K. P. 170. l. 11
अनन्तरं चान्तरिक्षे क्षरन्तीवामृत-
मशीरिणी वागधूयत । वत्से महाश्वेते
पुनरपि त्वं मयैव समाश्वसितव्या वर्तसे । K. P. 317. l. 16
- 42 त्यागिन इव दानवन्तो मार्गेणसन्ता-
पमसदन्तः महाहृगाः उत्कुपिता इव
क्षमां मुञ्चन्तस्तुरगा रेजुः । V. P. 52. l. 4 पार्थिवोऽपि गुणमयः करिणामिव
दानवतामुपरि स्थितः H. P. 197. l. 8
- 43 शरतल्पशयो भीष्म इव चिराय
श्वसन्नासीत् । V. P. 53. l. 2 बहुशरशयनसुसोत्थितोऽपि हसन्निव
शान्तनवम् । H. P. 211. l. 4
- 44 अनन्तरमखञ्जखञ्जरीटे अकुञ्चित-
क्रौञ्चसञ्चारे, निर्भरभरद्वाजद्विजवा-
चाटवटपे, पात्रभ्रान्तशुककलमके-
दारे प्रवेशितावेशिकराजहंसे कंसा-
रिदेहयुतिद्युतले, हंसतुलुलितराज-
जलमुचि, सान्द्रोद्धतेन्दुमहाकामु-
कमुदि, मधुरमधुतृणवीरघि सरस-
सारसरसितसारकासारे कशेरुकन्द-
लुब्धपोत्रिपोतपौत्रोत्खाततटतडागस-
ञ्चरन्मापुत्रिकापत्रीपटलमधुरसाध्व-
निविहितमुदि कदधितकदम्बे
कम्बुद्विधि प्रसृतविसप्रसूने, चकित-
चातके, चिरलवारिदे, तारतरतारके,
- अथ कदाचिद्विरलितबलाहके, चात-
कातङ्गकारिणि कवणत्कादम्बे, दुर्दुरद्विधि,
मयूरमदमुषि, हंसपथिकसार्यसर्वातिथौ,
धौतासिनिभनभसि, भास्वरभास्वति,
शुचिशशिनि, तरुणतारागणे, गलरसु-
नासीरशरासने, सीदत्सौदामिनीदाम्नि,
दामोदरनिद्रादुहि, द्रुतवदूर्यवर्णार्णसि,
धूर्णमानमिहिकालधुमेघमोघमघवति, नि-
मीलज्जीपे, निष्कुसुमकुटजे, निर्मुकुल-
कन्दले, कोमलकमले, मधुस्पन्दीन्दीवरे,
कहलाराङ्गादिनि, शेफालिकाशीतलीकृत-
निशे, यूथिकामोदिनि, मोदमानकुमुदा-
वदातदशदिशि, सप्तच्छदधूलिधूसरित-

वाक्णीचावचन्द्रमसि, स्वादुरसस-
लिले, स्फुरितशफरतकुबकोटे, धूक-
मण्डूकमण्डले सङ्कोचितकञ्चुकिनि,
काञ्चनच्छेदगौरशालिनि, कोशदुःकोशे
सुरभिगन्धिसौगन्धिकगन्धहारिहरि-
णाश्वे, कुमुदामोदिनि, कौमुदीकृत-
मुदि, निबर्हबर्हिणि, कूजत्कोयष्टिके,
घृतघातैराष्ट्रे, हृष्टकलमगोपिकागीत-
सुखितमृगयूथे, कथारुतकिशुके, म्हा-
पितमालतीलतामुकुले, बन्धुकबान्धवे,
सञ्जातकमुज्जानके, विसृजितसौत्रा-
मणधनुषि स्मेरकाश्मीररजःपिञ्ज-
रितदिशि, विकस्वरसरे, शरत्स-
मयारम्भे, कन्दर्पकेतुः...पुत्रिकां...
हस्तेन पस्पर्श ।

V. P. 49. l. 8-V. P. 50 l 7

समीरे, स्तवकितबन्धुरबन्धुकाबध्यमा-
नाकाण्डसन्ध्ये, नीराजितबाजिनि, उद्दाम-
दन्तिनि, दर्पक्षीबौक्षके, क्षीयमाणपङ्क-
चकवाले, बालपुलिनपल्लवितसिन्धुरोघसि,
परिणामाश्वानश्यामाके, जनितप्रियङ्गु-
मञ्जरीरजसि, कठोरितत्रपुस्तवचि, कुसुम-
स्मेरशरे शरत्समयारम्भे...बाणः...अगात् ।

H. P. 83. l. 5—H. P. 84. l 4

Appendix II

Index of Verses

	Verse No.	Page
1 अतिमलिने कर्तव्ये भवति	7	2
2 अविदितगुणापि सत्कविभणितिः	11	2
3 उत्कर्णोऽयमकाण्डचण्डिमकट्टः	16	16
4 कठिनतरदामवेष्टनलेखा-	3	1
5 करबदरसदृशमखिलं भुवनतलं	1	1
6 खिन्नोऽसि मुञ्च शैलं	2	1
7 गुणिनामपि निजरूपप्रतिपत्तिः	12	2
8 जीवाकृष्टिं स चक्रे मृधभुवि	18	20
9 पश्योदञ्चदवाञ्चदञ्चितवपुः	15	16
10 प्रत्यक्षदृष्टभावाप्यस्थिरहृदया	19	28
11 भवति सुभगत्वमधिकं	5	1
12 विध्वस्तपरगुणानां	9	2
13 विषधरतोऽप्यतिविषमः	6	2
14 स जयति हिमकरलेखा	4	1
15 सरस्वतीदत्तवरप्रसादञ्चक्रे	13	2
16 सा रसवत्ता निहता	10	2
17 सुराणां पातासौ स पुनरति-	17	20
18 हरिखरनखरविदारित-	14	16
19 हस्त इव भूतिमलिना	8	2

Sanskrit Index

[The nos. refer to page and line in Vāsavadattā]

अकाण्डचण्डिमकट्ट	16.17	अनुगतदक्षिणसदागति	6.10
अकाण्डे	34.5	अनूकशाभिघात	19.14
अकार्षीत्	17.11	अनेपीत्	11.21
अकालसन्ध्याविभ्रम	19.16	अन्तःसरल	3.11
अक्षतदश	6.4	अन्तक	5.6
अखञ्ज	49.8	अन्तरित	2.8
अगस्त्य	3.6	अन्धङ्करण	52.10
अगस्त्यमार्ग	14.15	अन्धासुर	18.14
अग्निमुलाशुद्धि	4.1	अपह्नुवान	30.20
अग्निहोत्र	30.14	अपसार	45.17
अङ्गद	11.3; 24.18	अप्सरस्संहति	21.11
अचलाधिकलक्ष्मी	5.2	अभिभूति	11.8
अजानुरागिणी	25.14	अभिसारिका	7.11
अजीर्णविकार	12.17	अभूतपूर्व	3.1
अञ्जसारतः	34.13	अभ्रविशदा	34.6
अतनुषेक	34.18	अर्जुनसमर	25.2
अतरल	3.12	अर्धचन्द्र	14.12
अतरलमध्य	6.2	अर्धयाममात्रखण्डित	17.14
अतिक्रान्तकन्यातुला	11.1	अर्धशफर	16.2
अतिक्रान्तदमनक	6.12	अयासीत्	35.11
अतितनीयस्तया	7.13	अरिष्ट	19.19
अतिपुण्यैकहृदय	20.6	अलकपट	32.16
अतिमलिन	2.3	अलङ्कारप्रसाधिता	38.14
अतिमुक्त	22.16	अवटतटोदवी	31.4
अदिति	19.21	अवत्सु	7.16
अधररागता	21.6	अवन्तिसेना	36.16
अधरीकृतदान	12.16	अवश्यायोच्छलित	4.10
अनङ्गलेखा	26.8	अविदितगुणा	2.11
अनङ्गवती	21.12	अशोक	22.20; 40.11
अनन्तभोगी	3.5	अश्रौषीत्	25.10
अनन्तमूला	40.7	अश्लीलप्राय	22.7
अनातुर	46.12	अश्वतरकन्या	38.19; 46.18
अनिरुद्ध	3.9; 11.1	अष्टमूर्ति	20.5
अनिष्टोद्भावनरसान्तर	12.5	अष्टादशवर्षीया	11.13
अनुक्षण	8.11	असाधुजनोचितचरित	12.3

असांप्रत	13.10	उत्तम्भितजलद्	19.14
अस्त्रसारणी	42.3	उत्तरगोप्रहणसमरभूमि	16.21
आखण्डलककुम्भ	41.17	उत्तुंगश्यामलकुचा	1.13
आखण्डलाशा	32.20	उद्योतकर	38.13
आखेटिन	24.7	उद्दमत्	10.14
आतर्पणपञ्चाङ्गुल	31.17	उद्देल्लद्	8.8
आत्मघोषमुखर	12.15	उत्प्रेक्षा	20.17
आदिकन्द	25.3	उपनिषद्	38.14
आधूत	12.9	उपान्तलोहित	10.13
आनकदुन्दुभि	3.4	उमा	1.7
आन्ध्री	23.13	उल्लसदंशुक	14.20
आपातमधुर	12.8	उलासितगोत्र	21.15
आबद्धतुद्दिन	22.11	उल्लासितरति	5.15
आम्लानसुभग	22.14	उल्लूखल	41.11
आर्यपुत्र	39.4	उपा	11.1
आरामतह	29.8	पकायतनशाला	11.10
आलानस्तम्भ	46.1	पकासन	39.2
आलोलिकातरल	29.3	पणतिलक	19.6
आविलकाञ्जन	35.1	पला	35.16
आवेशिक	49.9	कङ्क	2.9
आशान्तरक्षण	3.6	कङ्कलि	22.6
आशाप्रसाधक	3.6	कङ्कलिगुच्छ	23.2
आश्रयाश	5.6; 12.6	कच्छप	7-1; 47.19
आश्रितनन्दन	5.12	कच्छोपान्त	48.2
आहितुण्डिक	31.5	कज्जल	1.8
इन्दुमती	25.14	कज्जलरसश्याम	30.17
इन्द्रजाल	24.11	कज्जलव्याज	7.13
इन्द्रनील	23.4; 31.3	कटक	13.21; 35.12
इन्द्राणीरुचित	22.13	कटकसञ्चारिणः	4.9
इष्टरामोन्माद	47.1	कटाग्रि	40.4
ईशानभूतिसञ्चय	5.15	कण्टकयोग	3.14
उटज	43.22	कण्ठालक	51.1
उच्चैःश्रवा	12.13	कण्ठनविकीर्ण	41.12
उत्कर्णकैसर	19.19	कण्ठूति	45.10
उत्कलिका	6.13	कणाटीन	16.4
उत्कलिकाबहुल	8.14	कदम्बक	45.4
उत्कीर्णा	11.18	कथकजन	29.14

कथाकृत	50.3	कषाययति	12.9
कथालापविदग्धशृङ्गारमयजन	24.1	कम्बिका	20.20
कन्दर्पकेतु	6.4; 25.9	कम्बु	33.7
	17.13; 12.2;	कम्बुद्विष्ट	49.13
कन्दर्पमुद्रा	29.5	कंस	24.20; 5.17
कन्दर्पसायक	11.2	कंसाराति	3.4
कन्दरान्तर	13.19	कर्कट	47.6
कन्यातुलारोह	20.15	कर्कन्धु	42.13
कनकदर्पण	24.15; 32.15	कर्ण	53.2; 14.11
कनकपरुवक	91.2	कर्णारथ	24.17
कनकमृग	24.19	कर्दमित	7.10
कपोलपालि	23.11	कर्पूर	47.6
कबन्ध	52.7; 7.2	कर्पूरशलाका	38.9
कबरिका	25.1	कर्मठ	7.11
कम्पिततटा	19.3	कार्तस्वर	24.9
करका	37-5; 49.6	काव्यादर	3.5
करण	15.4	कालागरु	36.4
करपत्र	49.2	कामधुराघरेण	34.19
करपत्रदारण	4.2	कायमानिक	50.17
करवदर	1.1	कामिनीगण्डूषसीधु	22.5
करवाल	34.5	कान्तिमती	26.14
करालायते	13.3	काव्यालङ्कारेषु	20.18
कलकण्ठ	22.1	कालकपालिन्	28.14
कलङ्काङ्गार	33.8	काकलीगायन	48.4
कलप्रलाप	71.0	काञ्चनमण्डपिका	38.4
कलम	49.9	काटव	12.8
कलविङ्क	28.20	कात्यायनी	19.1
कलहायमान	17.15	कान्दिशीक	52.1
कलहंस	15.8; 22.2	काननरुचि	13.1
कलाङ्कुरा	24.4	कामसूत्रविन्यास	14.12
कलावती	39.3	कामुकजन	29.5
कलि	5.8	कालकैवर्त	41.4
कलिकेतु	36.13	कालक्षपणकपिण्ड	7.6
कवयः	1.1	कार्तवीर्य	47.1
कशिपुक्षेत्रदान	3.2	कार्तस्वर	24.9
कशेरुकन्ध	491.2	कार्पटिक	7.12
कषण	3.1	काव्यकथा	7.12

काव्यजीवन्न	18.7	कुवलयपीड	5.17
काष्ठा	43.7	कुवलयश्व	46.18
काष्ठापहारक	30.12	कुशलव	5.1'
कापायपट	42.12	कुशेशय	99.17
किञ्जल्क	32 10	कुसुमकेतु	3.9
कितव	17.17; 34.1	कुसुमपुर	18.15
किन्नरीगीत	44.17	कुसुमशरासन	6.8
किमिर	23.2	कुहकुहाराव	15.15
किरातशत	16.5	कुहमुख	24.19
किरातसैन्य	51 7	कुलासता	46.18
किशोरक	37.16	कुक्वाकु	41.16
कीकसखण्ड	31.18	कुत्रिमकेतकानन	37.22
कीचकमुहत्	14.20	कृतकान्तारतरङ्ग	6.11
कीलाल	35.22	कृतयुग	6.17
कीलित	10.1	कृष्ण	3.3; 20.3; 24.20
कुक्कुट	45.6	कृष्णरूप	32.13
कुक्कुटी	45.10	कृष्णवर्मा	5.6; 30.12
कुङ्कुमपिण्ड	32 19	कृष्णागुरु	24 5; 23.7
कुटज	43.23	केतक	45.3
कुहाल	12.20	केतकदल	10.11
कुन्तली	23.9	केतकधूलि	26.11
कुन्द	10.15	केतकीकानन	15.12
कुम्भकर्ण	14.16; 35.22	केदार	49.9
कुम्भसम्भव	16.10	केदारिका	48.17
कुम्भीनसीकुक्षि	46.2	केरली	23.11; 37.4
कुमारमयूर	48.5	केशनिर्मोक	8.9
कुमुदवनबन्धु	5.1; 6.6	केशपाशदर	8.7
कुमुदिनीनायक	7.9	केशपाशसंस्कारधूपपटल	30.15
कुरबक	45.6	केसर	45.8
कुरर	47.5	कैतवकैरल	36.16
कुररीरुत	30.6	कैवर्त	22.12
कुरुक्षेत्र	42.11	कैलास	5.13
कुल्यायमानकरिणी	36.1	कोकनद	19.11
कुलटलक्ष्मी	48.11	कोकिप्रयतमा	9.3
कुलाय	45.6	कोटककुटुम्बिनी	16.1
कुलाल	15.17	कोण	3.1
कुलोच्चार	47.6	कोदण्ड	6.15

कोयष्टिक	50.2; 16.2	गुणाद्वय	24.14
कोविदार	45.3	गुमगुमायित	23.17
कोष्टिका	48.17	गुरुकलत्रोपशोभित	38.16
कोरवन्वह	6.1	गुरुदारहरण	46.14
कोरवैलेनिक	24.14	गुल्म	41.1
कोशिक	2.4	गुलिकाखगुलिका	31.15
कौसुम्भराग	42.12	गीत	21.2
ककचच्छद	49.3	गृध्र	51.11
क्रीडाशकुनि	37.19	ग्रहशुक	81.2
क्रोडाशुक	38.10	ग्रहीतगुरुकलत्रानुशय	9.10
क्रोडीकृतसुतनु	5.18	गैरिकराग	14.13
कोष्ठ	47.6	गोत्रोद्धरण	4.3
कथ्यन्ते	13.14	गोदा	25.2
काथ	13.9	गोप	1.4
किपाम्	20.18	गोपति	18.9
खञ्जनाः	24.8	गोमुण्ड	33.12
खञ्जरीट	16.4; 49.8	गौघेर	44.14
खर्माभाव	21.1	गौष्टीन	29.7
खलव्यसनाङ्कुर	13.2	ग्रहग्रस्त	26.6
खरसंयोग	3.15	ग्रहमयी	11.5
खातक	15.4	ग्राह	42.18
खिङ्ग	22.14	घटितसन्धिविग्रह	5.9
खिङ्गजन	22.7	घनघटमान	41.9
खिलित	10.1	घनघनायमान	30.5
गगनाशोकतरु	28.15	घनघरघटन	49.5
गणक	30.8	घनाघन	18.9
गणनीयहस्तश्रवण	38.13	घर्भर	31.5
गणिकारिका	40.10	घुसृण	23.9
गन्धवाह	13.51	घुसृणरस	38.5
गरुड	18.13	चक्रधर	12.13
गवय	14.4	चक्री	5.8
गवाक्ष	10.12	चकोराङ्गना	33.1
गवाक्षशलाका	34.10	चक्षुर्वन्धनमहौषधि	11.12
गाणिकय	17.6	चञ्चुर	45.12
गान्धार	20.20	चटक	55.11
गान	21.1	चटुलम्पट	37.7
गुञ्जा	45.1	चण्डाभिधाना	19.1

चत्वर	29.15	जयलक्ष्मी	7.4
चतुःषष्टिकला	23.12	जरत्करी	20.19
चन्द्रचमूरु	19.15	जरती	26.4
चपलायते	36.10	जलकपि	47.8
चपेट	45.3	जलदकरक	48.6
चमरीगण	13.20	जलदेवता	15.14
चर्चरीगीत	22.8	जलदोन्नाह	36.4
चलरञ्जु	48.11	जलमानुष	45.14
चलरागता	21.2	जलौक	18.12
चपक	7.8	जवातरुकुसुम	32.19
चाटक	45.11	जहुकुन्या	31.9
चारभटाहङ्कार	7.3	जाङ्गल	39.17
चार्वाक	3.14	जातुशबल	48.18
चिताचक्र	23.3; 33.8	जाहक	45.2
चित्रलेखा	26.11	जाहवी	18.18
चिन्तामणि	25.9; 3.12	जिघृक्षा	1.8
चिरिविष्व	43.22	जिह्वा	52.2
चीत्कुर्वद्	16.20	जीवजीवकमिथुन	37.21
चुञ्चु	45.12	जीवजीवकमिथुन	14.1
चुम्बक	33.18	जीवाकर्षण	52.3
चूर्णचय	49.4	जीवाकृष्टि	20.10
चूचुकमुद्रा	9.12	जीवितेशपुर	8.13
चैत्य	33.7	जैमिनिमतश्चाविणः	24.7
छन्दोविचिति	19.9; 38.12	टङ्कारभैरव	40.4
छलनिग्रहप्रयोगाः	3.13	डम्बर	31.8
जघन्यकर्मलग्न	12.21	ढका	51.2
जनकभू	4.4	तक्राट	12.14
जनकयज्ञस्थान	36.6	तटावट	15.13
जनता	10.20	तडिल्लता	49.3
जन्तुवधनिर्घृणता	46.17	तथागतमतध्वंसिनः	24.8
जनादन	14.6	तमालकानन	30.17
जनितशिव	5.13	तमालिका	35.10; 27.17
जनिता निरुद्धलील	6.8	तमितिमिर	31.8
जनितेर्ष्य	11.15	तमोमपीश्याम	31.13
जम्बीर	45.3	तर्कु	49.15
जम्बू	45.4	तरत्पत्ररथ	7.1
बूजम्बखण्ड	15.14	तरुणसुरमिथुन	15.13

ताडक	7.8	दामोदर	1.6
तार्क्ष्य	5.17	दारोत्सुकितराम	36.6
तारा	38.16	दिग्गजमदलेखा	21.9
तारानुरागरका	30.1	दिग्गजदर्शन	32.13; 52.10
ताल	45.2	दिग्विनिश्चय	20.16
तालफल	13.22	दिति	13.13
तालफलरस	12.8	दिनारम्भलक्ष्मी	16.6
तिक्त	12.9	दिलीप	5.11
तिथिपर	18.3	द्विगुणरुचि	1.10
तिमिङ्गिल	45.13	दीनार	42.6
तिमिरतर्जन	29.10	दुग्धमुग्धदशन	8.10
तिमिरप्रतिहस्त	30.5	दुर्वर्णयोग	20.20
तुङ्गभद्रा	25.2	दुर्वासा	25.15
तुरगचिसर	31.11	दुर्विघ्न	28.17
तुलाधारशून्य	30.4	दुर्वर्णित	22.4
तुलादण्ड	10.16	दुःशासन	4.2
तृणाचहुल	40.1	दुष्यन्त	25.15
तोरण	10.18	दूती	32.8
तोरणमालिका	48.12	दूरप्ररूढार्जुन	40.9
त्वङ्गत्	42.2	दैवदुर्विलसित	43.14
त्रिशङ्कु	5.5	दोषानुबन्धचतुर	12.12
दक्षिणसमीरबाण	22.4	दोषण्ड	45.6
दत्तकपाट	11.20	द्युतितर्जनजर्जर	31.6
दधिधवल	7.5	द्रावक	34.1
दन्तपालिचक्र	33.4	द्रोणप्रभाव	30.11
दन्तमणिरक्षासिन्दुर	10.8	द्रोणाशास्यक	24.15
दन्तुरित	7.1	द्विजकुलस्थिति	34.15
दमयन्ती	4.5; 25.13	द्विजिह्वसङ्गृहीति	3.15
दमनक	22.14	धनद	18.2; 20.5
दर्दुर	40.18	धर्मराट्	20.4; 25.18
दर्पण	2.6	धात्रीधृति	14.10
दर्शितशृङ्गोन्नति	4.9	धातुराग	42.1
दशरथ	5.10; 10.10	धार्तराष्ट्र	24.10
दशान्तमुपगत	7.17	धीः	2.3
दहन	30.7	धूमल	31.18
दात्यूह	15.15; 45.4	धूमोर्णा	25.17
दामवेष्टन	1.5	धूसरिम	45.8

धृतराष्ट्र	3.10	नारायण	3.3
धृष्टद्युम्न	30.11	नारायणमूर्ति	40.16
ध्वान्	28.21	नारायणशक्ति	40.13
नकुल	44.14	नासावंश	10.17
नकुलद्वेषी	2.2	नासावंशलक्ष्मी	27.10
नक्र	47.19	नास्तिकता	3.14
नक्रचक्र	45.12	निकपोपल	49.1
नक्षत्रविद्या	38.13	निकुरम्ब	8.3; 8.7
नखमार्जनरत्नशलाका	48.14	निकुन्तति	12.21
नखर	37.10	निखाता	11.8
नदेशजप्रशंसी	12.13	निचुल	43.22
नन्दगोप	5.9	निजरूपप्रतिपत्तिः	2.13
नन्दिघोष	4.22	नितम्बधिम्ब	19.5
नयनच्छविच्छटाकपिलिकेषु	30.13	निदाघदिवस	12.11
नयनसेतुसमुद्गतबन्ध	10.16	नियोग	3.14
नमदा	46.7; 25.2	निर्झति	20.4
नरवाहनदत्त	14.9; 25.15	निर्जिगमिषति	29.9
नल	4.5; 5.7; 25.13; 43.22	निर्मलच्छाय	2.6
नलकूबर	17.1; 25.16	निर्मलीकृत	2.2
नलनिकुञ्ज	16.1	निर्मोकपट्ट	47.15
नलद	43.22	निर्वाण	10.12
नल्वगोचर	50.16	निरगात्	39.16
नल्वशत	13.18	निरस्तकरणग्राम	26.5
नवकाः	2.9	निवासिजन	18.9
नवनीतस्वस्तिक	33.3	निशांतपथचारि	8.1
नवनृपतिचित्तवृत्ति	36.1	निशुम्भ	18.17
नवमालिका	21.10	निष्कुट	29.15
नवयावक	22.18	निष्पन्दकरणग्राम	17.13; 43.6
नहुष	46.15	निषिद्धाशेषपरिजन	11.20
नागकेसर	45.3	निर्लिशत्व	21.7
नागकेसरकुसुम	23.5	निहता	2.9
नागनिःश्वाससमुत्क्षिप्तभूति	14.6	नीचदेश	12.11
नागराज्यस्थिति	40.7	नीलकण्ठ	48.5
नान्दीक	52.56	नृकरोटि	40.4
नानारामानन्दकर	5.14	नृग	46.18
नानासवासक्त	18.5	नुत्यत्कबन्ध	16.6
नाराच	6.20	नुसिह	3.2

नेत्रपेयकान्तौ	37.3	पावक	20 4
नेत्रोत्पाटन	3.16	पावकाग्रेसर	4 12
नोद्रेक	4 13	पिचुल	43 22
न्यायस्थिति	38.13	पिण्डालक्तक	14.17
पक्षमल	10.11	पिशाचीकर्णोलूखल	51.16
पञ्चत्व	20.13	पिशुन	2.2
पटुकटुक	51.1	पिहिता	37.2
पटुचटन्	40.4	पुटकिनी	30.5
पट्टाङ्गण	35.15	पुण्यरज्जु	19.3
पण्यवीथी	30.4	पुण्यवेणि	19.6
पत्रायते	39.5	पुण्डरीकाक्ष	19.11
पनस	40.16	पुत्रिका	50.6
पयोधरपरिसर	6.19	पुनर्भूपरिग्रह	4.6
परशु	12.19	पुत्राग	40.11; 45.2
परामपिञ्जर	45.8	पुरगोपुर	37.6
परिखावल्य	9.6	पुरन्ध्री	21.7
परिणयपराङ्मुखी	21.16	पुरुकुत्स	46.17
परिणामविरस	12.19	पुरूरवा	46.14
परिणाह	9.12	पुलिन्दसुन्दरी	35.8
परीवाद	3.14	पुलिनतल	47.16
पलल	26.4	पुलोमकुलस्थिति	40.9
पलाव	23.6	पुलोमतनया	21.14
पलाश	22.9	पुष्कर	51.2
पलितङ्करणेन	52.9	पुष्करप्रादुर्भाव	15.3
पलितौषध	30.18	पुष्पकेतु	39.10; 18.3
पल्लवोज्ज्वल	17.6	पुष्पिताग्रा	15.6
पद्मरामशकल	35.12	पूय	45.2
पशुपति	14.5	पृथु	4.6
पाटलिपुष्प	23.6	पेचकि	30.16
पाण्डुपुत्र	24.13	पोताधान	16.2
पादपराग	12.9	पोत्रपालि	45.1
पादपप्रसव	10.5	पोत्रिपोत	49.1
पादालक्तक	7.4	प्रचेतसा	18.2; 20.4
पार्थ	5.16; 22.2	प्रणयपेशल	38.6
पारद्	13.4	प्रतिपक्षलक्ष्मी	20.1
पारदपिण्ड	33.9	प्रतीष्ट	20.12
पारिजात	5.12	प्रत्यक्षद्रव्य	30.20

प्रत्यक्षर	2.16	बौद्धसङ्गीति	38.14
प्रवृद्धाध्यापक	7.11	बौद्धसिद्धान्त	30.20
प्रयागरुफल	10.6	ब्रह्मदत्तमहिषी	38.17
प्रवृद्धगुल्मतया	15.1	भरत	45; 18.3
प्रवालहारिण्यः	6.13	भरतचरित	19.16
प्रवालाभरणा	40.17	भरद्वाज (bird)	49.9
प्रहृषिणी	15.6	भङ्गुरत्व	21.3
प्रशस्तकेदार	20.2	भद्रश्रियम्	12.20
प्रस्तर	33.18	भम्भराली	40.3
प्रस्थानकलाश	32.17	भवनन्दनप्रभाव	36.8
प्रस्थानलाजाञ्जलयः	49.6	भाकूट	15.8
प्रसाधिका	32.16	भाङ्गारि	40.3
प्रसादिताश	6.6	भागीरथी	19.12
प्रसारितबाहुयुगल	11.17	भासराग	7.12
प्रावरण	30.18	भासुर	31.6
प्रासादपारावत	33.11; 35.17	भास्वतालङ्कारेण	11.5
प्रियङ्गुश्यामा	14.9	भार्गव	5.10; 10.10
प्रियङ्गुश्यामासखी	38.17	भारत	4.2; 38.11
प्रीतिविस्तारित	11.14	भारतसमर	3.10
फलकिन्	51.16	भारतसमरभूमि	16.6; 40.9
फलपाके	42.13	भिक्षुकी	30.1
फेनस्तवक	7.6; 31.11	भिक्षुरुपीवल	41.8
वकद्वेषी	12.6	भोमसेन	20.3
वकुल	22.5; 23.1	भोष्म	5.4; 14.11; 53.2
वकोट	49.15	भुग्न	1.4
वद्धभुजङ्ग	18.13	भुजवलीक्षणत्कार	8.8
बन्धुतापदर्शन	12.19	भुजिध्यजन	29.13
बन्धूक	50.4	भुवनतल	1.1
बलभद्र	28.16	भूतता	34.8
बलभित्	20.4	भूतिमलिन	2.5
बहुधातुविकार	15.1	भूरिशालङ्कृत	17.6
विभ्रमः	1.3	भृङ्गराज	43.23
विल्व	43.22	भृङ्गगोलक	45.1
बीजपूरक	45.3	भृज्यमान	32.1
बृहत्कथानुबन्धिनः	24.14	भोगावास	8.10
बृहत्कथालम्ब	17.20	भ्रमरमाला	32.8
बृहन्नला	3.11	भ्राजमानतनुमध्या	38.12

भ्रामक	34.1	मरुदेशटकयात्रा	16.22
मकर	47.19	मरुचक	22.13
मकरकेतु	6.9	मलयानिल	23.14
मकरन्द	12.1; 16.11; 17.10; 17.13; 17.15; 35.10	मल्लनाग	14.12
मञ्च	24.3	मल्लिका	45.3
मञ्जरय	37.20	मल्लिकार्जुन	14.9
मञ्जिष्ठा	29.22	मल्लिकामालभारी	37.5
मञ्जिष्ठाचामर	42.10	मयीराशि	32.11
मठेषु	7.11	महाकटाह	32.1
मणिकुट्टिमाभिः	29.16	महानट	31.8
मण्डलभ्रमणकथक	12.15	महानटवाहु	18.13
मत्स्य	47.18	महानदीन	4.14
मदनकान्ता	11.18	महामद्	34.5
मदननगर	9.3	महाबलि	19.21
मदनमञ्जरी	26.9	महाभारत	5.4
मदनमञ्जुका	25.15	महावराह	4.3
मद्यन्ती	35.2	महाशृङ्गारी	22.10
मदनरथ	22.5	महास्थली	32.1
मदनलेख	38.1	महिषमहासुर	18.17
मदालसा	38.19	महेश्वर	5.13; 6.2; 18.9
मधु	5.14	माघविरामदिवस	18.8
मधुच्छत्र	7.7	मातङ्गशिथु	37.17
मधुधारा	2.11	मातङ्गकन्यानर्तन	48.11
मधुपूर्णकपाल	28.14	मातरिश्वा	12.7
मधुव्रतमाला	23.17	मातुलुङ्ग	45.13
मन्दर	5.14; 5.13	मानुष	36.6
मन्दाक्षा	8.12	मायाजन्मने	4.10
मन्दाक्षमन्दा	34.19	मार्गण	20.11
मन्दार	45.3	मारागम	21.4
मन्दारस्तवक	32.15	मालतीमाला	2.12; 8.7
मन्मथमहानिधिमन्दिर	9.4	मालवी	23.12; 37.13; 38.7
मन्दिमान	7.17; 12.18	मालिनी	25.1; 26.10
मन्मथेन्द्रजालिन्	11.12	मालिनीसनाथा	19.9
मनु	47.2	माषपुत्रिका	49.13
मनोजवनाम्नातुरगेण	39.16	मांसलित	30.14
मरिचपल्लव	37.21	मीनमिथुनकुलीरसंगत	15.4
		मीमांसकदर्शन	52.10

मीमांसाध्याय	15.2	रजनीपांसुला	30.18
मुकुरतल	2.14	रजोराजिविशेषक	34.20
मुक्ताफलशयल	14.3	रणखल	52.1
मुखमदनमन्दिर	10.18	रणरणक	23.9
मुचुकुन्द	45.9	रक्ताम्बरधारिणी	30.1
मुञ्जानक	50.4	रक्तांशुकधर	28.17
मुदाकर	9.1	रक्ताशोक	45.7
मुमुर	9.2; 25.18; 32.10	रत्ननौका	48.11
मुरज	36.5	रत्नशुक्ति	48.14
मुष्टिग्राह्यमध्या	38.16	रतकील	12.21
मुसलाहति	41.11	रतिकलह	21.5
मूच्छाधिगम	21.1	रतिप्रिय	6.8
मृधमुवि	20.10	रतिसुखप्रद	3.9
मृषा	2.1	रम्भा	25.16
मेचकित	30.16; 45.9	रवि	3.8
मेनका	7.6	रशनाबन्ध	21.5
मेरु	3.8	रसवत्ता	2.9
मोहनशक्ति	11.9	रसाञ्जनसिद्धि	11.6
म्लानिमान	8.3	रहितासु	9.2
म्रदिमाकर	34.21	रागरञ्जु	5.15
यक्षवलि	12.15	रागविकृति	21.3
यन्त्रपञ्जर	38.10	रागसागरवेणिका	10.18
ययाति	46.16	रागेषु	21.1
यवनिकापट	42.14	राघव	4.4
यवर्स	13.1	राघवचित्तवृत्ति	40.12
यशोदा	5.9	राजसेन	34.6
यशोदानन्द	3.4	राजिल	16.3
यष्टिसमारोहण	29.15	राजीवोत्पलमाल	22.12
यामवती	7.5	राम	5.11
यायजूक	18.12	रामदर्शितभक्ति	4.5
यावक	22.18	रामशाप	32.5
युवतिप्रसव	4.1	रामानन्दी	6.2
यूधिके	26.14	रामायण	38.11
यौवननर्तकलासिकाभ्यां	10.19	रामाश्रित	19.11
रक्षितगु	5.11	रावणभुजवन	21.15
रङ्ग	44.14	राहु	5.7
रजतशुक्ति	1.8	रिपुसुन्दरी	6.18

रुविसर	45.1	वान्त	31.11
रूपानुसारप्रवृत्त	24.7	वानरसेना	11.3
रेवती	48.8	वामनलीला	10.21
रेवा	16.8	वामाध्वा	12.17
रोमन्थायमान	44.15	वारिविरह	12.11
रोमलतालबाल	9.4	वालिनम्	24.18
रोमावलीलताफल		वाल्मीकिसरस्वती	40.14
लक्षदानच्युति	20.18	वाहिततरवारिः	34.2
लक्षाति	20.11	वाहिनीशत	3.7
लवङ्ग	45.13	वाहिनीसम्भार	51.5
लवङ्गवृत्ति	26.10	वासरताम्रचूडचक्राकार	28.9
लवण	46.2	वासवदत्ता	21.14
लवली	45.13	वासागार	29.1
लब्धप्रवेश	12.1	वासागारकुसुम	8.4
लाजा	31.15	वास्तविक	22.10
लाटी	23.7	विकचकुमुदाकर	9.1
लिपिकरायते	39.6	विकर्तन	17.5
लेखा	1.5	विक्रमादित्य	2.10
लोलायते	39.6	विकारभङ्गुर	33.17
लोहितेनाधरेण	11.4	विकासित	1.10
वनमहिष	47.10	विगलितकुन्द	8.4
वनिताजन	6.9	विचकास	22.16
वर्णग्रथना	20.17	विचकिल	22.17
वरुण	3.5	विजघटे	32.6
वरणङ्क	10.17	विजयकेतु	39.10
वराहपोत	45.1	विजयपताका	11.8
बलिबिम्ब	10.21; 1.6	विजृम्भितवृहन्नला	16.22
बल्लकीविरुत	36.14	विट	17.1
वशीकरणचूर्ण	10.4	विड्ड	43.22
वसन्तसेने	26.10	वितत	1.4
वसुदेव	3.3	वितर्कदोला	12.3
वन्दनेक्षण	11.2	विदग्धजन	29.2
वंशपत्र	15.5	विदिक्षु	11.18
वंशप्रदीप	6.3	विद्याधरमिश्रुनगीत	13.19
वाक्कथक	39.6	विद्रुमलता	29.20
वाचालतुलाकोटि	8.6	विद्रुमशकल	10.10
वात्यावेग	31.18	विनटन	47.14

विनदित	31.5	वृद्धश्रवसम्	24.20
विनिद्राण	29.8	वृद्धवारयोषित्	30.18
विन्ध्य	14.20	वृश्चिकरविस्थिति	11.1
विन्ध्यगिरिश्रियम्	38.15	वृषध्वज	4.11
विन्ध्याटवी	17.4; 41.23	वृषवधितरुचि	18.7
विन्ध्यासवैदग्ध्यनिधि	2.16	वृषहानि	21.3
विपणिकेतुवंश	51.3	वृपोत्पादी	3.12
विप्राणा	27.7	वृपोत्सर्ग	20.15
विबुधालय	3.8	वेतालरव	40.2
विभावरीरक्त	12.19	वेत्र	45.1
विभावरीवध्वाः	7.8	वेद्	17.6
विरचितवरुणेन	29.19	वेलाचकुल	45.18
विरसीकृत	29.6	वेद्या	30.4
विराटलक्ष्मी	17.3	वेद्याजन	18.14
विरूपाक्ष	12.13; 14.7	वेद्यासन्निवेश	51.2
विलसत्करक	25.1	वैकुण्ठ	17.5
विलासवति	26.11	वैदग्ध्यसहकार	25.5
विलिखिताम्	11.18	वैदेहीमयी	40.12
विषवस्वतेन	18.8	वैयात्यवचन	8.11
विशङ्कट	30.5	व्याकरण	38.10; 46.3
विशारदा	34.6	शक्तिमोक्षण	53.3
विश्वकर्मा	3.8	शक्त	22.13
विश्वकर्मावलोपन	12.13	शक्राश्व	12.13
विश्वरूपभाष	32.13	शकुन्तला	25.15
विश्वरूपावलोक	24.10	शकुनध्रावक	24.7
विश्वामित्रपुत्रवर्ग	46.4	शकुल	45.12; 47.5
विपधूर्णित	26.7	शङ्कर	5.5; 20.5
विषतरुप्रसव	12.10	शङ्कितवर्ण	40.2
विषधर	2.1	शची	11.1; 11.2
विषसरसि	11.15	शचीपतिवारविलासिनी	14.17
विष्णु	5.18	शतकोटिदान	14.11
विष्णुपद्	5.16; 52.12	शतकोटिप्रणयिता	20.8
विसङ्कटास्यकुहर	16.14	शतकोटिमूर्ति	38.16
विस्तृतकरसंपदे	6.12	शतपत्र	16.7
विस्तारितपरगुण	1.9	शतपत्रपुस्तक	41.6
विहारस्थली	11.10	शतमन्युसमाकुल	13.13
वृत्तविलास	15.7	शत्रुघ्न	18.3

शान्तनु	47.2	शूरपालचित्तवृत्ति	40.10
शनैश्चरेणपादेन	11.4	शूलघात	20.16
शान्तनव	5.4	शूलसंयोग	4.1
शफर	49.15	शृगालवध	5.8
शफरकुल	47.7	शृङ्गारशेखर	20.3; 23.15
शफरनिकर	41.5	शेफालिका	45.13
शफरशतसंवाध	13.20	शेमुषीमुषि	29.12
शम्भली	39.12	शेषमधुभाजि	7.8
शयनीयसैकत	33.14	शैल	1.3
शरद्वासरलक्ष्मी	8.12	शोण	25.2
शरद्विषाः	24.5	श्मशानवाट	40.5
शरन्मेघ	5.16	श्रमगाः	13.5
शरभ	14.5	श्रीपर्वत	14.8
शरभेद	20.16	श्रुतिवचन	32.13
शरयन्त्र	41.6	श्लेषवहुषटना	32.3
शर्वरी	6.5	श्लेषमयप्रबन्ध	2.16
शर्वरीव्रजाङ्गना	33.3	श्वित्री	32.2
शशिकमठिनीखण्ड	31.13	श्वेतदीप	35.4
शखिरुचाम्	2.8	श्वेतगोधूम	33.12
शठपाङ्कुर	37.15	श्वेतातपत्र	33.4
शाक्य	28.17	सगरसुत	45.11; 19.3
शाकयाश्रममठिका	42.12	सच्चित्रका	21.11
शाखामृग	14.1	सत्कविकाव्यबन्ध	22.11
शाण	3.1	सत्कविभणिति	2.11
शान्तनव	5.18	सत्कविविरचन	32.3
शालभञ्जिका	17.21	सत्कारप्रवण	18.3
शिखण्डि	14.11	सत्पात्र	4.14
शिखरिणी	15.6	सत्यभामा	20.3
शिखिसंहति	36.3	सतामरस	22.8
शिथिलभुजः	1.3	सद्गति	4.11
शिफाचिवर	45.13	सदागति	6.10; 39.15 20.5
शिशयिषमाणशिशुजन	29.4	सदीश्वर	8.1
शिशुमार	47.20	सपोत	4.14
शुम्भ	18.17	सतपत्रस्यन्दन	14.7
शुत्कार	46.4	सतपिमाला	19.5
शून्यविन्दव	31.14	सप्रस्थ	14.19
शपेक्षुति	13.1	समकरप्रचार	3.7

समञ्जुघोषा	21.11	सुजनैकवन्धु	2.15
समरसर	73	सुतलसंनिवेश	18.1
समुद्र	10.4	सुदक्षिणा	5.11
सपपस्नेह	12.7	सुदर्शन	18.5
सरक्तपाद	38.11	सुदूरवर्तितजीवन	6.7
सरल (वृक्ष)	40.11	सुद्युम्न	46.16
सरस्वती	1.2; 2.15	सुधर्मा	40.8
सराजिनी	30.7	सुधर्माश्रित	3.11
सलिलमुचाम्	28	सुन्दरकाण्डचारु	38.11
सहकारकोरक	21.17	सुन्दरी (tree)	36.1; 46.9
सहपांसुकीडितसमदुःखसुखः	13.16	सुन्दरीवन	
सङ्कल्पजन्मा	33.8	सुपर्व	38.11
सङ्कल्पतुलिका	17.12	सुप्रतीक	18.5
सङ्कल्पवृत्ति	11.7	सुभगत्व	1.9
सङ्केतभूमि	11.6	सुभद्रा	20.2
सङ्ख्यानंतर	20.13	सुबन्धु	2.15
सङ्गत	23.16	सुबाहु	6.2
सञ्ज्वर	21.18	सुमन्त्र	5.10
सन्ध्यासन्धिनी	28.12	सुमनोहर	4.12
सन्दोह	8.2	सुमित्रा	5.10
संवरण	46.19	सुमुख	5.18
संस्थिति	48.2	सुमेरु	5.3; 24.9
संसारभित्तिचित्रलेखा	11.1	सुयोधन	53.1
संदतसुकेशी	21.11	सुयोधनधृति	10.21
सागरशायी	3.5	सुरतसुख	53.11
सानन्दात्मक	38.14	सुरतोत्कण्ठदीक्षागुरु	26.18
सारस	15.8	सुरमियानविकल	12.16
सार्वभौमयोग	4.9	सुवर्णकार	49.1
सारिका	7.11	सुशर्मा	6.1
सांवत्सरफलदर्शिनः	24.8	सूक्ष्मतयः	1.2
सिद्धगुलिका	42.9	सूर्याचन्द्रमस्तया	14.14
सिन्दूरतिलक	40.17	सैरन्ध्री	29.13
सिमिसिमायमान	40.1	सोम	46.17
सुग्रीव	11.3; 14.4	सोमप्रभा	38.18
सुग्रीवयुद्धकला	35.22	सौकर्यसमासादित	3.3
सुग्रीवसेना	40.16	सौगन्धिक	50.1
सुजन	1.9	सौत्रामणधनुः	50.4

सौधकनककुम्भ	32.17	हरिवंश	15.3
स्तम्भनचूर्ण	11.9	हलि	48.8
स्त्रीनदीकृत्य	46.3	हिन्ताल	45.2
स्थैर्य	6.17	हिमकरलेखा	1.7
स्फटिककुट्टिम	47.15	हिमकरोचोत	1.10
स्फटिकव्यजन	33.15	हिमालय	5.12; 4.10;
स्फारत्स्फुरत्केसर	16.17	हिरण्यकशिपु	14.13
स्मरजन्या	37.10	हृच्छयचातुरिकाविभ्रम	10.3
स्रस्तर	27.5	हृच्छयविलासिनः	10.11
स्रस्तान्त्रनाल	14.15	हृदयाभिलषितानि	53.11
स्ववशालोलमुख	12.16	क्षणदा	30.3; 8.11
हती	37.1	क्षणदानन्दकर	5.1
हर	3.7	क्षणदानप्रिय	3.8
हरकण्ठकाण्डकालिम	30.9	क्षणदेश	37.12
हरि	1.4	क्षीरोद	5.14
हरिचन्दन	13.21	क्षुद्र	47.18
हरिणाश्व	50.1		
हरिद्रा	45.1		

Corrections

(Nos. refer to page and line in Vāsavadattā)

Incorrect	Correct
95 गगनचन्द्रमण्डल...	जघनचन्द्रमण्डल.....
11.12 त्रिभुवनविलोचनमृष्टिमिव	त्रिभुवनविलोभनमृष्टिमिव
17.12 निष्यन्दकरणप्राप्तः	निष्यन्दकरणप्राप्तः
18.4 मर्ममेदिनापि	अमर्ममेदिनापि
22.11 इवावद्धतुहीनः	इवावद्धतुहिनः
23.6 पाटलिपुष्पमद्भ्यत ।	पाटलिपुष्पमद्भ्यत ।
27.21 पत्रिकासुपानयत ।	पत्रिकासुपानयत् ।
27.22 स्वयमवाचयत ।	स्वयमवाचयत् ।
29.15 समावासितकुक्कुटेषु	समावासितकुक्कुटेषु
29.16 सङ्कोचो.....कुटीरशायिनि	सङ्कोचो.....कुटीरशायिनि